શ્રી જૈન સંગીત રાગમાળા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી.

૬૩૨૫

અગત્યની ધ્યાનમાં રાખવા લાયક

સૂચના

દરેક જૈન ધર્માભિલાષી સજ્જનને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે, આ પુસ્તકને આડું અવળું રઝળતું ન મૂકતાં સાચવીને રાખવું. પુસ્તક રઝળતું મૂકવાથી તે ફાટી જાય છે અને તેથી જ્ઞાનની આશાતના થાય છે. જ્ઞાનની આશાતના કરવાથી અષ્ટકર્મમાંનું સૌથી પ્રથમ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બંધાય છે, કોઈ દિવસ મુક્તિ પ્રાપ્ત થતી નથી અને આ અસાર સંસારમાં ભ્રમણ કરવું પડે છે. સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી તરવાનો સહેલો અને ખરો માર્ગ "જ્ઞાન" છે. માટે જ્ઞાનની આશાતના કોઈપણ દિવસ ન થાય તેને માટે કાળજી રાખવી. જ્ઞાનની આશાતના કરવાથી આત્મા આ ભવ અજ્ઞાની રહે છે એટલુંજ નહીં પણ પરભવ અને ભવોભવ અજ્ઞાની રહે છે. માટે સજ્જન, જ્ઞાની પુરૂષોએ દરેક પુસ્તક બરાબર રીતે સાચવી તે ન બગડે તેમ રાખવું એજ.

લી.

શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત
મંડળીના મેમ્બરો.

શ્રી જૈન ૬૨૧૧

સંગીત-રાગમાળા.

જેમાં

હારમોનીયમ વગાડવાની તથા ચાવીની સમજ-તબલાના બોલો, સરગમો વિગેરે ગાયનકળાને લગતી સર્વ સમજ-તથા ગુણવિલાસ ચોવીસી તથા ભક્તામર સ્તોત્ર મૂળ-અર્થ-સ્તવન સહીત અધ્યાત્મિક-પ્રાચીન પંડીતોના બનાવેલા તથા હાલના જમાનાને અનુસરતા નાટકના રાગોના સ્તવનો, આરતી, મંગળ દીવો-ચૈત્યવંદન ચોવીશી-થોય ચોવીશી-સઝાયો-સામાયક લેવા પારવાનો વિધિ-વિગેરે ઘણી બાબતોનો સંગ્રહ છે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી.

આવૃત્તિ ૧ લી—નકલ ૧૫૦૦

મુંબઈ.

રાજ્યભક્ત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

સાંકળચંદ મહાસુખરામે છાપી છે.

સંવત ૧૯૫૧. સને ૧૮૯૫.

કીંમત રૂ. ૧।

અર્પણ પત્રિકા.

જૈન ધર્માભિલાષી,

શેઠ અમરચંદ તલકચંદ જેઠા,

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આપે તન મન અને ખરા ઉલ્લાસથી મહેનત લીધી છે, પોતાના સંસારીક કાર્યોની વિશેષ દરકાર કર્યા વગર આ કામમાં રંજ ઉઠાવી છે, જૈન શાસનની ઉન્નતિ થયેલી અને ધાર્મીક સ્થિતિ સુધરેલી જોવા આપ અતિ આતુર છો, તેવા કાર્યોમાં પોતાની યથાશક્તિ આશ્રય આપવા તત્પર થાઓ છો અને પોતાની જાતી મહેનતથી આ મંડળી ઉભી કરવામાં સારી રીતે ભાગ લીધો છે; તેમજ જૈન ભાઇઓ કોઈ-પણ પ્રકારે ભક્તિભાવમાં ઉતરી પોતાના આ-ત્માનું કલ્યાણ કરે એવી ઇચ્છા અને વિચારોએ આપના દીલમાં પ્રવેશ કરેલો હોવાથી આ પુસ્તક આપનેજ અર્પણ કરી આપનું મુબારક નામ આ પુસ્તક સાથે જોડી રાખવા ઇચ્છીએ છીએ.

લી૦

શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી

ના મેમ્બરો.

પ્રસ્તાવના.

———:(૦):———

વેપારના વધવાથી દેશની આબાદી થાય છે ને તેની સાથે નિવૃત્તિને વખતે ચાલુ સમાની મોજ મજામાં ભાગ લેવાની વૃત્તિ થાય એ સ્વભાવિકજ છે.

આજ કાલ સંગીતનો પ્રચાર ઘણો વધેલો છે, ને તે એટલે સુધી કે મુંબઇના કોઇપણ મોહોલ્લામાંથી રાતની વખતે નીકળતા છેવટ એકાદ વાજીંત્રનો નાદ કાનમાં અથડાયા વિના રહે તો અજાએબી લાગે! ગાયન તરફ લોકોની પ્રીતિ એટલી બધી વધે એ તો ઇષ્ટજ છે. પણ તે શોખે જે સ્વરૂપ પકડેલું છે તે વાજબી છે કે નહીં તે વિચારણીય છે. આજ કાલ લોકોને નાટકોના ગાયનોનું ચેટક એટલું બધું લાગેલું છે કે હદ બાહેર ધનનો વ્યય તેમાં કરી ઘણી વખત સોબતથી કેટલાએક દુરાચારી થઇ નષ્ટ થાય છે, એવા ગાયનની પ્રીતિને લઇને કુમાર્ગે પડતા અટકાવવાના હેતુથી કેટલાક ઉદાર, ઉત્સાહી અને ધર્મરાગી પુરૂષોએ સંવત ૧૯૪૭ના આસો સુદ ૧૦ ને દીવસે આ મંડળીનું સ્થાપન કર્યું અને મેમ્બરોને ફક્ત સંગીતનુંજ જ્ઞાન આપવું એવો નિયમ ન રાખતાં સંગીત સાથે સંસ્કૃત માટે પંડીતો તથા સંગીત માટે ઉસ્તાદો રાખવામાં આવ્યા.

આ કાર્યમાં આજ દીવસ સુધી મંડળીએ કેવા દેખાવ કર્યા છે તે મંડળીના વાર્ષીક રીપોર્ટો (જે મંડળીના સેક્રેટરીને અરજ કરવાથી મળશે) પરથી જણાશે.

સંગીતનો અભ્યાસ કરાવવામાં ચાલુ ઢપના ગાયનોના સંગ્રહની ખામી હોવાથી અડચણ પડવા લાગી અને તે દૂર કરવા મંડળીને વીનંતી થવાથી આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં બનતા સુધી પૂર્વાચાર્યોના કરેલા સ્તવનો ચાલુ ઢપમાં બેસાડી ઉપર રાગ સુધાં

મૂકવામાં આવ્યા છે, ને કેટલીએક ચાલુ નવિ રાહો જેમા પૂર્વના કરેલા સ્તવનો બેશી શકયા નહીં તેવી રાહોમાં મંડળી તરફથી ગાયનો જોડાવી મૂકવામાં આવ્યા છે. અલબત્તે એ સ્તવનોમાં ઉચ્ચ પંક્તિની કવિતાનો દાવો અમે કરતાજ નથી. બાળકોને શીખવા માટે સ્તવનો મંડળીના ભોજકો પાસે તૈયાર કરાવી મી. રાયચંદભાઈ રવજી કવિ પાસે સુધરાવી તેમાં મૂકયાં છે ને તેની નેમ રસ વિગેરેની સરસાઈ માટે નહીં પણ રાહની સરસાઈની રાખવામાં આવી છે. તેની સાથે હાર્મોનીયમ શીખવાવાળાને મદદ માટે ગાઈડ તથા રાગ રાગણીઓના મૂળ નિયમો સમજાવવા માટે તેના બંધારણના સુર તથા તે ગાવાનો વખત તથા તબલામાં વગાડવાના બોલો વીગેરે દાખલ કરવામાં આવ્યા છે.

આ પુસ્તક રચવામાં તથા પ્રગટ કરવામાં શેઠ અમરચંદ તલકચંદ તરફથી તેમજ તે સુધારી આપવામાં મી. રાઈચંદ રવજી કવિ તરફથી અમોને જે આશ્રય મળ્યો છે તે સ્તુતિ પાત્ર છે અને તેને માટે તેમનો આભાર માનીએ છીએ.

વળી શેઠ ચતરભજ ગોવરધન, શેઠ અમરચંદ તલકચંદ, શેઠ દેવકરણ મુળજી, શેઠ મોતીચંદ દેવચંદ અને બીજાઓ તરફથી જે મદદ મળી છે તેમનો પણ ઉપકાર માનીએ છીએ.

લી. શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત
મંડળીના મેમ્બરો.

—(:o:)—

અનુક્રમણિકા.

હારમોનીયમ ગાઈડની સમજ સાથેના સ્તવનો.

માનતુંગાચાર્ય કૃત ભક્તામર સ્તોત્ર—અર્થ—તથા સ્તવનની અનુક્રમણીકા.

પદાંક	પદનાં નામ	સ્તવન વિષય	રાગ નામ	તાલ નામ	પાનું
૫૬	તોહુ પર શ્રી મુનિનાથકે	,,	૫ સારંગ–	ચોતાલ	૬૦
૫૭	હઠ ગ્રહિ આદિનાથ ગુન બર્નન	,,	૬ આરત રૂડી બંદ્રાબન રૂડો–વસંત	દીપચંદી	૬૧
૫૮	જન્મ જન્મકે બાંધે જે	,,	૭ રજા દીઓ માતુ શ્રી–સારંગ	ગજલ	૬૨
૫૯	ઐસો જાની તુચ્છ મતિમેં	,,	૮ તમો પ્રાણુ પ્યારા તજીને મુને–આસાવરી	દીપચંદી	૬૩
૬૦	તવનકી કહા કહું	,,	૯ રાગ–ટોડી	તીતાલ	૬૪
૬૧	અચિરજ નાંહિ તિંહારો	,,	૧૦ કાહુ કીસસે દીલના દીજે–બીહાગ	તીતાલ	૬૪
૬૨	તુમ દેખે સુખ પાવે મેરે પ્રભુજી	,,	૧૧ પાઈ પાઈ તારે યારકી નજરીયાં-કલ્યાણ	તીતાલ	૬૫
૬૩	જિનજી તેરો રૂપ હૈ તોહિમેં	,,	૧૨ ઇમ પુજા ભકતે કરો–બીલાવલ	દીપચંદી	૬૬
૬૪	પ્રભુ તેરી મુખ સમતા કુન હોવે	,,	૧૩ મગ ચલત કાહનસે અટકી–પરજ	તીતાલ	૬૭
૬૫	પ્રભુ તેરે ગુનનકી	,,	૧૪ રાગ–ધનાશ્રી	તીતાલ	૬૭
૬૬	યામેં કછુ નહી નાથ વિચિત્ર	,,	૧૫ નાહી પડત મોહે ચેન પીયરવા–પુરવી	તીતાલ	૬૮
૬૭	જિનજી તું જગમાંહે દીવો	,,	૧૬ રાગ–સોરઠ	દાદરો	૬૯
૬૮	સૂરજતેં તું અધિક કહાયો	,,	૧૭ રાગ–માલકોશ	સુરફાગ	૬૯
૬૯	જિન તેરે મુખ સારંગ બિરાજે	,,	૧૮ રાગ–સારંગ	તીતાલ	૭૦
૭૦	મુખ ચંદા હો તેરો નિરખિ	,,	૧૯ બાર બાર મોકું આન જગાવે–કાનડો	દીપચંદી	૭૧
૭૧	જૈસો જ્ઞાન અનંત હૈ તેરો	,,	૨૦ રાગ–ગોડી	દીપચંદી	૭૨
૭૨	મેરે હિયે હોત સંતોષ	,,	૨૧ કંથ બીના રહી અકેલી–આસા	તીતાલ	૭૩

મુનિ હંસવિજયજી કૃત ચોવીશે જિનની સ્તુતિના શ્લોક સંસ્કૃત તથા તેના અર્થ.

શ્રી ગુણવિલાસજી કૃત ચોવીશી.

શ્રી વિવિધ રાગાદિ જિનેશ્વર સ્તવન માળા.

વિવિધ તીર્થ પર્વાદિ સ્તવનો

સમવસરણ સ્તવનો.

આત્મોપદેશ સમુદાય.

શ્રી વિવિધ વિષયોપયોગી સ્તવનાવળી.

સ્તુત્યાધિકાર.

સઝાયો.

શુદ્ધિ પત્રિકા.

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
અર્પણ પત્રિકા	૨	ધર્મોષિલાષી	ધર્મોભિલાષી
૭	૨૦	રાઘો	રાગો
૯	૧૦	ભદલ પુર	ભદલપુર ।
૧૦	૧૨	સધાયારે	સિધાયારે
૩૬	૨૨	દાશ	દાસ
૪૦	૨૩	દયાલ	દયા
૬૬	૧૯	જગ ત્રિતય	જગત્રિતય
૬૮	૪	ચલિતા ચતેન	ચલિતાચલેન
૬૯	૧૮	મુનિંદ્ર	મુનીંદ્ર
૭૨	૬૭	ગૌરવતાને તેવી રીતે	ગૌરવતાને પામે છે તેવી રીતે
૭૪	૧૯	માન્વો	માન્યો
૭૫	૧૯	લોકા લોક	લોકાલોક
૭૬	૨૫	વિતરાગ	વીતરાગ
૭૭	૨૫–૨૬	સંસાર ૩૫ શોષણુ	સંસાર ૩૫ સમુદ્ર-શોષણુ
૭૮	૨૩	કનકાવપાતમ્	કનકાવદાતમ્
૮૦	૫	તનું	તનુ
૮૨	૧	ઉપદેષ	ઉપદેશ
૮૨	૧૯	ભવતિ	ભવતિ
૮૪	૨૭	પ્રણુનમાપતંતમ્	પ્રણુમાપતંતમ્
૯૫	૨૧	વાસુપુજ્ય	વાસુપૂજ્ય
૯૬	૧૪	શ્રેષ્ટ	શ્રેષ્ઠ
૧૦૫	૯	,,	,,
૧૦૯	૧૪	લાછનલાળા	લંછનવાળા
૧૦૦	૩	સુવિાધનાથ	સુવિધિનાથ
૧૩૩	૩	જનિદાસ	જિનદાસ
,,	૮	જિન શાસન	તિન લોક
,,	૨૦	બરનત	બરની
૧૩૪	૫	સું	શું

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૩૬	૨૯	માહરૂ કેણુ હવે માન	ટાલે મુજ અજ્ઞાન
૧૪૩	૨૨	ગુણુનાં	ગુણુના
,,	૨૮	શાંતિજિ નંદકી	શાંતિ જિનંદકી
,,	૨૯	શાતિજિ નંદવર	શાંતિ જિનંદવર
૧૫૬	૭	૫રી	વળી
૧૫૭	૬	દર્શના વરણુ	દર્શનાવરણુ
,,	૨૩	પાવત્રા	પાવિત્રા
૧૬૩	૬	બહુ માન	જિન ભાન
૧૬૩	૨૮	કાટિક	કોટિક
૧૬૪	૧૩	એ।	પ્રભુ
૧૬૫	૧૭	આજ	રાજ
૧૯૬	૨૫	માને।	માને
,,	૨૯	માને।	માને
૨૦૨	૮	જિનજી	નિજની
,,	૨૮	ભાનં	માન
૨૦૮	૧૬	મધ્યબિંદુ	મધબિંદુ
૨૧૧	૧	।ચત્યમાંહે	ચિત્તમાંહે
,,	૩	તે છેતયા	તેં છેતયાં
૨૨૯	૫	આ દશ	આદર્શ
,,	૫	વિભાવના	વિભાવતા
,,	૧૬	કરા	કેરા
૨૩૬	૨૯	દ્ધિ ખેત્ર	સિદ્ધ ખેત્ર

સૂચના.

પ્રથમ આ પુસ્તકમાં "સરગમ" નો વિષય સપ્ત સુર સાથે ખુલ્લી રીતે દર્શાવ્યો છે તે શીખવાને માટે પેહેલાં મુખ પાઠ તે કરવો અને પછી આરોહી અવરોહી એટલે તે ચડ ઉતર ગાવું જેથી કરી સુરનું જ્ઞાન ઘણાજ ટૂંક સમયમાં પ્રાપ્ત થશે અને ગાવાને સુલભ બનશે. હારમોનીયમમાં શીખવાને માટે કેટલાક સ્તવનો આપેલાં છે તે કેમ શીખવા તે આપેલ ગાઈડમાં જણાવેલ છે. તબલા વગેરેના બોલો તથા વગાડવાની સમજ જો બરાબર લક્ષ દઈ સુચવ્યા મુજબ પ્રતિદિન મહાવરા રાખી શીખશો તો ગાવાનું જ્ઞાન મેળવવું કંઈ મુશ્કિલ નથી.

હારમોનીયમમાં સ્તવન વગાડવાની સમજ–તથા–ચાવીની સમજ

("હારમોનીયમ ગાઇડ")

ગાયન શરૂ કરતી વખતે જે જે ગાયનના અક્ષરો ઉપર હારમોનીયમના સુર આપ્યા છે એટલે જે અક્ષર ઉપર જે સુર લાગતો હોય તે સુરનાં અક્ષર લખેલા છે. તેની સમજ.

જેની ઉપર **સા** હોય તેને પેહેલા સપ્તકનો **ષડજ** (સા) સુર લાગે છે તેમ સમજવું.

જેની ઉપર **રી** હોય તેને પેહેલા સપ્તકનો **રીષભ** (રી) સુર લાગે છે તેમ સમજવું.

એ પ્રમાણે અનુક્રમે સાતે સુરનાનામના પ્રથમ અક્ષર રાખેલા છે તેવી રીતે ધ્યાન રાખવું. સાતે સુરનાં નામ નીચે મુજબ

સા–રી–ગ–મ–પ–ધ–ની

હવે જે સ્તવનના અક્ષર ઉપર, ઉપર લખેલા સાત સુરનાં માહેલા જે અક્ષરો લખેલા હોય ને તેની ઉપર જો (કો) એવી નીશાની કરેલી હોય તો, તેનો કોમલ સુર સમજવો.

હવે જે સુરના અક્ષરો ઉપર (ટી) કરીને નીશાની કરી હોય તેને ઉપરના એટલે બીજા સપ્તકનો સુર સમજવો. એટલે ટીપનાં સુર સમજવા.

જે સુરના અક્ષરો ઉપર અથવા સ્તવનના અક્ષરની નીચે અથવા ઉપર (ખ) નીશાની હોય તેને પાછળના સપ્તકનો સુર સમજવો એટલે જે સપ્તકથી ગાયન શરૂ

કર્યું હોય તેની પછવાડેના એટલે નીચા સપ્તકનો સુર સમજવો. એટલે ષડજના સુર સમજવાં.

ઉપર પ્રમાણેની નીશાનીઓ યાદ રાખી શીખનારે શીખવું જોઇએ.

સરગમ. ૧

આરોહી—સા, રી, ગ, મ, પ, ધ, ની, સા,
અવરોહી– સા, ની, ધ, પ, મ, ગ, રી, સા,

સરગમ. ૨

આરો.–સાસારી,રીરીગ,ગગમ,મમપ,પપધ,ધધની, નીનીસા,
અવરો.–સાસાની,નીનીધ,ધધપ,પપમ,મમગ,ગગરી,રીરીસા,

સરગમ. ૩

આરોહી—સારીગ, રીગમ, ગમપ, મપધ, પધની, ધનીસા,
અવરોહી– સાનીધ, નીધપ, ધપમ, પમગ, મગરી, ગરીસા,

સરગમ. ૪

આરોહી—સારી સારી ગ, રીગ રીગ મ, ગમ ગમ પ,
મપ મપ ધ, પધ પધની, ધની ધની સા,
અવરોહી–સાની સાની ધ, નીધ નીધ પ, ધપ ધપ મ,
પમ પમ ગ, મગ મગ રી, ગરી ગરી સા,

સરગમ. ૫

આરોહી—સારીસા,સારીગરીસા,સારીગમગરીસા,
સારીગમપમગરીસા, સારીગમપધપમગરીસા,
સારીગમપધનીધપમગરીસા,
સારીગમપધનીસાનીધપમગરીસા,
અવરોહી–સાનીસા, સાનીધનીસા, સાનીધપધનીસા,
સાનીધપમપધનીસા, સાનીધપમગમપધનીસા, સાનીધ-
પમગરીગમપધનીસા, સાનીધપમગરીસારીગમપધનીસા,

સરગમ. ૬

સાસા રીરી ગગ મમ પપ ધધ નીની સાસા
નીની ધધ પપ મમ ગગ રીરી સાસા

સરગમ. ૭

સાસાસા રીરીરી ગગગ મમમ પપપ ધધધ નીનીની સાસાસા
નીનીની ધધધ પપપ મમમ ગગગ રીરીરી સાસાસા

સરગમ. ૮

સાસાસાસા રીરીરીરી ગગગગ મમમમ
પપપપ ધધધધ નીનીનીની સાસાસાસા
નીનીનીની ધધધધ પપપપ મમમમ
ગગગગ રીરીરીરી સાસાસાસા

સાત સ્વરનાં નામ.

ષડ્જ,	રિષભ,	ગાંધાર,	મધ્યમ,	પંચમ,	ધૈવત,	નિષાદ—ટીપ
સા	રી	ગ	મ	પ	ધ	ની સા

સાત સ્વરનાં અનુમાન ભેદ.

ષડ્જનો સ્વર—મોરની વાણી સરખો.
રિષભનો સ્વર—બપૈયાના ઉચ્ચાર જેવો.
ગાંધારનો સ્વર—બકરાના ઉચ્ચાર જેવો.
મધ્યમનો સ્વર—કૌચ પક્ષીના ઉચ્ચાર જેવો.
પંચમનો સ્વર—કોયલના શબ્દ જેવો.
ધૈવતનો સ્વર—ઘોડાના અવાજ જેવો.
નિષાદનો સ્વર—મેઘની ગર્જના જેવો.

ગ્રામ.

નાભી, કંઠ, કપાલ, એ ત્રણે ગ્રામનાં અનુક્રમે સ્થાનક છે; અને એ ત્રણે સ્થલ, મંદ, મધ્ય અને તાર, એવા નામથી ઓળખાય છે.

આડવ, ખાડવ અને સંપૂર્ણની સમજ.

આડવ—એટલે જે રાગ રાગણીમાં (કોઇપણ ગાયનમાં) પાંચ સુર આવેલા હોય તેવા–રાગ રાગણીને આડવ નામ આપ્યું છે–જેમકેઃ–માલકોશ, હીડોલમાં [રિષભ] રી, તથા [પંચમ] પ એ બે સુર નથી તેથી તેવા રાગને "આડવ" રાગ કહે છે. અને તેથી ઓછા સુર આવે, જેમકે, મગદા એ રાગણીમાં ફક્ત ચાર સુર છે એટલે જેમાં–રી–પ–મ–વર્જીત છે એટલે નથી તેવા રાગોને "અતિ આડવ" કહે છે.

ખાડવ—એટલે જે રાગ રાગણીમાં (કોઇપણ ગાયનમાં) છ સુર આવેલા હોય તેવા રાગ રાગણીને "ખાડવ" નામ આપ્યું છે. જેમકેઃ–રાગ–લલત તથા મારવા તથા વાગેસરી. એ રાગોમાં ફક્ત પંચમનો સુર નથી એટલે બાકીનાં છ સુર લાગે છે તેવા રાગ રાગણીને "ખાડવ" રાગ કરી કહેછે.

સંપૂર્ણ—એટલે જે રાગ રાગણીમાં (કોઇપણ ગાયનમાં) સાતે સુર આવેલા હોય તેવા રાગ રાગણીને "સંપૂર્ણ" એવું નામ આપેલું છે. જેમકે–ભૈરવીમાં. સાતે સુર આવે છે તેવા બીજા રાગો હોય તેને પણ સંપુરણ કહે છે.

—:o:—

(૫૮) છ રાગ તથા તેની સ્ત્રીઓનાં નામ.

રાગનું નામ. સ્ત્રીઓનાં નામ.

૧ રાગ ભૈરવ–ભૈરવી, વેરાડી, (બેરારી) માધવી, (મધમાધ) સિંધુ (સીંધવી) અને બંગાળી.

૨ રાગ માલકોશ–ટોડી, ગોડી, ગુનકલી, ખંભાતી અને
કુકુભ. (કોકબા) એ માલકોશની સ્ત્રીઓ.

૩ રાગ હિંડોલ–રામકલી, દેશાખ, લલિતા, (લલત) બિલાવલ,
અને પટમંજરી એ હિંડોળની સ્ત્રીઓ.

૪ રાગ દીપક–દેશી, કામોદ, નટ, કેદારો, અને કાનડા
એ દીપકની સ્ત્રીઓ છે.

૫ રાગ શ્રી–માલસરી, (માલવી) મારૂ, (મારવા) ધન્યા શ્રી, વસંત અને
આસાવરી એ શ્રી રાગની સ્ત્રીઓ.

૬ રાગ મેઘ–ટંક, મલાર, ગુર્જરી, ભુપાલી અને દેશકાર
એ મેઘની સ્ત્રીઓ છે.

ઉપર પ્રમાણે છ રાગ અને એક એક રાગની પાંચ પાંચ સ્ત્રીઓ મળી ત્રીશ સ્ત્રીઓ એટલે કુલ છત્રીશ (૩૬) રાગ રાગણી છે. તે ઉપરાંત, તે રાગ તથા રાગણીનાં પુત્ર તથા ભાર્યા વીગેરે કુટુંબનો પરીવાર ઘણો છે. તે સર્વે વિગત ભેળી લખીએ તો એક મોટું પુસ્તક થાય તેથી ટુંકમાં છ રાગ તથા તેની (૩૦) ત્રીશ સ્ત્રીઓની સમજ આપી છે.

સરગમ તથા હારમોનીયમની ચાવીની
સમજ, ગ્રામ, છ રાગ અને સ્ત્રીઓનાં
નામ વિગેરે સંપૂર્ણ.

૭.

"ગાતી વખતે દશ દોષ સંભાળીને ગાવું"

દશ દોષનાં નામ.

---

૧ કાગડાના જેવો સ્વર કાઢવો.

૨ કાળ એટલે વખત.

૩ તાલ હીન, એટલે બેતાલો ગાય તે.

૪ સ્વરભંગ એટલે ગાવામાં સાદ તુટી જાય તે.

૫ ભવાં, મુખ અને ગળાને બેડોલ કરી હલાવવું તથા ડોલાવવું.

૬ સર્વ અંગને ડોલાવ્યા કરવું એટલે હલાવવું.

૭ સુરનો ભેદ ન જાણવો એટલે સુરના ભેદ જાણ્યા વગર ગાવું તે.

૮ કપાલી સુર એટલે બહુ ઉંચા સુરે તાણ ખેંચ કરી ગાવું તે.

૯ વખત વિના રાગને ગાવો તે.

૧૦ રસ ઉપજે એવા રાગનું બરાબર આલેપ થાય નહીં એટલે રાગની મઝા ન દેખાડે.

ઉપર પ્રમાણે ૧૦ દોષ સંભાળીને ગાનારાઓએ ગાવું. તે ઉપરાંત પણ બીજા દોષ છે; જેમકેઃ—અવાજ ફાટેલો હોય—અવાજ બેસી ગયેલો હોય—અવાજ સુર પર કાયમ ન ઠરે—નાકમાંથી ગાતો હોય—ગાતી વખતે ગાલને ફુલાવતો હોય—ગરદન વાંકી કરી ગાતો હોય—બીહી બીહીને ગાતો હોય—અંગને હલાવતો હોય ધુજાવતો હોય—દાંત પીસીને ગાતો હોય તે સર્વ દોષ ધ્યાન રાખી ગાય તો વધારે સારૂં લાગે.

—:o:—

श्री पंचपरमेष्ठिभ्योनमः

श्री

જૈન સંગીત–રાગમાળા.

હારમોનીયમ ગાઇડની સમજ સાથેના

સ્તવનો.

પદ ૧ લું, ઋષભજિનનું.

નમું પદે ગીરજાપતિને–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

વંદન કરીએ પ્રથમ પ્રભુને,
આદિનાથ તું સુખકર સાહેબ, તરણ તારણ સ્વભાવ;
દુઃખ હરવા ભવ તરવા દેજો જ્ઞાન નાવરે. વંદન–ટેક.
મરૂદેવીકો હે નંદ, નાભિરાય કુલચંદ;
ગુણ તુજ કલ્પ વૃંદ, ગાવે ઈંદ્ર સૂર્ય ચંદ;
આપે પરમ આનંદ,
એક ચિત્તથી ધ્યાન ધરંતા, મોક્ષ સુખ પાવંતા. દુઃ૦ ૧
તુંહી તુંહી પરમેશ, તુંહી તુંહી દાનેશ;
તુંહી તુંહી જ્ઞાનેશ, તુંહી સકળ તત્વેશ;
તુંહી વિમલાચલેશ,
ગાવે માંગરોળ જૈન મંડળી, સંગીત સાધ્ય કરંતા. દુઃ૦ ૨

પ પ મપ મગ રેગ પ મ ગ રે સા
વં દન કરી એ પ્ર થ મ પ્ર ભુ ને

કો કો
મ મ મ મ ગમ પ પ પ પ મ મ મ પ પ ધ ધ ની ની ધ પ
આદિનાથ તું સુખ કર સાહેબ તરણ તા ર ણ સ્વ ભાવ

ટી ટી ટી
પ પ સાસાસા પપ ધ ધ ગમ પમ ગરેસા પ પ
દુઃખ હુ ર વા ભવ તરવા દેજો જ્ઞાન નાવરે—વંદન
ગ ટીટીટી ટી કો કો
સાની સારીસા ની સા નીધ ની ધ ગ વ
મ રૂ દેવીકો હે નંદ નાભિ રાય કુલ ચંદ
કોકો
મધ નીની ધ પ ધ મમ પપ મગ મ
ગુણ તુજ કલ્પ વૃંદ ગાવે ઈંદ્ર સૂર્ય ચંદ
કોકો
રી રી ગગરી રી સા મમ મમગમ પપ પ પગમ
આપે પરમ આનંદ—એક ચિત્ત થી ધ્યાન ધરંતા—
કો કો કો
પ ધ નીની નીધપ પ પ
મોક્ષ સુખ પાવંતા—દુઃખ

પદ ૨ જું, જિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

ઓરનસું રંગ ન્યારા ન્યારા, તુમશું રંગ કરારી હે;
તું મનમોહન નાથ હમારા, અબ તો પ્રીતિ તુમારી હે. ઓ૦ ૧
યોગી હોય કે કાન ફડાયે, મોટી મુદ્રા ડારી હે;
ગોરખ હોય કે તૃષ્ણા નહિં મારી, ઘર ઘર ભમત ભિખારી હે.૨
જંગમ આવે નાદ બજાવે, આછે તાન મિલાવે હે;
સબકો રામ સરિખા નહી બૂજ્યા, કાહેકૂં ભેખ લજાવે હે. ઓ૦ ૩
જતી હુઆ ઈંદ્રી નાહિં જીતી, પંચભૂત નાહિં લીના હે;
જીવ અજીવકૂં બૂજ્યા નહીં, ભેખ લેહીકેં હીના હે. ઓ૦ ૪
વેદ પઢ્યા બ્રાહ્મણ કહલાવે, બ્રહ્મદશા નહિં પાયા હે;
આત્મતત્ત્વકો અર્થ ન જાન્યો, ફોકટ જન્મ ગુમાયા હે. ૫

જંગલ જાયે ભસ્મ ચઢાયે, જટા વધારી કેશા હે;
પરભવકી આશા નહિં મારી, ફિરિ જૈસા કા તૈસા હે. એ૦ ૬
કાજી કિતાબ ખોલકર બૈઠા, કયા કિતાબમેં દેખ્યા હે;
બકરીકે ગલે છૂરી ચલાવે, કયા દેવેગા લેખા હે. એ૦ ૭
જિને કંચનકા મહેલ બનાયા, ઉનકું પીતલ કૈસા હે;
ડારચા ગલેમેં હાર હીરેકા, સબ જુગ કાચ સરિસા હે. એ૦ ૮
રૂપચંદ રંગ મગન ભયા હે, નાથ નિરંજન પ્યારા હે;
જનમ મરનકા ડર નહિં યાકૂં, ચરણ શરણ તીહારા હે. એ૦ ૯

:(૦):

પદ ૩ જું, સંભવજિન સ્તવન.

ચંદર મુખ સુંદર તન સુન તું એ પરી—એ—રાહ—તાલ—દાદરો

સંભવ જિનરાજ આજ, સારો મૂજં કાજ (૨)
દાસ તેરો શરણ આયો, રાખો મોરી લાજ—સં—ટેક.
સેના માતા કુખે જનમીઆ, પ્રભુ ત્રિતીયમા જિણંદ,
જીતારી રાજાકે કુલમેં સોહત, જેસો શરદ ચંદ.
અહોનાથ—જોડું હાથ—રાખો પાસ—છઉંહું દાસ.
અરજ મોરી—સાંભલો થોડી—તારણ તુંહી જહાજ. સં૦ ૧
સર્વ હીલત મીલત આવત, સંગીત કરન કાજ.
માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી, ઉમંગ રંગ માંય
થાઓ સહાય—કુમત જાય—સુમત આય—કેશવ ગાય.
દુરીત નિકંદન—તુંહી નિરંજન—ભંજન ભવ ભય ભાજ. સં. ૨

મ મપ ધ પમગ પમ ગ રીગ સા રીગ મ
સંભવ જિનરાજ આ જ સા રો મૂજ કાજ—(૨)
ટીકો ટી ટી કો
સાની ધ પ સાસાની ધ પ
દા સ તેરો સ ર ણ આયો
કોટી ટી ટી કો
મ મ પ ધ નીસારીસાનીધપ મ મ મપ
રાખો મોરી લા જ—સંભવ—ટેક

મ મ મ પ ધ પ મ મ ગ પ મ ગ રીગ સા રી ગ મ
સેના માતા કુખે જનમીઆ પ્રભુ ત્રિતીય મા જિણંદ
મ મ મ પ ધ પ મ મ ગ પ મ ગ રીગ સા રી ગ ગ મ
જીતારી રાજાકે કુલમેં સોહુત જે સો શ ર દ ચંદ
કા કા ટી
ગ મ પ મ પ ધ પ ધ ની ધ ની સા
અહો નાથ-જોડું હાથ-રાખો પાસ-છઉં હું દાસ
ટી ટી કા ટી ટી કા
રીસા ની ધ પ રી સા ની ધ પ
અ ર જ મોરી-સાંભળો થોડી-
કા ટી ટી ટી કા
મ મ મ પ પ ધ નીસારી સાનીધપમ ગ મ મ પ
તારણુ તુંહી જ હા જ-સંભવ૦ ૧

(:o:)

પદ ૪ થું, કેસરીઆજી સ્તવન.

નગર અયોધ્યા માંહે મેઘ ઘેરે આજ બધાઈ બાજે છે-
એ-રાહ-તાલ-ત્રીતાલ.

નગર ધુલેવા માંહી જાઇ પ્રભુ આજ કેસરીઆજી ભેટ્યાછે.ન. ટેક
છોટપણુમેં ખેલતાજી, તુમ હમ નવલે વેશ;
ત્રિભુવન પદવી તુમ લહીજી, હમે સંસારીકે વેશ. કે-ન૦ ૧
અવસર લહી અબ વિનવુંજી, તુમ હો દીન દયાલ;
જે પદવી તુમને લહીજી, તે આપો મહારાજ. કે-ન૦ ૨
દાયક દાન દેતાં થકાજી, નવિ કરે ઢીલ લગાર;
ઇછિત હરી ચંદન દિયેજી, તો તુમરી કયા બાત. કે-ન૦ ૩
સમર્થ નહીં તે દાનમેંજી, હરિ હરાદિક દેવ;
યોગ્ય જાણુકર જાચીયોજી, અબ મીલ્યો પ્રભુ મેલ. કે-ન૦ ૪
સુણી અરજી સેવક તણીજી, ચિત્તમેં ચતુર સુજાણ;
આતમ લક્ષ્મી દીજીયેજી, વીરવિજયકું દાન. કે-ન૦ ૫
કા કા કા કા
રીરીરી રી રીગ મ ગ રી સા ની રી ગ મ મ
ન ગ ર ધુ લે વા માં હી જા ઈ પ્ર ભુ આજ

કો કો
મ પ મ ગ રી સા ગ મ રીરીરી
કેસરીયાજી ભે ટ્યા છે—નગર—ટેક

કો કો કો
મ મ મ પ ગ મ પ ધ ની ધ ધ પ મ મ ધ ની
છોટપણુમેં ખેલતાજી તુમ હુમ નવલે વેશ

કો કો કો કો કો કો
ધ ધ ધ ધ પ પ મ ગ મ મ પ ધ ની
ત્રિભુવન પદ વી તુમ લહીજી

કો કો કો કો કો કો કો
નીની નીની ધ ધ પ મ મ પ મ ગ રીરીરી
હમે સંસારી કે વેશ—કેસરીયા—નગર૦ ૧

પદ ૫ મું, આત્મબોધ સ્તવન.

રાગ કાલીંગડા—કીયા કમાન અબરૂને તીરે નીઝારા મારા
એ—રાહુ—તાલ—ગજલ.

મદ મોહકી શરાબ પી, ખરાબ હો રહ્યા;
બકતા હે બેહુદીસાબકા, કિતાબ કયા કહ્યા. મ—ટેક.
દરિયાવ ભર્યા પૂર લહીર, મહીર ગાફીલજો;
અલ ગરજ જો રહ્યાતો, યામેં કોનહે મજો. મ૦ ૧
ટૂક દિલકી ચશ્મ ખોલ, ભસ્મ કર્મકી કરો;
જપ જાપ હલકેં બીચ, ખલક નજરભી કરો. મ૦ ૨
મગરૂર મનકું જોડિ તોડિ, આતમા સજો;
ગુરૂ ગાનકે પ્રસાદ ભૂલ, ભ્રમકૂં તજો. મ૦ ૩

કો કો કો કો ખ કો
ગગ મ પ ધ પ ધ પ મ ગ મ ગ રીસા રી નીસા રી ગ
મ દ મોહકી શરાબ પી ખ રાબ હો ર હ્યા પ્યારા
મ મ ગ ગ મ પ પ પ
બક તા હે બે હુદીસાબકા

કો કો કો કો કો
પ ધ ધ ધ ધ પમ ધ પમ ગગ
કિતાબ ક્યા કહ્યા પ્યા રા—મદ—ટેક

પદ ૬ ઠું, સમત શિખરજિન સ્તવન.

લાવણી-બીરજોરીના મીલી સખીરી—એ-રાહ—તાલ
લાવણી-ત્રીતાલ.

બંદત હે કોઈ સમત શિખરકું, દુર્ગતકી દૂર નાશીરે—ટેક.
ક્રોડ ભવોકા કરમ કટત હે, હોય શિવ પુરકા બાસીરે. બં૦ ૧
કુગુરૂ કુદેવ કુધર્મ જગતકા, મેં જાણ્યા સબ રાશીરે;
બીસ જિણંદ મુગત પદ પાયા, કાટી કરમકી ફાંસીરે. બં૦ ૨
એ તીરથ જે ભાવ કરી ભેટે, ઊંનકી સમકિત ખાસીરે;
બિકલ બન્યો જિનદાસ જગતમેં, ખૂબ કરાઈ હાંસીરે. બં૦ ૩

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
પ નીનીની ની સાસાસા સાસા સાસા
બંદત હે કોઈ સમત શિખર કું,

કો કો કો કો
નીનીનીધ પમ પમ ધમ
દુર્ગતકી દૂર નાશી રે—ટેક

કો કો
મ પ મ ગરી સા પ પ પ પ પ પ ધપ
ક્રોડ ભ વો કા ક ર મ ક ટ ત હે,

કો ખ કો ખ
મ ગરી સાની સાસારી મગ રીની સા પનીની
હો યે શિવ પુ ર કો બા સી રે—બંદત૦ ૧

પદ ૭ મું, નવ પલ્લવ પાર્શ્વજિન સ્તવન.

બીલકુલ વીરાન ડાલી ફૂલ ડાલી—એ રાહ–તાલ–તીતાલ

નવ પલ્લેવા પાસ મેરા,
હાંહાં મેં દાસ તુમેરા મેં તેરા તેરા તેરા. નવ૦ ટેક.
વામા દેવી માતા ત્રિલોકનાથા,
અશ્વસેનકે કુલમે તુંહીં ચંદા ચંદા. નવ૦ ૧
માંગરોલ મંડલી હીલ મીલ આવે,
સર્વે ગાવે બજાવે તા ઝનનનન. નવ૦ ૨
અષ્ટ કર્મ કાટો શિવ સુખ દીયો,
કહે કેસવ મુજકું સરનં તુમારો. નવ૦ ૩

ટી
સા ની સા ગ મ પ ની ની સા
ન વ પ લ્લે વા પા સ મે રા,
. ખ
ટી કા ટી ટી કા કા
સા ની પ ધ સા સા ની ધપ મ ની ધ પ મ ગ રી સા ની
હાં હાં મેં દા સ તુ મે રા મેં તે રા તે રા તે રા—ન વ
ખ
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
પ પ મ ગ રીસા પ પ ધ ની સા સા
વામા દે વી માતા ત્રીય લો ક નાથા,
ટી ટી
પ પ ધ સાસા પ ધ ધ મ પ પ મ ગ રી સા ની
અશ્વ સે ન કે કુલમેં તુંહીં ચંદા ચંદા—ન વ
ખ

પદ ૮ મું, આત્મ બોધ સ્તવન.

રાગ કલ્યાણ એ બદીમેં પાયા ગમ, અરે આદમ એ રાહ

તાલ—લાવણી—તીતાલ.

તું ચેત ચેત કંઈ મન, અરે તું જન,
અપાર સહ્યો, દુઃખ ભાર વહ્યો, કર ગફલત તારી કમ;
દો દીનકો તું મેમાન, સમજ નાદાન;
ધર ધ્યાન, તજી ગુમાન, નર ભવ મલ્યો શુદ્ધ કર શાન;
કંઈ જ્ઞાન રસ તું ચાટ, તજી ઉચાટ;
જન ધર્મ સમ મલ્યો ધર્મ, હવે રહી શું તુને બાદ;
　　કર ભક્તિ શુદ્ધ જિનવરકી,
　　તજી ખટપટ મનથી જગકી;
　　તજ આસ કાયા પતંગી,
　　કહે માંગરોલ મંડળ.—અરે તું જન—તું

સા નીની નીની ની રે ગરે ની સા
તું ચેત ચેત કંઈ મન અરે તું જન
ખખ ખખ ખ ખ

સારે મગ ગગ મ ગરે સારે રે
અ પાર સ હ્યો દુઃખ ભા ર

રે ગરે સાની સાસારે રે ગરે સાની સા
વ હ્યો કર ગફલત તા રી કમ
ખ ખ

સારે ગગ ગગ ગમગરે સારે
કર ભક્તિ શુધ જિનવર કી

ઉપર પ્રમાણે

તજી ખટપટ મનથી જગકી

ઉપર પ્રમાણે

તજ આસ કાયા પતંગી

સાસા નીનીનીની નીસારે ગરે ની સા
કહે માંગરોલ મંડળ—અરે તું જન
ખખખખ ખ ખ

પદ ૯ મું, શિતલ જિન સ્તવન

કાલ રાત્રી કુઠે તુમી રમલા–એ રાહ–તાલ–દીપચંદી.

હો મોહે મુરતિ લાગે મનોહારી,
હું તુમ પર જાઉં બલિહારી,
શિતલ જિન તોરી. હો ટેક.
નંદા માતાકો પુત્ર નગીનો;
દ્રઢરથ કુળ છબી ન્યારી. શિ–હો૦ ૧
શ્રી વચ્છ લંછન આપ બિરાજત,
ભદલ પુર અવતારી. શિ–હો૦ ૨
નેવું ધનુષ તણી પ્રભુ કાયા,
નયન કમલ છબી સારી. શિ–હો૦ ૩
શ્રી માંગરોલ જૈન સંગીતં મંડળી,
નવ નવ આંગી રચોરી. શિ–હો૦ ૪
કેસવ તુમ ગુણ ગાવત હરષી,
નિરખી બદન સુખકારી. શિ–હો૦ ૫

કો કો કો કો
ગરી સા ની સા સા ગ રી ગમ પમ ગરી સા
હો મો હે સુ ર તી લા ગે મનો હા રી
ખ

કો કો
ગમ પ પ પ પ પ ધ પ પ મ ગ
હું તુમપર જાઉં બ લિ હા રી

કો કો કો
રી ગ મ પ મ ગરી સા ગરી
શિ ત લ જિ ન તો રી—હો—ટેક.

કો કો કો
મ ગમ પ પ પ ધની ધ ની ધ પ
નં દા માતાકો પુ ત્ર ન ગી નો,

કો કો કો કો કો
પ પ પ પ ધ ધ પ પ મ ગ રીગમ ગરી
દ્ર ઢ ર થ કુ ળ છબી ન્યારી—શિતલ—હો—૧

પદ ૧૦ મું, નેમજિન સ્તવન.

હાં ઈધર ઉધર હટચલ ચલ દગર પકર મોરીરે.

એ રાહ—તાલ—દાદરો.

હાં, ડીગર ચલત, નેમ નિરંજન;
રાજુલ બ્યાહુલ આયારે. બ્યા—હાં—ટેક.
રાજુલ મન, હરષ ભઈ; સામરો નીહાર્યારે. હાં નીહાર્યારે.
તબ તોરનસે રથ, ફીર ચલાયા;
પશુને સોર સૂનાયારે. સોર—હાં૦ ૧
આઠ ભવકી, પ્રીત જાની; નવમે ભવ આયારે. ભવ આયારે.
કયું હમકું છોડી, શ્યામ સલુણા;
ગિરિ વરે સધાયારે. હાં સધાયારે—હાં૦ ૨
માંગરોલ જૈન સંગીત મંડળી, હર્ષસે ગુંન ગાયારે. ગુ૦ ગા.
હાં કેસવપે, કૃપા કરો સ્વામી;
સરન તોરે આયારે. તોરે આયારે—હાં૦ ૩

ટી ટ્રી ટી ટી કો કો
રી સા રી સા ની ની ધ પ ધ પ મ મ મ
હાં ડી ગ ર ચ લ ત નેમ નિ રં જ ન
રી ગ રી સા ની સા રીગ મગ રી
રા જુ લ બ્યા હુ લ આ યા રે—
ખ
રી મ રી મ મ પ ધ મ પ પ
રા જુ લ મ ન હ ર ખ ભ ઈ
ટી ટી ટી ટી ટી કો ટી
રી રી મ પ ધ પ મ ગરી સા સા નીસારી સા નીધ પ રી
સામરો નીહા ર યા રે—હાં ની હા ર યા રે—હાં

પદ ૧૧ મું, વીરજિન સ્તવન.

રાગ બરવો—તનન તુમ તનન તોમ તનનન.
એ રાહ–તાલ–તીતાલ.

ઝનન ઝુમ ઝનન ઝુમ ઝુમ ઝનનન,
નાચત છુમ્ છુમ્ તા છુમ્ છુમ્ સનનન,
છુમ્ છુમ્ છુમ્ છુમ્ સનનનનનનન,
છુમ્ છુમ્ છુમ્ છુમ્ સનનનનનનન.— નાચત૦ ૧
વીરજિન ગુણુ ગા, જન તન મન તુમ,
મનન મનન તુમ, શરન શરન તુમ;
વીરજિનકા વીરજિનકા, ચિત્ત ચિત્ત લા;
સંઘ મિલગા મંગરોલકા, શિવ પ્રદ પા. નાચત૦ ૨

ખ
કો કો કો કો ખ કો ખ કો ખ
ગ ગ ગ ગ રી સા સા ની સા રી સા ની ધ પ
ઝ ન ન ઝુમ ઝ ન ન ઝુમ ઝુ મ ઝ ન ન ન
ખ ખ
ખ ખ કો ખ કો ખ ખ
મ ધ પ ની સા ધ ની સા રી ની સા સા
ના ચ ત છુમ્ છુમ્ તા છુમ્ છુમ્ સ ન ન ન
ખ
કો કો કો કો કો કો ખ ખ
ગ રી ગ રી ગ રી ગ પ મ ગ રી સા ની ધ પ
છુમ્ છુમ્ છુમ્ છુમ્ સ ન ન ન ન ન ન ન
ખ ખ ખ
કો ખ કો કો ખ ખ કો ખ ખ ખ કો
ધ ની સા સા રી સા રી ની સા ની ધ પ મ પ ધ
છુમ્ છુમ્ છુમ્ છુમ્ સ ન ન ન ન ન ન ન—ના ચ ત
કો કો કો કો કો
ગ રી ગ રી ગ રી ગ પ મ પ મ ગ રી સા
વી ર જિ ન ગુ ણુ ગા, જ ન ત ન મ ન તુમ

ખ ખ .
રી સા રી નીસા સા સા રી સા રી ની સા સા સા
મ ન ન મ ન ન તુમ, શ ર ન શ ર ન તુમ
ખ ખ
કો કો કો કો ખ કો ખ કો ખ
ગ રી ગ રી ગ પ મ ગ રી સા ની ધ ની ધ નીસા
વી ર જિ ન કા, વી ર જિ ન કા, ચિ ત્ત ચિ ત્ત લા,
કો કો ખ કો કો ખ
રી રી સા ની સા રી રી સા ની સા
સં ઘ મિ લ ગા, મં ગ રો ળ કા,
ખ
કો કો ખ ખ કો ખ
રી રી સા ની સા પ ધ ની
શિ વ પ દ પા—ના ચ ત—૧

પદ ૧૨ મું, સમવસરણું સ્તવન.

અફ્સોસકે આંખોસે દીખાઇ નહીં દેતા.—એ—રાડ—તાલ

તાલ—ગજલ.

અજબ ધુન સમોસરણમેં લગી,
સારી સભાકું સુમતિ જગી. આ૦ ટેક.
પાખંડી ગુરૂ ઘણા જગતમેં, દુનિયા ખાય ઠગી;
માણુકથંભકી મહીમા દિખતેં, મિટગઇ મનકી ટગી. અ૦ ૧
અમૃતસી સુણવાણી પ્રભુકી, સમકિત કર લહિ સગી;
અનમત કુમતિ અનંત કાલકી, સો સબ દૂર ભગી. અ૦ ૨
સેંઠી નીમ સુમતિકી બેઠી, કુમતિકી જડ ચગી;
દેવ ગુરૂ નિર્મલ પરખ્યા, વિષય અગન ગઈ ભગી. અ૦ ૩
વિષય ધર્મ કષાય ઇંદ્રિય વશમેં મેરી આત્મા ટગી;
જિમ તિમ કરિ જિનદાસકું તારો, મેં બાટ મુક્તિકી મગી. અ. ૪

સા પ મ મ ગ ગ ગરી સા
અ જબ ધુન સમો સ રણુ મેં લગી,
ખ
ખ ખ કો કો
ધ ધ ની સા રી મ ગ રી સા
સા રી સ ભા કું સુમ તિ જ ગી–ટેક
મ ગ મ ગ ગ પ મ મ મ મ
પા ખં ડી ગુ રૂ ઘણા જ ગ ત મેં
કો કો
ગ મ પ ધ પ મગરીસા સા પ
દુ નિયા ખા ય ઠ ગી– અ જબ–૧

પદ ૧૩ મું, આત્મબોધ.

હંસારે રાજા એ પીંજરા નહીં તેરા–એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી.
હો ચેતન કાચી મટ્ટીકા ડેરા રે,
તું તો સમજ સમજ મન મેરારે. હો ચેતન કાચી–ટેક.
પડ ગયા બુંદ બીખર ગયા ડેરા, લોક કહે ઘર મેરારે. ચે૦ ૧
ઉપર પટતેં ભૂષણ સોહે, ભીતર બોત અંધેરારે. ચે૦ ૨
જૂઠા ઠાઠ ઠઠા દુનિયામેં, જૂઠા તન ધન મેરારે. ચે૦ ૩
એહી અરજ તું કરલે ભાઈ, એ જગકો નહીં તેરારે. ચે૦ ૪
નવલ કહે છિન છિન મત બિસરો, અપના કરલો સવેરારે. ૫

મ ગમ પ ધ મ પ પ ગરી રીસા ગ રી સા
હો ચે ત ન કા ચી મ ટ્ટી કા ડે રા રે
ટી ટી ટી ટી
સા સા ની ની સા સા ની ધ ધપ ની ધ પ મ ગમ પ ધ
તું તો સ મ જ સ મ જ મ ન મે રા રે –હો ચે ત ન–ટેક
રી રી મ મ પ પ પ ધ ધ ધ પ નીધ પ
પ ડ ગ યા બું દ બી ખ ર ગ યા ડે રા–
ટી ટી ટી
ધસા સા સા નીધ ધ પ ની ધ પ હો ગમ પ ધ
લો ક ક હે ઘ ર મે રા રે–હો ચે ત ન–૧
૨

પદ ૧૪ મું, ઋષભજિન સ્તવન.

મેં જાનતીથી પરીઓંસે અછા નહીં કોઈ—એ-રાહ-તાલ-ગજલ.

મોસેં નેહ ધરી મહારાજ આજ દર્શ દીજીએ.
દર્શ દીજીએ રે ભવ દુઃખ છીજીએ. મો—ટેક
રે તુમ જ્ઞાની જગત તાત, ભ્રાત તુમ શરણુ રીજીએ;
શરણુ રીજીએ તો ભવ દુઃખ છીજીએ. મો૦ ૧
નૃપ નાભિજીકે નંદ, ચાહત ઈંદ ચંદ વૃંદ;
જ્યો જ્યો જિણુંદ નિત્ય વંદ કીજીએ. મો૦ ૨
તુમ ધુલેવા નાથ મોક્ષ સાથ, અચલ આદિ બ્રહ્મ;
ગ્રહી હાથ પ્રભુ રત્નકો ઉદ્ધાર કીજીએ. મો૦ ૩

ખ ખ ખ ખ
કા કા ખ ખ ખ કા કા ખ ખ ખ ખ ખ ખ
સા સા ની ની ધ ધ ધ ની સા ની ધ પ ધ ની ની સારી નીસા
મો સેં નેહ ધ રી મ હા રા જ આ જ દ ર્શ દી જીએ
ખ કા ખ ખ
નીસા રી રી રીરી ગ મ પ મ ગમ રીગ રી સાની નીસા
હે દ ર્શ દી જીએ રે ભ વ દુઃ ખ છી જીએ
ખ ખ ખ ખ
કા કા કા
સારીગમ ગ મ રી ગ રી સાની ધ ધ ની સા
એ મો સેં ને હ ધ રી મ હા રા જ
ખ
કાખખ ખ ખ ખ
નીધપ ધ ની ની સારી ની સા
આ જ દ ર્શ દી જી એ—૧

પદ ૧૫ મું, ઋષભજિન સ્તવન.

સુણો દિલ્હિ તખ્ત ધરનાર એ-રાહ-તાલ-લાવણી-ચલતી.

જગ તારક શ્રી ભગવંત, અરજ કરૂં શિર નામીરે,
ઋષભેશ સુનંદાના કંત. અરજ૦ ૧
તુમ શરણે આવ્યો આજ, અરજ૦
સુણ જગદીશ્વર જિનરાજ. અરજ૦ જગ૦ ૨
હું ભમીયો કાળ અનંત, અરજ૦
આણો દુઃખ તણો હવે અંત. અરજ૦ જગ૦ ૩
પરમેશ્વર જગદાનંદ, અરજ૦
ફેડો મુજ ભવનાં ફંદ. અરજ૦ જગ૦ ૪
વંદે લઘુ આદ્ય સમાજ, અરજ૦
માણિક માગે શિવરાજ. અરજ૦ જગ૦ ૫

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
સા ની સા સા સા સા પ ધ પની સા
જ ગ તા ર ક શ્રી ભ ગ વં ત,
કો.
ની ધ પ મ ગ રી રી મ મ પ
અ ર જ ક રૂં શિ ર ના મી રે
કો કો કો કો
પ મ મની ધ ની પ પ ધપ મ ગ
ઋ ષ ભે શ સુ નં દા ના કં ત,
કો કો કો ટી
રી રી ગ મ પ ગ રી ગ રી સા સા ની
અ ર જ ક રૂં શિ ર ના મી રે—જ ગ—૧

(૧) પદ ૧૯ મું, નેમજિન સ્તવન.

રાગ–ખુમાચ તથા જીલ્લો–તાલ–ત્રીતાલ–છાંડ દે
લંઘરવા મૂરખ મોરી બાંઇ રે–એ–રાહ.

જાવો જાવો નેમ પિયા, તેરી ગત જાની રે; જાવો૦
ઈતની અરજ મોરી, નાંઈ પ્રભુ માની રે—જાવો—ટેક.
જબ કાહે કાના સંગસે, સેસાબન લીયે રંગ;
સોલસેં ગોપીકે બીચ, રાધા રૂખમાની રે. જાવો૦ ૧
પીચકારી જલ ભરી, બીમલ કમલ કરી;
અબીર ગુલાલ બીચ, કેસે ઝીની છાંની રે. જાવો૦ ૨
પશુવન દયા કરી, ભયે વ્રતધારી રે;
આગેહીં મીલુંગી તુમસે, સુનો કેવલજ્ઞાની રે. જાવો૦ ૩
અધમ ઉધારી, ત્રિભુવન ઉપગારી રે;
કપુર પ્રભુકે પાયે, જેસેં દુધ પાની રે. જાવો૦ ૪

(૨) આત્મબોધ.

રાગ–કાલીંગડો તથા સોહેણી–તાલ–અદ્દો તથા દાદરો.

સુન મન હોનહાર ન ટરેરી—સુન—ટેક.
ચિત્ત કછુ ઓર બિચારત હે નર, ઓરસે ઓર બનેરી. ૧
ઉપર બાજ પારધી નીચે, ચીડીયાં કૈસે બચેરી. સુન૦ ૨
હોનહારબીષ ડસ્યોહે પારધી, સરસી ચાણુ મરેરી. સુ૦ ૩
હોત પદારથ ભાવિ ભૈયા, કયું જગ ચાહ ધરેરી. સુ૦ ૪
ઉદય કર્મગત દેખ જગતકી, જિનવર કયું ન ભજેરી. સુ૦ ૫

(૩) અધ્યાત્મ.

રાગ–કાફી–તાલ–દીપચંદી તથા તીતાલ.

સદ્‌ગુરૂને મોયે ભાંગ પીલાઈ,
મોરી અંખીયાંમેં આગઇ લાલી.—ટેક.
ભાવકી ભાંગ મરમકી મીરચાં, શીલકી સાફી બનાઈ. સ. ૧
ક્રિયાકી કુંડી જ્ઞાનકા ઘુંટા, ઘુંટનવાળા મેરા સાંઈ. સદ્‌૦ ૨
એસી ભાંગ પીવત સુઘરનર, અજર અમર હો જાઈ. સ૦ ૩
સદ્‌ગુરૂ કહેત મેલ મન મમતા, મોક્ષ મહા નિધિ પાઈ. ૪

---

(૪) શ્રી જિન સ્તવન.

રાહ–ગજલ–તાલ–દાદરો.

સંસાર નામ જીસકા, સારાસાર હે;
ઇસિ જગમેં ન કોઇ મેરા, તેરા નામ સાર હે. સં૦ ૧
ભવજલ અગમ અથાગ હે, જીસકા ન પાર હે;
ચારૂં ગતિકે ભ્રમરે, પડતે અપાર હે. સં૦ ૨
જીયા દેખ ડરામેરા, તુજસે નહીં છીપા;
જિન તેરે હાથ મેરા, અબ તો ઉદ્ધાર હે. સં૦ ૩
તુમ સિવાય દેવમેં, ધ્યાવું ન દુસરા;
મેને તો અપને દીલમેં, કીયા કરાર હે. સં૦ ૪
અબ છોડ સકલ બાતકું, તેરી સરન ગ્રહી;
જિનદાસ હાથ જોડકે, કરતા પુકાર હે. સં૦ ૫

———:૦:———

પદ ૧૭ મું, શાંતિજિન સ્તવન.

રાગ–કલ્યાણ–પ્યારી કાહે કાહે કરત પુકાર–એ રાહ
તાલ–તીતાલ.

પ્યારે કાહે કાહે કરત ગુમાન,
ઇસિ દુનીયામેં કો નહીં તેરો;
ફોગટ ફરત કરત અભિમાન. પ્યારે–ટેક.
જૈન ધર્મ સુરતરૂ સમ પાયો, કરલે શાંતિ જિનકો ધ્યાન;
રાખો ભાન, લાવો સાન, શ્રી જિનવરકો ધારો જ્ઞાન;
ભાવો ગાવો દેતાં દાન, મીલકર સારે સરગમ તાન;
કેસવ આય, તુમ ગુણ ગાય, માંગરોળ મંડળ ધ્યાય. કા૦ ૧

———

ખ ખ
સાની સા રી ગ પ ગ રી સા નીસા રી
પ્યા રે કા હે કા હે ક ર ત ગુ માન
ગ મ ગ મ ગમ રીગ પ ગ રી ગરી સા
ઈ સ દુ ની યા મેં કો ન હીં તે રો–
ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી
સા સાસા નીનીધ નીસાસા ની ધ પ પ મ રી સા
ફો ગ ટ ફ ર ત ક ર ત અ ભિ મા ન–પ્યા રે કા–ટેક.

ગ ગ ગ ગ ગ પ પ પ પ પ પ પ પ
જૈ ન ધ ર મ સુ ર ત રૂ સ મ પા યો,
ધ ધ ધ ધ પ ની ની ધ પ પ
ક ર લે શાં તિ જિ ન કો ધ્યા ન,
ગ ગ ગ ગ ગ ગ રી ગ
રા ખો ભા ન લા વો સા ન,
પ પ પ ગ ગ રી ગ રી સા
શ્રી જિ ન વ ર કો ધા રો જ્ઞાન,
રી રી રી રી
સા સા સા સા ની ની ધ ની
ભા વો ગા વો દે તાં દા ન
રી રી રી રી;
સા સા સા સા ની ધ ની ની ની ધ પ પ
મી લ ક ર સા રે સ ર ગ મ તા ન
પ પ ધ મ મં મ મ પ
કે સવ ધ્યાય, તુ મ ગુ ણુ ગાય,
ખ
ગ ગ ગ રી ગ મ મ ગ રી સા ની સા રી
માં ગ રો ળ મં ડ ળ ધ્યા ય—ધ્યા રે કા હે—૧

---

(૧) પદ ૧૮ મું, જિન સ્તવન.

ભજન બિનું જીવિત જેસે પ્રેત,
મલિન મંદમતિ ડોલત ઘર ઘર, ઉદર ભરનકે હેત—ભ૦
દુર્મુખ વચન બકત નિત નિંદા, સજ્જન સકલ દુઃખ દેત;
કબહું પાપકો પાવત પૈસો, ગાઢે ધુરીમેં દેત—ભજન૦ ૧
ગુરૂ બ્રહ્મન અચ્યુત જન સજ્જન, જાત ન કવણુ નિવેત;
સેવા નહીં પ્રભુ તેરી કબહું, ભુવન નીલકો ખેત. ભ૦ ૨
કથે નહીં ગુન ગીત સુજસ પ્રભુ, સાધન દેવ અનેત;
રસના રસ વિગારો કાહાંલો, ખુડત કુટુંબ સમેત. ભ૦ ૩

---

(૨) પદ ૧૮ મું, અધ્યાત્મ.

ઠુમરી–જનમ જનમ ગુન માનુંગી તેરો–તાલ–તીતાલ.

ઇતના કામ કરે જે જોગી, સોઇ યોગ ન જાને રે. ઇ.–ટેક.
મૂંડ મૂંડાયા ભસ્મ લગાયા, જોગી ના હમ જાને રે;
બકતર પહેરી રણકું જીતે, સો યોગી હમ જાને રે. ઇ. ૧
રાજા વસકર પાંચો જીતે, દુર્ધર દ્રોયને મારે રે;
ચાર કાટકે સોળ પિછાડે, સોઇ યોગ સુધારે રે. ઇ. ૨
જાગૃત ભાવે સરવ સમય રહે, પરમ ચારિત્ર કહાવે રે;
જ્ઞાનાનંદ લહેર મતવાલા, સો યોગી મન ભાવે રે. ઇ. ૩

(૩) પદ ૧૮ મું, શાંતિ જિન સ્તવન.

હમદમ આવો રે–તાલ–અદ્દા.

શાંતિ જીન ધ્યાવો રે, ભાવો સબ મિલકે ગુણુ ગીરૂઆ. શાં.
સુંદરરૂપ સ્વરૂપ બીરાજે મનહર શોભા પ્રભુ મુખકે,
મન ઉલ્સાય. શાંતિ૦
નાચો ગાવો તાલધારી, પ્રભુગુણુ ચિત્તધારી;
દેખો દેખો આંગી સારી,
ખ્હાર કેરી ખુલ રહી;
શાંતિ થઇ, ચિંતા ગઇ, ઘડીઆં સફલ થઈ;
કોઇ દેખે નહીં તુજ સમ જીનપતિ, સારે જગમેં;
હય નજરમેં, કોઈ નહીં રે. શાંતિ૦

પદ ૧૯ મું, ઋષભજિન સ્તવન.

રાગ–કાફી–કાનડો–ગત ઉપરથી તાલ–તીતાલ.

પ્રભુજી ઋષભ જિનેશ્વર ધ્યાઉં–પ્રભુજી,
નરભવ આયો તુમ પ્રભુ પાયો, શરણુ તુમારો ચાઉં. પ્ર૦–ટેક.
તું કૃપાળુ—

ભવ સમુદ્રસેં પાર ઉતારો, સારો વંછીત કાજ.
જિન રાજ રાખો લાઆઆઆઆઆઆઆજ*
માંગરોળ સંગીત મંડળી, હરખ મનમાંહ્ય;
તતથૈ તતથૈ તનનનનન* ગાવે બજાવે આય—કેસવ ગાય—
પ્રભુજી ઋષભ જિનેશ્વર ધ્યાઉં—

કો કો કો કો
ની ધ પ મ મ ગ ગ રીસા રી રી પ ની ધ પ
પ્ર ભુ જી ઋ ષ ભ જિ ને શ્વ ર ધ્યાઉં—પ્ર ભુ જી.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી
મ મ મ મ પ ની સા સા સા સા સા સા
ન ર ભ વ આ યો તુ મ પ્ર ભુ પા યો,
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કો
સા સા સા સા સા સા રી સા ની ધ પ
શ ર ણુ તુ મા રો ચા ઉં—પ્ર ભુ જી—ટેક.
કો
મ ગ રી સા
તું કૃ પા ળુ—
ટી
ટી ટી ટી ટી ટી કો ટી ટી ટી ટી
રી રી રી રી રી મ સા રી રી ની સા
ભ વ સ મુ દ્ર સેં પા ર ઉ તા રો,
કો
ધ ની પ ધ મ પ
સા રો વં છી ત કાજ.
ટી ટી ટી કો કો
પ પ રી સા ની સા ની ધ પ મ ગ રી સા
જિ ન રાજ, રા ખો લા આ આ આ આ આ આ આજ
ટી
સા સા સા મ મ મ પ પ પ ની ની સા
માં ગ રો ળ જૈ ન સં ગી ત મં ડ ળી,

---

* લાઆઆઆઆઆઆઆજ મુકયા છે તે સરગમ મેળ-વવા મુકયા છે તેમજ તનનનન અને તતથૈ તતથૈ પણ તેજ માટે મુકવામાં આવ્યા છે.

ટી · ટી ટી ક્ષ
ની સા ની રી સા ની પ
હ ર ખ મ ન માં ભ,

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કો કો
મ મ પ ની ની ની સાસા સા સા સા સા ની સા ની રી સા રીસાનીપમગ
ત ત થૈ ત ત થૈ ત ન ન ન ન ન આ વે બ જા વે આ ય

કો
મ રી સા ની ધ પ
ઉ સવ ગાય— પ્ર ભુ જી—૧

———:૦:———

(૧) પદ ૨૦ મું, જિન સ્તવન.

હીલમીલ રૂમઝુમ કરોજી સેર—એ દેશી.

પલપલ છિનછિન ભજો જીનનામ,
ગાવના ભાવના નિશદિને આ વાર લયસ્વર ધારી;
આદરણા મનહરણા જીનશરણા,
જાણુકે ગુણુકારી—નામ—પલ—
મારકે કામકો પરવિભાવકો, તજત દમત તન વિકાર,
ધરીશ દિલમેં કાનમેં સુનકે વચન કથન સૂત્રકાર—
અર્હત્ દર્શન દુર્લભ મિલના દુર્ગત ભટત નરભવગિન્ના
—નામ—પલપલ.

——:૦:——

(૨) પદ ૨૦ પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ—ભૈરવી તથા ગમે તે રાગમાં—તાલ ત્રીતાલ.

જય જય જય જય પાસ જિણુંદ—ટેક.
અંતરીક પ્રભુ ત્રિભુવન તારન, ભવિક કમલ ઉલ્લાસ દિણુંદ. ૧
તેરે ચરન શરનમેં કીને, તું બિનુ કુન તારે ભવફંદ;
પરમ પુરૂષ પરમારથ દરશી, તું દિયે ભવિકકું પરમાનંદ. ૨
તું નાયક તું શિવસુખ દાયક, તું હિત ચિંતક તું સુખકંદ;

તું જન રંજન તું ભવ ભંજન, તું કેવલ કમલા ગોવિંદ.
કોડિ દેવ મિલિકે કરી ન શકે, ઇક અંગુઠ રૂપ પ્રતિ છંદ;
એસો અદ્ભુત રૂપ તિહારો, વરષત માનું અમૃતકો બુંદ.
મેરે મન મધુર કરકે મોહન, તુમ હો વિમલ સદલ અરવિં
નયન ચકોર વિલાસ કરતુ હે, દેખત તુમ મુખ પુરનચંદ.
દૂરજાવે પ્રભુ તુમ દાસન તે, દુઃખ દોહગ દાલિદ્ર અઘકંદ;
વાચક જસ કહે સહસ ફલતેં તુમ હો, જે બોલે તુમ ગુનકે વૃંદ.

—:o:—

(૩) પદ ૨૦ મું, સામાયક વિષે.

રાગ સોરઠ—તાલ—તીતાલ.

ચતુર નર સામાયક નય ધારો— ટેક.
લોક પ્રવાહ છાંડકર અપની, પરિણુતિ શુદ્ધ વિચારો. ચ૦
દ્રવ્યત અખય અભંગ આતમા, સામાયક નિજ જાતેં;
શુદ્ધ રૂપ સમતા મય કહીએં, સંગ્રહ નયકી વાતેં. ચતુ૦
અબ વ્યવહાર કહે યું સબજન, સામાયક હુઇ જાવે;
તાતે આચરના સો માને, ઐસા નૈગમ ગાવે. ચતુ૦
આચરના રિજુ સૂત્ર સિથલકી, બિનુ ઉપયોગ ન માને;
આચારી ઉપયોગી આતમ, સો સામાયક જાને. ચતુ૦
શબ્દ કહે સંજત જો ઐસો, સો સામાયક કહિયેં;
ચોથે ગુનઠાને આચરના, ઉપયોગેં ભિન્ન લહિયે. ચતુ૦
અપ્રમત્ત ઠાણે ઇર્યાકો, સમભિરૂઢ નય સાખી;
કેવલ જ્ઞાન દશા થિતિ ઉનકી, એવંભૂતે ભાખી. ચતુ૦
સામાયક નય જો હુન જાને, લોક કહે સો માને;
જ્ઞાનવંતકી સંગતિ નાહીં, રહિયો પ્રથમ ગુનઠાને. ચતુ૦
સામાયક નર અંતર દૃષ્ટે, જો દિનદિન અભ્યાસે;
જગ જસવાદ લહે સો બૈઠો, જ્ઞાનવંતકે પાસે. ચતુ૦

---

(૪) પદ ૨૦ મું, આત્મબોધ.

રાગ–ઠુમરી–તાલ–તીતાલ.

રામ કહો રહેમાન કહો કોઉ, કાન કહો મહાદેવરી–
પારસનાથ કહો કોઉ બ્રહ્મા, સકળ બ્રહ્મ સ્વયમેવરી. રામ–૧
ભાજન ભેદ કહાવત નાના, એક મૃતિકા રૂપરી;
તૈસે ખંડ કલ્પના રોપિત, આપ અખંડ સરૂપરી. રામ–૨
નિજપદ રમે રામ સો કહિયે, રહિમ કરે રહેમાનરી;
કરષે કરમ કાંન સો કહિયેં, મહાદેવ નિરવાણુરી. રામ–૩
પરસે રૂપ પારસ સો કહિયેં, બ્રહ્મ ચિન્હે સો બ્રહ્મરી;
ઈહ વિધ સાધો આપ આનંદઘન, ચેતનમય નિઃકર્મરી. ૪

પદ ૨૧ મું, વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

એ બાદેશ લાજા ચમન, ચમન પ્રીર પતાતું ગુલકાલા—
એ–રાહ–તાલ–લાવણી–તીતાલ.

વાસુપુજ્ય જિન ત્રિભુવનસ્વામી, શિવગામી જિનરાજ
મેરે પ્રભુ શિવગામી જિનરાજ–મોહે તાર અબ મોહે તાર
તુંહી તાર તાર, મોહે તાર–અબ મોહે તાર—ટેક.
પુર્વે પુન્યે હમે તું મલીયો ટળીયો ભવ જંજાલ,
મેરો પ્રભુ ટળીયો ભવ જંજાલ–તુમે તિન ભુવન શિરતાજ.
શિરતાજ–તાજ–તુમે તિન ભુવન શિરતાજ. વા૦ ૧
માત જયાનો નંદન નિરખ્યો, હરખ્યો હૃદય મઝાર.
મેરો પ્રભુ હરખ્યો હૃદય મઝાર–વસુપૂજ્ય રાય કુળજહાજ
કુળજહાજ જહાજ–વસુપૂજ્ય રાય કુળજહાજ. વા૦ ૨
સીતેર લાખ વરસ તનુ આયુષ, સીતેર ધનુષની કાય;
મેરે પ્રભુ સીતેર ધનુષની કાય–પ્રભુ પાલી વરચા શિવરાજ
શિવરાજ રાજ–પ્રભુ પાલી વરચા શિવરાજ. વા૦ ૩
શ્રી માંગરોળ જૈન ગાયન મંડળી, સંગીત રંગ ભર ગાય;
મેરે પ્રભુ સંગીત રંગ ભર ગાય–કહે કેસવ ભવ દુઃખ ભાજ.
દુઃખ ભાજ ભાજ–કહે કેસવ ભવ દુઃખ ભાજ. વા૦ ૪

ટી ટી ટી ટીટી ટી ટી ટી
સા સા સા સાસા રી સા ની ની ની ધ પધ નીસા
વા સુ પુ જ્ય જિ ન ત્રિ ભુ વ ન સ્વા મી
ની ની ની ધપ મ ધ પ
શિ વ ગા મી જિ ન રાજ

કો કો
ધ ની ધ ની ધ ધ ધ પમ ધ ધ પ
મે રે પ્ર ભુ શિ વ ગા મી જિ ન રાજ—
પ ધ મ પ મ ગ રી રી સા
મો હે તા ર અ બ મો હે તાર,
કો ટીકો
ગ મ પધ ની સાનીધ પ પ ધ મ પ
તું હી તા ર તા ર, મો હે તા ર,
ટી ટી
મ ગ રી રી સા સાં સા
અ બ મો હે તાર—વા સુ—ટેક.

પદ ૨૨ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

સનનનનન બરસે ફોર ફોર—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

ચરન સરન ચિત્તમેં ધાર ધાર,
પારસ સમ પાર્શ્વજી ભય ટાલે ભવ ભવ દુઃખ
વારે તન મનસે.— ચરન૦ ટેક.
કાલ પ્રીરત સીર તજ પ્રમાદ તું, તુંહીં તુંહીં રટ નામ પ્રભુકો—
પ્રભુ રટતે, કર્મ કટતે, રોગ હટતે,
સોગ મીટતે, દોષ ઘટતે, જૈન માંગરોળ વંદે,
તારઓ, ભજો ઉસે, અન્ય છોડ પાસ ભજો,
ધીતર કીટિતક, તકધુમ, કીટીતક ધિત્તા ધિત્તા
તક ધિડાન કીટ નતકીટ ધિન કિટ, ધાધાધા
ધાધાધા, ધાધાધા, માંગરોળ રંગ ગાય ગાય—ચરન૦ ૧

કો ટીકો કો • કો
પ પ ની પ સા ની પ મ ગરી ગ મ પ પ
ચ ર ન સ ર ન ચિ ત્ત મેં ધા ર ધા ર
ટી
ટી ટી ટી ટી કો ટી ટી ટી ટી
પ રી રી સા સા સા સા સા શ્રી રી રી રી ગ રી સા ની સા ની સા
પા ર સ સ મ પા ર્શ્વ જી ભ ય ટા લે ભ વ ભ વ દુઃ ખ
કો કો કો
ની ધ ની મ મ મ મ પ પ ની
વા રે ત ન મ ન સે— ચ ર ન
ટી ટી ટી ટી
મ મ મ પ પ ની ની સા રી સા ની ની સા
કા લ ફી ર ત સી ર ત જ પ્ર મા દ તું,
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કો
સા સા સા સા ની સા રી સા ની ધ પ
તું હી તું હીં ર ટ ના મ પ્રં ભુ કો
ટી ટી ટી કો • કો
સા ની સા ની સા ની ધ ની ધ પ ધ પ ધ પ મ
પ્ર ભુ ર ટ તે, ક ર્મ ક ટ તે, રો ગ હ ટ તે,
કો કો કો ટી કો કો
પ મ પ મ ગ મ ગ મ ગ રી સા ની ધ પ મ ગ રીસા
સો ગ મી ટ તે, દો શ ઘ ટ તે, જૈ ન માં ગ રો ળ વં દે
ટી
ટી ટી ટી ટી ટી કો ટી ટી કો કો
સા રી સા સા રી ગ સા સા ની ધ પ મ ગ રી સા
તા રે ઓ ભ જો ઉ સે, અ ન્ય છો ડ પા સ ભ જો,
ટી ટી
મ મ મ મ મ મ પ પ પ પ પ પ સા ની ની સા
ધી ત ર કી ટિ તક તક ધુ મ કિ ટી ત ક ધિ ત્તા ધિ ત્તા
ટી
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કો ટી ટી ટી
રી રી રી રી રી રી રી રી રી રી રી રી ગ રી સા ની સા
તક ધિ ડા ન કી ટ ન ત કી ટ ધિ ન કિ ટ ધા ધા ધા
કો કો
ની પ ગ મ રી સા
ધા ધા ધા, ધા ધા ધા,

ટી ટી ટી ટી કો
સા સા રી રી રી રી સા સા સા પ પ ની
માં ગ રો ળ રં ગ ગા ય ગાય—ચ ર ન

પદ ૨૩ મું, સુવિધિ જિન સ્તવન.

એક ચતર નાર કર કર શૃંગાર—એ—રાહ—તાલ પંજાબી

શ્રી સુવિધિ નાથ પ્રભુ મોક્ષ સાથ,
મેં ભયો અનાથ મુજ પકર હાથ;
હું પતત નાથ ધર ધર કર લીનો. શ્રી૦ ૧
સીર મોહરાટ તિન જગમેં હાક,
સબ જગ વિખ્યાત જે ન ધરે ધાક;
કરે દુઃખનો દાટ જગ વસ કર લીનો. શ્રી૦ ૨
એક અજબ બાત ઈન મોહરાટ,
કીએ તુમને ઘાત મુખ મારી લાત;
ગઈ ઈનકી લાજ થર થર કર દિનો. શ્રી૦ ૩
ઘટ અંતર બાત કુણ જાણે નાથ,
મુજે મોહરાટ દિયો દુઃખ અગાધ;
કીઓ બહુ ઉચાટ દુર્ગતિ દુઃખ દિનો. શ્રી૦ ૪
અબ મેરી લાજ પ્રભુ તેરે હાથ,
સબ દુઃખ વિનાશ કરો સુવિધિ નાથ;
આતમકે દાશ વીરવિજય એમ કહો. શ્રી૦ ૫

કો
સાસા રી મ રી મ મ પ ધ ની ધ પ પ
શ્રી સુ વિ ધિ ના થ પ્ર ભુ મો ક્ષ સા થ

ટી ટી
ટી ટી ટી ટી ટી કો કો ટી ટી ટી
પ ધસા ધ સા સા રી રી ગ ગ રી સા સા
મેં ભ યો અ નાથ મુ જ પ ક ર હા થ

ટી કો કો કાં કો ટી કો
સા ની ની ની ની સા ની ધ પ ધ પ મ ગ રી સાસા
હું પ ત ત ના થ ધ ર ધ ર ક ર લી નો—શ્રી-૧

પદ ૨૪ મું, જિન સ્તવન.

કેરબો–જા દેખ ચમન અય દીલ જાની–એ-રાહ-તાલ-તીતાલ.

પ્રભુ ભજલે મેરા દીલ રાજી રે–પ્રભુ૦
આઠ પોહોરકી, ચોસઠ ઘડીઆં;
દો ઘડીઆં જિન સાજી, મેરા દીલ રાજી. પ્રભુ૦ ૧
દાન પુણ્ય કછુ ધર્મકું કરલે,
મોહ માયાકું ત્યાગી, મેરા દીલ રાજી. પ્રભુ૦ ૨
આનંદઘન કહે, સમજ સુમજલે,
આખર ખોવેગા બાજી, મેરા દીલ રાજી. પ્રભુ૦ ૩

કો ખ ખ ખ કો કો કો
ગ રી સા ની ની ની સા રી મ ગ ગરી સા ગ રી
પ્ર ભુ ભ જ લે મે રા દી લ રા જી રે—પ્ર ભુ–ટેક.
ગ ગ ગ ગ સા ગ ગ ગ ગ સા
આ ઠ પો હોર કી, ચો સ ઠ ઘડી આં
કો કો કો કો
ગ ગ ગ ગ ગ ગ મ મ પ મ ગ ગ ગરી સા ગ રી
દો ઘ ડી આં જિ ન સા જી–મે રા દી લ રા જી–પ્ર ભુ૦ ૧

પદ ૨૫ મું, શ્રેયાંસ–જિન સ્તવન.

છે પ્રીતિ વળે બંધાણો–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

શ્રેયાંસ જિનેશ્વર રાયા, મેં પ્રેમ વડે ગુણ ગાયા;
પ્રિય લાગે મને તુમ સેવા, પ્રભુ દેજો દરીશન દેવા–ટેક.

અષ્ટ કર્મ કરો મમ એ ન્યારા, અગીયારમાં જિનવર પ્યારા;
વિશ્નૂ માતાકે નંદા, બિશ્નૂ રાજા કુલ ચંદા.–શ્રેયાંસ૦ ૧
જૈન માંગરોળ મંડળી આઈ, મન વંછિત ફળ એ પાઈ;
કેસવ હરષિત થઈ આયા— શ્રેયાંસ૦ ૨

ટી ટીકો
સા રીમ મ મ પ ધ પ ધસા સાનીધપ
શ્રે યાં સ જિ ને શ્વ ર રા યા,
કો કો કો
ધપ મ ગ રી સારી મ ગ રી સા
મેં પ્રે મ વ ડે ગુ ણ ગા યા,
ટી ટી ટી ટી ટી ટીટી કો
સા ની સાની સા ની સા સા ની રીસા નીધપ
પ્રિ ય લા ગે મ ને તુ મ સે વા,
કો કો કો
ધ પ મ ગરી સા રી મ ગ રી સા
પ્ર ભુ દે જો દ રી શ ન દે વા—ટેક.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કો કો કો
સા ની સા નીસા ની સાની સા ની રી સા નીધનીધનીધપ
અ ષ્ટ ક ર્મ ક રો મ મ એ ન્યા રા,
કો કો કો
ધ પ મ ગ રી સા રી મ ગ રી સા
અ ગી યા ર માં જિ ન વ ર પ્યા રા,
ટી ટીકો
સા રીમ મ પ ધપ ધસા સાનીધપ
વિ શ્નુ મા તા કે નં દા,
કો કો કો
ધપ મ ગરી સારી મ ગ રી સા સા
વિ શ્નુ રા જા કુ ળ ચં દા— શ્રે૦ ૧

પદ ૨૬ મું, જિન સ્તવન.

આપો શ્રી આપો જય જગ સ્વામી–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

તારોજી તારોજી મોહે સ્વામી.
પ્રભુ જય કરતા, ભવ દુઃખ હરતા, શિવ સુખ કરતા,
દયાળ, હો કૃપાળ, છું હું બાળ, સુખ આલ.–હોતારોજી૦ ૧
માંગરોળ મંગીત, રંગીત હરખીત, તન મન ઉલસીત,
બજાય, કેસવ આય, ગુણ ગાય, જિનરાય.–હો તારોજી૦ ૨

ક્રો ક્રો
ની ધ પ ની ધ પ પ ધ મ પ
તા રો જી તા રો જી મો હે સ્વા મી
ક્રો . . ક્રો
પ પ પ મ ગ રી સા સા પ પ મ ગ રી સા
પ્ર ભુ જ ય ક ર તા ભ વ દુઃ ખ હ ર તા,
ક્રો
સા પ પ મ ગ રી સા
શિ વ સુ ખ ક ર તા,
ટી ટી ટી ક્રો ટી ક્રો
સા સા રી સા ની સા ની ધ
દ યાળ હો કૃ પાળ છું હું બાળ,
ક્રો ક્રો
ની ધ પ મ ની ધ પ
સુ ખ આલ.— હો તા રો જી૦

પદ ૨૭ મું, સંખેશ્વર પાર્શ્વ જિનસ્તવન.

રાગ–ભીમપલાશી–મોરી બૈયા ન પકર ગીરધારી શ્યામ
એ–રાહ–તાલ–પંજાબી.

તોરી છબી મનોહારી, શંખેશ શ્યામ,
નીલાંબુજવત તોરે નેન શ્યામ— તોરી–ટેક.

ચંદ્ર જ્યું વદન જગતતમ નાસે,
ચરણુ કિલ્મિષ પંક પખારે નામ. તોરી૦ ૧
નીલ વરણુ તનુ ભવિ મન મોહે,
સોહે ત્રિભુવન કરૂણા ધામ. તોરી૦ ૨
પારસ પારસ સમ કરે જનકો,
હાટક કરન તુમારો કામ. તોરી૦ ૩
અજર અખંડિત નિજ ગુણ,
ઈશ નિર્જીત પુરે કામ. તોરી૦ ૪
અનઘ અમલ અજ ચિદઘન રાસી,
આનંદ ઘન પ્રભુ આતમરામ. તોરી૦ ૫

કો કો કો
ગ મ પ ની પ મ ગ રી સા રી મ પ પ
તો રી છ બી મ નો હા રી શં ખે શ શ્યા મ
કો કો
ગમ પ પ પ ધ ધ મ મ પધની ધ પ પ ગ મ
ની લાં બુ જ વ ત તો રે ને ન શ્યા મ–તો રી૦ ટેક.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી
પ પ પ ધ ધ ની ની સા સા રી રી સાની સા
ચં દ્ર જ્યું વ દ ન જ ગ ત તુ મ ના સે
કો કો કો કો કો કો
ની ની ની ની ધ પ મ મ પ ની ધ પ પ ગ મ
ચ ર ણુ કિ લ્મિ ષ પં ક પ ખા રે ના મ–તો રી૦૧

પદ ૨૮ મું, ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન.

રાગ–ભૈરવી–સાદીએ ઝુલફે ગુલફામ મુબારક હોવે–એ–રાહ
તાલ—દાદરો.

ચંદ્ર વદન શુભ ચંદ્ર પ્રભુ તાહરા,
દેખી દીલ શાંત મન ચકોર રીજે માહરા. ૧

નયનં યુગલ ભયે શાંત રસ તાહરા,
પ્રભુ ગુણ કમળ ભમર મન માહરા. ૨
પ્રભુ તોહી જ્ઞાન સોહી માન સર તાહરા,
ઉહાં મન હંસ ખેલે રાત દીન માહરા. ૩
પ્રભુ કરૂણા દગુ હમસે ભઈ તાહરી,
તબ મદ મોહ કીસિ નિંદ ખુલી માહરી. ૪
અતિ ઉત્કંઠસેં મેં દર્શ ચાહું તાહરા,
કરમકે ફંદસે જો ભાગ્ય ખુલે માહરા. ૫
ભાવ પુરે વાસ ભયા ખાસ પ્રભુ તાહરા,
સિદ્ધ હુવા કાજ વીરવિજય કહે માહરા. ૬

કો
રી મ મ પ પ પ પ .ધ મ પ ધ નીધ ધ મ
ચં દ્ર વ દ ન શુ ભ ચં દ્ર પ્ર ભુ તા હ રા
કો કો કો કો કો કો કો
ની ની ની ધ પધ પ મ પ મ ગમ ગ રી સા રીગમ ગ રી
દે ખી દી લ શાં ત મ ન ચ કો ર રી જે મા હ રા—

કો
કો કો ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટીટી ટી કો
ની ની સા રી રી રી રી સા સા રી રી ગરી સા નીધપ
નય ન યુ ગ લ ભ યે શાં ત ર સ તા હ રા
કો કો કો કો કો કો
ની ની ની ધ પ ધ પ મ પ મ ગ રીસા રીગમ ગ રી
પ્ર ભુ ગુ ણ ક મ ળ ભ મ ર મ ન મા હ રા—૧

પદ ૨૯ મું, આત્મ બોધ સ્તવન.

રાગ—માઢ—તાલ—ગજલ

દૂક દિલકી ચશ્મ ખોલ, જિનાગમશું મન લગા;
આરાધ લે જિનંદ જગતમેં, ઓર નહીં સગા—દૂક૦ ટેક.
પરમાદકૂં વિદાર સ્યાદ્વાદશું પગા,

મતલબ ઉશીકા હોયગા, વિવાદ જ્યું ભગા. ટૂક૦ ૧
ઈંદ્રિ ચંદ્ર વા ધરણેંદ્ર, નરપતિ ખગા;
જિન ધર્મ સોનમિત્ર, ઓર સર્વ હે દગા. ટૂક૦ ૨
પરતિત ના ભઈ તોય, જૈસે હંસમે કગા;
ધરી ભેખ બિન વિવેક, આપ આપકૂં ઠગા. ટૂક૦ ૩
કુટુંબકો સોખેલ ઈંદ્રિ, જાલસું પગા;
સમદ્રષ્ટિ જો વિચારશો, તો મુક્તિકા મગા. ટૂક૦ ૪
સૂતા અનાદિ કાલકા, મિથ્યાત્વસું જગા;
જિન બક્ષ જો કહેતો, પાયે સિંધુ ભો તગા. ટૂક૦ ૫

ટી
સા સા રી મ પ ધપ સા ની ધ પમ ગ રી સા ગ રી સા
ટૂ ક દિલ કી ચ શ્મ ખો લ, જિ ના ગમ શું મ ન લ ગા
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
ધ ધ ધ ધપ ધ ની ની સા સા સા રી રી સારી ગ રી સાનીધપ
આ રા ધ લે જિ નં દ જ ગ તમે ઓ ર ન હીસ ગા—
ટી ટી ટી
પ પ ધ સા સા સાની ધ ધ પ મ ગ રી સા ગ રી સા
ટુ ક દિલ કી ચ શ્મ ખો લ જિ ના ગમ શું મ ન લ ગા—
ટી ટી ટી ટી ટીટીટી ટી ટી
પ પ ધ ધ ધપ ધ ની ની સા સા રી રી સારીગ રી સાનીધપ
પ ર મા દ કું વિ દા ર સ્યા દ વા દ શું પ ગા
ટી
પ પ ધ ધ ની સા ની ધ ધ પ મ ગ રી સાગ રી સા સા સા
મ ત લ બ ઉ શી કા હો ય ગા વિ વા દ જ્યું ભ ગા—ટુ ક—

પદ ૩૦ મું, સિદ્ધ પદ સ્તવન.

ચલો સખી મીલ દેખનકું રથ ચડી જદુનંદન આવતહે
રાગ—જંગલો—ઝીંઝોટી—તાલ—પંજાબી.

સિદ્ધ સરૂપી સદા પદ તેરો, તું મૂરખ કાં ભૂલેરે-સિ.—ટેક.
વ્યાજ નફો પલ્લે નહિં બાંધ્યો, ખામી લગાઈ મૂલેરે. સિ૦ ૧

નરક નિગોદ કુમતકા શિરપર, આપ બન્યોહે ફૂલેરે. સિ૦ ૨
સબ સંપતકા સુખ દેખકર, ચેતન મનમેં ફૂલેરે. સિ૦ ૩
જિનદાસ તેં દુનિયા માંહે, જન્મ લિયો સો ધૂલેરે. સિ૦ ૪

સારી સા મ ગ રી ગ મ પ પ પ મગ
સિ દ્ધ સ રૂ પી સ દા પ દ તે રો,
કો
મ પ પ પ ધની ધ પમ મપધપમગ રીગ રી
તું મૂ ર ખ કાં ભૂ લે રે— સિ દ્ધ૦ ટેક.
કો કો કો
મપ મ ની ધ પધ ની ની ધ પ મગ
વ્યા જ ન ફો પ ક્ષે ન હિં બાં ધ્યો,
કો
મ પ પ પ ધની ધપમ ગ મપધપમગ રીગ રી
ખા મી લ ગા ઈ ભૂ લે રે— સિ દ્ધ૦ ૧

પદ ૩૧ મું, પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ–કાલીંગડા તાલ–તીતાલ.

પાસ પ્રભુરે તુમ હમ શિરકે–મોર—ટેક.
જો કોઈ સમરે શંખેશ્વર પ્રભુરે, ડારેગા પાપ નીચોર. પા૦ ૧
તું મનમોહન ચિદઘન સ્વામીરે, સાહેબ ચંદ ચકોર. પા૦ ૨
ત્યું મન વિકસે ભવિજન કેરારે, ફારેગા કર્મ હીંડોર. પા૦ ૩
તું મુજ સુનેગા દિલકી બાતાંરે, તારેગે નાથ ખરોર. પા૦ ૪
તું મુજ આતમ આનંદ દાતારે, ધ્યાતા હું તુમરા કીશોર. પા૦ ૫

કો કો ખ કો કો કો ખ
સા રી સા રી નીસારી ગ ગ મ ગ રી રી સાની સા
પા સ પ્ર ભુ રે, તુ મ હ મ, શિ ર કે મોર–ટેક.

કો કો કો
મ ગ મ પ પ પ પ ધ ધ ધ પ મ પ
જો કોઈ સમરે, શંખેશ્વર પ્રભુ રે,
કો
મ મ ગ મપ ધ પ મ ગ
ડારે ગા પા પની ચોર—
કો ખ કો કો કો ખ
મ ગ રી સા નીસારી ગ ગ મ ગ રી રી સાની સા
પાસ પ્રભુ રે, તુમ હમ, શિર કે મોર-૧

પદ ૩૨ મું, ઋષભજિન સ્તવન.

રાગ-કલ્યાણ-તાલ-પંજાબી

મનુ પ્યારા મનુ પ્યારા, ઋષભદેવ— ટેક.
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશર, પ્રથમ જતી વૃત ધારા. મ૦ ૧
નાભિરાયા મરૂદેવીકો નંદન, જુગલા ધર્મ નિવારા. મ૦ ૨
કેવળ લઈ પ્રભુ મુક્તે પોહોતા, આવાગમન નિવારા. મ૦ ૩
આનંદ ઘન પ્રભુ ઈતની વિનતિ, આ ભવ પાર ઉતારા. મ૦ ૪

ટી ટી
ગ સા ની ધ પ પ ગ રી ગરી સા રી ગ ગ સા
મનુ પ્યારા મનુ પ્યારા ઋષભ દેવ-મનુ૦ ટેક.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
પ પ પ પ ધ ધ પ સા સા સા સા સા સા સા
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશર,
ટી ટી
ની ની ની ની ની ધ ની સાનીધ પ ધ સા ની ધ
પ્રથમ જતી વૃત ધારા-મનુ પ્યારા૦ ૧

પદ ૩૩ મું, સંખેશ્વર પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ—ખમાચ—સજન મુખડા બતલા જારે—એ—રાહ

તાલ—પંજાબી

આજ કુમતિ મોરી મીટ ગઇરે
શ્રી શંખેશ્વર દરસ દેખ.— કુ૦ ટેક.
જ્ઞાન વચન પૂજા રસ છાયો, નાશ કષ્ટ ભવિજન મન ભાયો;
યું જિન મુરતિ રંગ દેખ, દુરગતિ મોરી ખુટ ગઇરે.-શ્રી-કુ૦ ૧
નિર વિકાર વામાસંગ ત્યાગી, જપ માલા નહીં નાથ નિરાગી;
શસ્ત્ર નહીં કર દ્વેષ મિટે, ભ્રમતા સબ છુટ ગઈરે.-શ્રી-કુ૦ ૨
નિજ વિભુતિ લીનીલાર લોકા લોક કરી ઉજવાર
નામ જપે સબ પાપ કટે, દુર્મતિ સબ લુટ ગઈરે.-શ્રી-કુ૦ ૩
આનંદ મંગળ જગમેં ચાર, મંગળ પ્રથમ જગત કરતાર;
શ્રીવામા સૂત પાસ તુંહીં, અઘ ભ્રાંતિ મીટ ગઇરે.—શ્રી—કુ૦ ૪
શ્યામમેઘસમપાસજીનિરખી, આત્મઆનંદશિખીજિમહરખી;
કર્ત શબ્દ મુખ પાસ તુંહી, યહી રટના રટ લઇરે. શ્રી૦ કુ૦ ૫

ગમ પ મ ગ સા ગ ગ મ મ પ પ મગ
આ જ કુ મ તિ મો રી મી ટ ગ ઇ રે
!કો કો કો
મપ મની ધ પ ધ નીની ધ ધ પ મ ગ સા મપ
શ્રી શં ખે શ્વ ર દ ર સ દે ખ—કુ મ તિ શ્રી—ટેક.
ટી ટી ટી ટી
મ ગ મ પ પ ની સા સા સા સા
જ્ઞા ન વ ચ ન પૂ જા ર સ છાયો,
ટી ટી ટી
ની ની ની ની ધ ની સા રી સા ની ધ પ
ના શ ક ષ્ટ ભ વિ જ ન મ ન ભા યો

ટી કા
પસા ની ધ પ મ ગ રી મ મ પ
યું જિ ન મુ ર તિ રં ગ દે ખ
મ ગ સા સા સા ગ ગ મ મ પ પ મગ મપ મ
દુ ર ગ તિ મો રી ખુ ટ ગ ઇ રે.— શ્રી કુ૦ ૧

પદ ૩૪ મું, શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન.

મોરે સર ભયોરી પ્રસંદ તાજ—એરાહુ—તાલ—તીતાલ.

મોરો મન ભયોરી, પ્રસન્ન આજ; મોરો મન ભયોરી.
શ્રી સુપાર્શ્વ જિનેશ્વર નીહારત રાજ— મોરો—ટેક.
નયન કમલ છબી સુંદર પેખત,
સસમા જિનવર દેવ દયાળ;
ત્રિભુવનમેં તુમ સમ નહીં કોઈ જિનરાજ— મોરો૦ ૧
સ્વસ્તિક લંછન પયતલ શોભીત,
સુરવર નર નારી મન મોહીત;
સોહીત પ્રતીષ્ઠ રાજાકે કુલમેં જહાજ— મોરો૦ ૨
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,
વિનતિ કરે કરજોડી સઉ મીલી,
તુમ ગુણ ગાવત કેસવ તારો મહારાજ— મોરો૦ ૩

ટી ટી
રી રી મ પ સા ની સા પ ધ મ ગરીગસા રી રી
મો રો મ ન ભ યો રી પ્ર સ ન્ન આ જ—મો રો.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કા
રી રી રી ગ રી સાની સાસા ની ધ પ મગરીગસા રી રી
શ્રી સુ પા ર્શ્વ જિ ને શ્વ ર ની હા ર ત રા જ—મો રો૦ટેક.
ટી ટી ટી ટી ટી ટી
મ મ મ મ પ પ ની ની સા સા સા સા સા સા
ન ય ન ક મ લ છ બી સું દ ર પે ખ ત

ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠીઠી ઠી ઠી કા
સા સા ની સા ની સા સા નીસારી સા સા નીધ પ
સ મ મા જિ ન વ ર દે વ દ યા ળ
ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી કા
રી રી રી રી રી ગ રી સા ની સા સા ની ધ પ મ ગરીમસા રી રી
ત્રિ ભુ વ ન મેં તુ મ સ મ ન હીં કો ઈ જિ ન રા જ-મોરો૦

પદ ૩૫ મું, જિન સ્તવન.

રાગ—જૈજૈવંતી—તેરો રતનકો તન મેરો મન રીજાય—એ—રાહ

તાલ—તીતાલ.

તેરો દરસ સરસ અજ હું પાયો મેં—તે૦
ઇધર ઉધર ભટકત હું પાયો મેં— તેરો૦ ટેક
ભ્રમણુ ભ્રમણુ કર જગ દુનીયામેં, ચૌરાસીકે ફેરમેં,
ઔર ઔર એહી અવસર, નહીં ન મીલેગાય. તેરો૦ ૧
માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી, ગાવે બજાવે તનનનનનનન
તતથૈ તતથૈ કરકે, કેસવ ગુણુ ગાય.— તેરો૦ ૨

કા
રી ગ રી સા રી ની સા સા રી ગ મ પ ધમગ મ રી
તે રો દ ર સ સ ર સ અ જ હું પા યો મેં—તે
ખ

ઠી ઠી ઠી કા
પ ની સા રી ની સા પ પ રી ગ મ પધમ ગ મ રી ગ
ઇ ધ ર ઉ ધ ર ભ ટ ક ત હું પા યો મેં—તે રો—ટેક.

ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી
મ મ મ મ પ પ ની ની સા સા સા સા સા સા
ભ્ર મ ણુ ભ્ર મ ણુ ક ર જ ગ દુ ની યા મેં,

ઠી ઠી ઠી ઠી ઠી કા
સા ની સા સા રી સા નીધપ
ચૌ રા સી કે ફે ર મેં

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
રી રી રી રી ગ રી સા ની સા સા
એ ર બે ર એ હી અ વ સ ર,

કો
રી ગ મ પ ધ ગ મ રી ગ
ન હીં ન મી લે ગા ય.– તે રે૦ ૧

પદ ૩૬ મું, ઋષભ જિન સ્તવન.

કેરબો–તુમ આઓ જો ચારે જવાન–એ રાહ–તાલ–તીતાલ

નૈના સફલ ભઈ, મેં નિરખ્યા નાભિ કુમાર;
અંખીઆં સફલ ભઈ––મેં––ટેક.
ભવો ભવ ભટકત શરણે હું આયો,
અબતો રાખોને મોરી લાજ. નૈના–મેં૦ ૧
રોમ રોમ આનંદ ભયો મેરે,
અશુભ કર્મ ગયે ભાજ. નૈના–મેં૦ ૨
ઔર ચાહન કછુ રહ્યો નહીં મેરે,
પાયક ગજ રથ વાજ. નૈના–મેં૦ ૩
રામચંદ્ર પ્રભુ એહુ માગત હૈ,
લોક શિખરકો રાજ. નૈના–મેં૦ ૪

કો કો
ગ ગ રી રી સા સા
નૈ ના સ ફલ ભ ઈ

ખ
ખ કો ખ ખ કો ખ
સારી ની સા સા સાગ રી સા નીસાની ધ પ
મેં નિ ર ખ્યા ના ભિ કુ મા ર રે

કો કો કો કો ખ
ગ ગ રી ગ મ પ પ મગરીસા સારી ની સા સા
અં ખી આં સ ફ લ ભ ઈ– મેં નિ ર ખ્યા–ટેક

કો
સા સા ગ મ પ પ પ પ મ ગ મ મ ગ રી
ભ વે ભ વ ભ ટ ક ત શ ર ણે હું આ યે
ખ

ખ કો ખ ખ કો ખ
સા રી ની સા સા સારીગ રીસા નીસાની ધ પ
અબ તો રા ખો ને મો રી લા જ રે—
કો કો કો કો
ગ ગ રી ગ મ પ પ મગરીસા સારી
અં ખી આં સ ફ લ ભ ઈ—મેં૦ ૧

પદ ૩૭ મું, અધ્યાત્મ સ્તવન.

રાગ—બીહાગ—આદમ મેં હુએ .સીફત સુનાકે—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

જગત ગુરૂ મેરા મેં, જગતકા ચેરા,
મિટ ગયા વાદ વિવાદકા ઘેરા—જગત—ટેક.
ગુરૂકે ઘરમેં નવ નિધિ સારા,
ચેલેકે ઘરમેં નિપટ અંધારા. જગત—મિટ૦ ૧
ગુરૂકે ઘર સબ જરિત જરાયા,
ચેલેકી મઢિયાંમેં છપર છાયા. ગગત—મિટ૦ ૨
ગુરૂ મોહી મારે શબ્દકી લાઠી,
ચેલેકી મતિ અપરાધની કાઠી. જગત—મિટ૦ ૩
ગુરૂકે ઘરકા મર્મ ન પાયા,
અકથ કહાંની આનંદઘન ભાયા. જગત—મિટ૦ ૪

ટી ટી ટી
સા સા સા ગ મ પ ની ની સા રી સા ની ધ પ
જ ગ ત ગુ રૂ મે રા મેં, જ ગ ત કા ચે રા

ટી ટી ટી
સા સા પ પ સા પ પ મ મ મ ગમપ મગ
મિ ટ ગ યા વા દ વિ વા દ કા ઘે રા—ટેક
ગીગરીમ ગ ગ ગ મ મ મ મ ગમપ મગ
ગુ રૂ કે ઘ ર મેં ન વ નિ ધિ સા રા,
કો કો કો
ની ની ની ધ ધ પધ મ પ મ ધ પમ ગ સા સા સા સા સા
ચે લે કે ઘ ર મેં નિ પ ટ અં ધા રા—જ ગ ત—મિ ટ૦ ૧

પદ ૩૮ મું, કુંથુ જિન સ્તવન.

એ કાશ ગમ મેરા કભી જાયેગા યા નહી—એ—રાહ—

તાલ—દાદરો

કુંથુ જિનેંદ્ર ચંદ્ર પ્રભુ એસી ક્યા કરી,
હમકું લગાઈ નેહ પ્રીત ઓર શું કરી. કુંથુ—ટેક—૧
અપના સુણાઈ નામ મેરા, ચિત્ત લીયા હરી,
અબ ક્યા ગુનાહ મેરા, પ્રીતિસેં ગયે ડરી. કુંથુ૦ ૨
તુમ દરસકું તરસે છે મેરી, આંખડી ખડી,
પ્રભુ દીજીયેં દરસ માફ, માગું પગ પડી. કુંથુ૦ ૩
તુમ ધ્યાન બિના જાય મેરી, પાપમેં ઘડી,
તુમ મૂરતિ બિન ધ્યાન મેરા, જાય છે ગડી. કુંથુ૦ ૪
જિસ્સેં તુમેરા નેહ, ઉસ્સેં મેરાભી વલી,
પ્રભુ કીજીએં દયાલ મીલે, લક્ષ્મી ભલી. કુંથુ૦ ૫

ખ
પ પ ધ પ રી ગ રી સા નીસા રી રી ગ ધ પ
કું થુ જિ નેં દ્ર ચં દ્ર પ્ર ભુ, એ સી ક્યા ક રી
ટી
પ ધ ધ ધ ધ નીધ પ ધ ની સા નીધ પ પ પ
હમ કું લ ગા ઈ ને હ પ્રી ત ઓ ર શું ક રી—કું થુ૦ ૧

પદ ૩૯ મું, વીર જિન સ્તવન.

જગધર ગીરધર શીરધર નીરધર હોવે મુબારક બ્યા
એ-રાહ-તાલ-તીતાલ-દાદરો.

શ્રી જિનવર સુખકર ચોવીશમા જિન વીર પ્રભુ મહારાજ,
દીલ લાય, દુઃખ જાય, સુખ થાય,
આયો તેરો શરણ કરન ભવ દુઃખકું હરન તરન,
ફીર ન લહું ભ્રમણતાય. શ્રી જિનવર—ટેક.
તિન ભુવનમેં આપ સમો નહીં, ઓર ન આવે મુજકું દાય,
ચંદન બાલાકું આપને તારી, તેમ કરો પ્રભુ હમપર સહાય,
તું દેવ દયાળ, તું દેવ દયાળ, માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,
દરસ તેરો સરસ પાય, કેસવ ગાય, શરણ આય. શ્રી જિ૦ ૧

કો કો
પ પ ધ ધ પ મ પ પ મ
શ્રી જિ ન વ ર સુ ખ ક ર,

ખ ખ
કો કો કો કો કો કો
ગમ મ ગ રી ની ની સા સા રી ગમ ગ રી સા
ચો વી શ મા જિ ન વી ર પ્ર ભુ મ હા રાજ

ખ ખ
કો કો કો કો કો
ની ની ગ સા સા મ ગ ગ પ
દી લ લાય, દુઃ ખ જાય, સુ ખ થાય,

ટી ટી ટી ટી કો કો કો કો કો કો
સા સા સા સા ની ની ની ની ની ની પ પ પ પ પ મ મ મ મ મ મ
આ યો તે રો શ ર ણ ક ર ન ભ વ દુઃ ખ કું હ ર ન ત ર ન,

કો કો કો કો કો કો
ગ ગ ગ ગ ગ મ ગ રી સા પ

કો કો કો
સા ગ ગ સા ગ મ પ પ મ પ પ મ
તિ ન ભુ વ ન મેં આ પ સ મો ન હીં,
કો કો કો કો
ગ ગ મ પ પમ ગ ગ રી સા
ઓ ર ન આ વે મુ જ કું દા ય
કો કો કો
સા ગ ગ સા ગ મ પ પ મ પ પમ
ચં દ ન બા લા કું આ પ ને તા રી,
કો કો કો કો
ગ ગ મ પ પ મ ગ ગ રી સા
તે મ ક રો પ્ર ભુ હમ પ ર સહાય
કો કો કો કો
મ ગ ગ રી સા મ ગ મ રી સા
તું દે વ દ યાળ, તું દે વ દ યાળ,
ખ
કો કો કો કો કો કો
ની ગ ગ સા મ મ ગ પ પ મ ની ની
માં ગ રો ળ જૈ ન સં ગી ત મં ડ ળી
ટી ટી કો ટી ટી ટી કો
પ સા સા ની રી રી સા ની ધપ મ
દ ર સ તે રો સ ર સ પા ય,
કો કો
પ મ ગ રી મ ગ રી સા પ
કે સ વ ગાય શ ર ણ આય. શ્રી૦ ૧

પદ ૪૦ મું, વિમલ જિન સ્તવન.

હો રાજા રાજ તારૂં અમર તપોને—એ—રાહ—તાલ—દાદરો.

હો મોહે મુરતિ સુરતિ લાગે પ્યારી;
તો પરવારી, જાઉં બલિહારી, વિમલ જિન તોરી—ટેક.
શિવ ગતિ ગામી, અંતર જામી, તારણ તરણ તુંહી સ્વામી;
ભવ સમુદ્રમાં, ડુબતાં પ્રભુ, આપ લ્યો ઉગારી. હો૦ ૧

મોયકું તારો, પાર ઉતારો, આવાગમન વારો;
શરણુ આવ્યો, તોરો અહો, અરજ સુણો મોરી. હો૦ ૨
માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી, આય ગાય સ્વજન મળી;
કેસવર્ષે કૃપા કરો, અહો દર્શ તું દીઓરી. હો૦ ૩

ક્રા
ટીટી ટી ક્રા ક્રા ની ટીટીટી ટી
ગરી સા ની ધ પ મ મ પ પ ની સા રીગરી સા
હો મો હે મુ ર તિ સુ ર તિ લા ગે પ્યા રી

ક્રા ક્રા ક્રા ક્રા ટી ટી ટી ટી ટી ટી
ની ની ની ની સા ગ ગ ગ મ મ
તો પ ર વા રી જાઉં બ લિ હા રી

ટી ટી ક્રા • ક્રા
ક્રા ક્રા ટી ક્રા ટી ટીટી ટી ટીટી
ગ ગ રી ની સા ગરી સા ગરી
વિ મ લ જિ ન તો રી—હો—ટેક

ક્રા ક્રા ક્રા ક્રા ટી ટી ટી ટી ટી ટી
ની ની ની ની સા ગ ગ ગ મ મ
શિવ ગ તિ ગા મી અં ત ર જા મી

ટી ટી ટી
ક્રા ક્રા ટી ટી ક્રા ટી ટીક્રા ટી ટી ટી
ગ ગ રી સા ની સા રીગ રી સઃ સા
તા ર ણુ ત ર ણુ તું હી સ્વા મી

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી
મ મ મ મ મ મ ગ પ મ મ મ
ભ વ સ મુ દ્ર માં ડુ બ તાં પ્ર ભુ,

ટી ક્રા
ક્રા ટી ટીક્રા ટી ટીક્રાટી ટી ટીટી
ગ રી સાની સા રીગરી સા ગરી
આ પ લ્યો ઉ ગા રી—હો૦ ૧

પદ ૪૧ મું, શાંતિ જિન સ્તવન.

કેરબો—એજી સાહેબ નતિ જા મીલ જાયગા—એ—રાહ

તાલ—તીતાલ.

જિન દર્શન આનંદ ખાની રે—જિન—ટેક.

રાગ દ્વેષ ઘિન કામ અજ્ઞાના,
હાસ્ય નિંદ ભઈ હાની. આનંદ—જિ૦ ૧
પંચ વિઘ્ન રતિ અરતિ નાસી,
ભાસી મહાનંદ ખાની. આનંદ—જિ૦ ૨
મિથ્યા રંગ ભંગ કિયો છિનમેં,
અરતિ સો ગજરાની. આનંદ—જિ૦ ૩
ચિદ્દઘન મૂરતિ સૂરતિ સોહે,
શાંતિ સુધારસ દાની. આનંદ—જિ૦ ૪
બાલ તરૂણ છદ્મસ્થ સુજ્ઞાની જન,
અઘ હર નિખાની. આનંદ—જિ૦ ૫
વિશ્વસેન નૃપ અચિરાકે નંદન,
શાંતિ શાંતિકે દાની. આનંદ—જિ૦ ૬
જન્મ સફલ મુજ પ્રભુ મુખ નિરખ્યો,
વિમલાચલ છબી ઠાની. આનંદ—જિ૦ ૭
આતમ આનંદ કરો જિનવરજી,
તરૂં જીમ ભવ દુઃખ પાની. આનંદ—જિ૦ ૮

સાખી.

શાંતિ જિનેશ્વર સમરતાં, દુઃખ દોહગ મીટ જાય;
તન મન ધન ચિત્ત સ્થિર કરી, ધ્યાવો શ્રી જિનરાજ—રાગ દ્વેષ.

કો ખ ખ કો કો કો
ગ રી સા સા ની ની સા રી મ ગ ગરી સા ગ રી
જિ ન દ ર શ ન આ નં દ ખા ની રે—જિ ન૦ ટેક.

કો
સા ગ મ પં પ પ મગ મ મ ગરી સા
રા ગ દ્વે ષ ધિ ન કા મ અ જ્ઞા ના,
કો કો કો કો
મ ગ ગ ગ ગ મ સામ ગ ગ ગરી સા ગ રી
હા સ્ય નિં દ ભઇ હા ની આ નં દ ખા ની-જિ ન. ૧

સાખી.

કો ખ
સા સા ગ ગ ગ ગ મ મ ગ મગરીસાની
શાં તિ જિ ને શ્વ ર સ મ ર તાં,
ખ ખ ખ કો ખ
પ પ ની સા સારીગ રી ની સા
દુઃ ખ દો હ ગ મી ટ જાય
કો ખ
સા સા મ મ ગ ગ ગ ગ મ મ ગ મગરીસાની
ત ન મ ન ધ ન ચિ ત્તં સ્થિ ર ક રી,
ખ ખ કો ખ
પ ની સારીગ રી ની સા સા ગ મ પ પ પ
ધ્યા વો શ્રી જિ ન રાજ—રા ગ દ્વે ષ ધિ ન.

પદ ૪૨ મું, અજિત જિન સ્તવન.

પીયા મેં ન માનું ન માનું મનાય-એ-રાહ-તાલ-તીતાલ

મુરતિ મોહે પ્યારી લાગે જિનરાજ,
શ્રી અજિતનાથ મહારાજરે, મોહે પ્યારી લાગે જિનરાજ-ટેક.
ધન્ય દીવસ ધન્ય આ ઘડીરે,
કાંઈ ભેટ્યા તૂંહીં જિનરાજ. મુરતિ૦ ૧
ભવ ભવ ભટકત આવીઓરે, કાંઈ શરણુ તુમ જિનરાજ;
ભવોદધિ તારો, પાર ઉતારો,
તુમે છો ગરીબ નિવાજ, અહો જિનરાજ. મુરતિ૦ ૨
શ્રી માંગરોળ જૈન મંડલીરે, આઈ ભક્તિ કરનકે કાજ,

કહે કેસવ મુજ આપજો તુમે,
મન વાંછિત ફળ રાજ, અહો જિનરાજ. મુરતિ૦ ૩

કો કો કો
ધ પ ધ મ પ ગ મ ગ પ મ ગ રી
મુ ર તિ મો હે પ્યા રી લા ગે જિ ન રાજ
કો કો કો કો
મ મ ધ ધ ની ધ પ મ મની ધની પધ
શ્રી અ જિ ત ના થ મ હા રા જ રે,
કો કો કો
મ પ ગ મ ગ પ મ ગ રી ધ પ ધ
મો હે પ્યા રી લા ગે જિ ન રાજ.—મુ ર તિ ટેક.
કો કો કો કો કો
મ ધ ધ ની ની ધ મ નીધ ની પ ધ
ધ ન્ય દી વ સ ધ ન્ય. આ ઘ ડી રે,
કો કો કો
મ પ ગ મ ગ પ મ ગ રી ધ પ ધ
કાં ઈ ભે ટયા તૂં હીં જિ ન રાજ—મુ ર તિ૦ ૧

પદ ૪૩ મું, સિદ્ધાચલ સ્તવન.

ધ્રુપદ

રાગ–કલ્યાણ–કેદારો–દાતાને રાખી જગ મગ પગ દુઃખ
મીટા મીટા–એ–રાહ–તાલ–ચોતાલ

દાદાને ભેટી તન મન ભવ દુઃખ મીટા મીટા
જાનેકા પ્યાસાથા કયસા
અબ તન મન દુઃખ મીટા મીટા. જાનેકા—દાદાને૦
શેત્રુંજા ગિરીકો જા દેખેગા, ભઈ મારી ચાહે પ્યારે મીલકર
ભેટત ભેટત શુદ્ધ ભયે ભવ દુઃખ મીટા મીટા
જાનેકા પ્યાસાથા કયસા
અબ તન મન દુઃખ મીટા મીટા, જાનેકા

દાદાને ભેટી તન મન ભવ દુઃખ મીટા મીટા, જાનેકા
મંગરોળ મંડળી ગાવે દુઃખ મીટા મીટા, જાનેકા–દાદાને.

ટી ટી ટી ટી કો તી
સા રી ની સા સા મ પ ની ધ મ પ ગ મ પ ગમ રી સા
દા દા ને ભે ટી ત ન મ ન ભ વ દુઃ ખ મી ટા મી ટા
ખ ખ
ગ રી સા ધ ધ સા રી રી
જા ને કા પ્યા સા થા કચ સા

કો ટી ટી
ગ મ ની ધ મ પ ગ મ પ ગમ રી સા ગ રી સા સા રી ની
અ બ ત ન મ ન દુઃ ખ મી ટા મી ટા જા ને કા–દા દા ને
તી ટી ટી ટી
મ પ પ ની ધ ની સા રી ની સા
શે ત્રું જા ગિ રી કો જા .દે ખે ગા,
ટી ટી • ટી ટી ટી
ધ ની ધ ની સા રી ગ રી સા ની ધ પ
ભ ઈ મો રી ચા હે પ્યા રે મી લ ક ર

તી કો
ની ધ પ ની ધ પ મ પ ની ધ
ભે ટ ત ભે ટ ત શુ દ્ધ ભ યે,
તી ટી ટી
મ પ ગ મ પ ગમ રી સા ગ રી સા સા રી ની
ભ વ દુઃ ખ મી ટા મી ટા—જા ને કા–દા દા ને
કો તી
ધ ધ સા સા રી ગ મ ની ધ મ પ
મં ગ રો ળ મં ડ ળી ગા વે
ખ ખ

ટી ટી
ગ મ પ ગમ રી સા ગ રી સા સા રી ની
દુઃ ખ મી ટા મી ટા જા ને કા—દા દા ને૦

પદ ૪૪ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

રાગ–કલ્યાણ–જિન સુખ પલીઆ ગુડીયાં ખેલીયા–એ રાહ
તાલ–ત્રીતાલ–ચલતી.

શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનંદકે, ચરણ કમલ ચિત્ત લાઉંગી
સુણજોરે સજ્જન નિત્ય ધ્યાઉંગી, ચરણ કમળ ચિત્તલાઉંગી-ટેક.
એહવા પણ દૃઢ ધારી હિયામેં, અન્ય દ્વાર નહિ જાઉંગી. શ્રી૦ ૧
સુંદર સુરંગ સલૂની મૂરત, નિરખ નયન સુખ પાઉંગી. શ્રી૦ ૨
ચંપા ચંબેલી આન મોઘરા, અંગીયાં અંગ રચાઉંગી. શ્રી૦ ૩
શીલાદિક શણગાર સજી નિત્ય, નાટક પ્રભુકું દેખાઉંગી. શ્રી૦ ૪
ચિદાનંદ પ્રભુ પ્રાણ જીવનકું, મોતિયન થાલ વધાઉંગી. શ્રી૦ ૫

ખ
સાસા સાસા સા સા ની સારી રી મ ગ રી સારી
શ્રી શં ખે શ્વ ર પા સ જિ નં દ કે,
ગ ગ ગ ગ ગ ગ મ ગ રીગ ગસા રી
ચ ર ણ ક મ લ ચિ ત્ત લા ઉં ગી
ખ
સા સા સા સા સા સા ની સારી રી મ ગ રી સારી
સુ ણ જો રે સ જ્જ ન નિ ત્ય ધ્યા ઉં ગી,
ગ ગ ગ ગ ગ ગ મ ગ રીગ ગસા રી
ચ ર ણ ક મ ળ ચિ ત્ત લા ઉં ગી–ટેક.
ગ ગ ગપ પ પ પ પ ધ ધ પ નીધ પ
એ હ વા પ ણ દૃ ઢ ધા રી હિ યા મેં,
ગ ગગ ગ ગ મ ગ રીગ ગસા રી સાસા
અ ન્ય દ્વા ર ન હિં જા ઉં ગી. શ્રી૦ ૧

પદ ૪૫ મું, સંભવ જિન સ્તવન.

અરે મુવે છોડ મોરી બાંઇરે મુરખીયાં–એ–રાહ–તાલ–દાદરો

હાંરે સંભવ જિન છો જગ સ્વામી,
હાંરે સ્વામીજી જિન પદ પામીરે. હાંરે સંભવ–ટેક.
તુમ સમદેવ નહીં કોઈ જગમાં,
અન્ય દેવ છે કામીરે કામી. હાં–સં૦ ૧
રાગ દ્વેષ નહીં તુજમાં દીસે,
મુર્તિમાં નહી ખામીરે ખામી. હાં–સં૦ ૨
અપર દેવ પૂજાય ધતૂરે,
તુમે જાસુદે સુખ ધામીરે ધામી. હાં–સં૦ ૩
સંભવ નામ સુખ સંભવ દાતા,
જપો તુમે ભવિ શિર નામીરે નામી. હાં–સં૦ ૪
સેવકનો ઉદ્ધાર કરો પ્રભુ,
રાજ હંસ ગતિ ગામીરે ગામી. હાં–સં૦ ૫

કો
મ પ મપ મ ગ મ મ ગરી સારી મગ મ
હાં રે સં ભ વ જિ ન છો જ ગ સ્વા મી
કો
મ પ મપ મ ગ મ મ ગરી સારી મ ગ મ મ પ
હાં રે સ્વા મી જી જિ ન પ દ પા મી રે–હાં રે. ટેક.
કો
સા સા ગ મ પ પ પ મગ મ મ મ રી સા
તુ મ સ મ દે વ ન હીં કો ઈ જ ગ માં,
કો ટી કો
ધ ધ ધ ધ નીસા ની ધ પધપ મગ મ મ પ
અ ન્ય દે વ છે કા મી રે કા મી. હાં રે૦ ૧

પદ ૪૬ મું, આત્મ બોધ સ્તવન.

રાગ–ભૈરવ–જાગો મોહન પ્યારે–એ–રાહ–તાલ–પંજાબી
તીતાલ

ભોર ભયો ઉઠ જાગો મનુવા, સાહિબ નામ સંભારો. ભો–ટેક.
સુતાં સુતાં રયન વિહાની, અબ તુમ નિંદ નિવારો;
મંગલ કારિ અમૃત વેલા, સ્થિર ચિત્ત કાજ સુધારો–ભો૦ ૧
ખિનભર જો તું યાદ કરેગો, સુખ નિપજેગો સારો;
વેલા વિત્યાં હે પસ્તાવો, ક્યુંકર કાજ સુધારો–ભો૦ ૨
ઘર વ્યાપારે દિવશ વિતાયો, રાતે નિંદ ગમાયો;
ઈન પે'લા નિધિ ચારિત્ર આદર, જ્ઞાનાનંદ રમાયો–ભો૦ ૩

કો કો કો કો
ધપ મ ગ મ પ પ ધ ધ પ પ ધમ
ભો ર ભ યો ઉ ઠ જા ગો મ નુ॰ વા

કો તી કો કો
મ ગ રી ગ મ મ ગમગરી સા ધપ મ
સા હિ બ ના મ સં ભા રો—ભો ર—ટેક

કો
કો કો ટી કો ટી ટી ટી કો
ધ પધ ની સા ધ ની સા રી સાનીધપ
સુ તાં સુ તાં ર્ય ન વિ હા ની

કો
મ મ ગ મ પ પ પ ધ પ
અ બ તુ મ નિં દ નિ વા રો,

કો કો ખ
મ ગ ગ રીગ મ ગ રી સાની સા
મં ગ લ કા રિ અ મૃ ત વે લા

કો કો
સા સા ગ ગ મ પ પ ધ પ ધપ મ
સ્થિ ર ચિ ત્ત કા જ સુ ધા રો—ભો ર૦

પદ ૪૭ મું, સુવિધિ જિન સ્તવન.

રાગ–કાલીંગડા–ભૈરવ–લાઈ બાહાર બાગમેં ખીલા ચંબેલી
મોગરા–એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

શ્રી સુવિધિ નાથ જોડું હાથ તું છે મોરો સાહીબો
અરજ મોરી સાંભલો પ્રભુ, એક તોરો આસરો. શ્રી૦ ટેક.
રામા માતા કુખે જનમીયા, પ્રભુ સેવીત ઈંદ્ર નરીંદ
સુગ્રીવ રાજાકે કુળમેં સોહે, જેસો સરદ ચંદ. શ્રી૦ ૧
કાકંડી નયરી તણો રાય, સત ધનુષની કાય,
લાખ પુરવનું આય શોભીત, સેવીત સંપદ થાય. શ્રી૦ ૨
માંગરોળ જૈન સંગીત ગાય, હર્ષ ઉલટ આંગી બનાય,
તાલ મૃદંગ રંગ ચંગ, મન ઉમંગ કેસવ આય. શ્રી૦ ૩

કો કો કો ખ કો કો
રી ગ મ ગ રીશા રી સા ની સા સા સા રી ગ મ ગ રી ગમ
શ્રી સુ વિ ધિ ના થ જો ડું હા થ તું છે મો રો સાહી બો
ખ

કો કો ખ કો ખ કો કો
પ ગ મ ગ રીસા રી સા ની સા ધ ની સા રી ગમ ગ રી ગ
શ્રી સુ વિ ધિ ના થ જો ડું હા થ તું છે મો રો સા હી બો
કો

મ મ મ મગ મ પ પ પ ધ પ
અ ર જ મો રી સાં ભ ળો પ્ર ભુ

કો કો
મ મ ગ રી ગ રી ગમ પ ગ મ ગ
એ ક તો રો આ સ રો—શ્રી સુ વિ ધિ

કો કો કો કો કો ટી ટી ટી ટી
ધ ધ ધ ધ ધ ની સા સા સા સા
રા મા મા તા કુ ખે જ ન મી યા

કો
ટી ટી કો કો કો ટી ટી ટી કો
સા સા ધ ધ ધ ની ની સા રી સાની ધપમગ
પ્ર ભુ સે વિ ત ઈં દ્ર ન રીં દ ૧

કા કા કા કા
મ મ્ર ધ પ પ ધ મ ધ પ મ ગ
સુ ગ્રી વ રા જા કે કુ ળ મેં સો હે
કા ખ કા કા
રી સા ની સા સા રીગ રા ગમ પ
જે સો સ ર દ ચં દ– શ્રી

પદ ૪૮ મું, અર જિન સ્તવન.

એએએએ રંગી–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ

એએએએએએએએ પ્યારા,
સારા મીલ શ્રી અર જિન ગુન ,સમરન કરલે,
શિવ રમણી સુખ ક્યારા. એએ–પ્યારા૦ ટેક.
ગાવે તું રાગે રંગ રંગ મીલાકર,
તાન માન લય તાલ લીયા કર,
ધીધીકટ ધીધીકટ ધુમ કીટ ધા,
મૃદંગ રંગ સુર ન્યારા સારા. એએ–પ્યારા૦ ૧
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,
ગાવે બજાવે જિનવર ગ્રહ મીલી,
સપ્ત સુરન ઓર તીનુ ગ્રામસેં
કહે કેસવ ગુન તારા સારા. એએ–પ્યારા૦ ૨

કા કા કા કા
ગ રી સા ની પ ની સા રી ગ રી સા
એ એ એ એ એ એ એ એ પ્યા રા
ખ ખ ખ
કા કા કા કા કા કા
ની સા મ ગરી સા સા ની નીનીધ પ પ ધ નીધ પ પ મ
સા રા મીલ શ્રી અ ર જિ ન ગુ ન સ મ ર ન ક ર લે
/ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ

ખ ખ
કે કે કે કે કે કે ખ કે કે
પ ગ ગ મ ગ ગ રી સા રી સાની પ ની સા ગી ગ રી સા
શિ વ ર મ ણી સુ ખ ક યા રા—એ એ એ એ—પ્યા રા.
ખ
સા સા સા રી રી ગ ગ મ મ મ મ મ મ
ગા વે તું રા ગે રં ગ રં ગ મી લા ક ર
કે કે કે કે
ગરી ગ રી ગ મ મ ગપ મ મ ગરી સા સા
તા ન મા ન લ ય તા લ લી યા ક ર
કે કે કે કે કે
રી મ રી સા ની સા ની ની પ પ ની ની સા
ધી ધી ક ટ, ધી ધી ક ટ, ધુ મ કી ટ ધા
ખ ખ ખ ખ ખ ખ ખ
ખ ખ ખ
કે કે કે ખ કે કે
સાસાપપ પ મ મ ગ રી સા નીસાની પ ની સા રી ગ રી સા
મૃ દં ગ રંગ સુ ર ન્યા રા સા રા—એ એ એ એ—પ્યા રા

પદ ૪૯ મું, નેમ જિન સ્તવન.

રાગ—કાનડો—મન ધરી સુન મોરી વાત સારે—એ—રાહુ—તાલ તીતાલ—અદ્ધો

યા ગતિ છોરદે ગુન ગોરી. ટેક.
અચરિજ એહું મિલે શશિ પંકજ, બિચજમુનવહેભોરી. યા-ટેક.
ચલ ગિરનાર પિયા દિખલાવું, બહુરિ જોરિ રતિ હોરી;
મુગતિ મહુલમેં મિલે રાજુલ નેમ, વિનય નમેકરજોરી. યા૦ ૧

કે કે
મગ રી રી સા સા સા રી રી પ મગ
યા ગ તિ છો ડ દે ગુ ન ગો રી

ખ
ખ કા કાખ ખ
રી રી સા સા સા નીસા રી ગ રી સા નીધ પ
અ ચ રિ જ એ હું મિ લે શ શિ પં કજ–
ખ ખ કા કા
ધ ધ સા સા રી રી પ મગ મગ
બિ ચ જ મુ ન વહે ભો રી— યા—ટેક
ટી ટી ટી ટી
રી રી મ મ પ ની ની સા સા સા સા
ચ લ ગિ ર નાર પિ યા દિ ખ લા વું,
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી કા
સા સા સા સા સા ની સા રીસા નીધપ
બ હુ રિ જો રિ ર તિ હો રી,
કા
પ ની ધ પ મ મ રી મ મ પ પ પ
મુ ગ તિ મ હલ મેં મિ લે રા જુ લ નેમ,
કા કા
સા સા સા રી રી રી પ મગ મગ
વિ નય ન મે ક ર જો રી—યા—૧

પદ ૫૦ મું, નેમ જિન સ્તવન.

સમાલો તેગે અદાકુ જરા સુનો તો સહી–એ–રાહ.
તાલ–દાદરો.

જામા પેરચા કશુંબી મોરડા બાંધ્યા શ્રી રૂંઢા,
કંગના કીસકે છોડું રાજ દુલારી અ'ખીંયા.—ટેક.
એસી લગતી હે દિલ ભર સ્યામકી પ્યારી અ'ખીંયા,
અછા ભર દરશ દીજો રાજ દુલારી અ'ખીંયા ટૂકભર–જામા૦૧
પશુ પર કુડ ન કીની રે મેરી શુદ્ધ ક્યું ન લીની,
આપ તો ગિરનાર ચલે રાજ દુલારી અ'ખીંયા–જામા૦ ૨
તપ કરી મોક્ષ લીનો સંઘે રાજુલ નારી;
રાજારામ ચરણ સેવો, રાજ દુલારી અ'ખીંયા.–જામા૦ ૩

મ મ મ રી મ મ પ મ ગ સા રી ગ ગ મ પ
આ મા પે રચા ક શું બી મો ર ડા બાં ધ્યા શ્રી રૂં દા
ટી ટી ટી ટી ટીકો
સા સા સા ની રી સાની ધ
કં ગ ના કીસ કે છો ડું,
પધ પ મ મગ રી ગ મ પ મ ગ
રા જ દુ લા રી અ ં ખીં યા. આમા૦ ટેક.
ટી ટી
પ પ પ ધ ની ની સા સા
એ સી લ ગ તી હે દિલ ભર,
કો કો
ની ધ પ ધ ની ધ પ પ
સ્યા મ કી પ્યા રી અ ં ખીં યા;
ટી ટી ટી ટી ટી કો
સા સા સા ની રી સાં નીધ
અ છા ભર દર શ દી જો
પધ પ મ મગ રી ગ મ પ
રા જ દુ લા રી અ ં ખીં યા;
મ મ મ ગ રી ગ મ પ
દુ ક ભ ર દર શ દી જો,
મ ગ સા રી ગ મ પ મ ગ
રા જ દુ લા રી અ ં ખીંયા. આ મા૦ ૧

પદ ૫૧ મું, જિન સ્તવન.

રાગ–જંગલો–તાલ–તીતાલ.

મુકત પુર ગએ રહેરે, સકલ કર્મ દલ ક્ષય કરતે. મુગત–ટેક
અવિનાશી અવિકાર હે, પરમ રહે શિવ ધામરે;
સમાધાન સરવંગે રૂપી, મેરે મન વસે વસેરે. સકલ૦ ૧
શુદ્ધ બુદ્ધ અવિરૂદ્ધ હે, અનાદિ અનંતરે;
વીર પ્રભુકે આગે ગૌતમ, અમૃત પદ લઈરહેરે. સકલ૦ ૨

કો કો ખ કો
સારી મ મ ગ રી સા ની સા રીગ રી
મુ ક ત પુ ર ગ એ ર હે રે,
મ મ ગ ગ ગ ગ ગ મ મ પ ગ મ સારી
સ ક લ ક ર્મ દ લ ક્ષ ય ક ર તે—મુ—ટેક
સા સા સા રી મ મ પ પ પ
અ વિ ના શી અ વિ કા ર હે,
કો કો
મ મ મ મ પ પ પ પધ પ મગરી
પ ર મ ર હે શિ વ ધા મ રે
મ મ ગ ગ ગ ગ મ પ ગ મ
સ મા ધા ન સ ર વં ગે રૂ પી,
કો કો ખ કો
ગ મ ગ રી સા ની સા રીગ રી મ
મે રે મ ન વ સે વ સે રે—સ૦ ૧

હારમોનીયમ ગાઈડની સમજ સાથેના
સ્તવનો સંપૂર્ણ.

अथ

गुजराती टीका सहित.
भक्तामर स्तोत्र प्रारभ्यते.

॥ मंगलाचरणं ॥

वसंततिलका वृत्तम्.

પ્રથમ બે કાવ્યે કરીને દેવતાઓનું નમસ્કારાત્મક મંગલ કરે છે.

भक्तामरप्रणतमौलिमणिप्रभाणा,
मुद्योतकं दलितपापतमोवितानं॥
सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं युगादा,
वालंबनं भवजले पततां जनानाम् ॥ १ ॥

અર્થઃ—ભક્તિવંત દેવતાઓના નમેલા મુગટના મણીઓની કાંતિઓને પ્રકાશ કરનારૂં, પાપરૂપ અંધકારના સમુહને નાશ કરનારૂં, સંસાર સમુદ્રમાં પડેલા ભવ્ય જનોને ત્રીજા આરાના અંતમાં (યુગની આદિમાં) આધારભૂત, એવું જિનેશ્વર ભગવાનનું પદયુગલ્ (બે ચરણ કમળ) તેને રૂડે પ્રકારે નમસ્કાર કરીને ॥ ૧ ॥

પદ પર મું, ભક્તામર પ્રથમ સ્તવન.

રાગ—જેજેવંતી—ધ્રુપદ—તાલ—ચોતાલ.

ભક્ત અમરગણુ, પ્રણુત મુકુટમનિ, ઉલસિત પ્રભાયેન,
તાકૂંદુતિ હેતુહૈ;
પાપ તિમિર હર, સુકૃત નિચયકર, જિન પદ યુગ વર;
નીકે પ્રણુમેતુ હૈ. ભક્ત૦ ૧

જુગનકી આદિ જંતુ, પરત ભવજલ ભ્રાંતુ, જયંજયવં સંતુ;
તાકૂં સચ સેતુ હૈ. ભક્ત૦ ૨
નાભિરાયકે નંદ, યુગવંદ સુખકંદ, દેવ પ્રભુ ધરી અનંદ;
જિનંદ વંદેતુ હૈ. ભક્ત૦ ૩

यः संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्वबोधा,
दुद्भूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः ॥
स्तोत्रैर्जगत्त्रितयचित्तहरैरुदारैः,
स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं जिनेंद्रम् ॥२॥

અર્થઃ—જે ભગવાન, સમસ્ત શાસ્ત્રના રહસ્યના બોધ થકી ઉત્પન્ન થઈ એવી બુદ્ધિએ કરીને કુશળ એવા દેવલોકના નાથોએ (ઇંદ્રોએ) ત્રણ જગતના ચિત્તને હરણ કરનારા, અને ઉદાર (અર્થ અને શબ્દ થકી) એવા સ્તોત્રોએ કરીને સ્તુતિ કરાએલા છે. તે પ્રથમ જિનેંદ્રની (ઋષભસ્વામીની) હું પણ નિશ્ચય સ્તુતિ કરીશ ॥ ૨ ॥

પદ ૫૩ મું, ભક્તામર દ્વિતીય સ્તવન.

રાગ—ભૈરવ—તાલ—ચોતાલ.

તુંહી પરમેશ્વર ધ્યાઉં, જગત ગુરૂ—તુંહી—ટેક.
પ્રથમ તીર્થંકર પરમ પુરૂષ હૈ, તાતેં ચિત્ત ન ડુલાઉં. જગ૦ ૧
સકલ શાસ્ત્રકે તત્ત્વ વિચારી, મતિ નિર્મલ લય લાઉં;
વિવિધ સ્તવન કરિ ઇંદ્ર બખાને, તિહિં કો સ્તવન બનાઉં. જગ૦ ૨

હવે સ્તોત્ર કર્તા શ્રી માનતુંગાચાર્ય પોતાના ઉદ્ધતપણાનો ત્યાગ કરે છે.

बुद्ध्या विनापि विबुधार्चितपादपीठ;
स्तोतुं समुद्यतमतिर्विगतत्रपोऽहं ॥

बालं विहाय जलसंस्थितमिंदुबिंब,

मन्यः क इच्छति जनः सहसा ग्रहीतुं ॥ ३॥

અર્થઃ-જેમ જળમાં રહેલા ચંદ્રના પ્રતિબિંબને સાહસથી ગ્રહણ કરવાને બાળક શિવાય બીજો કયો પુરૂષ ઈચ્છે? (અર્થાત કોઈ ન ઈચ્છે) તેમ હે વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ! (દેવતાઓએ જેમના પદાસનનું પૂજન કર્યું છે એવા પ્રભુ) બુદ્ધિ વિના પણ ગત લજ્જ છતો (લાજ મૂકીને) સ્તુતિ કરવાને પ્રયત્ન વાળી બુદ્ધિ થઈ છે જેની એવો હું છું ૩

પદ ૫૪ મું, ભક્તામર તૃતીય સ્તવન.

રાગ-કાફી-ચીત તુમે કરોરે ભવીકજન મણી તંદુલ ઉદાર-
એ-રાહ-તાલ-દીપચંદી.

બુધ્ધિ વિના મૈં ઉધ્યમ કીનો, વિબુધ પૂજિત પદ પીઠ.
લાજ વધારન જગ જન પાવન, મંદમતી મૈં ધીઠ. બુ૦ ૧
જલમે ચંદ્ર મંડલ બિનુ બાલક, કુન મૂરખ કર ઘાલે;
દેવવિજય જિનકે ગુન ગાવત, હર્ષ હીયેમહિં હાલે. બુ૦ ૨

હવે ભગવાનની સ્તુતિ કરવામાં બીજાઓની દુષ્કરતા દેખાડે છે.

वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र शशांककांतान्,

कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिमोपि बुद्धया ॥

कल्पांतकालपवनोद्धतनक्रचक्रं,

कोवा तरीतुमलमंबुनिधिं भुजाभ्याम् ॥४॥

અર્થઃ—હે ગુણસમુદ્ર! તમારા ચંદ્રમાના સરખા મનોહર ગુણોને કહેવાને બુદ્ધિએ કરીને બૃહસ્પતિના સરખો પણ કયો પુરૂષ સમર્થ થાય? (અર્થાત કોઈ નહિ.) જેમકે પ્રલય કાળના પવને કરીને ઉછળી રહ્યા છે

મગરમચ્છના સમુહ જેમાં એવા સમુદ્રને બે હાથે કરીને પરિપૂર્ણ તરવાને કોણ સમર્થ થાય? (અર્થાત કોઈ નહિ.)૪

પદ ૫૫ મું, ભક્તામર ચતુર્થ સ્તવન.

રાગ–ભૈરવ તુમ જાગો મોહન પ્યારે–એ-રાહ-તાલ–પંજાબી.

તુમ ગુન કહિબેકોં પાર ન પાવૈ.—તુમ—ટેક.
જો પૈ સુરગુરૂ સમતા ધરાવે,
ગુણ સાગર શશિ કિરણ હરાવે. તુ૦ ૧
દેખો ભુજબલકૌં જલધિ તરાવે,
કલ્પાંત પવન જલ ચરહિ ડરાવે. તુ૦ ૨

હવે સ્તવન રચવાને વિષે પ્રયત્ન કરવાનું કારણ કહે છે.

सोऽहं तथापि तव भक्तिवशान्मुनीश,
कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥
प्रीत्यात्मवीर्यमविचार्य मृगोमृगेंद्रं,
नाभ्येति किं निजशिशोः परिपालनार्थम् ॥५॥

અર્થ—જેમ હરિણ સ્નેહે કરીને પોતાના પરાક્રમને વિચાર્યા વિના પોતાના બાળકના રક્ષણને માટે સિંહ સામો શું નથી દોડતો? (અર્થાત દોડે છે.) તેમ હે મુનીશ! તોપણ તમારી ભક્તિના વશ થકી ગઈ છે શક્તિ જેની એવો પણ જે હું તે તમારી સ્તુતિ કરવાને પ્રવર્તેલો છું. ૫

પદ ૫૬ મું, ભક્તામર પંચમ સ્તવન.

રાગ—સારંગ—ધ્રુપદ—તાલ–ચોતાલ.

તોહુ પર શ્રી મુનિનાથકે મુનિ નાથકે.—ટેક.
ભક્તવત્સલ હું રી ભાવના ભાવત,

વિગત શક્તિ શિવ સાથકે. તૈ૦ ૧
જ્યૂં મૃગ આપ શક્તિ અવિચારત,
સન્મુખ વ્હે મૃગ નાથકે;
નિજ બાલક પ્રતિપાલન અબ તુમ,
દેવ સેવ કરહીં થકે. તૈ૦ ૨

હવે કવિ અસમર્થ છતો પણ સ્તોત્ર કરવાને વાચાળપણાનું કારણ કહે છે.

अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम,
त्वद्भक्तिरेव मुखरीकुरुते बलान्माम् ॥
यत्कोकिलः किल मधौ मधुरं विरौति,
तच्चारुचूतकलिकानिकरैकहेतुः ॥ ६ ॥

અર્થ—અલ્પ શાસ્ત્ર જ્ઞાનવાળા અને વિદ્વાનોને હસવાના સ્થાનક રૂપ એવા મને તમારી ભક્તિજ બળાત્કાર થકી સ્તોત્ર કરવાને વાચાળ કરે છે. કેમકે વસંત રૂતુમાં (ચૈત્ર માસમાં) કોયલ નિશ્ચય મનોહર શબ્દ બોલે છે. તે બોલવાને મનોહર આંબાની કળીઓનો સમૂહ તેજ એક કારણ છે ॥ ૬ ॥

પદ ૫૭ મું, ભકતામર—છઠું સ્તવન.

રાગ—વસંત—આ રત રૂડી બંદ્રાબન રૂડો મારા વાલ્હા—
એ—રાહ—તાલ—દીપચંદી.

હઠ ગ્રહિ આદિ નાથ ગુન બર્નન, તોરિ ભક્તિ મુહિ બોલિ કહે;
અપઢ પઢેમેં પાવૈ હાંસી, સમરથ સાહિબ પયર ગ્રહે—હઠ૦ ૧
બસંત માસ જ્યું કોકિલ બોલત, બોલતિ પંચમ રાગ વહે;
સોઈપ્રભાવ અંબકી મંજરી, દેવ ભગત પ્રભુ ચરન રહે—હઠ૦ ૨

હવે સ્તવન રચનામાં જે ગુણ છે તે કહે છે.

त्वत्संस्तवेन भवसंततिसन्निबद्धं,
पापं क्षणात्क्षयमुपैति शरीरभाजाम् ॥
आक्रांतलोकमलिनीलमशेषमाशु,
सूर्यांशुभिन्नमिव शार्वरमंधकारम् ॥ ७ ॥

અર્થ—દેહ ધારીઓનું સંસારની પરંપરાએથી બંધાએલું પાપ તમારા સ્તવને કરીને ક્ષણ માત્રમાં ક્ષય થાય છે. કેમકે લોકમાં વ્યાપિ રહેલો, ભમરાના સરખો કાળો, એવો રાત્રી સંબંધી સમસ્ત અંધકાર તત્કાળ સૂર્યના કિરણોએ કરીને નાશ પામે છે. ॥ ૭ ॥

---

૫૯ ૫૮ મું, ભક્તામર—સાતમું સ્તવન.

રાગ—સારંગ—રજા દીઓ માતુ શ્રી—એ—રાહ—તાલ—ગજલ.

જન્મ જન્મકે બાંધે જે, પ્રાણી કેરે પાપ;
છિનમેં તે સબહી છૂટે, તવ તવનકે પ્રતાપ. ૧
જયો જયો સ્વામી, તુમ નીકે હો જિનરાજ,
તુમ મીઠે હો મહારાજ.—જયો૦
સારે જગમાંહી પસર્યો, અલી છબિ અંધકાર;
દેવકૂં પ્રભુ સૂરજ દર્શન, નિકસત હૈ નિરધાર. જયો૦ ૨

હવે સ્તવનારંભ સામર્થ્યને દૃઢ કરતો છતો કહે છે.

मत्वेति नाथ तव संस्तवनं मयेद,
मारभ्यते तनुधियाऽपि तव प्रभावात् ॥
चेतोहरिष्यति सतां नलिनीदलेषु,
मुक्ताफलद्युतिमुपैति ननूदबिंदुः ॥ ८ ॥

અર્થઃ—હે નાથ ! (આ સ્તોત્ર પાપનું હરણ કરનારૂં છે.) એમ માનીને આ તમારૂં સ્તવન કરવાને મંદબુદ્ધિવાળો એવો પણ હું આરંભ કરૂં છું. તે તમારા મહિમા થકી સંતપુરૂષોના (સજ્જન માણસોના) ચિત્તને હરણ કરશે. કેમકે કમળના પત્રમાં પડેલા જળનાં ટીપાં મુક્તાફળની કાંતિને નિશ્ચય પામે છે. ૮

પદ ૫૯ મું, ભક્તામર—આઠમું સ્તવન.

રાગ—આસાવરી—તમો પ્રાણ પ્યારા તજીને મુને—એ—રાહ
તાલ—દીપચંદી.

એસો જાની તુચ્છ મતિમેં, સ્તવનકો આરંભ કીજૈ રી;
તેરિહિ આશા તેરે પ્રભાવથૈં, સજ્જન ચિત્ત હરીજૈ રી. એસો૦૧
કમલકે દલ પર જલકણ જૈસો, મુક્તાફૂલ છબિ લીજૈ રી;
દેવ વિજય પ્રભુ ચરન સરન હૈ, મતિ નિર્મલ મુહિદીજૈ રી. એ૦ ૨

ભગવાનનું સ્તવન તો સકલ પાપને નાશ કરનારૂં હોયજ, પરંતુ તેમની કથા પણ સકલ પાપને નાશ કરનારી છે તે કહે છે.

आस्तां तव स्तवनमस्तसमस्तदोषं,
त्वत्संकथापि जगतां दुरितानि हंति ॥
दूरे सहस्राकिरण: कुरुते प्रभैव,
पद्माकरेषु जलजानि विकाशभांजि ॥ ९ ॥

અર્થઃ—સમસ્ત પાપને નાશ કરનારૂં તમારૂં સ્તવન તો દૂર રહો પણ તમારી કથા પણ જગતનાં પાપોને નાશ કરે છે. કેમકે સૂર્ય તો દૂર રહ્યો પણ તેની કાંતિ જે છે તેજ તળાવોને વિષે રહેલાં કમળોને પ્રફુલ્લિત કરે છે. ॥ ૯ ॥

પદ ૬૦ મું, ભક્તામર-નવમું સ્તવંન.

રાગ-ટોડી—તાલ-તીતાલ.

તવનકી કહા કહું, સબ દોષ મિટે રી;
તીન ભુવન પાવન ત્રિભુવનકે,તોરી કથા સબ દોષ કટે રી-ત૦૧
સહુસ કિરણ કહા દૂર રહ્યો હૈ, તાકી પ્રભાસેં અંધેર ઘટે રી;
પદ્માકરકે પદ્મ વિકાસિત, છિનમેં જડતા ત્યૂંહિ છુટે રી-ત૦ ૨

હવે ભગવંતના ગુણની સ્તુતિનું ફલ કહે છે.

नात्यद्भुतं भुवनभूषणभूत नाथ,
भूतैर्गुणैर्भुवि भवंतमभिष्टुवंतः ॥
तुल्या भवंति भवतोननु तेन किं वा,
भूत्याश्रितं य इह नात्मसमं करोति॥ १० ॥

અર્થ:—હે ત્રણ જગતમાં આભૂષણ રૂપ! સત્ય એવા ગુણોએ કરીને પૃથ્વીમાં તમને સ્તુતિ કરનારાઓ તમારી બરાબર થાય છે, તેમાં બહુ આશ્ચર્ય નથી. કારણકે હે નાથ! જે કોઈ ધનવાન સ્વામી આ લોકમાં પણ પોતાના સેવકને સંપત્તિએ કરીને પોતાની તુલ્ય નથી કરતા, તો તે સ્વામીએ કરીને શું? અર્થાત કાંઈજ નહીં. (એટલુંજ નહીં પણ આ લોકમાં પણ રાજાઓ વિગેરે પોતાના આશ્રીતને પોતાની તૂલ્ય કરે છે તો આપને સ્તવનારા આપની સરખા થાય તેમાં શું આશ્ચર્ય)! ॥ ૧૦ ॥

પદ ૬૧ મું, ભક્તામર-દશમું સ્તવન.

રાગ-બીહાગ-કાહુ કીસસે દીલના દીજે-એ-રાહ

તાલ-તીતાલ.

અચિરજ નાંહિં તિંહારો,અહો પ્રભુ અચિરજ નાંહિં-તિં૦-ટે.
ભુવન ભૂષન, દૂષન નહિં તુમમેં, સકલ ગુણેં નિરધારો-અ૦ ૧

બરનત ભવિજન તુમ સમ હોવે, દેવ પ્રભુ દિલ ધારો;
તિનકી સેવા કહા કરે સેવક, જો આપ સમાન બિચારો–અ૦૨

હવે ભગવદ્દર્શનનું ફલ કહે છે.

दृष्ट्वा भवंतमनिमेषविलोकनीयं,
नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य चक्षुः ॥
पीत्वा पयः शशिकरद्युतिदुग्धसिंधोः,
क्षारं जलं जलनिधेरशितुं क इच्छेत् ॥ ११ ॥

અર્થઃ—નિરંતર દર્શન કરવા યોગ્ય તમને જોઈને ભવ્ય જનોનાં નેત્ર તમારાથી બીજા કોઇને વિષે સંતોષ પામતાં નથી. કેમકે ચંદ્રનાં કિરણોની કાંતિના સરખા ઉજ્વળ દુગ્ધ સમુદ્ર (ક્ષીરસમુદ્ર) ના જળનું પાન કરીને પછી કયો માણસ લવણ સમુદ્રના ખારા જળને પીવાને ઇચ્છે! (અર્થાત કોઈ નહીં.)

પદ ૬૨ મું, ભકતામર–અગ્યારમું સ્તવન.

રાગ યમન કલ્યાણ–પાઈ પાઈ તોરે યારકી નજરીયાં
એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

તુમદેખૈસુખપાવૈમેરેપ્રભુજી–તુમદેખૈસુખપાવૈમેરેપ્રભુ-તુમ-ટે.
અનિમેષ લોચન જગજન જોવત, ઔર ઠોર નહિં જાવૈ–તુમ–૧
ક્ષીર સમુદ્રકો પાની પીવત, ખારો જલ નહીં ભાવૈ–તુમ–૨
જન મન મોહન તુમ જગ સોહન, દેવ વિજય ગુન ગાવૈ-તુમ-૩

હવે ભગવાનના રૂપનું વર્ણન કહે છે.

यैः शांतरागरुचिभिः परमाणुभिस्त्वं,
निर्मापितस्त्रिभुवनैकललामभूत ॥

तावंत एव खलु तेऽप्यणवः पृथिव्यां,
यत्ते समानमपरं नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥

અર્થઃ—હે ત્રણુ ભુવનને વિષે એક ભૂષણુ સમાન! જે શાંત ભાવની છાયાછે જેને વિષે એવા પરમાણુઓએ કરીને તમે નિર્માણુ કરાવેલાછો. તે પરમાણુઓ પણુ પૃથ્વીમાં તેટલાજ નિશ્ચય હતા. કારણુ કે પૃથ્વીમાં તમારા સરખું બીજા કોઈનું રૂપ નથી.

પદ ૬૩ મું, ભકતામર–બારમું સ્તવન.

રાગ–બીલાવલ–ઈમ પૂજા ભકતે કરો આત્મ હીતકાજે
એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી.

જિનજી તેરો રૂપ હૈ તોહિ મેં, દુજો નહિ પાયો;
ત્રિભુવન તિલક સમાન તૂં, સુરનર મન ભાયો.–તે૦ ૧
શાંતિ રાગ રૂચિ કે જુકે, પરમાણુ નિપાયો;
તેતેહી પરમાણુનતેં, દેવ પ્રભુ દિલ ધ્યાયો.–તે૦ ૨

હવે પ્રભુના મુખનું વર્ણુન કહે છે.

वक्त्रं क्व ते सुरनरोरगनेत्रहारि,
निःशेषनिर्जितजगत्रितयोपमानम् ॥
बिंबं कलंकमलिनं क्व निशाकरस्य,
यद्वासरे भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥

અર્થઃ—હે નાથ! દેવતાઓ, મનુષ્યો અને ભુવનપતિ અથવા નાગકુમાર દેવોના નેત્રને હરનારૂં, અને સમસ્ત ત્રણુ જગતની ઉપમાને જીતનારૂં તમારૂં મુખ ક્યાં! અને કલંકે કરીને મલિન અને દિવસને વિશે ફીકા (પીળા) ખાખરાના પાંદડાંના સરખું થાયછે એવું ચંદ્રનું બિંબ ક્યાં! (તમારા મુખને ચંદ્રના બિંબની ઉપમા ઘટતી નથી.)

પદ ૬૪ મું, ભક્તામર–તેરમું સ્તવન.

રાગ–પરજ—મગ ચલત કાહનસે અટકી–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ.

પ્રભુ તેરી મુખ સમતા કુન હોવૈ–મુખ સમતા કુન હોવૈ-પ્રભુ ટેક
તીન જગત ઉપમાન બિચારે. સકલ સુરાસુર જોવૈ–પ્રભુ૦ ૧
તું નિકલંક સદ ઓકલંકી, પાંડુ પલાસ વિગોવૈ;
સોલ કલા વાસર ઉદયે થેં, ચંદ્ર મંડળ છબિ ખોવૈ.–પ્રભુ૦ ૨

હવે ભગવદ્ગુણોની વ્યાપ્તિ કહે છે.

संपूर्णमंडलशशांककलाकलाप,
शुभ्रागुणास्त्रिभुवनं तव लंघयंति ॥
ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं,
कस्तान्निवारयति संचरतोयथेष्टम् ॥ १४ ॥

અર્થ:—હે ત્રણ જગતના ઈશ્વર! સંપૂર્ણ મંડળ વાળા ચંદ્રની કળાની સમુહના સરખા ઉજ્વળ તમારા ગુણો ત્રણ ભુવનને ઉલ્લંઘન કરછે (ત્રણ ભુવનથી ઉપરાંત જાયછે) જે ગુણો આપ એક નાથનેજ આશ્રય કરી રહેલા છે તેમને પોતાની ઇચ્છાએ ગતિને કરતાં કયો પુરૂષ નિવારી શકે! (અર્થાત્ કોઈ નહીં.)

પદ ૬૫ મું, ભકતામર–ચૌદમું સ્તવન.

રાગ—ધનાશ્રી—તાલ—તીતાલ.

પ્રભુ તેરે ગુનનકી કહા કરૂં વડાઈ—ટેક.
સંપૂર્ણ શશિકલાસમ ઉજ્જવલ;ત્રિભુવન લંઘિ સિદ્ધાઈ–પ્ર૦૧
જે સેવે પ્રભુ જાકે મંદિર, ત્રિભુવનકી ઠકુરાઈ;
દેવ પ્રભુ તાકે સેવકકૂં, મન માને તિહાં જાઈ;
કૌન નિવારન જાઈ— પ્રભુ૦ ૨

हवे भगवाननुं यथार्थ नामपणुं कहेछे.

चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशांगनाभि,
नीतं मनागपि मनो न विकारमार्गम् ॥
कल्पांतकालमरुता चलिता चलेन,
किं मंदराद्रिशिखरं चलितं कदाचित् ॥ १५॥

અર્થઃ—હે પ્રભુ! જો દેવતાઓની સ્ત્રીઓએ તમારૂં મન જરાપણ વિકાર માર્ગને પમાડયું નથી. તો તેમાં આશ્ચર્ય શું! કેમકે મોટા પર્વતોને કંપાવનારા કલ્પાંત કાળના વાયુ થકી પણ મેરૂ પર્વતનું શિખર શું ચળાયમાન થાય! (અર્થાત્ ન થાય.)

પદ ૬૬ મું, ભકતામર–પંદરમું સ્તવન.

રાગ–પુરવી–નાહી પડત મોહે ચેન પીયરવા–તાલ–તીતાલ
યામેં કછુ નહી નાથ વિચિત્ર,
સુર રમણી મન તનક ન ડોલ્યો, મન વચ કર્મ પવિત્ર. યા૦ ૧
કલપંત કાલ પવનથેં સબહી, અચલ ચલૈ જ્યૂં પત્ર;–યા૦ ૨
મેરૂ શિખર કબહૂ નહિ ડોલત, દેવ પ્રભુ કરિ મિત્ર.–યા૦ ૩

हवे भगवानने दीवानी उपमानी व्यर्थता कहेछे.

निर्धूमवर्तिरपवर्जिततैलपूरः,
कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रकटीकरोषि ॥
गम्यो न जातु मरुतां चलिताचलानां,
दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥

અર્થઃ—હે નાથ (દ્વેશ રૂપ) ધુમાડા અને (કામ વાસના રૂપ) વાટ વિનાના અને (સ્નેહ પ્રકાશ રૂપ) તેલ પૂર્યા વિનાના તમે વિલક્ષણ જગતના પ્રકાશ કરનારા

દીપક છો અને આ સમસ્ત ત્રણ જગતના સ્વરૂપને પ્રગટ કરો છો. તે દીવારૂપ તમે પર્વતોને કંપાવનારા વાયુએ (વિષયકષાયાદિકોએ) ક્યારે પણ ગમ્ય થતા નથી. (અને સાધારણ દીવાતો વાયુએ કરીને ઓલવાઈ જાયછે.)

પદ ૬૭ મું, ભક્તામર–સોળમું સ્તવન.

રાગ–સોરઠ–તાલ–દાદરો.

જિનજી તું જગમાંહે દીવો, તું જગ અભિનવ છીવો.–ટેક.
ધૂમ નહી નહી વાટિ અનૂપમ, તેલકો પૂર ન પીવો.–જિન૦ ૧
તીન જગતકે ભાવ પ્રકાશત, કબહું ન પવનથેં બીવો.–જિ૦ ૨
દેવ વિજય કર જોરિ કહે અબ, બહુત વર્ષ તુંહી જીવો.-જિ૦ ૩

હવે પ્રભુને સૂર્ય સાથે ઉપમાની વ્યર્થતા કહેછે.

नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः,
स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगंति ॥
नांभोधरोदरनिरुद्धमहाप्रभावः,
सूर्यातिशायिमहिमासि मुनींद्र लोके ॥ १७ ॥

અર્થઃ—હે મુનિંદ્ર ! તમે લોકમાં સૂર્ય થકી અધિક મહિમા વાળા છો કારણ કે કોઈ વખત પણ અસ્ત પામતા નથી, તેમ રાહુએ ગ્રસિત થતા નથી અને એક કાળે ત્રણ જગતને તત્કાળ પ્રકાશ કરોછો અને (જ્ઞાનાદિક, પાંચ આવર્ણ રૂપ) મેઘના મધ્ય ભાગ થકી તમારો મોટો મહિમા રોકાતો નથી.

પદ ૬૮ મું, ભક્તામર–સત્તરમું સ્તવન.

રાગ–માલકોશ–તાલ–સુરફાગ

સૂરજતેં તૂં અધિક કહાયો, અસ્તાચલ તું નહિ રે છિપાયો-ટેક.
કુમતિરાહુકેબસનહિઆયો, તીનહુંજગતસદાપ્રગટાયો. સૂ૦ ૧

જલધર ઉદર ઘટા ન રૂંધાયો, જગ મગ તેજ ભામંડલ છાયો;
જ્ઞાન અનંતો રૂપ બનાયો, દેવ પ્રભુ મન મોહ લગાયો. સૂ૦ ૨

હવે વિશેષે કરીને ચંદ્રોપમાન વ્યર્થ કરતો છતો કહે છે.

नित्योदयं दलितमोहमहांधकारं,
गम्यं न राहुवदनस्य न वारिदानां ॥
विभ्राजते तव मुखाब्जमनल्पकांतिं,
विद्योतयज्जगदपूर्वशशांकबिंबम् ॥ १८ ॥

અર્થઃ—નિરંતર ઉદય પામેલું, મોહ રૂપી મહા અંધકારને દળી નાખનારૂં, રાહુના મુખને ગળવાને અગમ્ય અને કોઈ વખત પણ અલ્પ કાંતિવાળું થતું નથી. અને મેઘ થકી ઢંકાઈ જતું પણ નથી. એવું તમારૂં મુખરૂપી કમળ વિલક્ષણ ચંદ્રના પ્રતિબિંબ સરખું શોભે છે. અને ત્રણ જગતને પ્રકાશ કરેછે. ॥ ૧૮ ॥

પદ ૬૯ મું, ભક્તામર–અઢારમું સ્તવન.

રાગ–સારંગ–તાલ–તીતાલ

જિન તેરે મુખ સારંગ બિરાજૈ.—ટેક.
રાહુ વદનકે ગમ નહિં આયો, મોહ તિમિર સબભાજૈરી. જિ૦ ૧
વર્ષત ગરજ ઘના ઘન અંતર, નિત્ય ઉદય છબિ તાજે રી;
તીન લોકમેં દેવ પ્રભુ અબ, નાભિ મલ્હાર નિવાજે રી;
અપૂરવ મુખ શશિ છાજૈ રી.— જિ૦ ૨

હવે પ્રભુના મુખેંદુ પાસે સૂર્ય, ચંદ્ર પણ
નિઃપ્રયોજન વાલાછે એવું દેખાડેછે

किं शर्वरीषु शशिनान्हि विवस्वता वा,
युष्मन्मुखेंदुदलितेषु तमस्सु नाथ ॥
निष्पन्नशालिवनशालिनि जीवलोके,
कार्यं कियज्जलधरैर्जलभारनम्रैः ॥ १९ ॥

અર્થઃ—હે નાથ! તમારા મુખરૂપી ચંદ્ર અજ્ઞાન રૂપ અંધકારનો નાશ કરેછે. રાત્રીને વિષે ચંદ્રે કરીને શું? અથવા દિવસને વિષે સૂર્યે કરીને પણ શું? કેમકે પાકેલા એવા ચોખાના વનથી શોભાયમાન એવા મૃત્યુ લોકને વિષે જળના ભારથી નમી ગએલા મેઘે કરીને શું પ્રયોજન? (અર્થાત્ કાંઈપણ જરૂરીઆત નહીં.) ॥ ૧૯ ॥

પદ ૭૦ મું, ભક્તામર—ઓગણિસમું સ્તવન.

રાગ—કાનડો—બાર બાર મોકું આન જગાવે—એ—રાહ
તાલ—દીપચંદી.

મુખ ચંદા હો તેરો નિરખિ. મુખ૦
નિશિ વાસર કહા કરિ હો શશિ રવિ,
ભવિ ચકોર ચિત્ત હરખી હરખિ. મુ૦ ૧
સબ જગકો અંધેર મિટાયો, નયન નીકે પરખી પરખિ;
મહિમંડળમેંધાન્યનિપાયો, જલધરકહાકરૈવરખીવરખિ. મુ૦ ૧

હવે જ્ઞાનદ્વારાએ કરી અન્ય દેવોને તિરસ્કાર
કરતો છતો કહેછે.

ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं,
नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु ॥

तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं,
नैवं तु काचशकले किरणाकुलेऽपि ॥ २० ॥

અર્થઃ—પ્રકાશને કરનારૂં જ્ઞાન જેવી રીતે તમારે વિષે શોભેછે. તેવી રીતે પોતપોતના શાસનના સ્વામી એવા હરિહરાદિક દેવોને વિષે શોભતું નથી. કેમકે દેદીપ્યમાન મણિઓને વિષે તેજ જેવી રીતે ગૌરવતાને તેવી રીતે કિરણોએ કરીને વ્યાપ્ત એવા કાચના કટકાને વિષે તેજ ગૌરવતાને પામતું નથી. ॥ ૨૦ ॥

પદ ૭૧ મું, ભક્તામર–વિસમું સ્તવન.

રાગ–ગોડી–તાલ–દીપચંદી.

જૈસો જ્ઞાન અનંત હૈ તેરો,
સકલ દેવ હરિહર ત્યું દેખે, નિંજર ન આવત અનેરો. જૈ૦ ૧
જાતિવંત માનિકકી મહિમા, પાવત મૂલ ભલેરો;
ત્યું નહી મહિમા કાચ શકલકી, રવિકર ચલક ઘનેરો;
દેવ સેવક પ્રભુ કેરો. જૈસો૦ ૨

હવે ભગવાનની નિંદા સ્તુતિ કહેછે.

मन्ये वरं हरिहरादयएव दृष्टा,
दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति ॥
किं वीक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः,
कश्चिन्मनोहरति नाथ भवांतरेऽपि ॥ २१ ॥

અર્થઃ—હે નાથ! હું માનુંછું કે હરિહરાદિક દેવોને દીઠા તે સારૂંજ થયું કેમકે તેમને દેખવાથી મારૂં મન તમારે વિષે સંતોષને પામેછે. તમારા દર્શને કરીને શું? કારણ કે જેના દર્શને કરીને પૃથ્વીને વિષે કોઈ અન્ય દેવ ભવાંતરને વિષે પણ મન હરણ કરતા નથી. ॥ ૨૧ ॥

પદ ૭૨ મું, ભક્તામર-એકવિસમું સ્તવન.

રાગ-આસા—કંથબીના રહી એકેલી મોરી જાન-
એ-રાહ-તાલ-તીતાલ.

મેરે હિયે હોત સંતોષ, અબ મેરે હિયે હોત સંતોષ;
તેરો મુખ અરવિંદ નિરખત, નયન અમૃત પોષ—મેરે—ટેક.
ભલી હુઈ અબ પ્રથમ દેખે, ઓર દેવ સદોષ;
જનમ જનમંતર ન કોઈ, હુરત મન નિર્દોષ. મેરે૦ ૧
છોરિ સબ એક ઠોરિ આયો, ચુંમહિ માખન ઘોષ;
દેવ સેવક જાનિ લીજૈં, મોહી દીજૈં મોક્ષ. મેરે૦ ૨

હવે માતાની પ્રશંસા દ્વારાયેં કરી ભગવદ્વર્ણન કહેછે.

स्त्रीणां शतानि शतशोजनयंति पुत्रान्,
नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता ॥
सर्वादिशोदधति भानि सहस्त्ररश्मिं,
प्राच्येव दिग्जनयति स्फुरदंशुजालम् ॥ २२ ॥

અર્થ:—સેંકડો સ્ત્રીઓ સેંકડો પુત્રોને જન્મ આપેછે. પણ બીજી માતા તમારી ઉપમાવાળા પુત્રને પ્રગટ કરી શકતી નથી. કેમકે સર્વ દિશાઓ નક્ષત્રોને ધારણ કરેછે. પણ પૂર્વ દિશાજ દેદીપ્યમાન કિરણવાળા અને હજાર છે કિરણો જેનાં એવા સૂર્યને પ્રગટ કરેછે. ॥ ૨૨ ॥

પદ ૭૩ મું, ભક્તામર-બાવીસમું સ્તવન.

રાગ-કાફી-તાલ-પંજાપી.

વીતરાગ ધન ધન તું,
ધનમારૂદેવીમાતા; જાયોપુત્રરતનતું, ત્રિભુવનવિખ્યાતા. વી-ટેક.
લાખ ગમે નારી ભલી, લાખ પુત્ર પ્રસૂતા;
તો સમ ઔર ન ખલકમેં, જન્મ્યા નહિં પૂતા. વી૦ ૧

આઠો દિશે ગ્રહગન ધરૈ, સહસ કિરનન રાતા;
ઉદય હોત પૂરવ દિશા, દેવ પ્રભુ ગુણ ગાતાં. વી૦ ૨

હવે પ્રભુની પરમપુરૂષત્વે કરીને સ્તુતિ કહેછે.

त्वामामनंति मुनयः परमं पुमांस,
मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ॥
त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयंति मृत्युं,
नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनींद्र पंथाः ॥२३॥

અર્થઃ—હે મુનીંદ્ર! મહર્ષિઓ તમને પરમ પુરૂષ કહેછે અને (પાપરૂપ) અંધકારની આગળ નિર્મળ આદિત્ય વર્ણ (સૂર્ય સરખા વર્ણ પ્રકાશવાલા) કહેછે. તથા તમોનેજ રૂડે પ્રકારે જાણીને (તે મહર્ષીઓ) મૃત્યુને જીતે છે. અને તમારા વિના બીજો કોઈ ઉપદ્રવ વિનાનો મોક્ષ પદનો માર્ગ નથી. ॥ ૨૩ ॥

પદ ૭૪ મું, ભક્તામર–તેવીસમું સ્તવન.

રાગ–કાનડો–બાર બાર મોકું આન જગાવે–એ–રાહ
તાલ—દીપચંદી.

મુનીસર પરમ પુરૂષ તોહિ માન્યો,
નિર્મલ તેજ ઝલામલ સોહત, સૂર સમાન બખાન્યો. મુ૦ ટેક–૧
તુમહીસું જિન ધ્યાન લગાયો, પરમાતમ પહિચાન્યો;
મરવેકો ભય તિનહીં જીંત્યો, શિવમારગ તુમ જાન્યો. મુ૦ ૨

હવે સર્વ દેવને નામે કરીને જિનને સ્તવેછે.

त्वामव्ययं विभुमचिंत्यमसंख्यमाद्यं,
ब्रह्माणमीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥

योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं,
ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदंति संतः ॥ २४ ॥

અર્થઃ—હે નાથ! તમને સંતપુરૂષો (અવ્યયં) ક્ષય વિનાના, (વિભું) સમર્થ એવા, (અચિંત્યં) જેનું સ્વરૂપ ચિંતવન થઈ શકે નહિ એવા, (અસંખ્યં) અસંખ્ય ગુણો વાળા, (આદ્યં) આદિમાં થયેલા એવા, બ્રહ્મા, ઈશ્વર, (જ્ઞાન દર્શનાદિગુણવડે) અનંત, કામદેવનો નાશ કરવાથી અનંગકેતુ યોગીઓના ઈશ્વર, યોગને જાણનાર, જ્ઞાને કરીને અનેક, સર્વ થકી ઉત્તમ માટે એક, કેવળ જ્ઞાન સ્વરૂપ, અને અઢાર દોષથી રહિત છો માટે નિર્મળ કહેછે. ॥ ૨૪ ॥

પદ ૭૫ મું, ભકતામર—ચોવીસમું સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ—પેહેલી આરતી પ્રથમ જિણંદા—એ—રાહ
તાલ—સુરફાગ.

જ્ઞાન સ્વરૂપી સંત કહાવે,
તુંહી બ્રહ્મા તુંહી ઈશ્વર, યોગીશ્વર જગદીશ સુહાવે—જ્ઞાન૦ ૧
અવ્યય અવિનાશી તૂં અસંખ્ય, આદિ અનંત અચિંત્ય ધરાવે;
એકઅનેકઅલખઅગોચર, અંગઅનંગસહીતુંહરાવે—જ્ઞા૦ ૨
તીન ભુવનમેં તૂંહી દેવા, લોકા લોક સદા દરસાવે;
નિર્મલધ્યાનસમાધિજગાવૈ, પરમદશાસોઈઆતમપાવૈ—જ્ઞા૦ ૩

હવે બીજો અર્થ કહી બીજા દેવને
નામેં જિનની સ્તુતિ કહેછે.

बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चितबुद्धिबोधात्,
त्वं शंकरोऽसि भुवनत्रयशंकरत्वात् ॥
धातासि धीर शिवमार्गविधेर्विधानात् ॥
व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥

અર્થઃ—હે દેવતાઓએ પૂજિત હોવાથી વિબુદ્ધાર્ચિત ? બુદ્ધિનાં બોધ થકી તમેજ બુદ્ધછો. અને ત્રણ ભુવનને સુખ કરનાર હોવાથી તમેજ શંકર દેવતા (જ્ઞાનતત્વી) છો. હે ધીર! તમેજ મોક્ષ માર્ગની વિધીના નિષ્પાદન કરનાર હોવા થકી વિધાતા છો અને હે ભગવંત તમેજ પ્રગટપણે પુરૂષોમાં ઉત્તમ એવા દેવછો. ॥ ૨૫ ॥

પદ ૭૬ મું, ભકતામર–પચીસમું સ્તવન.

ઝીંઝોટી જીલો–ચલો સખી મીલ દેખનકું–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ. [તથા–હમકું છાંડ ચલે બીન માધુ]

ધન ધન પુરૂષોતમ તુમ શરણું—ધન–
બુદ્ધિ બોધતેં બુધ કહાયો, તીન ભુવન શંકર સુભ કરણું–ધ૦૧
ધાતા શિવ મારગ દર્શનતેં, પરમ પુરૂષ પાતક હરણું;
મરૂ દેવા નંદન જગ વંદન, દેવ પ્રભુ સેવક ઉધરણું,
ભવજલ નિધિ તારણુ તરણું— ધન૦ ૨

હવે વલીફરીને જિનને નમસ્કાર કહતોછતો કહેછે.

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिहराय नाथ,
तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ॥
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमोजिन भवोदधि शोषणाय ॥ २६ ॥

અર્થઃ—હે નાથ! ત્રણ ભુવનની પીડાને નાશ કરનારા તમોને નમસ્કાર હો. પૃથ્વીના તળને વિષે નિર્મળ અલંકાર રૂપ તમને નમસ્કાર હો. ત્રણ જગતના પ્રકૃષ્ટ પ્રભુ એવા તમને નમસ્કાર હો. હે વિતરાગ! સંસારરૂપ શોષણ કરનારા તમને નમસ્કાર હો. ॥ ૨૧ ॥

પદ ૭૭ મું, ભક્તામર-છવીસમું સ્તવન.

રાગ-બીહાગ-કાહુ કીસીસેં દીલના દીજે-તાલ-તીતાલ.

તુમહી નમો નમો તુમહી નમો નમો-તુમહી-
તીન ભૂવન પીડાહર સ્વામી, ભૂતલ નિર્મલ ભૂષણુ સમો-તુ૦ ૧
તીન જગતકે ઠાકુર તુમહી, ભવજલનિધિ શોષણુ નિમમો;
દેવવિજય પ્રભુ જગહિતકારી,ભવિમન મંદિરમાંહિ રમો-તુ૦૨

હવે નિંદા સ્તુતિ કહેછે.

कोविस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैरशेषै,
स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया मुनीश ॥
दोषैरुपात्तविविधाश्रयजातगर्वैः,
स्वप्नांतरेऽपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥२७॥

અર્થઃ—હે મુનીશ! તમને સમગ્ર ગુણો નિરંતર આશ્રય કરી રહેલા છે. એમાં કાંઈપણ આશ્ચર્ય નથી કારણ કે ગ્રહણુ કરેલા (હરિહરાદિક) વિવિધ આશ્રયે કરીને ઉત્પન્ન થએલા ગર્વના દોષે કરીને સહીત એવા જનોએ સ્વપ્નાંતરને વિષે પણુ તમને જોયેલા નથી (તમારી સામુજ જોતા નથી) ॥ ૨૭ ॥

પદ ૭૮ મું, ભક્તામર-સત્તાવીસમું સ્તવન.

રાગ-યમન-કલ્યાણુ-પ્યારે રસકી બાત બનેરી-એ-રાહ
તાલ-તીતાલ.

અચરિજ કહા કહો ઈહાં મેરે રી,
ઔરઠૌરવિનફિરફિરઆવત,સબગુણુઆઈભર્યોતનતેરેરી;-અ.૧
ઠૌર ઠૌર અવગુણુ સબ પાઈ, જાત ગર્વ ભયે માનુ ભરે રી;
સ્વપ્નાંતર તું કબહું ન દેખ્યો, દેવ પ્રભુ દેખી દિલ ઠરે રી-અ૦ ૨

હવે કેટલા એક પ્રતિહાર્યને પ્રગટ કરતો જિનની સ્તુતિ કહેછે.

उच्चैरशोकतरुसंश्रितमुन्मयूख,
माभाति रुपममलं भवतोनितांतम् ॥
स्पष्टोल्लसत्किरणमस्ततमोवितानं,
बिंबं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥

અર્થઃ—હે જિન! ઉંચા અશોક તરૂને આશ્રય કરી રહેલું અને ઉંચા કિરણોવાળું તમારૂં શરીર અત્યંત નિર્મળ શોભેછે. કેમકે પ્રગટ ઉલસાયમાન કિર્ણોવડે અંધકારના સમુહને નાશ કરી નાખનારા સૂર્યનું પ્રતિબિંબ મેઘની પાસે રહ્યું છતું શોભે છે. ॥ ૨૮॥

પદ ૭૯ મું, ભકતામર—અઠાવીસમું સ્તવન.

રાગ—પરજ—વીધીના કામ છે કેવા દીએ છે દુઃખ ઘાતકી થઈને—એ—રાહ—તાલ—દીપચંદી.

અતિ ઉંચો હો અતિ ઉંચો, તેરો રૂપ સોહે અતિ ઉંચો—અ—
ફુલ દલ ફૂલ અશોક તરૂતલ, તા છબિસૂં નીકે રાચ્યો—અ૦૧
ઉલ્લસિત પ્રગટ કિરણ હૈ જાકે, તિમિર પડલ દૂરે ખાંચ્યો;
સજલ જલદકે અંતર બરતત, માનું રવિમંડલ માચ્યો—અ૦૨

હવે ફરીપણ ભગવાનના શરીરનું વર્ણન કહે છે.

सिंहासने मणिमयूखशिखाविचित्रे,
विभ्राजते तव वपुः कनकावदातम् ॥
बिंबं वियद्विलसदंशुलतावितानं,
तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्त्ररश्मेः ॥ २९ ॥

અર્થઃ—હે દેવ, મણીઓના કિરણોની પંક્તિઓએ કરીને વિચિત્ર એવા સિંહાસનને વિષે સુવર્ણના સરખું મનોહર તમારૂં શરીર શોભેછે. કેમકે ઉદયાચલ પર્વતના શિખર ઉપર આકાશને વિષે રહેલું પ્રકાશમાન કિર્ણોની લતાના સમુહવાલું સૂર્યનું પ્રતિબિંબ શોભેછે તેમ. ॥ ૨૯ ॥

પદ ૮૦ મું, ભક્તામર–ઓગણત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–કેદારો–પ્યારે નવલી લાડલી રાધીકા—એ–રાહ

તાલ–તીતાલ.

જિન તેરો અંગ બિરાજે ચંગ,
સિંહાસન પરિ કનક સમાન હૈ, જડિત જવાહિર નંગ-જિ-ટેક.૧
જ્યું ઉદયાચલ શિરપર સોહૈ, સૂરજ બિંબ અભંગ;
અંબર કર પસરેહી જાકે, દેવપ્રભુ રસરંગ—જિ૦ ૨

હવે ફરીપણ પ્રકારાંતરે ભગવાનના શરીરનું વર્ણન કહે છે.

कुंदावदातचलचामरचारुशोभं,
विभ्राजते तव वपुः कलधौतकांतम् ॥
उद्यच्छशांकशुचिनिर्झरवारिधार,
मुच्चैस्तटं सुरगिरेरिव शातकौंभम् ॥ ३० ॥

અર્થઃ—મોધરાના પુષ્પના સરખા ઉજવળ અને ચળાયમાન ચામરોએ કરીને મનોહર શોભા વાલું અને સુવર્ણના સરખું મનોહર એવું તમારૂં શરીર શોભેછે. કેમકે ઉદય પામેલા ચંદ્રના સરખી નિર્મળ નિઝરણાંની ધારાવાલું સુવર્ણમય મેરૂ પર્વતનું ઉંચું શિખર શોભેછે. ॥ ૩૦ ॥

પદ ૮૧ મું, ભકતામર–ત્રીસમું સ્તવન.

રાગ—ભૈરવી-કરબતીઆં લેનેદે—એ-રાહ
તાલ–તીતાલ.

ચમર સુર વીંજે હૈ–કુંદ કુસુમ અવદાત–ચમ–ટેક.
સોવન વાન સમાન સુંદર તનું, નયન નિરખિ નિત રીજે–ચ૦૧
ચંદ્રકલા ઉજ્જવલ નિઝરણા, જલધારા નિત્ય ભીંજે;
સુર ગિરિ કનક શિખર પદ દેખી, દેવકોં દર્શન દીજે–ચ૦ ૨

હવે છત્રત્રય નામા પ્રાતિહાર્યને વર્ણન કહેછે.

छत्रत्रयं तव विभाति शशांककांत,
मुच्चैःस्थितं स्थगितभानुकरप्रतापम् ॥
मुक्ताफलप्रकरजालविवृद्धशोभं,
प्रख्यापयत्त्रिजगतः परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥

અર્થ—હે પ્રભુ! ચંદ્રમાના સરખું મનોહર તમારા મસ્તક ઉપર રહેલું, સૂર્યના કિરણોના પ્રતાપને ઢાંકી દેનારૂં, મોતીના સમુહની રચનાએ કરીને વિશેષ શોભનારૂં, અને ત્રણ જગતના પરમેશ્વરપણાને પ્રકર્ષે કરીને જણાવનારૂં છત્રત્રય શોભે છે. ॥ ૩૧ ॥

પદ ૮૨ મું, ભકતામર–એકત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–બીહાગ–મ્રગ લોચની ગજગામની ઓ કામની સુંદર
એ–રાહ–તાલ–ગજલ.

અબ મેં જાન્યો સહી, તીન જગતકો ઈશ;
તીન છત્ર શિરપર પ્રભુ સોહૈ, થંભે હૈ દિન ઈશ–અ૦ ૧
મુકતાફલ રચના ભઈ તારા, દેવ નમાવે શીશ;
માનું તીન ચંદ્રસેવા, મિશ, રૂપ ધર્યો નિશિ દીસ–અ૦ ૨

હવે અતિશય દ્વારાએ જિનને સ્તુતિ કરતો છતો કહે છે.

उन्निद्रहेमनवपंकजपुंजकांति,
प्रर्युल्लसन्नखमयूखशिखाभिरामौ ॥
पादौ पदानि तव यत्र जिनेंद्र धत्तः,
पद्मानि तत्र विबुधाः परिकल्पयंति ॥ ३२ ॥

અર્થઃ—હે જિનેંદ્ર! પ્રપુલ્લિત, સુવર્ણના, નવની સંખ્યાવાલા અથવા નવીન, કમળના સમુહની કાંતિએ કરીને ઉલ્લસિત કરનારા એવા નખના કિરણોની પંક્તિએ કરીને મનોહર તમારા ચરણો જે ભૂમિને વિષે ગમનનાં સ્થાનક પ્રત્યે ધારણ કરેછે. તે. સ્થાન વિષે દેવતાઓ કમળની રચના કરેછે. ॥ ૩૨ ॥

પદ ૮૩ મું, ભક્તામર–બત્રીસમું સ્તવન.

ગરબી–રાહ–એકવાર વચ્દેશ આવજો–એ–રાહ–તાલ–દાદરો
ચરણ તુમ્હારે હો નાથજી–ચ–મોહિ લાગે પ્યારે હો–જિનજી
આદિ જિન ચરણ તુમારે હો,
દેખતહી દૂર ભએ સબ પાપ હમારે હો–નાથજી૦ ૧
જહાં જહાં પ્રભુ પગલાં ધરૈ તહાં તહાં દેવ કુમારે હો;
નખ છબિ નીકે નિરખતાં, નવ કમલ સમારે હો–ના૦ ૨

હવે સ્તોત્રનો સંક્ષેપ અતિશયે કરતો છતો કહે છે.

इत्थं यथा तव विभूतिरभूज्जिनेंद्र,
धर्मोपदेशनविधौ न तथा परस्य ॥
याद्दक्प्रभा दिनकृतः प्रहतांधकारा,
ताद्दक्कुताग्रहगणस्य विकाशिनोऽपि ॥ ३३ ॥

અર્થઃ—હે જિનેંદ્ર! ધર્મના ઉપદેષ સમયને વિષે આગળ કહેલી એવી તમારી સંપત્તિ જેવી રીતે હતી તેવી રીતે બીજા દેવોની નથી પણ અંધકારને નાશ કરનારા સૂર્યના જેવી કાંતિછે. તેવી કાંતિ પ્રકાશવાલા એવા પણ તારાગણોની ક્યાંથી હોય ? અર્થાત્ ન હોય. ॥ ૩૩ ॥

પદ ૮૪ મું, ભક્તામર–તેત્રીસમું સ્તવન.

રાગ—કાનડો—દરબારી—ધ્રુપદ—તાલ—ચોતાલ.

તુમારી અકલ ગતિ હૈ જિણુંદ રાય—
ધર્મ દેશન વિધિ જૈસે સંપદ, બાર પર્ષદકે મન ભાઈ–તુ૦ ૧
ઔર કાહુકે તૈસી ન ભઈ, સબ દેવનમેં તુંહી ઠહરાઈ;
જૈસી પ્રભા સૂર્યકી સોહત, તૈસી ગ્રહગનકી ન કહાઈ–તુ૦ ૨

પ્રભુના દર્શનથી હાથીનો ભય પણ નાશ પામે છે તે કહે છે.

श्च्योतन्मदाविलविलोलकपोलमूल,
मत्तभ्रमद्भ्रमरनादविवृद्धकोपम् ॥
ऐरावताभमिभमुद्धतमापतंतं,
दृष्ट्वा भयं भवति नो भवदाश्रितानाम् ॥ ३४ ॥

અર્થઃ—ઝરતા મદે કરીને વ્યાપ્ત એવા ચંચળ કપાળના મૂળે કરીને મદોન્મત થએલા અને ભમતા ભ્રમરાઓના શબ્દે કરીને ક્રોધ પામેલા ઐરાવત હાથીના સરખી કાંતિવાળા, ઉદ્ધત એવા અને સનમુખ આવતા એવા હાથીને જોઇને પણ તમારા સેવકોને ભય થતો નથી. ૩૪

પદ ૮૫ મું, ભક્તામર–ચોત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–કાનડો–દરબારી–મે ભરૂંસો અપને રામકે–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ.

તુમારી કહા કહું પ્રભુજી બડાઈ,
ઝરતમદજલકલુષિતગંડસ્થલ, ભ્રમતભમરરવકોપબઢાઈ. તુ૦ ૧
એરાવત સમ સન્મુખ આવત, શુંઢા દંડ પ્રચંડ ચઢાઈ;
દેવ પ્રભુ સરણાગત જનકું, દેખી મહાગજ ભય ભજ જાઈ. તુ૦ ૨

હવે પ્રભુના દર્શનથી સિંહનો ભય પણ નાશ પામે છે તે કહે છે.

भिन्नेभकुंभगलदुज्वलशोणिताक्त,
मुक्ताफलप्रकरभूषितभूमिभाग: ॥
बद्धक्रमः क्रमगतं हरिणाधिपोऽपि,
नाक्रामति क्रमयुगाचलसंश्रितं ते ॥ ३५ ॥

અર્થ:—હાથીના કુંભસ્થળ ભેદી નાખવાથી નીચે ખરી પડેલા ઉજ્વળ અને રૂધિરથી ખરડાએલા મુક્તાફળના સમુહે કરીને પૃથ્વીના ભાગને શોભાવનારા અને બધ્ધક્રમ કહેતાં તત્પર એવા સિંહો પણ પોતાની રોળમાં આવી પડેલા પણ તમારા ચરણ રૂપ પર્વતનો આશ્રય કરી રહેલા સેવકોને મારી શકતા નથી. ॥ ૩૫ ॥

પદ ૮૬ મું, ભક્તામર–પાત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–સોરઠ–મલ્હાર–શ્રીપૂલ સરસ અખોડ નીમજા
એ–રાહ–તાલ–જપ

ચરન યુગ અભિરામ ગિરિવર, ભવિક જે તત્કાલ રી;
જાઈ બૈઠે તાહિકૂં પ્રભુ, સિંહ હોત શિયાલ રી.–ચ૦ ૧

ભિન્ન ગજકે કુંભ નિકસિત, મુક્તાફૂલ સુવિશાલ રી;
ભૂમિ ભાગ વિભૂષિ આયો, ઉછલ્યો દેઈ ફાલં રી;
પડ્યો ભૂમિ અફાલ રી.— ચ૦ ૨

હવે દાવાનલ ભયને દલન કરતો છતો સ્તવે છે.

कल्पांतकालपवनोद्धतवन्हिकल्पं,
दावानलं ज्वलितमुज्ज्वलमुत्फुलिंगम् ॥
विश्वं जिघत्सुमिव संमुखमापतंतं,
त्वन्नामकीर्त्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥

અર્થઃ—પ્રલયકાળના પવને કરીને જોરમાં આવી ગએલા અગ્નિના સરખો જાજવલ્યમાન ઉચી જવાળા વાલા અને જેના તણખા ઉંચાં ગએલા છે. એવા વળી સમસ્ત જગતને ગળવાની ઈચ્છા કરતો હોય નહિં? એવા અને સન્મુખ આવતા એવા દાવાનળને તમારાં નામના કિર્તન રૂપી જળ સમગ્ર શાંત કરીદેછે. ॥ ૩૬ ॥

પદ ૮૭ મું, ભક્તામર–છત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–કાનડો–દરબારી તાલ–જપ

તેરો નામ કીર્તન જલ સમાવૈ, દાવાનલ અસરાલ રી;
કલપંત કાલકે પવન પરગટ, વન્હિયૂં વિકરાલ રી. તે૦ ૧
માહા તરૂવર વનહીં જારે, દોર દૂની જ્વાલ રી;
વિશ્વ ખાવા રૂપ રાક્ષસ, ભયો યૂં જમ સાલ રી. તે૦ ૨
દેવ પ્રભુતેં તબહિ ઉદ્ધરે, જંતુ સબ જગ પાલ રી. તે૦ ૩

હવે સર્પનો ભય નિવારણ કરતો છતો કહે છે.

रक्तेक्षणं समदकोकिलकंठनीलं,
क्रोधोद्धतं फणिनमुत्फणनमापतंतम् ॥

आक्रामति क्रमयुगेन निरस्तशंक,
स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥

અર્થઃ—રાતા નેત્રવાળા, મદોન્મત, કોયલના કંઠના સરખા શ્યામ, ક્રોધે કરીને ઉદ્ધત થએલા, ઉંચી ફણાવાળા અને સામા આવતા એવા સર્પને જે પુરૂષના હૃદયમાં તમારા નામ રૂપી નાગદમની નામની ઔષધી ભરેલી છે. તે પુરૂષ શંકા વિનાનો થઇને બે પગે કરીને આક્રમણ કરેછે. ॥ ૩૭ ॥

પદ ૮૮ મું, ભક્તામર–સાડત્રીસમું સ્તવન.

રાગ–કાનડો–પીયા મેં ન માનું ન માનું મનાય–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ.

સાહિબામાનોમાનોમેરીવિનતિ-દિલઆનોમેરીવિનતિ. સા. ટે.
ચિત્ત લાવો મેરી વિનતિ, તું છે ગરીબ નિવાજ રે;
દુખિયનકો દુઃખ ટાર હો.— માનો માનો૦ ૧
કાંઈ મહિર કરો મહારાજરે, આપો અવિચલ રાજ રે.-સા૦ ૨
રાતે રે લોચન કોપર્યે, કાંઈ કોકિલ કંઠ જ્યૂં શ્યામ રે;
ફણિધર ડારે દૂરથીરે, નાગદમની તુમ નામરે.–સા–મા૦ ૩

હવે રણભયાપહરણ કરતો છતો કહે છે.

वल्गत्तुरंगगजगर्जितभीमनाद,
माजौबलं बलवतामपि भूपतीनाम् ॥
उद्यद्दिवाकरमयूखशिखापविद्धं,
त्वत्कीर्त्तनात्तम इवाशु भिदामुपैति ॥ ३८॥

અર્થઃ—ઉછળતા એવા ઘોડાઓથી અને હાથીઓની ગર્જનાએ કરીને ભયંકર શબ્દવાળા સંગ્રામને વિષે બળવાલા રાજાઓનું સૈન્ય પણ તમારા કીર્તન થકી તત્કાળ

નાશ પામેછે કેમકે ઉદય પામેલા સૂર્યનાં કિરણોની શિખાએ કરીને ભેદન થએલો અંધકાર નાશ પામેછે. ॥ ૩૮ ॥

પદ ૮૯ મું, ભક્તામર—આડત્રીસમું સ્તવન.

રાગ—સોહેણી તાલ—જપ

જોર ભર દોરતે ભોર ઘોરે ખરે,
ઘોર ઘનશ્યામ ગજરાજ ગાજૈ;
રથ મહારથ જુરે ગગન રજ વિસ્તરે,
સબલ બલવંત ભૂપતિ દિવાજે.—જોર૦ ૧
કટકમેં ભટકતે સુભટ કોટિ કટે,
ભટકતે સટકતેં કટક ભાજૈ;
ઉદય દિનકર યથા તિમિર સબ દૂરથી,
બહુરિ પ્રભુ નામથેં હમ દીવાજે.—જોર૦ ૨

ફરિને પણ યુદ્ધના ભયને નિરાશ કરતો છતો કહેછે

कुंताग्रभिन्नगजशोणितवारिवाह,
वेगावतारतरणातुरयोधभीमे ॥
युद्धे जयं विजितदुर्जयजेयपक्षा,
स्त्वत्पादपंकजवनाश्रयिणोलभंते ॥ ३९ ॥

અર્થઃ—બરછીની અણીથી ભેદાયેલા હસ્તિના રૂધિર રૂપ જળના પ્રવાહમાં વેગવડે પ્રવેશ કરીને પાછો તરી નીકળવાને આતુર એવા સુભટોયે કરીને ભયંકર યુદ્ધને વિષે પણ તમારા ચરણ રૂપ કમળના વનને આશ્રય કરીને રહેલા પુરૂષો, દુઃખે કરીને જીતી શકાય તેવા શત્રુના વર્ગને જીતીને, જય પામેછે. ॥ ૩૯ ॥

પદ ૯૦ મું, ભકતામર–ઓગણચાલીસમું સ્તવન.

રાગ–ટોડી તાલ–જપ

કુંતવર ભિન્ન ગજ કુંભ નિકસત રૂધિર,
વારિપરવાહમેં તરન લાગે;
ચપલ અતિ યોધ બલ રોધ અરિ શોધતે,
ક્રોધ કલ કલ કરૈ કાર ભાગે– જો૦ ૧
યુદ્ધ કરિ દક્ષ બેહુ પક્ષ અરિ પક્ષ જે,
નાલિઆવાજયેં યૂંહિ કાગે;
આદિ પ્રભુ ચરણ શરણાગતા જે જના,
શુભ મના જય વરે વીતરાગે.– જો૦ ૨

હવે સમુદ્રભય નિરાશ કરતો છતો કહે છે.

अंभोनिधौ क्षुभितभीषणनक्रचक्र,
पाठीनपीठभयदोल्बणवाडवाग्नौ ॥
रंगत्तरंगशिखरस्थितयानपात्रा,
स्त्रासं विहाय भवतः स्मरणाद्व्रजंति ॥ ४० ॥

અર્થ:—ક્ષોભ પામેલા એવા અને ભયંકર એવા નક્ર ચક્ર તથા પાઠીનપીઠ જાતિના મચ્છો વડે ભય પામનારા તથા આકરા વડવાનળ અગ્નિવાળા સમુદ્રને વિષે, કલ્લોલના તરંગના શૃંગ ઉપર સ્થીત થયેલા વાહાણ રૂપ પાત્રમાં રહેલા પુરૂષો તમારા સ્મરણ થકી ભય વિનાના થઇને સમુદ્રના પારને પામેછે. ॥ ૪૦ ॥

પદ ૯૧ મું, ભકતામર–ચાલીસમું સ્તવન.

રાગ–સોરઠ–હરીયાલો ડુંગર પ્યારો–એ–શાહ–તાલ–તીતાલ

તેરી સુમરણકી બલિહારિ રે, તેરી સુરતિ ઉપર વારિ રે;
તુંતો નિઃકારણ ઉપગારી રે, તું તો જગજીવન હિતકારી રે;

મેરે પ્રાણુ આધાર.— તેરી૦ ટેક. ૧
અંભોનિધિ ભીષણુ ભએ, મચ્છાદિક જલચારી રે;
વડવાનલ વિકરાલકી, જાલા જીભ સમારી રે.—તેરી૦ ૨
રંગ તરંગ ઉત્સંગમેં, ડોલત જિહાઝ ઉછારી રે;
શરન ભએ તુમ નામકે, તે નર પાર ઉતારી રે.—તેરી૦ ૩

હવે રોગભયને નિવારણુ કરતો છતો કહે છે.

उद्भूतभीषणजलोदरभारभुग्नाः,
शोच्यां दशामुपगताश्च्युतजीविताशाः ॥
त्वत्पादपंकजरजोमृतदिग्धदेहा,
मर्त्या भवंति मकरध्वज़तुल्यरूपाः ॥ ४१ ॥

અર્થ:—ઉત્પન્ન થયેલા ભયંકર જલોદર રોગના ભારે કરીને વાંકા વળી ગયેલા, જીવવાની આશાને મુકી દીધેલા, શોચ કરવા યોગ્ય દશાને પામેલા, એવા જીવો પણુ તમારા ચરણુ કમળના રજ રૂપ અમૃતને પોતાના દેહને વિશે ચોપડવાથી કામદેવના સરખા સ્વરૂપ વાળા થાયછે. ॥ ૪૧ ॥

પદ ૯૨ મું, ભકતામર—એકતાલીસમું સ્તવન.

રાગ—પરજ—મગ ચલત કાહુન્સે અટકી—એ—રાહ—
તાલ—તીતાલ.

અરજ હમારી અવધાર રે સાહિબજી,
ભવ ભય ફંદા ટાર રે. સાહિબજી૦
ભીષણુ કુષ્ટ જલોદરા, ખયન ખરે દુઃખ ભાર રે. સા૦
સોચ દીશા બહુ રોગકી, કયું કીજે કિરતાર રે. સા૦ ૧
સાહેબજી રે, જિનજી રે, જગજીવનજી રે,
વિનતિ મોરી માન રે, કરમકી વેદના ટાર રે. સા૦
ચરણુ કમલ રજ રાગથી, રંજે તન એક વાર રે. સા૦ ૨

દેવ પ્રભુ તે નર ભએ, કામરૂપ અવતાર રે; સા૦
દર્શન દે દિલ ઠાર રે, પ્રભુ આવાગમન નિવાર રે. સા૦ ૩

બેડિ વિગેરેનું બંધન ટાલતો છતો કહે છે.

आपादकंठमुरुशृंखलवेष्टितांगा,
गाढंबृहन्निगडकोटिनिघृष्टजंघाः ॥
त्वन्नाममंत्रमनिशं मनुजाः स्मरंतः,
सद्यः स्वयं विगतबंधभया भवंति ॥ ४२ ॥

અર્થઃ—જેનું અંગ, પગથી માંડિને કંઠ સુધી મોટી સાંકળથી બાંધેલુંછે એવા અને અત્યંત મોટી બેડીયોની અણીથી ઘસાતી જંઘાવાળા મનુષ્યો, તમારા નામ રૂપ મંત્રનું નિરંતર સ્મરણ કરવાથી, તરત પોતાની મેળે બંધનના ભય રહિત થાયછે. ॥ ૪૨ ॥

પદ ૯૩ મું, ભક્તામર–બેતાલીસમું સ્તવન.

રાગ–કાલીંગડા લેલી લેલી પુકારૂં મેં બનમેં–એ–રાહ
તાલ–દીપચંદી.

મેરે દિલ પ્રભુ આદિ જિણુંદા, મેં પાયા અબ સુરતરૂ કંદા. મે૦
કોઇ કહો કછુ ઔર સુરંદા, મૈં દેખ્યા મરૂદેવીકા નંદા. મે૦
તુજ મુખ દેખે પરમાનંદા, જયું ચકોર મનમાંહે ચંદા. મે૦
જયું ચકવા મનમાંહે દિણુંદા, જયું વિંધ્યાચલ સીમ ગયંદા. મે૦
રાત્રિ દિવસ ચાહું દિદારા, હીરા પરે મન મોહન ગારા. મે૦
જયું મોરા ચાહે મન મેહા, જયું પંથી મન પાવત ગેહા. મે૦
તુંહી દેખ્યા મૈં સાચા દેવા, સુર નર કોડી કરત તુમ સેવા. મે૦
પગ અરૂ કંઠ લગે જંજીરા, બેડિજડિત જંઘા પય ભીરા. મે૦
જે નર બંધન બંધે પરીયા, તે પ્રભુ નામ મંત્ર ઉદ્ધરીયા. મે૦
તતછન બંધનકે ભય છૂટા, ક્રમ ક્રમ કર્મકે બંધન ત્રૂટા. મે૦
દેવ પ્રભુ દિલમેં તું ધ્યાયા, સાચા સાહિબ અબમેં પાયા. મે૦

પૂર્વોક્ત સર્વ ભયને નાશ કરતો છતો કહે છે.

मत्तद्विपेंद्रमृगराजदवानलाहि,
संग्रामवारिधिमहोदरबंधनोत्थं ॥
तस्याशु नाशमुपयाति भयं भियेव,
यस्तावकं स्तवमिमं मतिमानधीते ॥ ४३ ॥

અર્થઃ—જે બુદ્ધિમાન માણસ, તમારા આ સ્તવનને ભણેછે તે મનુષ્યના, મદોન્મત હાથી, સિંહ, દાવાગ્નિ, સર્પ, યુદ્ધ, સમુદ્ર, જલોદર અને બંધનથી ઉત્પન્ન થયેલા, ભય બીકે કરીનેજ જેમ હોય નહીં? તેમ તરત નાશ પામેછે. ॥૪૩॥

પદ ૯૪ મું, ભક્તામર-ત્રેતાલીસમું સ્તવન.

રાગ-ધનાશ્રી-ધ્રુપદ-તાલ-ચોતાલ.

શ્રી જિનવર તેરો નામ, જે ગુણ ગાવતાં;
અજર અમર પદ પાવહીં, તુમ તવનકે ભાવન ભાવતાં-શ્રી૦૧
કરી હરિ દાવ ભુજંગ રાન દધિ, રૂજ બંધન બંધાવતાં;
તાહું ભય ભય યું ડરે, ગજ જ્યૂં સિંહ સુનાવતાં.-શ્રી૦ ૨
શ્રી ભક્તામરકે કવિત્તકી, ભાષા ગીત કહાવતાં;
ઓછો અધિકો કછુ કહ્યો, સૂરિજન સુનહુ ખમાવતાં-
દેવ પ્રભુ દિલધ્યાવતાં.-શ્રી૦ ૩

સ્તવનનો મહિમા કહે છે.

स्तोत्रस्रजं तव जिनेंद्र गुणैर्निबद्धां,
भक्त्या मया रुचिरवर्णविचित्रपुष्पां ॥
धत्ते जनोय इह कंठगतामजस्रं,
तं मानतुंगमवशा समुपैति लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥

અર્થઃ—હે જિનેંદ્ર! આ લોકમાં જે પુરૂષ, તમારા ગુણે કરીને બાંધેલી અને મનોહર વર્ણરૂપ વિચિત્ર પુષ્પો વાળી આ તમારા સ્તોત્ર રૂપ માળાને પોતાના કંઠ વિષે નિરંતર ધારણ કરેછે; માને કરીને મોટા એવા તે મનુષ્યો કોઇને વશ નહીં એવી મોક્ષરૂપ લક્ષ્મીને પામેછે. આ શ્લોકમાં કર્ત્તાએ પોતાનું માનતુંગ એવું નામ પણ સૂચવ્યું છે. ॥ ૪૪ ॥

પદ ૯૫ મું, ભક્તામર ચુમાલીસમું સ્તવન.

રાગ–ધનાશ્રી–તાલ–સુરફાગ.

જે નર ભગતિ ભાવ ઉદાર,
આદિ જિનવર સકલ સુખકાર, જગત જન આધાર. જે૦ ૧
સકલ મહિમા નિધિ અનુપંમ, મંત્રકે વિસ્તાર;
વિવિધ વર્ણ વિચિત્ર પ્રભુગુણ, ફૂલ ગુંથી માલ. જે૦ ૨
કંઠ પીઠે ધરે નિરંતર, સ્તોત્ર રચન રસાલ;
સકલ સંપદકી સુવાસન, અમર પદ સુવિશાલ. જે૦ ૩
સબલ પરિમલ અતિહિ સુંદર, અચલ લખમી સાર;
માનતુંગ મનુષ્યકે ગલે, ધરે જય વરમાલ. જે૦ ૪
વિજય દેવ સૂરીંદ પટધર, વિજયસિંહ ગણધાર;
સીસ ઇણિ પરે રંગ બોલૈ, દેવવિજય જયકાર. જે૦ ૫
સવત્ સત્તર ત્રીશ વર્ષે, પૌષ શુદ્ધિ સિતવાર;
તેરશી દિન મરૂદેવી નંદન, ગાયો સબ સુખકાર;
તે નર લચ્છિકે ભરતાર. જે૦ ૬

इति श्रीमानतुंगाचार्यविरचितभक्तामरस्तोत्रं संपूर्णम्.

॥ अथ श्री मुनिहंस विजयजिकृत ॥

चतुर्विंशतिजिनेंद्रस्तुतिरत्नाकरोग्रंथः

अनुष्टुब्वृत्तम्.

१ श्री ઋષભદેવજિનસ્તુતિઃ

स नाभेयोजिनोजीया, दूरुस्थवृषलक्षणः ॥
श्रीशत्रुंजयतीर्थस्य, मस्तके मुकुटोपमः ॥ १ ॥

અર્થઃ—સુશોભિત શત્રુંજય નામના તીર્થના મસ્તક ઉપર મુકુટના સરખા અને જેમને સાથળમાં વૃષભનું ચિન્હ છે એવા નાભિ રાજાના પુત્ર ઋષભદેવ ભગવાન જય પામો ॥ ૧ ॥

---

૨ શ્રી અજિતનાથસ્તુતિઃ

वंदेऽहमजितं देवं, लीलया जितमन्मथम् ॥
कर्मवल्लीविनाशाय, कुठारसदृशं विभुम् ॥ २ ॥

અર્થઃ—ક્રીડાએ કરીને કામદેવને જીતનાર, અને કર્મ રૂપ વેલને કાપી નાખવાને કુહાડાના સરખા સમર્થ અજીતનાથ ભગવાનને હું વંદું છું. ॥ ૨ ॥

---

૩ શ્રી સંભવનાથસ્તુતિઃ

श्रीमत्संभवनाथाय, भुवनार्त्तिहराय च ॥
तृतीय योगिनाथाय, नमोविश्वैकभानवे ॥ ३ ॥

અર્થઃ—વિશ્વમાં એક સૂર્ય સરખા અને ત્રણ ભુવનની પીડાને નાશ કરનારા, ત્રીજા તીર્થંકર, અને યોગી પુરૂષોના નાથ, સુશોભિત સંભવનાથ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ. ॥ ૩ ॥

---

૪ શ્રી અભિનંદનસ્તુતિઃ

तुर्यकं जिननाथं च, अभिनंदननामकं ॥
स्वजन्मावसरे मेरौ, प्राप्तं नौमि सुनिर्मलम् ।४।

અર્થઃ—પોતાના જન્મ સમયે મેરૂ પર્વતને વિષે પ્રાપ્ત થયેલા, અને અત્યંત નિર્મલ એવા શ્રી અભિનંદન નામના ચોથા તિર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું ॥ ૪॥

---

૫ શ્રી સુમતિનાથસ્તુતિઃ

सुमतिं सुमतिर्देया, त्पञ्चमः परमेश्वरः
तनोतु वः सुखान्येष, संसारांबुद्धिपारगः ॥५॥

અર્થ—સંસાર સમુદ્રના પારને પામેલા સુમતિ નામના પાંચમા તિર્થંકર ભગવાન તમોને સારી બુદ્ધિ આપો, અને એજ ભગવાન તમારા સુખને વિસ્તારો ॥ ૫ ॥

---

૬ શ્રી પદ્મપ્રભસ્તુતિઃ

पद्मप्रभप्रभुर्नाम, तनोतु विमलां श्रियम् ॥
मोहमल्लजयेनेव, भाति यः कमलद्युतिः ॥६॥

અર્થઃ—જાણે મોહ રૂપ મલ્લનો જય કરવાથી કમળના સરખી કાંતિવાળા જે ભગવાન શોભે છે, તે પદ્મપ્રભ નામના પ્રભુ નિર્મલ લક્ષ્મીનો વિસ્તાર કરો ॥ ૬ ॥

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્તુતિઃ

जीयाः सुपार्श्वदेव त्वं, सुवर्णद्युतिधारकः ॥
मोहांधानां जडानां च, तमोनाशाय भास्करः ७

અર્થઃ—હે સુપાર્શ્વ દેવ ! સુવર્ણના સરખી કાંતિને ધારણ કરનાર, મોહથી આંધળા અને જડ બુદ્ધિવાળા પુરૂષોના અજ્ઞાન રૂપ અંધકાર મટાડવાને સૂર્ય સમાન તમે જય પામો ॥ ૭ ॥

---

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્તુતિઃ

समुल्लसितशोभाढ्य, श्चंद्रास्यश्चंद्रलांछनः
चंद्रचारुस्फुरच्छायः, पातु चंद्रप्रभः प्रभुः ॥८॥

અર્થઃ—અત્યંત ઉલ્લાસ પામેલી શોભાયે કરીને યુક્ત, ચંદ્રના સરખા મુખવાળા, ચંદ્રના સરખા ચિન્હવાળા અને ચંદ્રના સરખી મનોહર દેદીપ્યમાન કાંતિવાળા, ચંદ્ર પ્રભ નામના પરમેશ્વર રક્ષણ કરો ॥ ૮ ॥

---

૯ શ્રી સુવિધિનાથસ્તુતિઃ

स्फुरद्रम्यतमश्रीकः, सर्वदर्शी जिनोत्तमः ॥
आंतरारिविघाताय, ददातु सुविधिर्विधिम् ॥९॥

અર્થઃ—દેદીપ્યમાન અત્યંત મનોહર શોભાવાળા, સર્વ વસ્તુને જાણનાર અને જિનોમાં ઉત્તમ એવા સુવિધિ નામના ભગવાન, અંતઃકરણમાં રહેલા કામ ક્રોધાદિક શત્રુઓના નાશને માટે, ઉપાય આપો ॥ ૯ ॥

---

૧૦ શ્રી શીતલનાથસ્તુતિઃ

श्रीभद्दिलपुरीवासी, शीतलः शीतलोजिनः ॥
विभासंभारसंशोभी, शीतलाङ्गः करोतु सः १०

અર્થઃ—સુશોભિત ભદ્દિલા નામની નગરીમાં નિવાસ કરનાર, શાંત અને કાંતિના સમૂહથી શોભતા શીતળ નામના ભગવાન અમોને શાંતિ કરો ॥ ૧૦ ॥

---

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથસ્તુતિઃ

दिश्याच्छ्रेयांसि सःश्रीमान्,जिनःश्रेयांसउच्चकैः
चमत्कारकरस्फार,प्रभाप्राग्भारभासुरः ॥ ११ ॥

અર્થઃ—સુશોભિત ચમત્કારને કરનાર, અત્યંત વિસ્તાર વાળી કાંતિના સમુહથી દેદીપ્યમાન, શ્રેયાંસ નામના ઉત્તમ ભગવાન કલ્યાણોને આપો ॥ ૧૧ ॥

---

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્તુતિઃ

इंद्रवज्रा· वृत्तम्

भ्राजिष्णुचंचद्वरपद्मवर्णः,
प्रोत्फुल्लसर्पत्स्फुटपद्मनेत्रः
सत्पद्मसंशोभिनखारुणश्रीः,
श्रीवासुपूज्यः किल मां पुनातु ॥ १२ ॥

અર્થઃ—દેદીપ્યમાન ચળકતા ઉત્તમ કમળના સરખા વર્ણવાળા, પ્રફુલ્લિત ચારે તરફ પ્રસરતા સ્ફુટ કમળના સરખા નેત્રવાળા અને શ્રેષ્ઠ કમળના સરખા સુશોભિત લાલ નખોએ કરીને લક્ષ્મીવાન શ્રી વાસુપુજ્ય નામના ભગવાન મને પવિત્ર કરો ॥ ૧૨ ॥

---

૧૩ શ્રી વિમલનાથસ્તુતિઃ

उपेंद्रवज्रा वृत्तम्

लसत्प्रकृष्टोज्ज्वलवज्रतुल्य,
रदप्रभोद्भासितसभ्यवर्गः ॥

प्रभावरम्यं विमलं करोतु,
जिनाधिनाथोविमलाभिधोमाम् ॥ १३ ॥

અર્થઃ—શોભાયમાન અત્યંત ઉજ્વળ રત્નના સરખા દાંતોની કાંતિથી સભાના વર્ગને પ્રકાશ આપનાર, વિમળ નામના જિનેંદ્ર ભગવાન મને પોતાના મહિમાથી સુંદર તથા નિર્મલ કરો ॥ ૧૩ ॥

---

૧૪ શ્રી અનંતનાથસ્તુતિઃ

अनंतविज्ञानमनंतनाथं,
नमामि भक्त्या कृतपापमाथम् ॥
वरोदयं श्रीजगदेकनाथ,
मनंतसारातिशयाधिनाथम् ॥ १४ ॥

અર્થઃ—અપાર જ્ઞાનવાન, પાપોને નાશ કરનાર, શ્રેષ્ટ ઉદયવાન, શ્રીમાન્ જગતના એક નાથ અને અનંત સાર રૂપ અતિશયોના સ્વામી, અનંતનાથ ભગવાનને હું ભક્તિથી નમસ્કાર કરૂં છું ॥ ૧૪ ॥

---

૧૫ શ્રી ધર્મનાથસ્તુતિઃ

रथोद्धता वृत्तम्

स्तौमि सक्थिवरवज्रलांछनं,
मूर्त्तधर्ममिव धर्मनामकम् ॥
पर्वते हरिमिवाशनिश्रितं,
गर्वपर्वतचयप्रणाशकम् ॥ १५ ॥

અર્થઃ—સાથળમાં ઉત્તમ વજ્રના ચિન્હવાળા, પર્વતોનો નાશ કરવામાં વજ્રને ધારણ કરનાર, ઈંદ્રની પેઠે ગર્વરૂપ

પર્વતોનો સમૂહોનો નાશ કરનાર અને ધર્મમૂર્તિ ધર્મનાથ ભગવાનની હું સ્તુતિ કરૂં છું. ॥ ૧૫ ॥

---

૧૬ શ્રી શાંતિનાથસ્તુતિઃ

शांतिकांतिधृतिमुक्तिदं वरं,
सांद्रशं वितर मे तु सत्वरम् ॥
शांतिनाथ जिन शांतिकारक,
रागशोकभयमोहवारक ॥ १६ ॥

અર્થઃ—હે શાંતિને કરનાર! હે રોગ, શોક, ભય અને મોહને દૂર કરનાર! હે શાંતિનાથ જિનેશ્વર! શાંતિ, કાંતિ, ધીરજ અને મુક્તિને આપનારૂં અને ઉત્તમ એવું ઘણું સુખ મને તરત આપો ॥ ૧૬ ॥

---

૧૭ શ્રી કુંથુનાથસ્તુતિઃ

स्वागता वृत्तम्

ज्योतिषांततिषु राजति सूर्य,
स्तारकेषु च यथा ननु चंद्रः ॥
वेगिनां मरुदिवाप्तजनेषु,
कुंथुनाथजिनराड्ढि तथाऽसौ ॥ १७ ॥

અર્થઃ—જેમ તેજસ્વી પદાર્થોમાં સૂર્ય શોભે છે, જેમ તારાઓમાં ચંદ્ર શોભે છે અને જેમ વેગવાળા પદાર્થોમાં પવન શોભે છે, તેમ સત્ય બોલનારાઓમાં કુંથુનાથ ભગવાન શોભે છે ॥ ૧૭ ॥

---

૧૮ શ્રી અરનાથસ્તુતિઃ

वसंततिलका वृत्तम्

आलंबयष्टय इवारजिनेश्वरस्यां,
गुल्योदशापि पदपद्मयुगस्य यस्य ॥
पापौघकर्द्दमनिमज्जदशेषजंतु,
निष्कासनायहि बभुर्बलवत्तरास्ताः ॥ १८ ॥

અર્થઃ—પાપના સમૂહરૂપ કાદવમાં બુડતા સમસ્ત પ્રાણીઓને બાહાર કાઢવાને માટે અર નામના જિનેશ્વરના બે ચરણ કમળની અતિ બળવાળી દશ આંગળીઓ, જાણે ટેકો દેવાની લાકડીઓ હોય તેવી રીતે શોભે છે ા૧૮ા

---

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથસ્તુતિઃ

मालिनी वृत्तम्

नयनकुमुदचंद्रः कीरवर्णाभकायो,
बहुलसुखजयंताद्देवलोकाच्चुतोयः ॥
स जयति जगदीशोमल्लिनाथोजिनेंद्रो,
जनशमसुखकारः कर्मवल्लीकुठारः ॥ १९ ॥

અર્થઃ—નેત્રરૂપ કુમુદ નામના કમળને ચંદ્ર સરખા, પોપટના વર્ણ સમાન શરીરવાળા, અત્યંત સુખ યુક્ત જયંત નામના દેવ થકી ચ્યવેલા જગતના સ્વામી, પ્રાણીઓને શાંતિરૂપ સુખના કરનાર અને કર્મરૂપ વેલને કાપવામાં કુહાડાના સમાન જે મલ્લિનાથ જિનેંદ્ર, તે જય પામે છે. ॥૧૯॥

---

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતનાથસ્તુતિઃ

त्रोटक वृत्तम्

मुनिसुव्रतनाथ तव क्रमयो,
र्नखचंद्रमसोदश भाति विभोः ॥

रचिता इव रत्नचयैर्मुकुराः,
शुभमुक्तिवधूबहुकेलिकराः ॥ २० ॥

અર્થ:—હે મુનિસુવ્રતનાથ ભગવાન! કલ્યાણકારી મુક્તિરૂપી સ્ત્રીને જાણે ક્રીડા કરવાના અરીસા હોય તેમ રત્નોના સમૂહથી રચેલા તમારા બે ચરણોના દશ નખરૂપ ચંદ્રો શોભે છે. ॥ ૨૦ ॥

---

૨૧ શ્રી નમિનાથસ્તુતિઃ

शिखरिणी वृत्तम्

स्फुटश्रीरोचिष्णुं, शमरसनिमग्नेक्षणयुगं,
प्रसन्नास्यांभोजं, प्रहरणसमूहोज्झितकरम् ॥
विरक्तं रामाया, निखिलजनसंतोषजनकं,
भजे तं विश्वेशं, नमिजिनवरं कल्मषहरम् २१

અર્થ:—વિકસિત લક્ષ્મીથી શોભાયમાન, શાંતરસને વિષે વ્યાપ્ત યુગ્મ નેત્રવાળા, નિર્મળ મુખ કમળવાળા, શસ્ત્ર સમૂહ વિનાના હાથવાળા, સ્ત્રીથી વિરકત, સમસ્ત જનોને સંતોષ આપનાર વિશ્વના ઈશ્વર અને પાપને નાશ કરનાર તે નમિનાથ નામના જિનવરને હું ભજું છું. ॥ ૨૧ ॥

---

૨૨ શ્રી નેમિનાથસ્તુતિઃ

हरिणी वृत्तम्

प्रणमत जनाः श्रीमन्नेमिं विकस्वरवैभवं,
प्रवणहृदयं प्राणित्राणे मनोहरतायुतम् ॥
भवजलनिधौ द्वीपप्रायं श्रितं गिरिरैवतं,
परिजनजनैःसार्धं त्यक्तस्वराजिमतीप्रियम्॥२२

અર્થઃ—હે જનો ! વિકસિત વૈભવવાન, પ્રાણિઓના રક્ષણ કરવામાં નમ્ર હૃદયવાળા, મનોહરપણાથી યુકત સંસારરૂપ સમુદ્રમાં દ્વિપના સરખા, ગિરનાર પર્વતમાં નિવાસ કરનાર, અને સંબંધિઓની સાથે પોતાની રાજિમતી નામની પ્રિયાનો ત્યાગ કરનાર, એવા શોભાયમાન નેમિ ભગવાનને તમે નમસ્કાર કરો. ॥ ૨૨ ॥

---

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્તુતિઃ

मंदाक्रांता वृत्तम्

वंदे पार्श्वं प्रवरविभवं पार्श्वसंसेव्यपार्श्वं,
कल्याणानां विपुलसदनं राजमानप्रभावम् ॥
सत्कल्पद्रुं त्रिभुवनमनः कल्पनातुल्यदानात्,
वामाकुक्षिप्रवरसरसीराजहंसोपमानम् ॥२३॥

અર્થઃ—શ્રેષ્ઠ વૈભવવાળા, પાર્શ્વ નામના યક્ષે સેવન કર્યા છે પડખાં જેમના, કલ્યાણોના વિશાળ મંદિર રૂપ, સુશોભિત યશવાન અને ત્રણ ભુવનને મનની કલ્પના બરાબર દાન આપવાને શ્રેષ્ઠ કલ્પ વૃક્ષરૂપ, વામાદેવીના ઉદર રૂપ સુંદર તળાવમાં રાજહંસના સરખા, પાર્શ્વનાથ પ્રભુને હું નમસ્કાર કરૂં છું ॥ ૨૩ ॥

---

૨૪ શ્રી વીરસ્તુતિઃ

शार्दूलविक्रीडीत वृत्तम्

विभ्राजिष्णुकलाकलापकलितग्लावर्क युग्मेन च, सद्भक्त्या विनयान्वितेन विहिता पूजा हि यस्य प्रभोः ॥ स श्रीवीरजिनः प्रभावभवनं श्रेयांसि दिश्यात्सदा, नंतज्ञानविशुद्धरूपकलितः कामेभपंचाननः ॥ २४ ॥

અર્થઃ—જે પ્રભુની, તેજસ્વી કીરણોના સમહુથી વ્યાપ્ત ચંદ્ર તથા સૂર્ય નામના બે દેવતાઓયે વિનય યુક્ત શ્રેષ્ઠ ભક્તિયે કરીને પૂજા કરી છે. મહિમાના મંદીર, અનંત જ્ઞાન અને શુદ્ધ સ્વરૂપથી વ્યાપ્ત અને કામ રૂપ હાથીનોનાશ કરવામાં સિંહ સમાન તે શ્રી વીર જિન (વીર ભગવાન) નિરંતર કલ્યાણ આપો ॥ ૨૪ ॥

॥ इति चतुर्विंशतिजिनस्तुतिसंपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीमल्लिनाथस्तोत्रम् ॥

भुजंगप्रयात वृत्तम्

जिनेंद्रस्य यस्यास्ति जंघायुगं च,
वरेण्येंद्रहस्तींद्रहस्तोपमं तत् ॥
समं यस्य संगुप्तजानुद्वयं वै,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ १ ॥

અર્થઃ—જે જિનેંદ્ર ભગવાનનું, ઉત્તમ ઐરાવત હાથીની સુંઢના સરખું જંઘા યુગ્મ છે અને તેની સાથે જેને બે સરખા ગુહ્ય જાનુ છે એવા રૂડા મલ્લિનાથ જિનેશ્વર મને પવિત્ર કરો.

सुरंभोपमं यस्य सारोरुयुग्मं,
सुवर्णस्य कांच्या युतं श्रोणिचक्रम् ॥
लुलद्भृंगवद्भाति रोम्णःसुराजिः,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ २ ॥

અર્થ:—જેના કદલી સ્તંભ સરખા સુંદર બે સાથળ છે, જેનો મધ્ય ભાગ સોનાના કંદોરાથી શોભી રહ્યો છે અને જેની રોમ પંક્તિ ચંચળ ભ્રમરના સમાન શોભે છે, એવા રૂડા મલ્લિનાથ ભગવાન મને પવિત્ર કરો ॥ ૨ ॥

प्रभामंडलैर्मंडितं नाभिपद्मं,
त्रिभिः पंक्तिभीराजमानं पिचंडम् ॥
विशालं विभाति प्रभोर्यस्य वक्षः,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ ३ ॥

અર્થ:—પ્રભા મંડળે કરીને જેનું નાભિ કમળ શોભે છે, ત્રણ વળિયાયે કરીને જેનું ઉદર પણ બહુ શોભે છે અને જે પ્રભુનું વિશાળ વક્ષસ્થળ શોભે છે, એવા રૂડા મલ્લિનાથ સ્વામી પવિત્ર કરો ॥ ૩ ॥

सुराजीववद्राजते पाणिपात्रं,
जिनाधीश्वरस्य प्रभायुक्तगात्रम् ॥
ध्रुवं कंबुसत् कंठपीठोपमानं,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ ४ ॥

અર્થ:—જે જિનેશ્વર ભગવાનનું હસ્ત પાત્ર કમળના સરખું શોભે છે અને જેમનું તેજ યુક્ત ગાત્ર છે, જેમનો જેમનો કંઠ શંખના સરખો ત્રિવળીથી શોભે છે, એવા રૂડા શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામી મને પવિત્ર કરો ॥ ૪ ॥

स्फुरत्कौमुदीकांतसद्वक्त्रपद्मं,
गजेन्द्रेण तुल्यं च कम्रं प्रयाणम् ॥

सुपक्काम्रताम्रं विभात्योष्टयुग्मं,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ ५ ॥

અર્થઃ—જેમનું પ્રકાશિત ચંદ્ર જ્યોત્સ્નાના સરખું કાંતિ યુક્ત શ્રેષ્ઠ મુખ કમળ છે, જેમનું ગજરાજના સરખું સુંદર ચમન છે, અને ઉત્તમ પાકેલા આમ્ર ફળ સમાન લાલ વર્ણવાળા જેમના બન્ને ઓષ્ઠ શોભે છે, એવા રૂડા મલ્લિનાથ સ્વામી મને પવિત્ર કરો ॥ ૫ ॥

शुभादभ्रलक्षार्जुनश्वेतदन्त,
ततिर्भाति यस्य प्रभोर्नित्यमेव,
विशालारुणश्रीयुतंदृ ष्टियुग्मं,
स सन्मल्लिनाथोजिनोमां पुनातु ॥ ६ ॥

અર્થઃ—જે પ્રભુની સુંદર સર્વે સામુદ્રિક લક્ષણોએ કરીને યુક્ત અને અર્જુન નામના તૃણના જેવી શ્વેત દંતની પંક્તિ શોભે છે અને વિશાળ તથા કાંઇક લાલ વર્ણની શોભા યુક્ત બે નેત્રો છે, એવા રૂડા શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામી મને પવિત્ર કરો. ॥ ૬ ॥

॥ इति श्रीमल्लिनाथस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्रीविविधजिनेंद्रस्तुतिः

૭ સુપાર્શ્વજિનસ્તુતિઃ

तोटक छंद.

जयवंतमनंतगुणैर्निभृतं,
पृथिवीसुतमद्भुतरूपभृतम् ॥

निजवीर्यविनिर्जितकर्मबलं,
सुरकोटिसमाश्रितपत्कमलम् ॥ १ ॥

અર્થઃ—જયવંત, અનેક ગુણોએ કરીને નમ્ર, પૃથિવી માતાના પુત્ર, અદ્ભુત રૂપને ધારણ કરનાર, પોતાના પરાક્રમે કરીને કર્મ બળને જીતનાર અને ક્રોડો દેવતાઓ જેના ચરણ કમળનો રૂડો આશ્રય કરીને રહ્યા છે ॥ ૧ ॥

निरुपाधिकनिर्मलसौख्यनिधिं,
परिवर्जितं विश्वदुरंतविधिम् ॥
भववारिनिधेः परपारमिमं,
परमोज्वलचेतनयोन्मिलितं ॥ २ ॥

અર્થઃ—ઉપાધિ વિનાના નિર્મળ સુખના સમુદ્ર, જગતની દુઃખે કરીને પાર પમાય તેવી વિધિને ત્યાગ કરનાર, સંસાર સમુદ્રના પારને પામેલા, શ્રેષ્ઠ ઉજ્વળ ચૈતન્યને કરીને મળેલા. ॥ ૨ ॥

कलधौतसुवर्णशरीरधरं,
शुभपार्श्वसुपार्श्वजिनप्रवरम् ॥
विनयावनतः प्रणमामि सदा,
हृदयोद्भवभूरितरप्रमुदा ॥ ३ ॥

અર્થઃ—સુવર્ણના સરખા શરીરને ધારણ કરનાર, કુશળ પાર્શ્વવાળા સુપાર્શ્વનાથ જિનને હૃદયમાં ઉત્પન્ન થયેલા અત્યંત હર્ષથી અને વિનયથી નમીને નિરંતર નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૩ ॥

---

१८ अरनाथजिनस्तवन.

राग रामगिरि-ताल—सुरफाग.

दिव्यगुणधारकं भव्यजनतारकं दुरितमतिवारकं सुकृतिकांतम् ॥ जिनविषमसायकं सर्वसुखदायकं जगति जिननायकं परमशांतम् ॥ दि० ॥ १ ॥

અર્થઃ—દિવ્ય ગુણને ધારણ કરનાર, ભવ્ય જનોને તારનાર, પાપ બુદ્ધિને નિવારનાર, સુકૃતિયે કરીએ મનોહર, જિનમાં તિક્ષ્ણ બાણ રૂપ, સર્વ સુખ આપનાર, જગતમાં જિનમાં શ્રેષ્ટ, ઉત્તમ શાંત રૂપ. ॥ ૧ ॥

स्वगुणपर्यायसंमीलतं व्याहतं विगतपरभाव परिणतिमखंडं ॥ सर्वसंयोगविस्तारपारंगतं प्राप्तपरमात्मरूपप्रचंडं ॥ दि० ॥ २ ॥

અર્થઃ—પોતાના ગુણના અનુક્રમને મળેલા, ગયેલી પરભાવ રૂપ પરિણતિને નિરંતર કહેનાર, સર્વ સંયોગના વિસ્તારના પારને પામેલા, ઉગ્ર શ્રેષ્ઠ આત્મ રૂપને પામેલા,

---

साधुदर्शनवृतं भाविकैः प्रस्तुतं,
प्रातिहार्याष्टकोद्भासमानं ॥
सततमुक्तिप्रदं सर्वदा पूजितं,
शिवमपरसार्वभौमप्रधानं ॥ दि० ॥ ३ ॥

અર્થઃ—સાધુઓના દર્શને કરીને વિંટળાયેલા, ભવિક જનોએ સ્તુતિ કરેલા, આઠ પ્રાતિહાર્યોયે કરીને શોભતા, નિરંતર મોક્ષ આપનાર, નિરંતર પૂજન કરાયેલા, કલ્યાણ કારી અને ઉત્તમ સાર્વભૌમમાં શ્રેષ્ઠ એવા અરનાથ જિનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૩ ॥

२१ नमिजिनस्तुतिः

कोईपण रागमां-पंच-चामर छंद-ताल दादरो.

नमीशनिर्मलात्मभूप सत्यरूप शाश्वतं,
परार्द्ध्यसिद्धिसौधमूर्ध्निसत्प्रभावतः स्थितं ॥
विधाय मानसाब्जकोशदेशमध्यवर्त्तिनं,
स्मरामि सर्वदा भवंतमेव सर्वदर्शिनं ॥ १ ॥

અર્થઃ—હે નમિ ! હે ઇશ ! હે નિર્મળ આત્મ ભૂપ ! હે સત્ય રૂપ ! નિરંતર પરાર્ધ્ય સિદ્ધિના શિખર ઉપર શ્રેષ્ઠ પ્રભાવથી રહેલા, મન રૂપી કમળના કોશના મધ્ય ભાગમાં રહેલા અને સર્વદર્શી એવા તમનેજ નિરંતર સ્મરણ કરૂં છું ॥ ૧ ॥

प्रफुल्लकैरवलांछन प्रभूततेजसोऽद्य ते,
दिवाकरस्य वा महेश्वराभिदर्शनेन मे ॥
प्रमादवर्द्धिनी सुदुर्मतिर्निशेवदुर्भगा गता,
प्रणाशमाशु हृत्कजे विनिद्रिताभवत् ॥ २ ॥

અર્થઃ—હે પ્રફુલ્લિત કમળના લાંછનવાળા ! આજે મહા તેજવાળા સૂર્ય રૂપ તમારા મહેશ્વરના દર્શને કરીને મારા પ્રમાદને વધારનારી દુર્ભાગણી દુષ્ટ બુદ્ધિ રાતની માફક તરત નાશ પામી, અને હૃદય કમળને વિષે ઉંઘી ગઈ.

निरस्तदोषदुष्टकष्टकार्यमर्त्यसंस्तवो,
भवे भवे भवत्पदांबुजैकसेवकः प्रभो ॥
भवेयमीदृशं भृशं मदीयचित्तचिंतितं,
तव प्रसादतोभवत्ववंध्यमेव सत्वरम् ॥ ३ ॥

અર્થઃ—હે પ્રભો! પાપ રૂપ દુષ્ટ પીડા કરનારી મનુષ્યની સ્તુતિ નાશ થઈ, અને ભવ ભવને વિષે તમારા ચરણ કમળનો સેવક થાઉં, એવો મારો મનમાં ધારેલો વિચાર તમારા પ્રસાદ થકી તત્કાળ સત્ય થાઓ. ॥ ૩ ॥

---

૨૩ પાર્શ્વજિનસ્તુતિઃ

राग खमाच तथा भैरवी–पंच–चामर छंद–ताल–दादरो.

श्रयाम तं जिनं सदा मुदा प्रमादवर्जितं
स्वकीयवाग्विलासतोजितोरुमेघगर्जितं ॥
जगत्प्रकामकामितप्रदानदक्षमक्षतं,
पदं दधानमुच्चकैरकैतवोपलक्षितं ॥ १ ॥

અર્થઃ—કરવા યોગ્ય કાંમમાં આળસ્ય રહિત, પોતાની વાણીના વિલાસ થકી મેઘની મહા ગર્જનાઓને જીતનાર, જગતની સર્વ ઇચ્છા પુરી કરવાને ચતુર, ઉંચા એવા અક્ષય પદને ધારણ કરનાર અને નિષ્કપટપણાને જાણનાર એવા તે જિન પાર્શ્વનાથ ભગવાન હર્ષથી અમારૂં શ્રેય કરો.

सतामवद्यभेदकं प्रभूतसंपदां पदं,
वलक्षपक्षदक्षजापतीक्षणक्षणप्रदं ॥
स दैव यस्य दर्शनं विशांविमर्दितैनसां,
निहंत्यशातजातमात्मभक्तिरक्तचेतसां ॥ २ ॥

અર્થઃ—સત્પુરૂષોના પાપને ભેદી નાખનાર, મહા સંપત્તિના સ્થાન રૂપ, એક લક્ષથી જોનારા નેત્રને અવસર આપનાર, જેનું દર્શન નિરંતર ઉત્પન્ન થએલી આત્મ ભક્તિયે કરીને આસકત થયેલા ચિત્તવાળા વૈશ્યના મર્દન થયેલા પાપને નિરંતર નાશ કરે છે. ॥ ૨ ॥

अवाप्य यत्प्रसादमादितः पुरुश्रियोनरा,
भवंति मुक्तिगामिनस्ततः प्रभाप्रभास्वराः ॥
भजेयमाश्वसेनिदेवदेवमेवसत्पदं,
तमुच्चमानसेन शुद्धबोधवृद्धिलाभदं ॥ ३ ॥

અર્થઃ—જેના પ્રસાદને પ્રથમથી પામીને માણુસો મહા સંપત્તિવાળા, મુક્તિને પામનારા, અને પછી મહા તેજસ્વી થાય છે, એવા સત્પુરૂષોના પતિ, શુદ્ધ બોધની વૃદ્ધિના લાભને આપનાર અને અશ્વસેનના પુત્ર પાર્શ્વનાથને એક ચિત્તથી ભજવા. ॥ ૩ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तवनप्रारंभः

द्रुतविलंबित छंद

सुविधिनाथजिनं नयनामृतं,
सुविधिनाथजिनं महिमालयं ॥
सुविधिनाथजिनं नररंजनं,
सुविधिनाथजिनं वरकेवलं ॥ १ ॥

અર્થઃ—નેત્રને અમૃત સરખા સુવિધિનાથ જિન, મહિમાના સ્થાનક રૂપ સુવિધિનાથ જિન, મનુષ્યને આનંદ કરનાર સુવિધિનાથ જિન, શ્રેષ્ઠ છે જ્ઞાન છે જેમને એવા કેવળ જ્ઞાની સુવિધિનાથ જિન. ॥ ૧ ॥

सुविधिनाथजिनं कमलाकरं,
सुविधिनाथजिनं भवदं परं ॥

सुविधिनाथजिनं ख्यातिकीर्तिदं,
सुविधिनाथजिनं सुविधिप्रदं ॥ २ ॥

અર્થઃ—કમળની ખાણુના સરખા સુવિધિનાથ જિન, ઉત્તમ પદને આપનાર સુવિધિનાથ જિન, ઉત્તમ કીર્તિને આપનાર સુવિધિનાથ જિન, શ્રેષ્ઠ વિધિને આપનાર સુવિધિનાથ જિન, ॥ ૨ ॥

सुविधिनाथजिनं रजतच्छविं,
सुविधिनाथजिनं जडतापहं ॥
सुविधिनाथजिनं मकरांकितं,
सुविधिनाथजिनं जगदंचितम् ॥ ३ ॥

અર્થઃ—રૂપાના સરખી કાંતિવાળા સુવિધિનાથ જિન, અજ્ઞાનનો નાશ કરનાર સુવિધિનાથ જિન, મગરના લાંછનવાળા સુવિધિનાથ જિન, જગતે પુજન કરેલા સુવિધિનાથ જિન, ॥ ૩ ॥

सुविधिनाथजिनं रजतां हितं,
सुविधिनाथजिनं परमेश्वरं ॥
सुविधिनाथजिनं श्रुतसूरिणं,
सुविधिनाथजिनं शिवपारगं ॥ ४ ॥

અર્થઃ—સુખના હિત સુવિધિનાથ જિન, પરમેશ્વર સુવિધિનાથ જિન, શાસ્ત્રમાં પંડિત સુવિધિનાથ જિન, મોક્ષના પાર પામેલા સુવિધિનાથ જિન, ॥ ૪ ॥

सुविधिनाथजिनं शुभदर्शनं,
सुविधिनाथजिनं जनतानतं ॥

सुविधिनाथजिनं वरदं विभुं,
सुविधिनाथजिनं नमितासुरं ॥ ५ ॥

અર્થઃ—શુભ દર્શન છે જેનું એવા સુવિધનાથ જિન, જન સમૂહે નમસ્કાર કરેલા સુવિધિનાથ જિન, વરદાન આપનાર પ્રભુ સુવિધિનાથ જિન, અસુરે (દેવતાઓએ) નમસ્કાર કરેલા સુવિધિનાથ જિન, ॥ ૫ ॥

अनुष्टुब् वृत्तम्

सितेतरपुराधीशः, सुविधिर्नवमोजिनः ॥
संघस्य सुखदोभूयात्, कल्याणसूरिणा स्तुतः ६

અર્થઃ—કલ્યાણ સૂરિયે સ્તુતિ કરેલા, સિતેતર નગરના અધિપતિ સુવિધિ નામના નવમાં જિનેશ્વર, સંઘને સુખ આપનાર થાઓ. ॥ ૬ ॥

अथ श्रीशीतलनाथाष्टकम्

छंद—हरिणी

वृषभतुल्यगतिं वृषदं सदा,
व्यजितदर्प्पकदर्प्पकभेदकं ॥
अमितशं भवभीतिविवर्जितं,
जिनमहं प्रणमामि सुशीतलं ॥ १ ॥

અર્થઃ—વૃષભના સરખી ગતિવાળા, નિરંતર શ્રેય આપનારા, અજિત કામદેવના ગર્વને ભેદી નાંખનારા, માન વિનાના, સંસારના ભય રહિત શીતળનાથ નામના જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૧ ॥

द्रढरथाख्यकुभागभिनंदनं,
सुमतिधाम विचक्षणपुंगवं ॥
छविविनिर्जितपद्मप्रभं वरं ॥ जिन० ॥ २ ॥

અર્થઃ—દ્રઢરથ રાજાના પુત્ર, સુબુદ્ધિના સ્થાન, ચતુર પુરૂષોના મધ્યે શ્રેષ્ઠ, કાંતિયે કરીને કમળની કાંતિને જીતનાર, શ્રેષ્ઠ શીતળનાથ નામના જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૨ ॥

यमसुपार्श्वविभूषितविग्रहं,
विशदचंद्रप्रभाननबंधुरं ॥
सुविधिरंजितभव्यजनव्रजं ॥ जिन० ॥ ३ ॥

અર્થઃ—યમ અને સુપાર્શ્વ નામના યક્ષે કરી સુશોભિત શરીરવાળા, નિર્મલ ચંદ્રની કાંતિવાળા મુખે કરીને નમ્ર અને ઉત્તમ આદેશથી ભવ્યજનના સમૂહને આનંદ કરનાર શીતળનાથ નામના જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૩ ॥

विबुधमोदकशीतलवाग्भरं,
सकलश्रेयसिकामकुटोपमं ॥
सुवसुपूज्यपदं शिवदायकं ॥ जिन० ॥ ४ ॥

અર્થઃ—દેવતાને હર્ષ કરનાર શીતળ વાણીના ભાર ૩૫, સમસ્ત શ્રેયને વિષે કામકુટના સરખા, સુવસુયે પુજન કરાયછે ચરણ જેમના અને મોક્ષને આપનાર શીતળનાથ નામના જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૪ ॥

विमलनीरजपत्रविलोचनं,
गृहमनंतगुणस्य कृपापरं ॥
सदयधर्मप्रवृत्तिप्ररूपकं ॥ जिन० ॥ ५ ॥

અર્થઃ—નિર્મળ કમળના પત્ર સરખા નેત્રવાળા, અસંખ્ય ગુણના ઘરરૂપ, કૃપાયુક્ત અને દયા સહિત ધર્મની પ્રવૃત્તિનું નિરૂપણ કરનાર શીતળનાથ જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૫ ॥

जगति शांतवितानानिपादकं,
धृतशम किल कुस्थमानिंदितं ॥
विगतदोषभरं भविनौनिभं ॥ जिन० ॥ ६ ॥

અર્થઃ—જગતમાં શાંતિના સમૂહને નિષ્પાદન કરનાર, શાંતિને ધારણ કરનાર, પૃથ્વિને વિષે રહેલા, નિંદા વિનાના, પાપના ભાર રહિત, ભવ્યજનોને સંસારરૂપ સમુદ્ર તરવાને માટે નાવના સરખી કાંતિવાળા શીતળનાથ જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૬ ॥

युगकषायजयप्रातिमल्लभं,
कनकवर्णधरं मुनिसुव्रतं ॥
नमत दानवमानवराजितं ॥ जिन० ॥ ७ ॥

અર્થઃ—યુગોના પાપોનો જય કરવાને મલ્લના સરખી કાંતિવાળા, સુવર્ણના સરખા વર્ણને ધારણ કરનાર, મુનિઓમાં ઉત્તમ વ્રતવાળા, નમસ્કાર કરતા યક્ષ અને મનુષ્યોએ કરીને શોભતા શીતળનાથ જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું. ॥ ૭ ॥

वितथधर्मरथांगकनेमिकं,
निखिलविष्टपपार्श्वमदूषणं ॥
सबलमोहविनाशनवीरकं ॥ जिन० ॥ ८ ॥

અર્થઃ—અસત્ય ધર્મનો નાશ કરવાને ચક્રની ધારાના સરખા, સમસ્ત સ્વર્ગના પાર્શ્વરૂપ, દોષ રહિત, સેના સહિત મોહનો નાશ કરવામાં વીર એવા શીતળનાથ જિનેશ્વર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું ॥ ૮ ॥

इति स्तुतः श्रीजिनशीतलाख्यः
स्थितः पुरे रायधनाभिधाने ॥
श्रीवीरचंद्रस्य मलूकचंद्र,
नाम्ना विनेयेन विशां श्रिये स्तात् ॥ ९ ॥

અર્થઃ—શ્રી વીરચંદ્રના મલૂકચંદ્ર નામના શિષ્યે રાયધન પુરમાં સ્તુતિ કરેલા શ્રી શીતળનાથ જિનેશ્વર ભગવાન વૈશ્યની સંપત્તિને માટે હો. ૯

इति श्रीमच्छीतलनाथाख्यदशमतीर्थाधिपते-
रष्टकं समाप्तम्

अथ श्रीरावणपार्श्वाष्टकप्रारंभः

इंद्रवज्रा वृत्तम्

देवाधिदेवं कृतपार्श्वसेवं,
नागाधिराजेन नतांघ्रिपद्मं ॥

पद्मावतीसंस्तुतनामधेयं,
सेवे सदा रावणपार्श्वनाथम् ॥ १ ॥

અર્થઃ—દેવના દેવ, પાર્શ્વ નામના યક્ષે સેવન કરેલા, નાગકુમારાદિક દેવ રાજાઓએ ચરણમાં નમસ્કાર કરેલા, અને પદ્માવતીયે જેના નામની સ્તુતિ કરી છે એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું ॥ ૧ ॥

आनंदकंदोदयवृद्धिमेघं,
मेघध्वनिध्वानविशेषराजं ॥
जितारिवृंदं विगताधिमोहं ॥ सेवे० ॥ २ ॥

અર્થઃ—આનંદ રૂપી કંદને ઉદય કરવા અને વધારવાને મેઘ રૂપ, મેઘના સરખા શબ્દે કરીને વિશેષ શોભનાર, શત્રુના સમૂહને જીતનાર, અને ગયો છે મોહ જેનો એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું. ॥ ૨ ॥

वामांगजातं कुलनंदिकारं,
ध्वस्तोपसर्गोत्कटदुष्टरोगं ॥
प्रख्यातिमंतं भुवने प्रभावैः ॥ सेवे० ॥ ३ ॥

અર્થઃ—વામા દેવીના અંગ થકી ઉત્પન્ન થયેલા, કુળને આનંદ કરનાર, ઉત્પાત રૂપ વિકટ દુષ્ટ રોગને નાશ કરનાર, અને જગતમાં મહિમાયે કરીને પ્રખ્યાતવાન એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું. ॥ ૩ ॥

सन्नीलभासा हसितेंद्रनीलं,
सत्कांतकांत्या रमणीयरूपं ॥
प्रावीण्यनानातिशयैः प्रधानं ॥ सेवे० ॥ ४ ॥

અર્થઃ—શ્રેષ્ઠ નીલ કાંતિયે કરીને શોભાયમાન ઇન્દ્ર નીલમણીના સરખા શ્યામ, ઉત્તમ મનોહર શોભાયે કરીને શ્રેષ્ઠ રૂપવાન, અને વિચિત્ર પ્રકારની ક્રિયાઓને જાણનારાઓમાં મુખ્ય એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું.

संभीतिहर्तारमनंतसौख्यं,
विश्वेश्वरं द्योतितविश्वलोकं ॥
पद्मार्थदाने सुररत्नवृक्षं ॥ सेवे० ॥ ५ ॥

અર્થઃ—મહાભયને હરણ કરનાર, અનંત સુખવાન, વિશ્વના ઈશ્વર, વિશ્વના ત્રણ લોકને પ્રકાશ કરનાર, પદ્માર્થ દાનને વિશે કલ્પવૃક્ષ એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું. ॥ ૫ ॥

अज्ञानमिथ्यात्वतमिस्रभानुं,
भामंडलालंकृतमौलिपृष्ठं ॥
वाणीसुधामोदितसभ्यसंघं ॥ सेवे० ॥ ६ ॥

અર્થઃ—અજ્ઞાનરૂપ મિથ્યાત્વ અંધકારને નાશ કરવામાં સૂર્ય કાંતિના મંડળે કરીને શોભિ રહ્યોછે મુકુટનો પાછલો ભાગ જેનો, વાણીરૂપ અમૃતે કરીને હર્ષિત કર્યોછે સભાઓનો સંઘ જેણે, એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું. ॥ ૬ ॥

कौशल्यमांगल्यनिवासगेहं,
पूर्णीकृताभिष्टपदार्थराशिं ॥
त्रैलोक्यदीपं वरसिद्धिभाजं ॥ सेवे० ॥ ७ ॥

અર્થઃ—કુશળ અને મંગળના નિવાસના ઘરરૂપ,

ઇચ્છિત પદાર્થના સમૂહને પૂર્ણ કરનાર, ત્રણ લોકમાં દીપક અને વરદાનની સિદ્ધિના પાત્ર એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું નિરંતર સેવું છું. ॥ ૭ ॥

संसाररत्नाकरयानपात्रं,
निःशेषदोषोज्जितधर्ममार्गं ॥
आदेयसौभाग्ययशःसुपात्रं ॥ सेवे० ॥ ८ ॥

અર્થઃ—સંસાર સમુદ્રમાં વાહાણ, સમસ્ત દોષવાળા ધર્મમાર્ગને ત્યાગ કરનાર, ગ્રહણ કરવા યોગ્ય સૌભાગ્ય યશના શ્રેષ્ઠ પાત્રરૂપ, એવા રાવણ પાર્શ્વનાથને હું સેવું છું. ॥ ૮ ॥

मालिनी वृत्तम्

अलवरपुररत्नं रावणं पार्श्वदेवं ॥
प्रणतशुभसमुद्रं कामदं देवदेवं ॥
अमितगुणनिधाना ये नरः संस्तुवंति ॥
जगति विदितसारा भाग्यवंतोभवंति ॥ ९ ॥

અર્થઃ—જે અસંખ્ય ગુણના ધારણ કરનારા જનો, અલવર નામના નગરને વિશે રત્નરૂપ, નમસ્કાર કરનારાને શુભના સમુદ્રરૂપ, ઇચ્છિત વસ્તુને આપનાર, દેવના દેવ એવા રાવણ નામા પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ કરેછે, તે જનો જગતમાં સાર વસ્તુને જાણનારા અને ભાગ્યવાન થાયછે. ॥ ૯ ॥

अथ आत्मबोधस्तवनप्रारंभः

रामगिरि रागेण गीयते

मूढ मुह्यसि मुधा !! मूढ मुह्यसि मुधा ॥ ध्रुवपदं
विभवमनुचिंत्य हृदि सपरिवारं ॥
कुशशिरसि नीरमिव गलदनिलकंपितं ॥
विनय जानीहि जीवितमसारं ॥ मू० ॥१॥

અર્થ:—હે મૂર્ખ ! પરિવાર સહિત સંપત્તિનું મનમાં ચિંતવન કરીને શું ફોગટ મોહ પામે છે? હે વિનય! પવને કંપાવવાથી ગળનાર દર્ભના અગ્ર ભાગને વિષે રહેલા જળના બિંદુના સરખું સાર વિનાનું જીવિત જાણ ॥ ૧ ॥ (વિનયવિજયજી ઉપાધ્યાય પોતાને બોધ કરતાં છતાં બીજાને ઉપદેશ કરે છે.)

पश्य भंगुरमिदं विषयसुखसौहृदं पश्यतामेव नश्यति सहासं ॥ एतदनुहरति संसाररूपं रयाज्वलज्जलदबालिकारुचिविलासं ॥ मू० ॥२

અર્થ:—આ વિષય સુખ રૂપ મિત્ર ક્ષણભંગુર છે એમ જો; કારણ કે તે હસતાંજ જોતજોતામાં નાશ થઈ જાય છે. વળી આ સંસારનું સ્વરૂપ વેગે કરીને જનારી વીજલીની કાંતિના વિલાસનું અનુકરણ કરે છે ॥ ૨ ॥

हंत हतयौवनं पुच्छमिव शौवनं,
कुटिलमति तदपि लघु दृष्टनष्टं ॥

तेन बत परवशापरवशा हतधियः;
कटुकमिह किं न कलयंति कष्टम् ॥ मू०॥ ३॥

અર્થઃ—ખેદ થાય છે કે કુતરાની પૂછડીના સરખું વાંકું, કુટિલ, અને જોતાં વારજ જે તરત નાશ થઈ જાય એવું હત યૌવન છે, એવા યૌવનને સ્વાધિન થયેલા નષ્ટ બુદ્ધિવંત પુરૂષો, આ લોકમાં કષ્ટકારી કડવા ફળની આપનારી સ્રીયોને શું નથી જાણુતા ? ॥ ૩ ॥

यदपि पिण्याकतामंगमिदमुपगतं,
भुवनदुर्जयजरापीतसारं ॥
तदपि गतलज्जमुज्झाति मनोनांगिनां,
वितथमतिकुथितमन्मथविकारं ॥ मू०॥ ४ ॥

અર્થઃ—જોકે પણ ભુવનને દુર્જય એવી જરા અવસ્થાયે કરીને જેનું સત્વ જતું રહ્યુંછે, એટલે સાર વિનાનું આ શરીર થઈ ગયુંછે, તોપણ લજ્જા વિનાનાં પ્રાણિઓનું મન નિષ્ફળ બુદ્ધિથી દુષ્ટ કામ વિકારને મુકતું નથી. ॥ ૪ ॥

सुखमनुत्तरसुरावधि यदतिमेदुरं,
कालतस्तदपि कलयाति विरामं ॥
कतरदितरत्तदा वस्तु सांसारिकं,
स्थिरतरं भवति चिंतय निकामं ॥ मू०॥ ५॥

અર્થઃ—જુઓકે પાંચ અનુત્તર વિમાનનાં ઘણાં પુષ્ટકારી સુખ છે, તેની પણ મર્યાદા છે. અને તે કાળે કરીને મર્યાદા પુરી થયાથી વિરામ પામેછે, તો પાંચ અનુત્તર વિમાન કરતાં એવી બીજી કઈ વસ્તુ છે કે જે સંસારમાં વધારે સ્થિરીભૂત થશે તેનો તું મોટો વિચાર કર. ॥ ૫ ॥

यैः समं क्रीडिता ये च भृशमीडिता,
यैः सहाकुर्ष्महि प्रीतिवादं ॥
ताञ्जनान्वीक्ष्य बत भस्मभूयं,
गतान्निर्विशंकाः स्म इति धिक्प्रमादं ॥मू० ६॥

અર્થઃ—જેની સાથે આપણે ક્રીડા કરતા, જેની અત્યંત સ્તુતિ કરતા અને જેની સાથે પ્રીતિયે કરીને બોલતા હતા, તેજ ભસ્મભુત થઈ ગયેલા પ્રાણીઓને જોઇને નિઃશંક રહિયે છીયે. ખેદ થાય છે કે તેવા અમારા પ્રમાદને ધિઃકાર હોજો. ॥ ૬ ॥

असकृदुन्मिष्य निमिषंति सिंधूर्मिवच्चेतनाचेतनाःसर्वभावाः ॥ इन्द्रजालोपमाः स्वजनधनसंगमास्तेषु रज्यंति मूढस्वभावाः ॥ मू० ॥ ७

અર્થઃ—જેમ સમુદ્રના તરંગો વારંવાર ઉત્પન્ન થઇને નાશ પામેછે, તેમજ સ્થાવર અને જંગમ પદાર્થોના ભાવછે, સ્વજન અને ધનનો સંગ ઇન્દ્રજાળ સરખોછે, તો તેને વિશે મૂર્ખ સ્વભાવવાળા રીઝાય છે. ॥ ૭ ॥

कवलयन्नविरतं जंगमाजंगमं जगदहो नैव तृप्यति कृतांतः ॥ मुखगतान् खादतस्तस्य करतलगतैर्नकथमुपलप्स्यतेऽस्माभिरंतः॥ मू०

અર્થઃ—સ્થાવર અને જંગમ રૂપ જગતને નિરંતર ભક્ષણ કરનારો યમ તૃપ્ત થતો નથી, એ આશ્ચર્ય છે, તો મુખમાં આવેલા પ્રાણીને ભક્ષણ કરનાર જે યમના હાથમાં આવેલા અમો છીએ, તે અમારો નાશ કેમ નહી થાય? (અર્થાત્ થશેજ) ॥ ૮ ॥

नित्यमेकं चिदानंदमयमात्मनोरूपमभिरूप्य-
सुखमनुभवेयं ॥ प्रशमरसनवसुधापानविनयो-
त्सवोभवतु सततं सतामिह भवेऽयं ॥ मू०॥९

અર્થઃ—નિરંતર એક ચિદાનંદમય આત્માના સ્વરૂપને જોઇને સુખનો અનુભવ કરીશ. (વિનયવિજયજી કહે છે કે) આ ભવમાં શાંતિ રસ રૂપ નવિન અમૃત પાનનો વિનયોત્સવ સંતપુરૂષોને નિરંતર થાઓ. ॥ ૯ ॥

मारुणीरागेण गीयते

स्वजनजनोबहुधा हितकामं प्रीतिरसैरभिरामं॥
मरणदशावशमुपगतवंतं रक्षति कोऽपि न संतं१

અર્થઃ—જે પોતાના સ્વજન માણસો છે તે ઘણી રીતે હિતના ઇચ્છનાર અને પ્રીતિના રસે કરીને સારા છે. પણ હે સત્પુરૂષો! મરણ દશાને વશ થયેલાને કોઈ રક્ષણ કરતું નથી ॥ ૧ ॥

विनयविधीयतां रे श्रीजिनधर्मः शरणं ॥
अनुसंधीयतां रे शुचितरचरणस्मरणं ॥ वि०२

અર્થઃ—માટે ગ્રંથ કર્તા કહે છે કે હે વિનય! તું જિન ધર્મનું શરણ કર અને પવિત્ર ચારિત્રનું પણ સ્મરણ કર ॥ ૨ ॥

तुरगरथेभनरावृतिकलितं दधतं बलमस्खलितं,
हरति यमोनरपतिमपि दीनं मैनिक इव
लघुमीनं ॥ वि० ॥ ३ ॥

અર્થઃ—ઘોડા, રથ, હાથી અને પાયદલની સેનાએ

કરીને યુક્ત અને અસ્ખલિત બળને ધારણ કરનાર રાજાને પણ, જેમ માંછલાંને મારનાર ન્હાના માંછલાંને પકડી લે છે, તેમ યમ પકડી લે છે. ।। ૩ ।।

प्रविशति वज्रमये यदि सदने तृणमथ घटयति वदने ॥तदपि न मुंचति हतसमवर्ती निर्दय-पौरुषनर्ती ॥ वि० ॥ ४ ॥

અર્થ:—જો વજ્રમય ઘરમાં પ્રવેશ કરે અથવા મુખમાં તૃણ ઘાલે,તો પણ નિર્દય અને પરાક્રમે કરીને નાચનારો તથા જેની સમાન ઘાત કરવાનીજ વૃત્તિ છે એવો કાળ તેને પણ મુકતો નથી ।। ૪ ।।

विद्यामंत्रमहौषधिसेवां सृजतु वशीकृतदेवां ॥ रसतु रसायनमुपचयकरणं तदपि न मुंचति मरणं ॥ वि० ॥ ५ ॥

અર્થ:—વિદ્યા, મંત્ર અને મહૌષધિને સેવો, દેવતાઓને વશ કરો, રસાયનના ઉપચાર કરો, તોપણ મરણ મુકતું નથી ।। ૫ ।।

वपुषि चिरं निरुणद्धि समीरं पतति जलधि-परतीरं ॥ शिरसि गिरेरधिरोहति तरसा तदपि स जीर्यति जरसा ॥ वि० ॥ ६ ॥

અર્થ:—દેહને વિષે બહુ કાળ વાયુને રોકો (અર્થાત્ સમાધિ ચડાવો) અથવા સમુદ્રને બીજે તીરે જાઓ કે વેગે કરીને પર્વતના શિખર ઉપર ચડી બેસો, તોપણ જરા અવસ્થાયે કરીને ક્ષીણ થવું તે થશેજ. ॥ ૬ ॥

सृजतीमसिताशिरोरुहललितं मनुजशिरोवलि-पलितं ॥ कोविदधानां भूघनमरसं प्रभवति रोद्धुं जरसं ॥ वि० ॥ ७ ॥

અર્થઃ—કાળા કેશે કરીને ઘણુંજ સુંદર મનુષ્યના મસ્તકને ધોળું કરનારી, પૃથ્વી ઉપર મેઘ સમાન શરીરને શુષ્ક કરનારી, એવી આવતી જરા અવસ્થાને રોકવાને કયો પુરૂષ સમર્થ થાય (કોઈ નહી) ॥ ૭ ॥

उद्यत उग्ररुजा जनकायः कः स्यात्तत्र सहायः॥ एकोऽनुभवति विधुरुपरागं विभजति कोऽपि न भागं ॥ वि० ॥ ८ ॥

અર્થઃ—હે જન! જ્યારે દેહ ઉગ્ર રોગે કરીને વ્યાપ્ત થશે, ત્યારે તારો કોણ સહાય થશે. કેમકે ચંદ્ર પોતે એકલો રાહુના ગ્રહણની પીડા ભોગવેછે, પણ બીજા કોઈ ભાગ લેતા નથી. ॥ ૮ ॥

शरणमेकमनुसर चतुरंगं परिहर ममतासंगं॥ विनय रचय शिवसौख्यनिधानं शांतसुधा-रसपानं ॥ वि० ॥ ९ ॥

અર્થઃ—જેના દાન શીલ તપ અને ભાવ એ ચાર અંગછે. એવા એક ધર્મનુંજ શરણ કર અને મમતાનો સંગ પરિહર. હે વિનય! શિવ સુખના ભંડાર રૂપ શાંત સુધારસનું પાન કર. ॥ ૯ ॥

इत्यात्मबोधस्तवनसंपूर्णम्.

અથ શ્રીગુણવિલાસજી કૃત ચોવીશી.

પદ ૯૬ મું, ઋષભ જિન સ્તવન.–૧

રાગ–દેવગંધાર.

અબ મોહીગે તારો દીન દયાલ,
સબહી મતમેં દેખે જીત તીત, તુમહિ નામ રસાલ–અ૦ ૧
આદિ અનાદિ પુરૂષ હો તુમ્હી, તુમ્હી વિષ્ણુ ગુપાલ;
શિવ બ્રહ્મા તુમહીમેં સરધે, ભાજી ગયો ભ્રમ જાલ–અ૦ ૨
મોહ વિકલ ભુલ્યો ભવમાંહી, ફિર્યો અનંતા કાલ;
ગુણવિલાસ શ્રી ઋષભ જિનેશ્વર, મેરી કરો પ્રતિપાલ. ૩

પદ ૯૭ મું, અજિત જિન સ્તવન–૨

રાગ–બિભાસ.

સુન ત્રિભુવનકે રાય, અજિત જિનેશ્વર સ્વામી;
પ્રભુ મોહિ તારો દુખ નિવારો, કિજે શિવપુર ગામી–અ૦ ૧
કાલ અનાદિ ભમત મેં ન લહ્યો, નિજ અનુભવ હિત કામી;
પર પરણુતિ સો માચી રહ્યો નિત, જાણ્યો ન અંતરજામી. ૨
પરમ પુરૂષ તુંહી પરમેશ્વર, પુન્યે તેરી સેવા પામી;
અબ ભ્રમ ભાવ મિટાવ કરો સબ, ગુણવિલાસ જશ નામી. ૩

પદ ૯૮ મું, શ્રી સંભવ જિન સ્તવન–૩

રાગ–વેલાઉલ.

સાર જગ શ્રી જિન નામ સંભાર.—શ્રી૦
શ્રી જિન નામ તે વંછીત પાવે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ નિધિ વિસ્તાર. ૧
પર ચિત્ત ભાઉ દાઉહે નીકો, લહિ માનવ અવતાર;
મોહિ વિભાવ દશાકી પરણુતી, જિન સુમિરન ચિત્તધાર–સા૦ ૨
શ્રી જિન નામ ભજનતે ભવિજન, બહુ તક ઉતરે પાર;
ગુણવિલાસ સંભવ જિનજ પીલે, સુખ આનંદ જયકાર–સા. ૩

પદ ૯૯ મું, અભિનંદનસ્વામી જિન સ્તવન-૪

રાગ-કાફી.

તારો મોહે સ્વામી, શરણુ તિહારી આયો;
કાલ અનંતાનંત ભમંતે, અબંમેં દરીશણુ પાયો-તા૦ ૧
તુમ શિવ નાયક સબ ગુણુ ગાયક, તારક બિરૂદ ધરાયો;
લાયક જાણી આણિુ મન ભાવન, પાય કમલ ચિત્ત લાયો. ૨
તુમ નિરંજન જન મન રંજન, ખંજન નેન સુહાયો;
ગુણુવિલાસ પ્રભુ જિન અભિનંદન, વંદનકો લલચાયો-તા. ૩

પદ ૧૦૦ મું, સુમતિ જિન સ્તવન-૫

રાગ-ભૈરવ-ધ્રુપદ-તાલ-ચોતાલ તથા-રાગ-ધનાશ્રી-
દીલકે દેનેશે કીશીરા મુજે ઈનકાર નહી
એ-રાહ-તાલ-ગજલ.

તેરી ગતિ તુંહી જાણે, મેરે મન તુંહી હે;
ઓર સર્વ ભર્મ ભાવ, મોહ જાલ યુંહી હે-તે૦ ૧
જ્ઞાનમેં બિચાર ઠાની, શુદ્ધિ બુદ્ધિ ગહી હે;
આપકી પ્રસાદ પાઈ, સુષ્ટ દૃષ્ટિ લહી હે-તે૦ ૨
ચંદ જ્યો ચકોર પ્રીતિ, એસી રીતિ સહી હે;
આદિ અંત એક રૂપ, તો સો હોઈ રહી હે-તે૦ ૩
એ દયાળ બહુત બાત, કહી જાત નહિ હે;
તારિ હો સુમતિનાથ, ગુણુવિલાસ વહી હે-તે૦ ૪

પદ ૧૦૧ મું, પદ્મપ્રભુ જિન સ્તવન-૬

રાગ-આસાઉરી-તથા-દેવગંધાર.

પ્રભુજી તુમારી અકથ કહાની, દાન વિના સબ જેર કીએ હે;
સુર નર જગકે પ્રાણી-પ્ર૦ ૧
નિર અંબર સુંદર સહજે હી, વિનુ સંપતિ રજધાની;
ક્રોધ વિના સબ કર્મ વિનાસે, અપઠિત વડે વિનાની-પ્ર૦ ૨
રાગ વિના સબ જગત જન તારે, શુદ્ધ અક્ષર સુવાંની;
ગુણુવિલાસ પ્રભુ પદ્મ જિનેશ્વર, કીજે આપ સમાની-પ્ર૦ ૩

પદ ૧૦૨ મું, શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૭

રાગ—રામકલી.

પુરીમનોરથસાહિબમેરા, અહનિશિ સુમરન કરિહું તેરા. પુ. ૧
અંતરાયઅરિકરિરહ્યોઘેરા, તાકો તતછીન કરહું નિબેરા. પુ. ૨
ભવવનમાંહિભમ્યોબહુતેરા, પુન્ય સંજોગે લહ્યો તુમ ડેરા. પુ. ૩
ગુણવિલાસપ્રભુટારો ફેરા, દીજે સુપાસજી પાસ બસેરા. પુ. ૪

પદ ૧૦૩ મું, ચંદ્રપ્રભુજિન સ્તવન. ૮

રાગ—રામકલી.

ચંદ્ર પ્રભ ઉર આનંદો, ભવિક જન ચંદ્ર;
દર્શન ચંદન તે અતિ શીતલ, ઉજ્વલ ચંદ્ર સમાન હો—ભ૦૧
ચંદ્ર સરાગી પ્રભુ નિરાગી, જાગત જ્યોતિ અમાન હો—ભ૦૨
રાહુ મલીન કરે નિત શશિકોં, સોયે ધરે પ્રભુ ધ્યાન હો—૩
સદા ઉદીત સંપૂરણ સ્વામી, વાકે કલા વઢહાન હો—ભ૦ ૪
નિરખત અનુપમ અમૃત વરસે, મોહ તિમિર હર ભાન હો.૫
ગુણવિલાસ પ્રભુકે ચરણાંબુજ, સેવો સુર રાજાન હો—ભ૦ ૬

પદ ૧૦૪ મું, સુવિધિ જિન સ્તવન. ૯

રાગ—વિલાઉલ—સુહબ

ઇહે વિધ સુવિધિ જિનંદકા, લખિ રૂપ ઉદારા;
હૃદય કમલમેં ધ્યાઈયે, લહિયે ભવપારા. ઈ૦ ૧
અસન વસન જાકે નહીં, નહીં મદન વિકારા;
ભય વરજીત આયુધ વિના, કરની સો ન્યારા. ઈ૦ ૨
લિંગ નહિ સંજ્ઞા નહી, નહિ વર્ણ વીચ્યારા;
નિરંજન પરમાતમા, સો દેવ હમારા. ઈ૦ ૩
બ્રહ્માવિશ્નુ મહેશ્વરો, પરમેશ્વર પ્યારા;
ગુણવિલાસ શ્રી જિનરાજસે, જિન રાગ નિવારા. ઈ૦ ૪

પદ ૧૦૫ મું, શીતલ જિન સ્તવન. ૧૦

રાગ—ગોડી

આજ મેં પુન્ય ઉદે પ્રભુ દીઠો,
શીતલ ચિત્ત ભયો અબ મેરો, પ્રસમ્યો મોહ અંગીઠો. આ–૧
એસો રંગ લગ્યો જિનજીસો, જેસો ચોલ મજીઠો;
ના જાનું કબ નેન નીકે પથ, હૃદયમેં આનંદ પઈઠો. આ૦ ૨
સો નિજ રૂપમેં આજ પિછાન્યો, જો અમૃત તે મીઠો;
ગુણવિલાસ શીતલ જિન નિરખત, પાતક પંકસું નીઠો. આ. ૩

પદ ૧૦૬ મું, શ્રેયાંસ જિન સ્તવન. ૧૧

રાગ–મલ્હાર.

મહિર કરો મહારાજ, હમ પર મહિર કરો મહારાજ;
તુમવિન સુખદુઃખ અંતર ગતકી, કિસ આગે કહા જાય. હ૦ ૧
અપને સેવકકું સબ ચાહે, તુમકો રહે હો ભુલાય;
જો કછુ ચુક પરીહે હમપે, તો દીજે બકસાય; હ૦ ૨
તુમ હો સબલ નિબલ હમ સ્વામી, જોર કછુ ન વસાય;
સોઈ ભાંત કરો તુમ સાહિબ, જો કછુ આવે દાય. હ૦ ૩
એસો કોણુ સંદેશો શિવપુર, જો આવે પુહચાય;
ગુણવિલાસ શ્રેયાંસ કૃપા કરી, લીજે પાસ બુલાય. હ૦ ૪

પદ ૧૦૭ મું, વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન. ૧૨

રાગ–સોરઠ–તથા–સામેરી.

પ્રભુજી તેરી પરતીત ન જાણી, વીનતિ વીનતિ કરિ કરિ થાકયો;
તુમ મનમેં કછુ નાણી. પ્ર૦ ૧
ઓર અનેક વિવેક રહિત જે, માંસ ભક્ષી મદ પાની;
વિનુ વિચાર સંસાર ઉદધિતે, પાર ઉતારે પ્રાની પ્ર૦ ૨
મેરી વેર કહા ભએ સાહીબ, આજ કાલકે દાની;
તારક બિરૂદ ધરાઈ જગતમેં, કોન સયન પઠાની. પ્ર૦ ૩
અબતો તારોહી વની આવે, ઓર બાત સબ કાની;
ગુણવિલાસ શ્રી વાસુપૂજજી, દ્યો શિવપુર રાજધાની. પ્ર૦ ૪

પદ ૧૦૮ મું, વિમલ જિન સ્તવન ૧૩

રાગ–જેજેવંતી

વિમલ વિમલ મલ, રહીત સકલ કલ,
અમલ કમલ દલ, સમ વપુ વાસકી. વિ૦ ૧
નયન વિશાલ ભાલ, પલક ન હિલ ચાલ;
અચરીજ નાહી ખ્યાલ, લોકાલોક ભાસકી. વિ૦ ૨
તેહુ કીન રેહ જાકે, વ લછનસૂ દેહ તાકે;
સમતાકો ગેહેવાકે, નાહી વાસ આસકી. વિ૦ ૩
સુરપતિ આપ આઈ, સ્તુતિ કર ગાઈ ગાઈ;
કહાં લો વખાની જાય, સુગુણવિલાસકી. વિ૦ ૪

પદ ૧૦૯ મું, અનંત જિન સ્તવન .૧૪

રાગ–વસંત

મેરે હૃદય કમલ પુલ્યો વસંત,
જબ તે મેં જાણ્યો જિન અનંત. મે૦ ૧
જાકો જસ પરિમલહુ મહંત,
મેરો મન મધૂકર તહાં રૂણુ ઝુણુંત. મે૦ ૨
કરૂણા કરિ તારો જગજંત,
નિજ રસમેં રાચે શુદ્ધ સંત. મે૦ ૩
સુખ દરસન જ્ઞાન સુશક્તિવંત,
શ્રી ગુણવિલાસ શિવ રમણી કંત. મે૦ ૪

પદ ૧૧૦ મું, ધર્મ જિન સ્તવન. ૧૫

રાગ—સારંગ

મન ધ્યાન સદા જિનકો ધરૂં,
પ્રીતિ પ્રતીતિ ધરી ચિત્ત અંદર, ઈક તુહી તૂહી કરૂં. મ૦ ૧
જગકે મુલ ભુલ ચેતનકી, રાગાદિક અરિ પરહરૂં;
રત્ન ત્રય ગુણ નિર્મલ કરકે, દુરગતિ દુઃખમેં ના પરૂં. મ૦ ૨;
જિનવર નામ ધ્યાન નાવા ચઢિ, અગમ અતર ભવજલ તરૂં
ગુણવિલાસ ધર્મનાથ કૃપા કર, શિવ કમલા હેલા વરૂં. મ૦ ૩

પદ ૧૧૧ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૧૬

રાગ—લલિત.

ભવિજન સેવો શાંતિ જિનંદ,
કંચન વર્ણ મનોહર મુરતિ, દિપત તેજ દીનંદ. ભ૦ ૧
પંચમ ચક્રધર સોલમ જિનવર, વિશ્વસેન નૃપ કુલચંદ. ભ૦ ૨
ભવ દુઃખ ભંજન જન મન રંજન, લંછન મૃગ સુખ કંદ. ભ૦ ૩
ગુણવિલાસ પદ પંકજ ભેટત, પાયો પરમાનંદ. ભ૦ ૪

પદ ૧૧૨ મું, કુંથુ જિન સ્તવન. ૧૭

રાગ—ટોડી.

અબ મેરિ પ્રભુસું પ્રીત લગીરી, ઘન સૌ મોર ચકોર શશિ જ્યૌં;
કમલ મધુપ જ્યૌં પુષ્ટ પગીરી. અ૦ ૧
દિનકર કુંચ કવિ જીમ ચાહે, ત્યું મેરે મન આંન જગીરી;
ગુણવિલાસ પ્રભુ કુંથુજિન દેખત, દીલકી દૂવિધા દુર ભગીરી. ૨

પદ ૧૧૩ મું, અરનાથ જિન સ્તવન. ૧૮

રાગ—શ્રી.

ભજ ભજ રે મન અર ચરણું,
ભવજલ પતિત ઉદ્ધારન ભવિકો, તરની જ્યૌં તારન તરનં. ભ૦ ૧
નમિત અમરગણુ સીસ મુકુટમણી, તાકી દુતિ અધીકી ધરનં;
વિપત વિદારક સંપત્તિ કારક, પુરવ સંચિત અઘ હરનં. ભ૦ ૨
ઇતિ અનીત ઉદંગલ વારક, નીત નવ નવ મંગળ કરનં;
ગુણવિલાસ સુર કિન્નર વંદીત, ભીતજનાં અસરન સરનં. ભ૦ ૩

પદ ૧૧૪ મું, મલ્લિ જિન સ્તવન. ૧૯

રાગ—કાનડો.

મેરે તુમહી હો સ્વામ, ધ્યાવત હુ વસુજામ. મે૦ ૧
અન્ય દેવ જે હરિહરાદિક, નહી તીનસો કછુ કામ. મે૦ ૨
તુમ સુખ સંપત્તિ શાતા દાતા, તુમહી હો ગુણ ગ્રામ. મે૦ ૩
ગુણવિલાસ મલ્લિજિન કૃપા કરી, જિય પાવે વિશરામ. મે૦ ૪

પદ ૧૧૫ મું, મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન. ૨૦

રાગ–યમન કલ્યાણ

સુન મોરે સ્વામી અંતર જામી,
જનમ જનમ તુમ દાસ કહાઉં. સુ૦ ૧
અન્ય દેવકી સરન ન કરી હો,
તુમ ચરણુની સેવા ચિત્ત ધરીહો;
શ્રી મુનીસુવ્રત તુમ ગુન ગાઉં. સુ૦ ૨
ગુણુવિલાસ નિશ્ચે કરી માનો,
સાચો સેવક અપનો જાનો;
જો કહુંસો વંછિત ફળ પાઉં. સુ૦ ૩

પદ ૧૧૬ મું, નમિનાથ જિન સ્તવન. ૨૧

રાગ—નટ

હો નમિ જિન મેં નિજ રૂપ ન જાન્યો,
અવીકલપી અજ અજર અજલપી;
અચલ અમલ મન માન્યો. હો૦ ૧
પરકો રૂપ સરૂપ નિહારત, મનમેં અતી હર્ષ આન્યો;
પુદગલ સો સબ દેખી પસારો, તાહીમેં ભરમાન્યો. હો૦ ૨
નરભવ પાય અકારથ ખોયો, ખોયો બીજ અજાન્યો;
જ્ઞાન દ્રષ્ટિ ધરી રૂપ ન જોયો, સોયો નિંદ અજાન્યો. હો૦ ૩
કાલ અનાદિ અવિદ્યા સંગતિ, નિજ પરભવ ન ઠાન્યો;
ગુણુવિલાસપર અબ કૃપા કરી, જ્યૌ શુધ પરત પીછાન્યો હો૦ ૪

પદ ૧૧૭ મું, નેમનાથ જિન સ્તવન. ૨૨

રાગ–મારૂ

નેમિ મોહે આરત તેરીહો, તુમ દરસણુ વિનુ ચિહું ગતે;
સહી પીડ ઘનેરી હો. ને૦ ૧
કરમ અરિ મીલી એકઠે, રાખ્યો હું ઘેરી હો;
બહુ વિધ નાચ નચાવીયો, મન દુવિધા ઘેરીહો. ને૦ ૨
અનંત પરાવર્ત્તન કીયો, ભમતે ભવ ફેરીહો;
ગુણુવિલાસ જિન સામીજી, અબ ખબર લો મેરી હો ને૦ ૩

પદ ૧૧૮ મું, પાર્શ્વજિન સ્તવન .૨૩

રાગ–કેદારો.

પ્રભુ મેરે કરી ઇસી બકસીસ,
દ્વાર દ્વારન પર્યો, ભટકયો, ના ઉકી સહી ન સીસ. પ્ર૦ ૧
શુધ આતમ કલા પ્રગટે, ઘટે રાગ અરૂ રીસ;
મોહ પાટક ખુલે છીનમે, રમે જ્ઞાન અધીશ. પ્ર૦ ૨
તુમ અજાઇબ પાસ સાહિબ, જગપતિ જગદિસ;
ગુણવિલાસકી આસ પુરો, કરો આપ સરીસ. પ્ર૦ ૩

પદ ૧૧૯ મું, મહાવીર જિન સ્તવન. ૨૪

રાગ–જૈતસીરી.

મનમેં નિરમલ ભાવ ગહી, સુરનર કિન્નર કોટી;
નિસેવિત સો જિનસે ઉસહી. મ૦ ૧
અદભૂત કાંતી સાંતી રસ રાજીત, વસુ રસ સંગ નહીં;
નિર દૂષણ ભૂષણ વિનુ ભૂષીત, રવી છબી લાજતહી. મ૦ ૨
ભવિજન તારક સાસન જાકો, જાને સકલ મહી,
ગુણવિલાસ માહાવીરકી મહીમા, કિસપે જાન કહિ. મ૦ ૩

પદ ૧૨૦ મું, ચોવીસે જિન સ્તવન.

રાગ–ધનાશ્રી.

ઇહિ વિધ ચૌવીશે જિન ગાએ,
ઋષભ અજિત સંભવ અભિનંદન;
સુમતિ પદ્મ પ્રભુ ધ્યાએ. ઇ૦ ૧
સુપાસ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ શીતલ શ્રેયાંસ,
વાસ પુજ્ય મન લાએ વિમલ અનંત ધર્મ શાંતી કુંથુ અર;
મલ્લિ મુનિસુવૃત્ત ભાએ. ઇ૦ ૨
શ્રી નમિ નેમિ પાસ વીરજી, ગુણ કરિ એક મિલાએ;
નીજ નીજ તીરથકે સબ કરતા;
યાતે ભિન્ન કહાએ. ઇ૦ ૩
સવંત સતર સતાણુવે વરસે, માઘ સુકલ દુતિઆએ;

જેસલમેર નયર મેહુ હરષે, કરી પુરન સુખ પાએ. ઈ૦ ૪
પાઠક શ્રી સિદ્ધ વર્ધન સદગુરૂ, જિહિવિધિ રાગ વતાએ;
ગુણુવિલાસ પાઠક તિહિ વિધસો,
શ્રી જિનરાજ મલ્હાએ. ઈ૦ ૫

શ્રી વિવિધ રાગાદિ જિનેશ્વર સ્તવન માળા.

પદ ૧૨૧ મું, ઋષભ જિન સ્તવન. ૧

રાગ–કેદારો–તાલ–પંજાબી.

સુણો સુણો પ્રભૂજી મોરી એક વાત,
મેં સંસાર ભ્રમણુ કર હાર્યો, અબ તારો જગ તાત. સુ–ટેક.
નાભિ ભૂપ મરૂદેવીકે નંદન, ભક્ત જનોકે કર્મ નિકંદન;
મંજન પાપ પંકકું ભંજન, કારક હો સુખ સાત. સુ૦ ૧
સૂક્ષ્મ નિગોદકી સહી બહુ પીર, બાદરમેં કછુ ધરી નહિ ધીર;
બિકલેંદ્રીમેં ભયો દિલગીર, માનવ ભવદુખ પાયો હાત સુ– ૨
અબ મોહે તારો બાર ન લાવો, તુમ પ્રભુ દીનાનાથ સુહાવો;
તુમ પ્રભુ નિજર નિહાલ કહાવો, પદ્મોદય ગુણુ ગાતે. સુ– ૩

પદ ૧૨૨ મું, આદિ જિન સ્તવન. ૨

જેલ ખાનેકા ડારોગા પકડ બાંઈ રે–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ

ભજ મન નાભિ નંદન ચરન. ભજ—ટેક.
પતિત પાવન દુઃખ ભંજન, સુખ સુકૃત કરન. ભજ–૧
સુખ સંપત્તિ સ્વર્ગ દંપતિ, ચક્ર અકૃતિ કરન;
રોગ શોક વિજોગ ભવદુઃખ, હરણુ ગુણુ ગણુ ધરન. ભજ–૨
જિન ભજે સો ગયે શિવપુર, મેટિ જનમ મરણુ;
વિરધ દયાળ કૃપાળ સબકૂં, બિરૂદ તારણુ તરણુ. ભજ–૩

પદ ૧૨૩ મું, ઋષભ જિન સ્તવન. ૩

રાગ–ભૈરવી–કુદરતે શોભાની હુર સમે તેજ ગાની
એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

જિનરાજ નામ તેરા, રાખું હમારે ઘટમેં;
માહારાજ નામ તેરા, રાખું હમારે ઘટમેં. ટેક.
જાકે પ્રભાવ મેરા, અજ્ઞાનકા અંધેરા;
ભાગ્યા ભયા ઉજેરા. રાખું–જિ—૧
સુરત તેરી રાગે, દેખ્યા વિભાવ ત્યાગે;
અધ્યાત્મ રૂપ જાગે. રાખું–જિ—૨
મુદ્રા પ્રમોદકારી, ઋષભ જયું તિહારી;
લાગત મોહે પ્યારી. રાખું–જિ—૩
ત્રૈલોકયનાથ તુમહી, હમ હે અનાથ ગુનહી,
કીજીયે સનાથ હમહી. રાખું–જિ—૪
પ્રભુજી તિહારી સાખે, જિન·હર્ષ સૂરિ ભાંખે;
દિલમાં જિયાહિ રાખે. રાખું–જિ—૫

પદ ૧૨૪ મું, ઋષભ જિન સ્તવન. ૪

રાગ–ખમાચ–તાલ–પંજાબી.

મુને વાહાલો લાગે છેજી, રાજરો દીદાર. મુને.– ટેક.
નાભિરાયા મરૂદેવીકા નંદા, છોજી તીન ભુવન સીરદાર–મુને-૧
મુકુટ અનોપમ હીરે જડ્યોછેજી, કુંડલ મુક્તાફલહાર–મુને–૨
અદ્ભૂત રૂપ અનુપમ વિલોકત, ઉપજત ભાવ અપાર–મુને–૩
સેહેજાનંદ ઐસી છબી પેખત, પાયો ભવજલ પાર–મુને–૪

પદ ૧૨૫ મું, આદિ જિન સ્તવન. ૫

વીનતી ધરજો ધ્યાન, સજનસહુ–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

સાંઝ સમે જિન વંદો ભવિજન, સાંઝ સમે જિન વંદો;
મેટત ભવદુઃખ ફંદો, ભાવજન, સાંઝ સમે જિનવંદો. ટેક.
પ્રથમતીર્થંકરશ્રીઆદિજિનેશ્વર, સમરત હોત આનંદો.ભ–સાં.
લેકર દીપક આગેંહી વારૂં, જરત પાપકો ફંદોભ–સાં.–૨

પદ્માસન કરી ધ્યાન લગાવું, ખેવત ધૂપ સુગંધો. ભ.—સાં.—૩
રત્ન જડીત કરૂંરે આરતી, વાજત તાલ મૃદંગો. ભ.—સાં.—૪
કહેજનિદાસસમઝ જીયાઅપનો, છૂટત પાપનીકંદો. ભ.—સાં.—૫

પદ ૧૨૬ મું, આદિ જિન સ્તવન. ૬

કોન ગલી ગયો શ્યામ—એ—રાહુ—તાલ—પંજાબી.

ભજ મન આદિ જિનંદ મુખચંદ—ટેક.
જિન શાસન નભમેં એક પ્રગટ્યો, હૃદય નયન આનંદ. ભ૦ ૧
શરદ પુનમકે સુધાકર સરિખે, દેખત આનંદકંદ. ભ૦ ૨
તીન ભુવન જનમન પંકજકું, બિકસન કરત અમંદ. ભ૦ ૩
અક્ષય જ્ઞાન માંગરોલ મંડળી, ગાવત ગીત સુછંદ. ભ૦ ૪

પદ ૧૨૭ મું, આદિ જિન સ્તવન. ૭

રાગ-કલ્યાણ-તથા ખુસ રહો ખુસ રહો જાવો-તાલ-તીતાલ.

તુંહિં જિન તુંહિં જિન પ્યારે,
મનમોહન તું હે દિલજાની, તુંહિ નાથ હુમારે—ટેક.
નાથ હુમારે મોહનગારે, દેખે દરસ તિહારે;
મનહર જાની બાની તુમારી, સબહિ સુનતે હૈ નરનારી;
સમવસરણકે વિહારે—તુંહિં૦ ૧
સમવસરણકી રચના ભારી, બરનત આગમ કારે;
આગમ હે જિનવરનું ભાષિત, સુનતે શાંતિ સારે—તું૦ ૨
સફલ ભઈ મેરી આજકી ઘરીપલ, નાભિનંદ નિહારે;
માંગરોલજૈન ગાયન મંડળી નીત; અક્ષય જ્ઞાન વિચારે—તું૦ ૩

પદ ૧૨૮ મું, ઋષભ જિન સ્તવન. ૮

રાગ—માઢ—તાલ—ગજલ.

પ્રભુ જીવ જીવન આધાર રે, તુમને ખમા રે ખમા;
મારા આદિશ્વર જિનરાજ રે, તુમને ખમા રે ખમા—ટેક.
શ્રી સિદ્ધાચલ મંડન સાહેબ, તું પ્રભુ આનંદકંદ;

ભવ્ય કમલ પ્રતિબોધક દિનમણી, મુખડું પુનમચંદ રે. તુ૦૧
તુજ વાણી અમૃત ઝરે રે, સાગર જેમ ગંભીર;
દીન દયાલ કૃપા કર મુજપર, તારક ભવજલ તીર રે. તુ૦ ૨
ભવ ભવ ભટકત શરણે હું આવ્યો, ભાંજો ભાવની ભીર;
મારા તારા સું કરો પ્રભૂ, તારક છો વડવીર રે. તુ૦ ૩
મરૂદેવ્યાને તારિયા પ્રભૂ, તાર્યા સોએ પુત્ર;
તાર્યા વિના કેમ ચાલસે પ્રભૂ, હું પણ છું ઘરસૂત્ર રે. તુ૦૪
દીનાનાથ દયાલ દયા કરી, મુજને રાખો પાસ;
માંગરોલ જૈન ગાયન મંડળીને, અક્ષય જ્ઞાનની આશ રે. તુ૦ ૫

પદ ૧૨૯ મું, ઋષભ જિન સ્તવન. ૯

કુંવરી કુવર મારા લાડકા—એ—રાહ—તાલ—દીપચંદી.

આદિ જિનેશ્વર સાહેબા, છો દેવાધિદેવ;
અરજ હમારી સાંભળો, કીધી નહીં તુમ સેવ. આ૦ ૧
વીતરાગ વિનયે કહું, મુજ પાપીને તાર;
શરણ પ્રભુ એક તાહરૂં, બીજું કોણ આધાર. આ૦ ૨
પ્રાણાતિપાત મેં સેવિયાં, કીધા પાપ અનંત;
પુઢવી અપ તેઉ વાઉને, વણસઈ નિશ્ચિંત. આ૦ ૩
અસત્ય વદી લોક રીજવ્યા, ખીજવ્યા દઈ કલંક;
ચોરી દારી મેં કરી, નિંદ્યા ગુણી નિઃશંક. આ૦ ૪
ધનનો લોભ ઘણો કર્યો, કીધા ચાર કષાય;
હાસ્યાદિ ષટ સેવિયા, પાપે પિંડ ભરાય. આ૦ ૫
છલભેદી હું લંપટી, મારા પાપ અનંત;
સ્વામી કેમ કરી તારશો, જાણો છો ભગવંત. આ૦ ૬
જેમ તેમ કરી મુજ તારીયે, નોધારા આધાર;
તાર્યા વિના કેમ ચાલશે, તારક છો પદ ધાર. આ૦ ૭
જ્યારે ત્યારે તુમેં તારશો, છો આશા વિશ્રામ;
માંગરોલ ગાયન મંડળી, અક્ષય જ્ઞાનનું કામ. આ૦ ૮

પદ ૧૩૦ મું, અજિત જિન સ્તવન.

ક્યા સોહાવે રંગે જો મેરા રંગ—એ-રાહ-તાલ-તીતાલ

લાવણી

અજિત જિનંદ દેવ, સ્થિર ચિત્ત ધ્યાઇયે;
સ્થિર ચિત્ત ધ્યાઇયેં, પરમ સુખ પાઇયે—અજિત-ટેક.
અતિ નિકો ભાવ જલ, વિગત મમત મેલ;
એસો જ્ઞાન સરથી, સુજલ ભર લાઇયે-અજિ૦ ૧
કેશર સુમતિ ઘોરી, ભરી ભાવના કચોરી;
કર મન ભોરી અંગ, અંગિઆ રચાઇયે-અજિ૦ ૨
અભય અખંડ ક્યારી, સીંચકે વિવેક વારી;
સહુજ સુભાવમેં, સુમન નિપજાઇયે-અજિ૦ ૩
ધ્યાન ધૂપ જ્ઞાન દીપ, કરી અષ્ટ કર્મ જીપ;
દુવિધ સરૂપ તપ, નૈવેદ્ય ચઢાઇયેં-અજિ૦ ૪
લીજીયે અમલ દલ, ઢોઇયે સરંસ ફલ;
અક્ષત અખંડ બોધ, સ્વસ્તિ લખાઇયે-અજિ૦ ૫
અનુભવ ભોર ભયો, મિથ્યામત દુર ગયો;
કરિ જિન સેવ ઇમ, ગુણ કૂનિ ગાઇયે-અજિ૦ ૬
ઇણુ વિધ ભાવ સેવ, કીજિયે સુનિત્યમેવ;
ચિદાનંદ પ્યારે ઇમ, શિવપુર પાઇયે-અજિ૦ ૭

પદ ૧૩૧ મું, સંભવ જિન સ્તવન. ૧

આવો આવો જસોદાના કંત અમ ઘેર આવો રે-એ-રાહ

તાલ—દાદરો

મને સંભવ જિનશું પ્રીત, અવિહડ લાગીરે;
કાંઈ દેખત પ્રભુ મુખચંદ, ભાવઠ ભાગીરે. મ—૧
જિન સેના નંદન દેવ, દીલડે વસીયા રે;
પ્રભુ ચરણ નમે કર જોડ, અનુભવ રસીયા રે મ—૨
તોરી ધનુષ ચાર પ્રમાણ, ઉંચી કાયારે;
મન મોહન કંચન વાન, લાગી તોરી માયા રે. મ—૩
પ્રભુ રાય જિતારી નંદ, નયણે દીઠા રે;

સાવથીપુર શણુગાર, લાગે મુને મીઠા રે. મ—૪
પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવાન, નામ સુણાવે રે;
પણ મુક્તિ વધૂ વશી મંત્ર, પાઠ ભણાવે રે. મ—૫
મુજ રઢ લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરી રે;
નહીં તુજ મૂરતિને તોલ, સુરત ભલેરી રે. મ—૬
જિન મહેર કરી ભગવાન, વાન વધારોરે;
શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂ શિષ્ય, દિલમાં ધારો રે. મ—૭

પદ ૧૩૨ મું, અભિનંદનસ્વામી જિન સ્તવન.

રાગ-ધન્યાશ્રી સિંધુઓ-આજ નિહેજોરે દીસે નાહલો
એ દેશી.

અભિનંદન જિન દરિસણ તરસીયે, દરિસણ દુર્લભ દેવ;
મત મત ભેદેરે જો જઈ પૂછીયે, સહુ થાપે અહમેવ. અ.૧
સામાન્યે કરી દરિસણ દોહેલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
મદમેં ઘેર્યોરે આંધો કેમ કરે, રવિશશિ રૂપ વિલેખ. અ. ૨
હેતુ વિવાદે હો ચિત ધરી જોઇએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
આગમવાદે હો ગુરૂગમ કો નહીં, એ સબલો વિષવાદ. અ.૩
ઘાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુઝ દરિસણ જગનાથ;
ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરૂં, સેંગૂં કોઈ ન સાથ. અ૦ ૪
દરિસણ દરિસણ રટતો જો ફરૂં, તો રણ રોઝ સમાન;
જેહને પીપાસા હો અમૃત પાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન. ૫
તરષ નઆવે હો મરણ જીવન તણો, સીઝે જો દરિસણ આજ;
દરિસણ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદઘન મહારાજ.અ.૬

પદ ૧૩૩ મું, સુમતિ જિન સ્તવન.

પ્રભુ આદિ જિનંદારે–એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

સેવું સેવું સુમતી જિનંદ ચંદ ફેડે ફંદા,
પ્રભુ સુમતી દાતારે,પ્રભુ દીન દયાલારે, પ્રભુ મોહનગારારે. ટેક.
પ્રભુ એક તાહરૂં ધ્યાન, માહરૂ કેણ હવે માન;
એક દર્શ તુમારી ચાહું દર્શ તુમારી. સે૦ ૧

મારા વાંક છે અનંત, કરો માફ તે નિશંક;
હવે શરણ તુમારી, હવે શરણુ તુમારી. સે૦ ૨
પ્રભુ લાજ તાહરે હાથ, કહે અક્ષય જ્ઞાન જોડી હાથ;
અરજ ગુજારી હવે અરજ ગુજારી. સે૦ ૩
માંગરોલ મંડલી ગુણ ગાય, હૃદય ભક્તિથી ભરાય;
પ્રભુ સૌખ્યકારી પ્રભુ સૌખ્યકારી. સે૦ ૪

પદ ૧૩૪ મું, પદ્મપ્રભુ જિન સ્તવન.

રાગ–કાફી–કહો ખુલ બુલકો લેજાવે–એ–રાહ
તાલ–દીપચંદી.

પદ્મ પ્રભુ પ્રાણસે પ્યારા, છોડાવો કર્મની ધારા;
કર્મ ફંદ તોડવા ધોરી, પ્રભુજીસે અર્જ હે મોરી. પ–૧
લઘુ વય એકથે જીઆ મુક્તિમેં વાસ તુમે કીયા;
ન જાણી પીર તેં મોરી, પ્રભુ અબ ખેંચ લે દોરી. પ–૨
વિષય સુખ માની મો મનમેં, ગયે કાલ સબ ગફલતમેં;
નરક દુખ વેદના ભારી, નીકળવા ના રહી બારી. પ–૩
પરવશ દીનતા કીની, પાપકી પોટ શીર લીની;
ભક્તિ નહીં જાણી તુમ કેરી, રહ્યો નિશ દિન દુખ ઘેરી. પ–૪
ઈન વિધ વીનતી તોરી, કરૂં મેં દોય કરજોડી;
આતમ આનંદ મુજ દિજે, વીરનું કાજ સબ કીજે. પ–પ

પદ ૧૩૫ મું, શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન.

લાછલદે માત મલાર એ દેશી.

શ્રી સુપાસ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન શિરતાજ;
આજહો છાજેરે ઠકુરાઈ, પ્રભુ તુઝ પદ તણીજી. ૧
દિવ્ય ધ્વની સુર ફૂલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજેરે ભામંડલ, ગાજે દુંદભિજી. ૨.
અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખપ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો કીધારે ઓગણીશે, સુરગણ ભાસુરેજી. ૩
વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ;

આજ હો રાજેરે દીવાજે, છાજે આઠશુંજી. ૪
સિંહાસન અશોક, બેઠા માંહે લોક;
આજ હો સ્વામીરે શિવગામી, વાચક યશ થુણ્યોજી. ૫

પદ ૧૩૬ મું, ચંદ્ર પ્રભુ જિન સ્તવન.

રાગ–સોરઠ મારૂ ચાંદણી રાત—એ—રાહ
તાલ–અદ્દો–તીતાલ.

મુને વાલી લાગે તાહરી વાણિ, ચંદ્ર પ્રભુ ગુણ મણિ ખાણિ;
મુને જિન મુખ પદ્મ દ્રહથી પ્રગટી, નિર્મલ ગંગા પાણી. મુ૦ ૧
સ્યાદ્વાદ નય પાંત્રિસ ગુણ યુત, કર્મ કઠિનકું કૃપાણિ. મુ૦ ૨
શશધર લંછન છબિ શશધરસી, અક્ષય જ્ઞાન પ્રદાની. મુ૦ ૩

પદ ૧૩૭ મું, સુવિધિ જિન સ્તવન.

મુજે છોડ ચલા બનજારા–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ

સુવિધિ જિન કુગતિ નિવારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી. ટેક.
સુગ્રીવ રાજા કુલ આયે, જબ રામા માત ઝુલાયે રે;
તવ પ્રભુને કીઈ કિલકારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી—૧
જિન યૌવન વયકું પાવે, તવ લોકાંતિક સુર આવે રે;
લયો દીક્ષા જગ હિતકારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી.—૨
સંયમ રમણી જબ પાઈ, તવ મન પર્યવ હુવો ધાઇ રે;
પીછે કેવળ જ્ઞાન સ્વીકારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી.—૩
મિલ ઇંદ્રાદિક દેવ આઈ, શુભ સમવસરણ બનાઈ રે;
સુણિ વાણી મોહનગારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી.—૪
સબ કર્મોકા બંધ છોડાઈ, દોય ધર્મ શુકલ ધ્યાન ધ્યાઇ રે;
શિવ લક્ષ્મી લહી પ્રભુ પ્યારી, મુજ સાર કરો દિલ ધારી.—૫

પદ ૧૩૮ મું, શીતલનાથ સ્તવન. ૧

જિનજી આજ જાદુરે ડારા–એ–રાહ–તાલ–લાવણી
તથા—કેસરીઆને ઝીહ્વાજકો લોક તીરાયો—એ—રાહ
તાલ–દીપચંદી.

સમઝ મન પ્રભુ સમસ્ણુ ચિત્ત લાવો,
યાસે મન વંછિત ફલ પાવો. સમઝ૦ —ટેક.
શીતલનાથ સુહંકર સુહકર, જોગીશ્વર જગ ચાવો;
અજર અમર અજ અલખ સ્વરૂપી, તારક બિરૂદ કહાવો. ૧
માનસીપર રોજ દુખ ભારી, મદન કષાય લુભાયો;
સંકટ સંગે જે મુજ ઉપને, તેથી હું ગભરાયો. સ૦ ૨
અબ મોહે તારો અરજ સુણીનેં, નિજર નિહાલ કહાવો;
મહિમા ભક્તિ સુત પદ્મોદયકૂં, ભવ દધિ વેગ તરાવો. સ૦ ૩

પદ ૧૩૯ મું, શીતલનાથ જિન સ્તવન. ૨

ધન ધનરે દીવાલી મારે આજનીરે–એ–રાહ
તાલ–દાદરો.

મુને શીતલ જિન શું પ્રીતડી જો,
પ્રભુ મૂરતી શીતલ દીઠડી જો, તેથી આંખડલી માહરી ઠરીજો. મુ.
પ્રભુ કલ્યાણનાં મંદિર છો જો, તુમેં મેરૂ ગિરી પરેં ધીર છો જો. મુ.
તુમે પાપ તણા ભેદનાર છો જો, તુમે કુમતીના છેદનાર છો જો. મુ
તુમે અભયદાન દેનાર છો જો, ભવિ જીવને પાસ લેનાર છો જો. મુ
હું તો સંસારમાં પડી રહ્યો જો, ત્યાંતો દુઃખ થકી જલિ રહ્યો જો. મુ
પ્રભુસેવકસુખીયોકીજીએંજો, શિવલક્ષ્મીથીસુખીયોકીજીએજો.

પદ ૧૪૦ મું, શ્રેયાંસ જિન સ્તવન.

રાગ—બરવો—તાલ—દીપચંદી.

શેહેર બડા સંસારકા, દરવાજે જસુ ચાર–રંગિલે;
ચોરાશી લખ ઘર વસે, અતિ મહોટે વિસ્તાર. રંગિલે૦ ૧
ઘર ઘરમેં નાટક બને, મોહ નચાવણ હાર;
વેશ બને કેઈ ભાતકે, દેખત દેખન હારા. રં૦ ૨

ચઉદ રાજકે ચોકમેં, નાટક વિવિધ પ્રકાર;
ભમરી દેઈ દેઈ કરતી થેઈ, ફિર ફિર એ અધિકાર. રં૦ ૩
નાચત નાદ અનાદિકો, હું નાચ્યો નિરધાર;
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો, આનંદકે આધાર. રં૦ ૪

પદ ૧૪૧ મું, વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

રાગ—ગોડી તથા પરજીયો.
તુંગિયાગિરિ શિખર સોહે—એ દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘનનામી પરનામી રે;
નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલ કામી રે. વા૦ ૧
નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારો રે;
દર્શન જ્ઞાન દુભેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે. વા૦ ૨
કર્ત્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયે રે;
એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતેનર અનુસરિયે રે. વા૦ ૩
દુઃખ સુખ રૂપ કરમ ફલ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે;
ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિન ચંદો રે. વા૦ ૪
પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ ભાવિ રે;
જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન કહિયે, લેજો તેહ મનાવી રે. વા૦ ૫
આતમ જ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્ય લિંગી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતિ સંગી રે. વા૦ ૬

પદ ૧૪૨ મું, વિમલ જિન સ્તવન.

તું ન કુમલા જીયરવા ઓ પીતા મોરા—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

તું અવતાર વિમલવા, ઓ પ્રભુ મોરા, તું અવતાર વિમલવા.
વિમલ જિનેશ્વર જગ પરમેશ્વર, કરો મેહેર નજરવા. તું૦ ૧
તું જગ તારણ બિરૂદ શ્રવણકર, રહું તુમરે શરણવા.-રહું-ઓ-તું-૨
તુમ ગુણ સુર ગુરૂ પાર ન પાવત, કીમેં કરૂં બરણા. તું૦ ૩
સુમતીસંગ મુજનીજગુણપાઉં, એતીકરોમેહરવા.-એતી-ઓ-તું.
તત્વ દીપક શિવ શ્રીવર મોહન, ગુણ ગાયો તરણવા. તું૦ ૫

પદ ૧૪૩ મું, અનંત જિન સ્તવન.

કેરબો–રખે નાચતા પ્રભુજી આગે લાજ ન આણો
એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

ચિત્ત લાગો અનંત જિન ચરનનસેં,
ચરનનસેં જિન ચરનનસેં—ચિ૦—ટેક. ૧
અનંત નાથજિકો દરિશન કરકે,
મગ્ન ભયો હમ મનનનસેં. ચિ૦ ૨
પ્રભુ દરિશનસેં પાપ કટતહે,
તિમિર કટે જૈસે અરૂનનસેં. ચિ૦ ૩
આસ કરી દાસ શરણે આયો,
ઘેલચંદ પાયે પરનનસેં. ચિ૦ ૪

પદ ૧૪૪ મું, ધર્મનાથ જિન સ્તવન. ૧

રાગ–ભૈરવી–તાલ–તીતાલ.

ક્યું વિસરો રે સુજ્ઞાનિ, જિનંદ પદ ક્યું વિસરો રે. ટેક.
મન વચ તન કર પદકજ સેવો, ભૃંગપરે લપટાની. જિનંદ૦ ૧
મૂરતિ સુરતિ ત્રિભુવન મોહે, શાંત સુધારસ દાની. જિનંદ૦ ૨
ધર્મનાથ જિન ધર્મકે ધોરી, કર્મ કલંક મિટાની. જિનંદ૦ ૩
નગર નકોદર બિંબ બિરાજે, કર દર્શન સુખ માની. જિ૦ ૪
આતમ અનુભવ રસદે ત્રાતા, વેગાં વરૂં શિવ રાણી. જિ૦ ૫

પદ ૧૪૫ મું, ધર્મનાથ જિન સ્તવન. ૨

રાગ–ભૈરવી–બાદે બાહારી આકે પુકારી–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ–લાવણી.

શ્રી ધર્મ ધુરંધર, ધર્મ જિનેશ્વર, પ્રગટ પ્રભુ તું, પરમેશ્વર;
તું પૂર્ણ પ્રકાશી, વિપદ વિનાશી, અજ અવિનાશી, વિશ્વેશ્વર;
મોહરાય વિનાશી, ધરી સુખ રાશિ, જ્ઞાન વિલાસી, જગદીશ્વર;
જય વિભુ વિખ્યાતા, પદ પૂજાતા, પ્રગુણી ગણાતા, સાક્ષાતા. ૧
તું છે જગસ્વામી, અંતરજામી, નહીં કાંઈ ખામી, ગુણધામી;
પ્રભુ તુમ પાય પામી, જેહ હરામી, પૂજે નહિં, દુર્ગતિ ગામી;

તું પરમ અકામી, સુખ વિશ્રામી, મંડપમાં નહિં, તુઝ ખામી. ૨
પ્રભુ જગદાધારા, દુઃખ હરનારા, સુખ કરનારા, જંન પ્યારા;
ગુણુ સહુથી સારા, સઘળા તારા, ત્યાગ નઠારા, ગુણુ મારા;
જસતુમમતપ્યારા, લાગેસારા, લક્ષ્મીવિજયતસ, કરનારા. ૩

પદ ૧૪૬ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૧

લાવણી—આઈ શ્રાવણુ માસ સખીરી પવન બાજતા
સનનનન—એ—રાહ—તાલ—લાવણી—ત્રીતાલ તથા
બીરજોરી નામીલી સખીરી—એ—રાહમાં

શાંતિનાથ મહારાજકું પ્રાણી, હૃદય કમલ રખનાં ચાહિયે;
એતરણુ તારણુ હે વચન રસ, જિનજીકા ચખનાં ચાહિયે. ટેક.૧
અન્ય દેવ કામી ક્રોધીકું, ત્યાગકે દુર રખના ચાહિયે;
કરૂણા શાંત વદન હે જિસકો, આપ જરૂર દેખનાંચાહિયે. શાં૦ ૨
પાંચમાં ચક્રી સોલમા સ્વામી, દેખ હર્ષ લેના ચાહિયે;
એ ખટખંડ છંડી બને મહા, યોગીનિરખલેનાચાહિયે. શાં૦ ૩
પાટણુ શેહેર ફોફલીયા વાડે, નાથ ઓલખ લેના ચાહિયે;
એ પરમ પ્રભુહે ઈસીકા, નામકું લે રખના ચાહિયે. શાં૦ ૪
શુભ ભાવ સમતાસે જિનકા, રૂપ હૃદય લિખના ચાહિયે;
હંસા તેરેકું એસે જિન જીકા, ગુણુ શિખના ચાહિયે. શાં૦ ૫

પદ ૧૪૭ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૨

રાગ—ખમાચ તથા ભૈરવી—તાલ—પંજાબી.

શાંતિ મિલનકી આશ હો—જીયામાનુ—શાંતિ—
શાંતિ હે મેરા વારી મેં શાંતિકા,
જ્યુંરે ફૂલન બિચ બાસ હો. જીયા૦ ૧
નિશિ દિન પ્રભુજીકો ધ્યાન ધરત હું,
જબ લગ ઘટમેં સાસ હો. જીયા૦ ૨
શાંતિ જિણુંદજીકે ચરનકી સેવા,
ગાવે ગુલાબચંદ દાસ હો. જીયા૦ ૩

પદ ૧૪૮ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૩

રાગ–ભૈરવી–તાલ–તીતાલ–તથા–પંજાબી.

અંગન કલ્પ ફલ્યોરી હમારે માઈ, અંગન કલ્પ ફલ્યોરી–ટે.
રીદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપતિ દાયક, શ્રી શાંતિનાથ મિલ્યોરી. હ૦ ૧
ચૂવા ચંદન મૃગ મદ ભેલી, માંહે બરાસ ભિલ્યોરી;
પૂજીત શ્રી શાંતિનાથકી પ્રતિમા, અલગ ઉદ્વેગ ટલ્યોરી. હ૦ ૨
શરણે રાખ્યો કૃપા કરી સાહિબ, જ્યું પારેવો પલ્યોરી;
સમય સુંદર કહે તુમારી કૃપાતેં, શિવ સુંદરી શું મિલ્યોરી. હ૦ ૩

પદ ૧૪૯ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૪

રાગ–સારંગ—ભેખરે ઉતારો રાજા ભરથરી–એ–રાહ
તાલ–દીપચંદી

શાંતિ જિનેશ્વર સાહેબા જીવં જીવન આધારજી;
જન્મ સમય શાંતિ કરી, શાંતિ કર મુજ સારજી. શાં–૧
શાંતિ સ્મરણ શાંતિ કરે. ટેક.
નામ સ્મરણ શાંતિ કરે, શાંતિ સમતાનો જાપજી;
ચરિત્ર સ્મરણ શાંતિ કરે, શાંતિ સ્મરણ જાય તાપજી. શાં–૨
શાંત કષાય પ્રભુજી તુમે, કીજેં શાંતિ કષાયજી;
પારેવાપર જેમ કરી, કરૂણા દૃષ્ટિ પસાયજી. શાં–૩
વારંવાર પ્રભુ શું કહું, તુમ સેવા ફલ દાયજી;
શાંતિ નજર મુજપર થસે, ભવ કોટી દુઃખ જાયજી. શાં–૪
શાંત સ્વભાવ સ્વરૂપી છો, શાંતિ ગુણનાં નિધાનજી;
ભવદુઃખ શાંતિ દીજિયે, અક્ષય જ્ઞાન પ્રધાનજી. શાં–૫

પદ ૧૫૦ મું, શાંતિ જિન સ્તવન. ૫

રાગ–કલાણ–તાલ–ખ્યાલ.

આએ તેરે દરશન દરશન દેના, દર્શન દેના પ્રભુ વંદન લેના. ટેક.
શાંત છબી શ્રીશાંતિજિનંદકી, જન્મ સમય શાંતિ કીના. આ–૧
ઈસી કારણ એ શાંતિજિનંદવર, શાંતિ શાંતિ સુખ કેના. આ–૨

અચિરાદે માતાકે નંદન, જાસ પિતા અશ્વસેના. આ-૩
અક્ષય જ્ઞાન ની શાંતિ જિનેશ્વર, વંદત હે ચિત્ત ચેના. આ-૪

પદ ૧૫૧ મું, કુંથુનાથ જિન સ્તવન.

ચલો સખી મીલ દેખનકું—ઠુમરી—તાલ—તીતાલ.
રાગ—ગુર્જરી—અંબર દેહો મોરારી, હમારો—એ દેશી.

કુંથુંજિન મનડું કિમહી ન બાજે હો. કું.
જિમ જિમ જતન કરીને રાખૂં, તિમ તિમ અલગું ભાંજે હો.૧
રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયણ પાયાલે જાય;
સાપ ખાયને મુખડું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કું-૨
મુગતિ તણા અભિલાષી તપીઆ, જ્ઞાનને ધ્યાન અભ્યાસે;
વયરીડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાંખે અવલે પાસે હો. કું-૩
આગમ આગમ ધરને હાથે, નાવે કિણવિધ આંકૂં;
કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકૂં, તો વ્યાલ તણીપરે વાંકું હો. કું-૪
જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, સાહુકાર પણ નાંહી;
સર્વ માંહેને સહુથા અલગું,, એ અચરિજ મનમાંહી હો. કું-૫
જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
સુરનર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માહારો સાલો હો. કું-૬
મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે;
બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન ઝીલે હો. કું-૭
મન સાધ્યું તેણે સઘલું સાધ્યું, એહ વાત નહિં ખોટી;
એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહિ વાતછે મોહોટી હો. કું-૮
મનડું દુરારધ્ય તેં વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણુ,
આનંદઘન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો. કું-૯

પદ ૧૫૨ મું, અરનાથ જિન સ્તવન.

તાલ—દાદરો.
ચિંતામણી પાસ પ્રભુ અર્જ હૈ સુનો તો સહી
એ—રાહ—તાલ—દાદરો.

અરજિન દેવ વિના ઔરકું માનું તો નહીં;
તુમ વિના નાથ દુજો દેવ મેં ચાહું તો નહીં. અર-૧

કામ ક્રોધ મદમોહ દ્રોહે કરી,
ભરીયેલ હરીહર દેવને માનું તો નહીં. અર-૨
મન વંછિત ચિંતામણી પામીને,
કાચ શકલ મેતો હાથમાં ઝાલું તો નહીં. અર-૩
ગલે મોતીયનકી માલા મેં પેરીને,
ઓર માલ કાઠકી હૃદયમે ધારૂં તો નહીં. અર-૪
ખીર સમુદ્રની લહેર હું છોડીને,
છીલર જલની મેં ચાહના કરૂં તો નહીં; અર-૫
શાંત સ્વરૂપ પ્રભુ મુરતી દેખીને,
તન મન થીર કરી આત્મા ઠારૂં તો સહી અર-૬
વીર વિજય કહે અર જિન દેવ વિના,
ઔર દેવનકી મેં વાર્ત્તા માનું તો નહીં. અર-૭

પદ ૧૫૩ મું, મલ્લીં જિન ભોઇણીજી સ્તવન.

ગોપીચંદ લડકા બાદલ બરસે કંચન મેહેલમે-એ-રાહ
તાલ-તીતાલ

જિન રાજા તાજા મલ્લિ બિરાજે ભોયણી ગામમેં. ટેક.
દેશ દેશકે જાત્રુ આવે પૂજા સરસ રચાવે,
મલ્લિ જિનેશ્વર નામ સિમરકે, મન વંછીત ફલ પાવેજી. જિ. ૧
ચાતુર વરણુકે નરનારી મીલ, મંગલ ગીત કરાવે,
જય જયકાર પંચ ધ્વની વાજે, શિરપર છત્ર ફિરાવેજી. જિ. ૨
હિંસક જન હિંસા તજી પૂજે, ચરણે શિશ નમાવે;
તું બ્રહ્મા તું હરિ શિવશંકર, અવર દેવ નહીં ભાવેજી. જિ. ૩
કરુણારસ ભર નયન કચોરે, અમૃત રસ વરસાવે;
વદનચંદ ચકોર જ્યું નિરખી, તન મન અતિ ઉલસાવેજી. જિ. ૪
આતમરાજા ત્રિભુવન તાજા, ચિદાનંદ મન ભાવે;
મલ્લિ જિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા દરસ સુહાવેજી. જિ. ૫

પદ ૧૫૪ મું, મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન.

રાગ–સીંધ.–ભૈરવી–તાલ–દીપચંદી.

જિનંદજી એહ સંસારથી તાર,
મુનિસુવ્રત જિનરાજ આજ મોહે, એ સંસારથી તાર—ટેક.
પદ્માવતીજીકો નંદન નિરખી, હરષિત તન મન થાય,
કછપ લંછન પ્રભુ પદ ધારે. શામલ વરણ સોહાય–શા–જિ. ૧
લોકાંતિક સુર અવસર દેખી, પ્રતિ બોધનકું આય.
રાજ કાજ સબ છોડ દેઇ પ્રભુ, સંજમ શું ચિત્ત લાય–સં–જિ. ૨
તપ જપ સંજમ ધ્યાનાનલથી, કર્મઇંધન જલ જાય;
લોકાલોક પ્રકાશીત અદભુત, કેવલ જ્ઞાન તું પાય–કે–જિ. ૩
જ્ઞાનમેં ભાલી કરૂણા ધારી, જીવ દયા ચિત્ત લાય.
મિત્ર અશ્વ ઉપકાર કરણકું, ભૃગુ પુર નગરમેં આય–ભૃ–જિ. ૪
અશ્વ ઉગારી બહુ જન તારી, અજર અમર પદ પાય;
વીરવિજય કહે મહેર કરો તો, હમને તે સુખ થાય—હ–જિ. ૫

પદ ૧૫૫ મું, નમિ જિન સ્તવન.

રાગ–કાફી–તાલ–પંજાબી.

માઈ મેંતો પ્રભુજીસેં પ્રીત કરી.
શ્રીનમિનાથ જિનેશ્વરજીસેં, લાગી લગન ખરી—મેંતો–ટેક.
માતા વીપ્રા વિજય નૃપતિ સુત, મિથિલા જન્મ પુરી,
પણ દશ ધનુષ શરીર કનકદ્યુતિ, સેવત ચરણ હરી. મેંતો– ૧.
દસ હજાર બરસકો આયુ, મહિમા જગત ભરી,
દોષ અઢાર રહિત હિત કારક, સાધી શિવ નગરી. મેંતો– ૨.
જબમેં ચરણ કમલ ચિત્ત દીનો, તબહી વિપત્તિ હરી,
હરખચંદ આનંદ ચિત્ત પાયો, મનકી આશ ફળી–મેંતો– ૩.

પદ ૧૫૬ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૧

ભલાજી મેરો નેમ ચલ્યો ગીરનાર–એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી.
સખીમેંતોતોહીનજાનીરી,અકેલીજાનસેંમેંસોદુઃખભર્યોહેરી. સ.

નિજ કંતા વિન નાથ નગીનો, જગ વિહાલ પર્યો હેરી. સ-૨
નિજ વૈરનકું નિજ હિત માની, નાના સાંગ ધર્યો હેરી. સ-૩
મોહ મદીરાસેં શુધ બુધ ભૂલી, દીન અનાથ કર્યો હેરી. સ-૪
આતમરામ આનંદ રસ ભીનો, છાયા પુરૂષ લર્યો હેરી. સ-૫

પદ ૧૫૭ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૨

રાગ-કાફી—તાલ-ત્રીતાલ.-અદ્ધા

કૈસે કૈસે મોસેં રહ્યો ન જાય, નેમજીસેં પ્રીત કર પછતાની.
કૈસી કરૂં કૈસી કરૂં. મોરી સજની, પ્યારી સૂરતિ સમાની.કૈસે-ટેક.
દેખે વિન કલ નહિં પરત તિહારે,
નવ ભવ છેહ દીનો, રંગ ભીનો એરી સખી;
એરી સખી લાવો મનાય, તોરી માનૂં નીસાની. કૈસે૦ ૧
સજ બરાત બ્યાહનકૂં આંએ,
છપન ક્રોડ જાદવ સંગ લાએ, મન અતિ સુખભાએ,
સુન પશુ પુકાર ગીરીવર સિધાએ, મોરી સુધ વિસરાની. કૈસે૦૨
સહસા વન જાય સંયમ લીનો,
પંચ મહાવૃત રંગમેં ભીનો, તન મન વિકસાય;
હમકું તજસિવ રમણી ચિત દીનો, યહ પદ્મઉદય જાણી. ૩

પદ ૧૫૮ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૩

રાગ-કાફી-જીલો. પીયા કારણ સજ શણગાર ચલી
એ-રાહ-તાલ-પંજાબી.

પીયાકારણગઢગીરનારચલી,રાણીરાજમતીવ્રતચીતધરી. પી-૧
અધીક પ્રીત રસ રીત જાનકે, નેમ પીયા કર સીર ધરી. પી-૨
તપ જપ સંયમ ધ્યાના નલસે, કર્મ ઇંધન પરજાલ ચલી. પી-૩
નેમરાજુલકીપ્રીતપુરાણી, અંતમેંજયોતિસેંજયોતમીલી. પી-૪
અહ ઉગમતે દંપતી નામે, વીરવિજય મન રંગ રલી. પી-૫

પદ ૧૫૯ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૪.

દયા આણી દીલ જાણી તમે આવી મલો રે–એ–રાહ

તાલ—તીતાલ—લાવણી

નમી વંદી નેમીનાથ દુઃખ વેગે હરોરે,
રેવત ગિરિપર ચેન કરો. નમી–ટેક.
સહેસાવન સહુ જન મન ભાવે,
તિહાં લેઈ વ્રત વેગે શિવ પંથે ચડ્યો રે. રેવત૦ ૧
પંચાવનમેં દિન કેવળ વર,
પાઈ ભવિજન મન ભ્રમ હર્યો રે. રેવત૦ ૨
રાજુલ રેહે નેમી પ્રભુ હાથે,
લેઈ દિક્ષા જ્યોતા જ્યોતમેં જઈ મલ્યા રે. રેવત૦ ૩
તારી અનેક ભવિ મુક્તિ પદ,
પાઈ અજર અમર રૂપ ધર્યો રે. રેવત૦ ૪
વૃદ્ધિ ગુરૂનો બાલ નમત જૈન,
મંડલી સહિત તુમે સેવ કરો રે. રેવત૦ ૫

પદ ૧૬૦ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૫

ગાતી હે ઓર નાચ સદા કામ હે મેરા–એ–રાહ

તાલ—દાદરો.

રાજુલ પોકારે નેમ પિયા, એૈસી કયા કરી,
મેરે છોડકે ચલે ચૂક, હમસેં કયા પરી. રા૦ ૧
હુઈ આશકી નિરાશ, ઉદાસિનતા ઘડી,
પ્યારા બસ નહીં હમેરા, પ્રીતમ પીરમેં પડી. રા૦ ૨
હમસેં રહ્યો ન જાએ, પ્રીતમ તુમ બિના ઘડી;
સંગ લીજીએં દયાલ, દયા ધર્મ આદરી. રા૦ ૩
નિશ દિન તુમેરા નામ, દેતે જ્ઞાનકી ઝરી;
મુનિચંદ્ર વિજય ચરણ, કમલ ચિત્તમેં ધરી. રા૦ ૪

પદ ૧૬૧ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૬

રાગ—સોરઠ—તાલ—તીતાલ.

નિપટહી કઠિન કઠોર, હેરી શિવાદેવીકે નંદન–નિ–ટેક.
પશૂય છૂડાય ગયે ગિરનારે, મેરી ન દેખે ઓર–હેરી–નિ૦૧
છપ્પન કોડિ યાદવ હરિ હલધર, ઠાઢે કરત નિહોર;
તિનકો કહ્યો કછૂ નહીં માન્યો, ઐસે નેમિ નિઠોર–હે–નિ૦૨
મેં પણ બહોત મનાય રહી તુમ, જિન ઘનહર ગિર મોર;
વિજય કીર્તિ કહે ધન્ય ધન્ય રાજુલ, ધ્યાન ધર્યો ઘનઘોર. હે૦ ૩

પદ ૧૬૨ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૭

રાગ–જંગલો–ઝીંઝોટી. અમસે છળ બળ કર સૈયા
એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

હમકું નેમજી છાંડ ચલે ગિરનારી જા રહેરે— ટેક.
શિવ રમણી સિદ્ધાંતકી નારી, તાસૂં લાગે પ્યારી રે;
નવ ભવ કેરી પ્રીતજ છાંડી, સહસાવન જા રહેરે. હ૦ ૧
સહસાવન જઈ સંજમ લીનો, જ્ઞાન હૃદય કર ભીનો રે;
ઋષભદાસ કહે સુનો મેરે શ્રાવક, જયાં લગ શરણુ રહેરે. હ૦ ૨

પદ ૧૬૩ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૮

કર બયાં તું હમસે—એ—રાહ—તાલ—દાદરો.

સંસાર છે અસાર સાર નહીં કંઇ, વિચારનારના વિચારરે જરી;
સ્રી વિલાસ આશ પાસ ત્યજ ફરી ફરી,
જરી જરી ડરી ડરી પ્રભુજી ભજે વિચારી હવે. ૧
ધર્મ માર્ગ લાગ વર્ષ જેવી છે ઘડી,
પૂરી ઘરી ન આવે ગઇ દિગાંતરી;
દુષ્ટ કષ્ટ નષ્ટ સ્પષ્ટ ધર્મ છે ખરી,
માંગરોલ જૈન ગાંન પ્રભૂજી ભજે સુખદ સૌ મલે. ૨

પદ ૧૬૪ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૯

રાગ-વસંત-તાલ-દીપચંદી.

આલમ બનમેં ગયો રી,
સખિ મેરો બાલમ બનમેં ગયો રી—બા-ટેક.
મેરી પુકારકું કુણુ સુણુત હે, કંથ હાથ ન રહ્યો રી;
નેહ નદીમાંહે ડૂબ રહી હું, પૂર બિહારકો વહ્યોરી. બા૦ ૧
જે દુઃખ ભારી સંસાર જાગતો, સો દુઃખ આજ સહ્યો રી;
જગત જાલ જિનદાસ ન છોડી, જિન ગુણુ મુખ ન કહ્યો રી. ૨

પદ ૧૬૫ મું, નેમ જિન સ્તવન. ૧૦

ગઝલ.

રાજુલ કહે નાથ ગએ, સાથ પરહરી;
નહીં અર્જ મેરી ગર્જ, કછુ દીલમેં ધરી. રાજુલ૦ ૧
તેરે દર્શકી મેં તર્સી, દેખું મેહેલ પર ચઢી;
દેખી નાથ સાથ જાન, મેરી અંખીયોં ઠરી. રાજુલ૦ ૨
આયો તોરનસે ફીરાયો, રથ શામને પૂરી;
કીની પશુવનપેં મ્હેર ફેર, અમેં કયા કરી. રાજુલ૦ ૩
આઠ ભવકી જાણુી પ્રીત, રીત દીલમેં ન જરી;
આએ નવમેં ભવ જોગ, ભોગ ગએ બીસરી. રાજુ૦ ૪
છોડી રાજુલસી નાર, લેની શિવવધૂ વરી;
કહે સુત પ્રભુદાસ ચિત્ત, ચર્ણુસે ધરી. રાજુલ૦ ૫

પદ ૧૬૬ મું, પાર્શ્વ જિન-સુરત મંડન સ્તવન. ૧

રાગ-ખમાચ-બનશી ધુનસે બજાય-એ-રાહ-તાલ-ચોતાલ

ધ્રુપદ

સુરત મંડન પાસ, દેખત અતિ ઉલ્લાસ;
સુજય સુવાસ જાસ જગતમેં જોતહે. સુ૦ ટેક.
સુરત મોહન રૂપ, સુર નર નેમ ભૂપ;
અકલ સરૂપ સામી અધિક ઉદ્યોત હે. સુ૦ ૧

ભ્રમત ભ્રમત ભવ, પાયો પ્રભુ અભિનવ;
સુર તરૂ સુખ સબ દેયન પ્રવીન હે. સુ૦ ૨
તેરા કરૂં ગુન જ્ઞાન, સોઉ હીન સુવિહાન;
તિહારે ચરન મેરો, દિલ લય લીન હે. સુ૦ ૩
મુગટ કુંડલ માલ, રતન તિલક ભાલ;
સુગુન રસાલ લાલ, પૂજા બની હેમકી. સુ૦ ૪
કેસર કપુર ફૂલ, ધૂપ ધરૂ બહુ મૂલ;
બિનયકું દિજે ટુક, નિજર જ્યું પ્રેમકી. સુ૦ ૫

પદ ૧૬૭ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૨

રાગેણુ—ભૈરવી—તોરા સચ નાહી કહેનારે—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ

મોહે દરિસણુ દેના રે, મેરે પાંસ ગુણુ વાસ;
દરસ દેખાએ મોરા મનકો લોભાએ. મોહે૦ ટેક.
મુરત સોહે ભવિજન મન મોહે, સંગ સઉ પુજન સારે;
સારી સારી સારી પારસકી આંગી સારી;
મેરે દીલકું પીયારી તોરી મુરતી સારી. મો૦ ૧
શ્રીવર શિવ સુખ અમકું દીજે, અરજી લેના સઉ સંઘકી;
તાર તાર તાર મોહે પ્રભુ અબ તાર,
જૈન પ્રભાવક મંડળી મોરે મન માની. મો૦ ૨

પદ ૧૬૮ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૩

ગુલે ગુલજારના જોરા નાઈ—એ—રાહ—તાલ—લાવણી.

મેરે દિલદાર પાસ સુખ દાઈ, મેં પત્ર લિખું મન લાઈ. ટેક.
સ્વસ્તિ શ્રી પાર્શ્વ જિન પ્રણુમું, સરસતિ દ્યો બરદાન;
નિજ ગુરૂ સીસ નમાકે ગાવું, ધરૂં તુમારો ધ્યાન,
મેહેર કર કીજે સહાઈ. મે૦ ૧
શ્રી ખંભાયત શુભ સ્થાને, શ્રી થંભણુ પ્રભુ પાસ;
ઓપમા તુમ સમ કોઈ નહીં હે, શિવપુર લિયે હો આભાસ,
રવિ કોડ અધિકાઈ. મે૦ ૨

કાલ અનાદિકી પ્રીત તોડકે, હો બેઠે ભગવંત;
ભૂલ ગયે તુમ મેં નહીં ભુલું, તુંહિ હમારો કંત,
બાલપણેકી મિત્રાઈ. મે૦ ૩
આપ સમાન સાહિબ મેરે, ફિર નહીં લેવો ચાર;
એ કહો કહાંકી રીતજ લાયે, કૈસે ભયે દાતાર,
ઈસમેં ક્યા ચતુરાઈ. મે૦ ૪
તુમ દરસનકું મન બહુ ચાહે, કરમ દેત અંતરાય;
ક્રોધ માન માયા લોભ શત્રુ, દુર કરો મહારાય,
મેહર દિલમેં લાઈ. મે૦ ૫
ખરતર ગછમેં આજ્ઞાકારી, ઉપાધ્યાય દિનંદ;
કલ્યાણ નિધાન પ્રભુસે પ્રણામ, કરે ગોપાલચંદ,
લિખિ પત્ર ચિત્ત લાઈ. મે૦ ૬

પદ ૧૬૯ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૪

સુઘડ મન ઉલટ અતીશે છાઈ છે—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

ભવિક જન ઉમંગ અતિશય લાવીને,
શ્રી જિન મંદિર અંદર ફરતા, ગાવે બજાવે તનનનનનન;
ઝૂમક ઝુમક રમતા રસીલા, છુમક છુમક ઘુમતા છબીલા;
સનનનનનનન શોર મચાવે, શ્રી ચિંતામણુ પાર્શ્વ રીઝાવે;
ભવ દુઃખ દળદર દુર હઠાવે, ગાવે બજાવે તાન માન;
ધીરકટ તાના નાના "નાના" ધીરકટ તીરકટ ધા ધા ધા. ભ—૧

પદ ૧૭૦ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૫

રાગ—ખમાચ—તાલ—પંજાબી.

મોહે મોહની મૂરતિ લાગૈ પ્યારી રે,
મોરી દૃગ દેખત પ્રભૂજીકી સૂરતિ, મુદ્રા મોહનગારી રે—ટે.
અશ્વસેનકે કુલમેં ચંદા, વામાદે રાણીકે નંદા;
હેજી તારક હો તુમ નાથ જિણંદા, વારી જાઉં વાર હજારી રે. ૧
બાલપણે પ્રભૂ અદ્ભુત જ્ઞાની, કમઠ માન તુમ હર્યો દુખદાની;
તુમ તાર્યે તારક ગુણ મેને જાની, પાર્શ્વ પ્રભૂ સુખકારી રે. ૨

તીન ભુવનકે હો તુમ સ્વામી, અજરામર પદવીકે ધામી;
તુમ કર્મ કાટ પંચમ ગતિ પામી, પદ્મોદય દિલધારી રે.મો. ૩

પદ ૧૭૧ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૬

રાગ–ખમાચ તથા ભૈરવી—તાલ–તીતાલ.

લાગો મેરો પારસ પ્રભુજીસે ધ્યાન. લાગો૦ ટેક.
મુક્તા ગિરિપર આપ બિરાજે,
ફરકત જરીય નિશાન. લાગો૦ ૧
બારા વ્રત તપ બાહ્ય અભ્યંતર,
સમકિત ભાવ ધરાન. લાગો૦ ૨
નેમીચંદ કહે સુનો ભાઈ શ્રાવક,
આપહીં આપ પીછાન. લાગો૦ ૩

પદ ૧૭૨ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૭

ચલો સખી મીલ દેખનકું રથ ચડ–એ–રાહ–તાલ
પંજાબી તથા અંતરો–પીયાકી ચિત્ર બનનો.

જિનકે હિરદે પ્રભુ પાર્શ્વ વસે ઉને,
ઓરકા નામ લીયા ન લીયા—ટેક.
જિનકે ઘટમેં પ્રભુ વાણી રૂચી,
ઉને તાલ મૃદંગ સુણ્યા ન સુણ્યા. જિ૦ ૧
જિનકે ઘટ પૂરણ ચાંદ ચડ્યો,
તવ તારોકા ખ્યાલ હુવા ન હુવા. જિ૦ ૨
જિને દુગ્ધ સુધારસ પાન કીયા,
તિને આટેકા નીર પિયા ન પિયા. જિ૦ ૩
જો નાંહી ગયા ગિરનાર સિદ્ધાચળ,
મનુષ્ય જન્મ લીયા ન લીયા. જિ૦ ૪
લીન હુવા નવકાર મંત્રસેં,
ઓર મંત્રકું જપ્યા ન જપ્યા. જિ૦ ૫
નર દેહિ વિન લાખ ચોરાસીમેં,
વાર અનંત ફિર્યા ન ફિર્યા. જિ૦ ૬

નગર બનારસ જન્મ લિયા પ્રભુ,
નાગ નાગણી શાંત કિયા. જિ૦ ૭

પદ ૧૭૩ મું, શંખેશ્વર પાર્શ્વ જિન સ્તવન. ૮

રાગણી–પીલુ–કહું શું નસીબે દુખીયો કીધો છે
તાલ–દીપચંદી

ધન યુવતી પર મન લલચાણું,
ધર્મ માર્ગ બીજું કાંઈ ન જાણું. ટેક.
દાન શીયલમાં રૂચી નવ લાગે,
તપ જપ સુણતાં મન ગભરાણું. ધ૦ ૧
સપ્ત વ્યસન સેવનમાં રસીયો:
કરવા કપટ કાલજું કોતરાણું. ધ૦ ૨
ઈર્ષા દ્વેષ મત્સર પર નિંદા,
છલને પ્રપંચથી હૃદય ભરાણું. ધ૦ ૩
પ્રભુ સંખેશ્વર સ્વામી દર્શન,
પામી હૃદય મારૂં અતિ ઉભરાણું. ધ૦ ૪
તું તારક પણ હું બહુ પાપી,
મારો ઉદ્ધાર કરે તો હું જાણું. ધ૦ ૫
તાહારી કૃપાથી માંગરોલ મંડળી,
અક્ષય જ્ઞાનનું પેહેરે ઘરાણું. ધ૦ ૬

પદ ૧૭૪ મું, વીર જિન સ્તવન. ૧

સાચ્ચુ એક બ્રમ નામ–એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

નાચત સુર પઢીત છંદ મંગલ ગુનગારી–ના—ટેક.
સુર સુંદરી કર સંકેત, પિકધુની મીલ ભ્રમરી દેત;
રમક છમક મધુરી તાન, ઘુંઘરૂ ઘુનિકારી. ના૦ ૧
જય જિનંદ શિશિરચંદ, ભવિ ચકોર મોદ કંદ;
કામ દામ ભ્રમ નિકંદ, સેવક તમ તારી. ના૦ ૨
ધૂં ધૂં ધપ તાર ચંગ, ખુખુડ ઘુટટ જલ તરંગ;
વેંણુ વીણા તાર રંગ, જય જય અઘ ટારી. ના૦ ૩

સિરિ સિદ્ધારથ ભૂપ નંદ, વર્ધમાન જિન દિનંદ;
મધ્યમા નગરી સુરીંદ, કરે ઓચ્છવ મનહારી. ના૦ ૪
ગૌતમ મુખ મુનિ વરિંદ, તારે ભ્રમ કાટ ફંદ;
આત્મ આનંદ ચંદ, જય જય શિવ ચારી. ના૦ ૫

પદ ૧૭૫ મું, વીર જિન સ્તવન. ૨

રાગ–ખમાચ–એરી સૈયાં લચક લચક ચલત મોહન આવે
એ—રાહ—તાલ—દાદરો.

ઇંદ્રાણી સહુ ઠુમક ઠમક, જનમ મહોચ્છવ આવે;
ઘનન ઘનન ઘનન ઘનન, ગોખા ઘંટા બાજે. ઇંદ્રા૦ ટેક.
મેરૂ શીખરે જિનને લઇને, ઇંદ્રિ તીઆં આવે,
ઘણી ખમા જિનને કરી, નમન કરાવે. ઇંદ્રા૦ ૧
જ્ઞાન તાન નાચ રંગ, ઇંદ્રાસણે થાએ;
ધન ધન આજ દીવશ, જિન દરીશન પાએ. ઇંદ્રા૦ ૨
વીર કાયા લઘુ દેખી, ઇંદ્રિ મન અકલાયો;
અવધે દેખી વીર મેરૂ, અંગુઠે દબાયો. ઇંદ્રા૦ ૩
જનમ મહોત્સવ જિનનું કરી, ઇંદ્ર દેવ લોક જાવે;
દાસ નર પ્રભુ તણા, હર્ષથી ગુણ ગાવે. ઇંદ્રા૦ ૪

પદ ૧૭૬ મું, વીર જિન સ્તવન. ૩

જય જય જગ ત્રાતા એ પ્રભુ સાચા–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ.

જય ત્રિભુવન નાયક, શિવ સુખ દાયક, લાયક દીન દયાલ;
જય જગદાધાર કૃપાલ—છો મહા વીર જિન માયાળ;
કરી નજર તું પાપ પ્રજાળ, સ્વામી સાચા રે. જય૦ ૧
કરૂણા રત્નાકર, ગુણ ગણ આકર, પામર જન પ્રતિપાળ;
જિન માયા જાળ નિવાર, ભવ સાગર પાર ઉતાર;
દઈ વિભુજી જ્ઞાન વીશાળ, સ્વામી સાચા રે. જય૦ ૨

પદ ૧૭૭ મું, વીર જિન સ્તવન. ૪

પ્રભુ તારી ગતિ ન કલાય જરી–તાલ–દીપચંદી.

પ્રભુ તારી કલા ન કલાય જરી, પ્રભુતાથી ભરી પ્રભુ તારી–ટે.
ચંડ કૌશિકની રક્ષા કરી તેં, સુરપદ દીધું દયા પૂર્ણ કરી. પ્ર. ૧
ચંદન બાલા તારી પ્રભુતેં, બાકુલ ગ્રહી અમી દૃષ્ટિ કરી. પ્ર. ૨
ગોયમ પમુહા ગણધરજીને, દીધું કેવલ મોહ દૃષ્ટિ હરી. પ્ર. ૩
શ્રેણિકરાય પ્રમુખ શ્રાવકને, તીર્થંકર પદ દીધું પૂરી. પ્ર૦ ૪
માંગરોલ જૈન સંગીત મંડળીને, અક્ષય જ્ઞાન દે દાન જરી. ૫

પદ ૧૭૮ મું, જિન સ્તવન. ૧

રાગ–માઢ–તાલ–ગઝલ તથા સીંધ ભૈરવીમાં
તાલ–ગઝલ.

દીન રાત આપ જાપસે, વીભાવકો છલી;
દીલ બાગકે મેદાન જગે, વાસના કલી. દી૦ ૧
સુરિંદ વૃંદ વંદકી, ઉપાસના મલી;
જલાદી શૌચ એક લોન, મુક્તિ કંદલી. દી૦ ૨
જિનીંદ વાક પાકતા, ઉદાર સાંભલી;
સ્પર્શ તજ અદત્તકો, વિભાવકી મલી. દી૦ ૩
સંતાપ હાર તીરણી, સ્વભાવ ઉજલી;
ચારોહી અદત્ત છોડ, વીરતી હે ઉરમલી. દી૦ ૪
જીવ કુંદ કેતકી, ગુલાબ ને વોલસલી;
ફુલ સ્વામી માલીકી, ન લેના દ્રઢ કલી. દી૦ ૫
અરિહંત પ્રસિદ્ધ ફુલ, છેદો ના કલી;
પ્રીયંગુ ચંપો મોગરો, ને માલતી ભલી. દી૦ ૬
ગુરૂ ઉક્ત રીત પદ્મ, જુઈવી ભલી;
ખરીમલે સુવર્ણકે, સુભો મીજાવલી દી૦ ૭
ફુલોકી જાતી ભાતી, અંગીઓ ભલી ભલી;
પગર ભરો વર્ષો ભવી, ફુલ દેવ જો મીલી. દી૦ ૮
દુવીધ લેપ ક્ષેપ છેદ, વીર નહીં બલી;
વૃદ્ધિ ગંભિર શૌચ ધીર, કીર્તિ ઉજલી. દીન૦ ૯

. પદ ૧૭૯ મું, જિન સ્તવન. ૨

નાથ કૈસે જંબુકો મેરૂ કંપાયો—તાલ–દીપચંદી

લાલ તેરે નૈનોકી ગત ન્યારી
એતો ઉપસમ રસકી કચારી. લા૦ ટેક.
કામ ક્રોધાદિ દોષ રહિતસેં, નયન ભયે અવિકારી;
નિદ્રા સુપન દિશા નહિ યામેં, દર્શના વરણુ નિવારી. લા૦૧
ઔર નૈનુંમે કામ ક્રોધ હૈ, બહોત ભરી હે ખુમારી;
પર ધનાદિ હરનકી ઈચ્છા, એહી હૈ હુશિયારી. લા૦ ૨
એતા લક્ષણુ હૈ નૈનુંમે, કયું પામે ભવ પારી;
ઔર બિચાર કરો દિલ અપને, એતો હૈ કરમુસેં ભારી, લા૦ ૩
ધર્મ બિના કોઈ સરણાં નહીં હૈ, એસો નિશ્ચય દિલધારી;
વિનય કહે પ્રભુ ભક્તિ કરલે, એહિ હૈ તારણુ હારી. લા૦ ૪

પદ ૧૮૦ મું, જિન સ્તવન. ૩

રાગ–ભૈરવી–કોઈ રબકી મરજી ક્યા જાને–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ–તથા–ત્રીભંગી છંદ.

જો જન મન રંગં, અકલ અભંગં, તેજ તુરંગં નીલંગં;
સવિ સોભા સંગં, દગ્ધ અનંગં, સીસ ભુજંગં ચતુરંગં–જો–ટેક.
બહુ પુણ્ય પ્રસંગં, નિત ઉછરંગં, નવ નવ રંગં નારંગં;
ક્રીતિ જલ ગંગં, દેશ દુરંગં, સુરપતિ સંગં સારંગં;
સારંગા વકત્રં, પુન્ય પવિત્રં, મિત્રા મિત્રં સાવિત્રં. જો૦ ૧
વિષ્મય ત્રય ચિત્રં, ચામર છત્રં, શીસ ધરિત્રં પાવિત્રં;
પાાવત્રા સરણું, ત્રિભુવન શરણું, મુકુટ ભરણું આભરણું;
ગૌ અમૃત ઝરણું, જન મન મરણું, ભવ જલ તરણું ઉદ્ધરણું.૨
શિવ સંપતિ ભરણું, અઘ સંહરણું, વરણા વરણું આદરણું;
આણા અતિ પાલં, ઝાખ ઝમાલં, નિત ભૂપાલં અજુઆલં;
અષ્ટમ શસિ ભાલં, દેવ દયાલં, ચેતન ચાલં સુકુમાલં. જો૦૩
ત્રિભુવન સુકુમાલં, શોભા શાલં, કાલ નુ કાલં ભય ટાલં;
શૃંગાર રસાલં, મહિમા લંકે–હૃદય વિશાલં ભુપાલં;
સવિ શોભા સંગં, દગ્ધ અનંગં, સિસ ભુજંગં ચતુરંગં. ૪

પદ ૧૮૧ મું, જિન સ્તવન. ૪

રાગ—દેશ—સોરઠ—બુત અશ્વર ફીરકે ઈશ તરફ—એ—રાહુ
તાલ—ગઝલ.

મુખ બોલ જરા યહ કહુ દેખરા, તું ઓર નહીં મેં ઓર નહીં. ટેક.
તું નાથ મેરા મેં હું જાન તેરી, મુજે કયું વિસરાઈ જાન મેરી.
જબ કરમ કટા ઓર ભરમ ફટા.—તું ઓર નહીં—મુખ૦ ૧
તુંહે ઈશ જરા મેં હું દાસ તેરા, મુજે કયું ન કરો અબ નાથ ખરા;
જબ કુમતિ ટરે ઓર સુમતિ વરે—તું ઓર નહીં—મુખ૦ ૨
તુંહે પાસ જરા મેંહું પાસ પરા, મુજે કયું ન છોડાવો પાસ ટરા;
જબ રાગ કટે ઓર દ્વેષ મિટે—તું ઓર નહીં—મુખ૦ ૩
તુંહેઅચર ખરા મેહું ચલનચરા,મુજે કયું ન બનાવો આપ સરા;
જબ હોશ જરે ઓર સાંગ ટરે—તું ઓર નહીં—મુખ૦ ૪
તુંહે ભૂપવરા શંખેશ ખરા, મેંતો આતમ રામ આનંદ ભરા;
તુમ દરસ કરી સબ ભ્રાંતિ હરી—તું ઓર નહીં—મુખ૦ ૫

પદ ૧૮૨ મું, જિન સ્તવન. ૫

આત્મબોધ રૂપે

રાગ—સીંધ—ભૈરવી—કાસીદા લાદે ખબર યારકે ઘર જાનેકી
એ—રાહુ—તાલ—ગઝલ.

ધ્યાનમેં જિનકે સદા, લયલીન હોના ચાઇએ;
જ્ઞાન ગુન જ્ઞાનીસે લે, પરવીન હોના ચાઇએ—ટેક.
રાહુ સંજમકી પકડ, કલ્યાણકી સુરત મીલે;
કાલ ગફલતમેં સજન, નાહક ન ખોના ચાઇએ. ધી૦ ૧
ધર્મકી ખેતી કીયા ચાઈએ, જમીનકું સાફ રખ;
બીજ સમકિતકા હૃદયમેં, રસસેં બોના ચાઈએ. ધી૦ ૨
કામના મનકી સફલ, આનંદસે પૂરન ભઈ;
અબતો સુમતા સેજ ઉપર, સુખસેં સોના ચાઈએ. ધી૦ ૩
કહેત ચુની અપને ઘર, આંગનમેં ફલે કલપ;
બોહોતક પકનસે મુક્તિ, ફલસે હોના ચાઈએ. ધી૦ ૪

પદ ૧૮૩ મું, જિન સ્તવન. ૬

રાગ–કાલીંગડો–હરે કોઈ ગંગા જાય ગોદાવરી–એ–રાહ

તાલ—દાદરો.

પ્રભુ મેં તો નરક નિગોદકો વાસી,
પ્રભુ મેરી કાટો કરમકી ફાંસી. પ્રભુ૦ ટેક.
હિંસા બનાઈ મેને હાર હીયાકો, દયા કરી મેને દાસી. પ્ર૦ ૧
કુગુરૂ કલેજાકી કોર કરતહે, સંતનકું કહે રાશી. પ્ર૦ ૨
તન મનમેં મેરે કુમતિ વસત હે, સુમતિ નાર દુર નાસી. પ્ર૦ ૩
મન મત વાલો મેરો મદમેં મગનહે, સૂલિ સેજ ઢલી ખાસી. પ્ર૦ ૪
ઉવટ વાટ ચલત જિનદાસો, જગમેં હુઈ મેરી હાંસી. પ્ર૦ ૫

પદ ૧૮૪ મું, જિન સ્તવન. ૭

રાગ–કાફી–હોરી–તાલ–દીપચંદી.

મોકું એસો ભેદ બતાયો, જ્ઞાન તો અબ હું પાયો–મો–ટેક.
એતા દિ દિલમેં યું જાનત, વેદકો અરથ મેં પાયો;
અરિ અરિ લાલા—વેદકો અર્થ મેં પાયો;
પણ પ્રભુ મુખસેં અર્થ સુન્યો જબ,
સોઈ અર્થ ઠેરાયો—જ્ઞાન તો અબ હું પાયો. મો૦ ૧
ઓહી અર્થ ઓહી અક્ષરમે, પણ મેં કબ હું ન પાયો;
અરિ અરિ લાલા—પણ મેં કબહું ન પાયો;
કેવળ જ્ઞાન બિના સબ એસો,
જુઠકું સાચ ઠેરાયો–જ્ઞાન તો અબ હું પાયો. મો૦ ૨
ઇંદ્ર ભૂતિ આદેં સબહીકો, સંશય તિમિર હરાયો;
અરિ અરિ લાલા, સંશય તિમિર હરાયો;
હાથ જોડ પ્રભુજીકે આગેં.
વિનય શું શિશ નમાયો–જ્ઞાન તો અબ હું પાયો. મો૦ ૩

પદ ૧૮૫ મું, જિન સ્તવન. ૮

રા—કાનડો—તાલ—તીતાલ.

દરિશન પ્રાનજીવન મોહે દીજે–દરિશન.

બિને દરિશન મોહે કલ ન પરતુ હૈ, તલફ તલફ તન છીજે–ટે.
કેહા કહું કછુ કહુત ન આવત, બિન સેજા કયું જીજે;
સોહું ખાઈ સખી કાહુ મનાવો, આપહી આપ પતીજે. દ૦ ૨
દેઉર દેરાની સાસુ જેઠાની, યુંહિ સબ મિલ ખીજે;
આનંદઘન બિન પ્રાન ન રહે છિન, કોડી જતન જો કીજે. ૩

પદ ૧૮૬ મું, જિન સ્તવન. ૯

રાગ–કાનડો–બીન વતન ઈનસાન બોલે કબ થકી બાત
એ–રાહ–તાલ–સુરફાગ તથા રાગ–ખમાચ–આજ
સામ માહેલીનો બંસરી બજાય–તાલ–દાદરો.

સમતા મુખવાસ આસ, દાસ તેરો ચાવે;
સબી સનકું બીણાસ આઠ મદસું બાથ આવે. સ૦ ટેક.
એસો કોઈ સુભટ સુર, દર્શન સોહી પાવે;
સુરપતી સુખ સેજ ત્યાગ, ગુણ તુંમારા ગાવે. સ૦ ૧
અબ નિરખત જિનરાજ છબી, તૃપતી નહિં પાવે;
જોબન તન ધન તજી, તેરો ચરણ સરણ ભાવે. સ૦ ૨
જિનદાસને ઓર ન રૂચે, એક બોધ બીજ પાવે;
સમતા સુખ વાસ આસ, દાસ તેરો ચાવે. સ૦ ૩

પદ ૧૮૭ મું, જિન સ્તવન. ૧૦

રાગ–કાનડો–તાલ–ચોતાલ.

ધ્રુપદ.

આજ આનંદ ભયો, પ્રભુકો દર્શ લહ્યો;
રોમ રોમ સીતળ ભયો, પ્રભુ ચિત્ત આયો હે–આ–ટેક.
મન હું તે ધાર્યો તોહે, ચલકે આયો મન મોહે;
ચરણ કમળ તેરો, મનમેં ઠહરાયો હે. આ૦ ૧
અકલ અરૂપી તુંહી, અકલ અમૂરતિયોહી;
નિરખ નિરખ તેરો, સુમતિ શું મિલાયો હે. આ૦ ૨
સુમતિ સ્વરૂપ તેરો, રંગ ભયો એક અનેરો;
વાઈ રંગ આતમપ્રદેશે, સુજશ રંગાયો હે. આ૦ ૩

પદ ૧૮૮ મું, જિન સ્તવન. ૧૧

રાગ—ધનાશ્રી તથા રાગ—ભૈરવી—બેઉમાં ચાલેછે—તાલ—ચોતાલ

ધ્રુપદ

પ્રભુ તેરો ગુન જ્ઞાન કરત મહામુનિ ધ્યાન,
સમરત આઠો જામ, હૃદેમેં સમાયો હે. પ્ર૦ ટેક.
મન મંજન કર લાયો, શુદ્ધ સમકિત ઠહરાયો;
વચન કાય સમજાયો, એસે પ્રભુકું ધ્યાયો હે. પ્ર૦ ૧
ધ્યાયો સહી પાયો રસ, અનુભવ જાગ્યો જસ;
મિટ ગયો ભ્રમકો રસ, ધ્યાતા ધ્યેય સમાયો હે. પ્ર૦ ૨
પ્રગટ ભયો મહા પ્રકાશ, જ્ઞાનકો મહા ઉલ્લાસ;
એસો મુનિ રાજ તાજ, જસ પ્રભુ છાયો હે. પ્ર૦ ૩

પદ ૧૮૯ મું, જિન સ્તવન. ૧૨

રાગ—માલકોશ—ધ્રુપદ—તાલ—ચોતાલ.

જ્ઞાનાદિક ગુણુ તેરો, અનંત અપર અનેરો,
વાહી કીરત સુન મેરો, ચિત્ત હુ જસ ગાયો હે. જ્ઞા૦ ૧
તેરો જ્ઞાન તેરો ધ્યાન, તેરો નામ મેરો પ્રાન;
કારણુ કારજ સિધ્ધો, ધ્યાતા ધ્યેય ઠહરાયો હે. જ્ઞા૦ ૨
છૂટ ગયો ભ્રમ મેરો, દર્શન પાયો મેં તેરો;
ચરણુ કમલ તેરો, સુજસ રંગાયો હે. જ્ઞા૦ ૩

પદ ૧૯૦ મું, જિન સ્તવન. ૧૩

રાગ પંજાબી.

ખતરા દૂર કરનાં દૂર કરનાં, એક ધ્યાન સાહેબકા ધરનાં. ખ૦
જબ લગ આતમ નિર્મલ કરનાં, તબ લગ જિન અનુસરનાં.
ધન કણુ કંચનકૂ ક્યા કરનાં, આખર એક દિન મરનાં. ખ૦ ૩
મોહ મિથ્યાત માહા મદ કરનાં, સુમતિ ગુપ્તિ ચિત્ત ધરનાં.
સંવર ભાવ સદા મન ધરનાં, આતમ દુર્ગતિ હરનાં. ખ૦ ૪
જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ પાયે પરનાં, શિવ સુખકૂં અનુસરના. ખ૦

પદ ૧૯૧ મું, જિન સ્તવન. ૧૪

જબકે કલંદર બન બન ફીરકે—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

તું પ્રભુ ત્રાતા તું પ્રભુ દાતા, એકજ જિનવર તું આધાર;
તુજ વિણુ સ્વામી સેવક જનને, વેગે કયાંથી આવે પાર;—ટેક
નથી ધન કણુ કંચન મારે કાંઈ કામ,
પુણ્યના પ્રભાવે મળે દામને દમામ;
વાંછું આપ દર્શન નાથ ઠામોઠામ—નથી—તું૦ ૧
છતાં ત્યાગીને વિરાગી દેવ તમે છો દયાળ,
નાથજી સમર્થ જાણી યાચું છું આવાર;
નવિન ઉતારો નાથ પ્રભુ ભવપાર—નથી—તું૦ ૨

પદ ૧૯૨ મું, જિન સ્તવન. ૧૫

શહેનશાજી જાય આલંમદાર—એ—રાહ—તાલ—દીપચંદી.

પ્રભુ તેરો ગુણ અનંત અપાર—પ્રભુ તેરો ગુણ અનંત અપાર;
સહસ રસના કરત સુરનર, તોહી ન પાવે પાર. પ્રભુ૦ ૧
કોન અંબર ગિને તારા મેરૂ ગિરિકો ભાર,
ચરમ સાગર લહિર માલા, કરત કોન વિચાર. પ્રભુ૦ ૨
ભક્તિ ગુણ લવલેશ ભાખ્યો સુવિધિ જિન સુખકાર
સમયસુંદર કહુત હમકું સ્વામી તુમારો આધાર. પ્રભુ૦ ૩

પદ ૧૯૩ મું, જિન સ્તવન. ૧૬

રાગ—ભૈરવી—હયે તુંએ લાલ ચમની—એ—રાહ—તાલ—રૂપક.

વાણી શિવગતિ ગમની, એતો ક્રોધાદિક શમની;
એતો દુર્ગતિની દમની, જાવે ભવ ભવકી ભમની.
અમૃતકી હે ધ્વની ધ્વની, જિનવર મુખસે સુની સુની;
માંગરોલ મંડળી ભઈ ગુની ગુની, ગુની ગુની અક્ષયજ્ઞાન મુની મુની.

પદ ૧૯૪ મું, જિન સ્તવન. ૧૭

એ બદીમેં પાયા ગમ, અરે આદમ–એ–રાહુ–તાલ–લાવણી.

જિન પૂજન જાતે હમ, ધરી આનંદ,
એ માલન લાવે ફૂલ, તયારી કર કેસર ચંદન;
એ વીતરાગ ભગવાન, કરો ગુણ ગાન;
ધરો એ ધ્યાન, મિલે બહુ માન;
તિરે ભવતીર, બડે મહાવીર;
મેરૂ પરે એ ધીર, હુયે સાહસ ધીર;
કર કર્મ શત્રુકા નાશ, ભયે પ્રભુ કેવળ જ્ઞાન પ્રકાશ,
જાય શિવમંદિર કીના વાશ, ભયા નિજગુણકા જહાં પ્રકાશ;
માંગરોલ સંગીત અભ્યાસ, અક્ષય જ્ઞાની પરમાનંદ. ધ૦ ૧

પદ ૧૯૫ મું, જિન સ્તવન. ૧૮

જંગલો–જીલો–તાલ–તીતાલ–પંજાબી.

મેરો મન લગો તુમસેં જિનેંદ્ર–મેરો મન લગો તુમસેં જિનેંદ્ર,
તુમદરસદેખનાશજાતસબીદુખ, ઓરઉપજતઉરમેંઆનંદ. મે૦
જ્ઞાન કળા જાગી અબ મોરી, શાંતિ છબી નિરખી જિન તોરી;
અબજાનીભવસુફલભયોમેરો, તનમનધનપ્રભુજીકોબંદ. મે૦ ૧
અષ્ટ દ્રવ્ય લે જો જીવ ધ્યાવે, મન વાંછીત ફળ નીશ્ચે પાવે;
એસે દીન દયાળ પ્રભુ તુમ, નાગ નાગણી કીએ ધનંદ. મેરો૦ ૨
હાથ જોડ સ્તુતિ કરત હું, તુમ ગુણ અબ પ્રભુ ચિત્ત ધરત હું;
નેમીચંદગાંધર્વકીઅરજીએહી, સાહિબ કાટો કરમફંદ. મેરો૦ ૩

પદ ૧૯૬ મું, જિન સ્તવન. ૧૯

હજાર શુક્ર હુએ ખુદા–એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

હજાર સુર્ય તેજસેં અનંત તેજ હુયે,
ભા મંડળે સમાયકે સ્વછંદ દર્સ્ય હુયે;
કાટિક ચંદ્ર સૌમ્યતા મુખારવિંદ હુયે,
જાકી મુર્ત્તિ મોહનગારી, જિનેંદ્ર જયકારી;
મુકુટ કુંડલ આંગી જો હે જડાવકા,

માંગરોલ મંડળ ગાવે, જો અક્ષય જ્ઞાન પાવે;
દાન કેવળ જ્ઞાન દે, હે સ્વભાવકા.—હજાર૦ ૧

પદ ૧૯૭ મું, જિન સ્તવન. ૨૦

મે તોરે વારી વારી તન મન ધન સબ તજ લીનો.
એ—રાહ—તાલ—તીતાલ

તોરી છબી પ્યારી પ્યારી તન મન ધન સબ તજ કર;
વારી વારી જાવું કાહે તુને મેરો તન મન ધન હરલીનો,
અરજ અરજ મોરી સુનો સુનો મેહેરબાન;
ધારી ધ્યાન, ધારી ધ્યાન, ધારી ધ્યાન સુનો સુનો,
નિસદીન પલછીન મનહર જિન જિન;
દિલધારી ઉપકારી છો આધારી મેં વિચારી,
એ માની માની મેરે મન સેવા તેરી ધન ધન;
અક્ષય જ્ઞાન ધારી ધારી ધારી. તોરી૦ ૧

પદ ૧૯૮ મું, જિન સ્તવન. ૨૧

રાગ—કલ્યાણ—નમીએ નીત હરી દ્રઢ કરી મન—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

પ્રણુમી નિત જિનવર દ્રઢ કરી મન,
રમીયે સબ મીલ, કરી એક તન મન—કેક.
તાલ તુમકતા થોગ થોગ, તિતીતયા દિગ દિગ;
તાનન તદીયનરે, તનનનનનનન તદીયનરે;
ધેતર, કટતા, તરકટ ધિધિકટ ધાતર કટતા તિરકટ ધુમકટ;
થોગ તત થોગ તત તતથૈયા, તતથૈયા તત;
ધાગિંધા, ધાગિંધા, કિટકીટ ધાકિટ કીટ તાકિટતક,કિટ,તક
ચટપટલે, ચટપટલે, ચટપટ ચતુર ચનનન;
મનને મારી તારા તનને તનન—પ્રણુમી.
જન મન રંજન પ્રભૂ, ભય ભંજન હરત દારિદ્ર દુઃખ;
કરત સહુને સુખ, નિજહિત, પ્રીતે નિત ચિત્ત ચાહો જિનવર
ત્રિભુવન એહી પતી, તારત અપાર દાતા;

ધ્યાતા સુખ દાતા, મુકે નહીં વિસરજન;
સંગીત સાજકર, તન ધન મન કરિ;
માંગરોલ મંડળી, તુમ ગુન સ્મરન;
જન તું જાણુ જગદીશ્વર જનનન, ધર્મધાર વીતરાગકો ધરમન;
છનન છનન છીંછીં, છોમ છનનનનન;
બેઉ કર જોડી, કર કર, કર કર અરજ પ્રભુકો કર. પ્ર૦ ૨

પદ ૧૯૯ મું, જિન સ્તવન. ૨૨

એસા ધોકા દેને વાલે મેને લાખો દેખે ભાલે–એ–રાહ
તાલ—તીતાલ.

એસા પ્રભુજીકા દરિશન કરલો પ્યારે ભાવે. એસા૦ ટેક.
પ્રભુ તું હે મોરો શિરતાજ, મેં હું તોરો સેવક આજ;
બીનતી મોરી સુનો રાજ, અર્જ કરે છે સેવક આજ. પ્રભુ૦ ટેક.
લખ ચોરાસી ભવમેં ભટકયો, નરક નિગોદે બહુ દુઃખ પાયો;
આર્ય ક્ષેત્ર મેં પુન્યે પાયો, અબ તુમારા શરણે આયો,
તુમ સુનો ત્રીલોકનાથ, તુમ છો જગ તારણ હાર;
મુજે શિવ પદ આપો આજ, ખુલે દિલસે કહું છું આજ. પ્રભુ૦ ૧
ઐસી અરજી પ્રભુ મેરી સુનો, અષ્ટ કર્મસે મુજકું છોડો;
પંચમ ગતિ પ્રભુ મુને આપો, અરજી સુનો મેરી સુનો;
મેં હુ ચરણુકે આપકે દાસ, સરણુ તીહારો આપો નાથ;
મુજે ઉતારો ભવ પાર, તુંમે પમાડો ભવસાગર પાર;
જગ દીપક ચન્દ, તુજે સેવત ઈન્દ;
કર્મ કાટો જડ મુલ,–તોરી શક્તિ અપરંપાર;
શ્રીમાંગરોલજૈનસંગીતમંડલી ગુનપ્રભુ તોરા ગાવે–એ–પ્ર૦ ૨

પદ ૨૦૦ મું, જિન સ્તવન. ૨૩

રાગ–ભૈરવી–જાનતી હો જાનતી હો ધ્યાનસે—એ—રાહ
તાલ તીતાલ.

ધ્યાન તેરો, ધ્યાન તેરો, ધ્યાનસેં,
મેરા જિનવર તેરો નામ, મેરો પ્રાન ધરૂં ધ્યાન;

હાજર હું લીયા કરૂં, લીયા કરૂં લીયા કરૂં–ધ્યાન—ટેક.
હાજરતુજપર તનમનધન એક,હાથજોડકેવિનતીકરૂંમાનોમાનો
પ્રાણ પ્યારા માનો માનો, તાર તાર તું પાર ઉતાર તું;
સાર સાર મુજ કાજ સાર,
મેરે જિનવર સુન સુન સુન સુન ધ્યાન તેરો;
હાજર હું લીયા કરૂં, લીયા કરૂં લીયા કરૂં. ધ્યા૦ ૧
માંગરોળ મંડળ તુજ ગુન સમરન
તાન માન લય ધ્યાન ધ્યાનસે ગાએ ગાએ,
દીલભર દરશન તુમ ચરનનસે પાએ પાએ,
સપ્ત સ્વરસેં તીન ગ્રામસે તાલ માનસે ભાએ ભાએ,
ત્રિભુવન દાન, સુખ કર ત્રાતા;
નામ તેરો કેસવ હું લીયા કરૂં લીયા કરૂં લીયા કરૂં, ધ્યાન૦ ૨

પદ ૨૦૧ મું, જિન સ્તવન. ૨૪

રાગ–ભૈરવી–આજ હમારી ધ્યાન તુમારી–તાલ–તીતાલ.
આજ હમારે સુરતરૂ પ્રગટે, આજ આનંદ બધાઈ હે;
શ્રી જિનવર મુખચંદકું નિરખત, નયનામૃત બરસાઈ હે;
ચંદ ચકોર જ્યું ધ્યાન લગી હે, રોમ રાજી ઉલસાહી હે;
પલ પલ તુમ બીન મુજકું ન કછુ કલ,
ભજન માનન કર જો હુયે શ્રીવર;
ઇનકુંહિં દીલ ધર જિમ ભવજલ તર,
અઘસેં કછુક ડર ભજ મન જિનવર;
જનમ સફલ કર જિન મુજ મન ધર,
અક્ષય જ્ઞાન ભર મિટે મોહ લસ્કર. આ૦ ૧

પદ ૨૦૨ મું, જિન સ્તવન. ૨૫

રાગ–કલ્યાણ–દીલદારી કીનીરે–એ–રાહ—તાલ—તીતાલ.
પૂજા ના કીનીરે, અરે હો ચેતન, શ્રી જિનવરકી;
શ્રી ગુણધરકી, શિવવરકી, સુખકરકી મિથ્યા સંગતિને
ચિત્ત વૃત્તિ છિની રે, અરે હો ચેતન–પૂજા–એ–ટેક.
કાલ અનંતે યોંહિં ભટકયો, શ્રી જિનવરકે ગુણ નહીં જાને

અબતો દિલસેં ધરકે, જિન પૂજા કીનીરે. અ૦ ૧
વિધિ પૂર્વક નિત્ય પૂજા કરતે, સો ભવિયાં સબ ગુણકું ધરતે;
અઘકું હરતે વરતે, મુક્તિ પદ લીનીરે. અ૦ ૨
અક્ષય જ્ઞાન માંગરોલ મંડળી, શ્રી ગોડિચા વિભૂ વિશ્રામી;
પૂજા કરતે વરતે, નિજગુણ ભીનીરે. અ૦ ૨

પદ ૨૦૩ મું, જિન સ્તવન. ૨૬

શ્રી શ્રી શાંતિનાથ જોડું હું બે હાથ—એ—રાહ—તાલ—દાદરો.

જય જિનેશ્વરા તુંજ ઈશ્વરા, હમેશના કલેશને નિવારકેશ્વરા. ટે.
જય મંગલ વર્તે તુજ નામે, જપતાં પાતિક જાય;
મંગલ કારી મૂર્તિ તારી, દીઠે દુરિત પલાય. જ૦ ૧
આદિ રૂપ પરમેષ્ટી માંનું, ૐકારે આદેય;
શિવ પદ દાતા યોગીને તું, એક ધ્યાનથી ધ્યેય. જ૦ ૨
સર્વ કાર્યમાં વિઘન નિવારે, દે શાંતિ શ્રીકાર;
અક્ષય જ્ઞાન માંગરોલ સંગીત, મંડળીને વિસ્તાર. જ૦ ૩

પદ ૨૦૪ મું, જિન સ્તવન. ૨૭

બંદી તુમારી ચરણકી—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

આજ મેને દેખ્યો જિનંદ મુખચંદ, મિટત દુખકંદા;
મેં તો હું તેરા બંદા, તેરી સેવાસેં પાવું આનંદા. જિ૦

સાખી.

પ્રભુ મુજ મનચંદા, મિટેગા ભવફંદા;
ગુન ગાવું સુછંદા, અમંદા જિ૦ ૧
રત્ન સિંહાસન બેઠતે, વર્ધ્ધમાન ભગવંત;
છત્રત્રય ચામર ઢલે, ભામંડલ ઝલકંત. જિ૦ ૧
દુંદુભી દેવ બજાવતે, દેવાસુર પૂરંત;
અશોક વૃક્ષે શોભતે, પુષ્પ વૃષ્ટિ મહકંત. ૨
ભવ્ય કમલ પ્રતિબોધતે, વાણી અમૃત ધાર,
માંગરોલ ગાયન મંડલી, અક્ષય જ્ઞાન પ્રચાર. આ૦ ૩

પદ ૨૦૫ મું, જિન સ્તવન. ૨૮

કોઈ હાલ કહો જાકે–તાલ–લાવણી

પ્રભુ તુંહિં તુંહિં તુંહિં, મેરા જન્મ ગયા યુંહિં. ટેક.
કાલ અનંતા ભવમેં ભટકયો, મીલે નહિં ભગવાન,
અબતો દેખ્યા મેં કેવલ જ્ઞાન, અરજમેરીમાનધરતહુંધ્યાન. ૧
ઇતને દિનતો નાહિં પીછાન્યા, ભુલ્યો મિથ્યાત્વે ભાન;
અબતોપાયોસમકિત પાન, આયા અબ જ્ઞાન અરે દિલજાન ૨
સુંદર મંદર કયા કરૂં ધનકું, કયા કરૂં ખાનરૂ પાન;
મેરે એક તુંહિ ભગવાન,કહ્યામેરામાન, કરૂંગુનગાન. પ્રભુ૦ ૩
માંગરોલ જૈન ગાયન મંડળીકા, એક તેરેપર ધ્યાન;
અબતો દીજેં અક્ષય જ્ઞાન, મીલે મુજ માન એહિ તુજ દાન. ૪

પદ ૨૦૬ મું, જિન સ્તવન. ૨૯

ચતરાબકાવલી–લપન છપન–એ–રાહ.

દિલદાર હવે મને તારકે, જિમ કરી કર્મની કસ ત્રૂટે.–ટેક.
આટલા દિન ભૂલ્યો માહરૂં નસીબ કમ,
મિથ્યાત્વિની સંગતીથી પામ્યો ન ગમ;
પ્રતિદિન પુજું હવે, તાહરા કદમ. દિ૦ ૧
તાહરી ભકિત પામી ભલે પામ્યો જનમ,
રૂડી તાહરી મુરતિથી મોહ્યું મારૂં મન;
માંગરોલ જૈન ગાયન મંડલી, જ્ઞાનથી મગન. દિ૦ ૨

પદ ૨૦૭ અભિનંદન જિન સ્તવન.

રાગ–માઢ–મેરા ગમકા તરાના સુનીએ ફીસાના–એ–રાહ
તાલ–દાદરો.

અભિનંદન સ્વામી, અંતર જામી, દીન દયાલુ તું;
અરજી મોરી, સાંભળો થોરી,કૃપા કરોરી,તારક નામ તુમ.અ૦
સુત સિદ્ધાર્થા માતનોરે, નીરખત નયન આનંદ;
સંવર ભૂતી કુળ દીપતારે, ત્રીભુવનમાંહે જિણંદ;

દરશ કરત, દુરીત ટલત, હુરત મીથત, તારક નામ તું. અ૦૧
ધનુષ સાડા ત્રણુની રે, દેહી કંચન વાન;
પુરવ લાખ પચાશનું રે, આયુ તણો બહુ માન;
નયરી અયોધ્યા, રાજ કરંતા, મોક્ષ દીયંતા, તારક નામ તું. અ૦૨
શ્રી માંગરોળ જૈન મંડળી રે, વીનતી કરે કરજોડ;
સેવક તાહેરા જાણીનેરે, પોહોચાડો મન કોડ;
કેસવ ગાવત, દરસ પાવત, સરન આવત, તારક નામ તું. અ૦ ૩

પદ ૨૦૮ મું, ચંદ્ર પ્રભુ જિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો—પ્યારે સુન સરધુન કલપાંત જીયા—એ—રાહ
તાલ—પંજાબી.

છબિ રસીલી રંગીલી જિનરાજ તુમારી,
તુમ દરીસન હરખાય મોરા જીયા. છબિ૦ ટેક.
ચંદ્ર બદન મુખ ચંદ્ર જિનેશ્વર,
અષ્ટમા જિનવર તુંહી અલવેશ્વર;
તારો તારો મોએકું ભવ સમુદ્રસે તારો તારો,
એક તાન, ગુન ગ્રામ, તુમ નામ, ધરૂં ધ્યાન;
ચરન કમલ પ્રભુ સરનન આયા. છબિ૦ ૧
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,
ભક્તિ કરનકું, આએ ભાવે સઉ મીલી;
ગાએ ગાએ નાચે બાજે મૃદંગ સ્વરન ધુમ,
છછ છુમ, છછ છુમ, છછ છુમ, છછ છુમ;
કેસવ તુસારા ગુન કર જોડી ગાયા. છબિ૦ ૨

પદ ૨૦૯ મું, અનંત જિન સ્તવન.

રાગ—પૂરવી—ધ્રુપદ—ખોયું સર્વ વિકળ વીહુરણુ—એ—રાહ
તાલ—ચોતાલ.

ભુલ્યો સર્વ ભ્રમત ભ્રમત, હું રહ્યો અસરણુ નિરાધાર;
બાલ અજ્ઞાન તો મલ્યો આજ—ભુલ્યો—ટેક.

હેત્રનમેં તુંહી દેવ, સુર મળી કરે સેવ;
અરિહંત શ્રી અનંત, સાચા મહીર નજર કરીએ;
દાસ તુમારો જાણી કાજ. ભુલ્યો૦ ૧
આશા પુરો મોરી સ્વામી, દુઃખ સહુ દુર વામી;
તારો મોહે દેવા તારો દેવા, માંગરોળ મંડળ મીલ;
તુમ ગુન કેસવ ગાય. ભુલ્યો૦ ૨

પદ ૨૧૦ મું, અનંત જિન સ્તવન.

શહેનશાહુજી, જાય આલમંદાર–એ–રાહુ–તાલ–દીપચંદી

તારોજી તારોજી તારોજી રાજ,
અનંત પ્રભુ ભવથકી તારોજી રાજ–ટેક
જીવાયોની માંહે ભમ્યો કેઈ વાર,
નરકની વેદના સહી અપાર. તારોજી૦ ૧
મલ્યા પ્રભુ આજ આનંદ અપાર,
દીજે પ્રભુ સમકિત દર્શન સાર. તારોજી૦ ૨
માંગરોળ જૈન સંગીત ધરે તુમ ધ્યાન,
પ્રભુ તુમ સેવાથી અક્ષયજ્ઞાન. તારોજી૦ ૩

પદ ૨૧૧ મું, અનંત નાથ જિન સ્તવન.

રાગ–છાયા–કેદારો–મોરા અલમન કરીયો રે–એ–રાહ
તાલ–તીતાલ.

મોરી અરજ હે સુનીયો રે, શ્રી અનંત જિનેશ્વર;
તન મનસે ધરૂં તુમ ધ્યાન આજ—મોરી—ટેક.
જે કોઈ આયે તુમ સરનનકું, નવ નીધ રિદ્ધિ ઘર પાએ હે;
કર્મ કઠીન સબ દુર મીટાએ, આવાગમન નિવારે. મો૦ ૧
મેરે મનમેં તુમહી બસ્યોરી, ઓર ઠોર નહીં જાઉં;
નીસ દિન પલ છીન ધ્યાન ધરૂં તુમ,ઔર દેવ નહીં ધ્યાવું રે.૨
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,ચૌદશમા જિન દરિસન પાએ
કેસવ ગુન તુમ ગાએ બજાએ, અબ મોહે પાર ઉતારે. મો૦ ૩

પદ ૨૧૨ મું, ધર્મ જિન સ્તવન.

જાઓજી જાઓજી—એ-રાહ-તાલ-લાવણી

ધર્મ જિનેશ્વર ચરન સરન આએ
મનહર તુમ દરશન પાએ, સુરનર મન મોહન ભાએ-ટેક
સમવસરણ પ્રભુ દેશના દીએ સારી
તાર્યા બહુ નરને નારી-ભવ સમૂદ્ર ઉતારી
તુજ મુખપર જાઉં બલિહારી, મુરતી લાગે પ્યારી. ધર્મ૦ ૧
માંગરોળ મંડળી સરગમ ગાએ-ગાએ-ગાએ-ગાએ-ભાએ સારે
સારી સારી ગગ મમ પપ ધધ નીની સા
નાચ કરત સબ થૈયા તત થૈયા તત
કેસવ તુમારો દાસ, પુરો મન વંછિત આસ. ધર્મ૦ ૨

પદ ૨૧૩ મું, કુંથુ જિન સ્તવન.

જય જય જગ ત્રાતા એ પ્રભુ સાચા—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

જય જય જગ કરતા, ભવ દુઃખ હરતા, સરતા ભવિયણ કાજ;
શ્રી કુંથુ જિનેશ્વર રાજ, શિર તાજ મમ કાજ;
ભવ તારો, મહારાજ, રાજ, રાજ, તુંહીં ત્રાતા—જ૦ ૧
જય અજ અવિનાશી, શિવસુખ વાસી, ભાસી તુમ ગુણવાણ;
હું ભુલ્યો ભમત અજાણ, દીલ આણ, દીઓ નાણ;
માંગરોળ મંડળ, ચહાતા, કેસવ ગાતા. જ૦ ૨

પદ ૨૧૪ મું, મલ્લી જિન સ્તવન.

જેજેવંતી—તા દેરના દેરના દેરના તનનરે—એ—રાહ—તાલ—
ચોતાલ તથા દાદરો બેઉમાં ચાલે છે.

મલ્લિ જિન આનંદ કંદ ચંદ રે
આવે સુર—નર નારી મીલી—હરખ સું
ચરણ કમલ વૃંદ. મલ્લી૦ ટેક.
મીથીલાપુરી જનમીયા પ્રભુ,
કુંભ નરેસર કેરો નંદ,

કાંછન સોહે કળસ પ્રભુ,
નીલવરણુ સુખ કંદ ચંદ રે. મલ્લી૦ ૧
માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,
વીનતી કરે બેઉ કરજોડી,
કેસવ તોરો દાસ આસ પુરો, મોરી તુંહી જીણંદરે. મલ્લી૦ ૨

પદ ૨૧૫ મું, મુનિ સુવ્રત જિન સ્તવન.

રાગ—જંગલો—નેક નજરીયા જીયા મોરા નામ ન લીયા
એ—રાહ—તાલ—પંજાબી.

નેક નજર કરોરી મોપે તુંહીં જિનરાજ,
મુનિસુવ્રત મુરત મન બસીહે;
તુમ જિન દેખે મન મોહ્યે લીયો—નેક—ટેક.
વેગે આય દીખાય દીખાય દીખા
વેગે દરસ સરસ તુમ દીયો મોકું;
તુંહી જિન તાર લીયો. ને૦ ૧
મીલ આય બજાય બજાય બજા,
મીલી માંગરોળ સંગીત ગુન તુમ;
કેસવ હે ગાય લીયો. ને૦ ૨

પદ ૨૧૬ મું, નમિ જિન સ્તવન.

રાગ—ખમાચ—આજ મન બસ ગઈ—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ

આજ મન બસ ગઈ નમીજીકી સુરતીયા,
પ્યારી પ્યારી લાગત સલુની હે તીહારી;
પ્રભુકો દરસ અહો ભવીયા વાહુકો,
બીન દેખે ચેન ન પડત મોહે. આજ૦ ટેક.
ઈતને દીવસ તુમ બીન ભવ ભટકયો,
અબ મેં આય મીલો તુમે સ્વામી;
જાઉં તોરી સુરતપર વારી. આજ૦ ૧
શ્રી માંગરોળ જૈન સંગીત મંડળી,

ગાવત આવત ભાવત રી;
ફૂળ કેસવ ગુનહી ગ્રહ્યો રી. આજ૦ ૨

——:o:——

પદ ૨૧૭ મું, નેમ જિન સ્તવન.

પીયાકા સંદેસા મેરા કઈઓ જા–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

નેમજીકું, સંદેસા મેરા, કઇયો જા, જારે, સખી જારે જારે–
પીયાકું સંદેસા મેરા કઇયો જા—ટેક.
ગિરિવરપેં મોરા, સ્વામી ગયા હે,
આઈ બરખા રૂતુ શ્યામ રીસાયા;
યાદ આવત ઘરી, ઘરી પલ છીન ઉન બીન,
એકલી ન રહુંગી જા. પી૦ ૧
રાજુલ નીકસી, ગઈ ગિરનારે,
મીલી સહેસાબન, સામેંસું ન્યારી;
પંચ મહાવ્રત, તબ ગ્રહી,
નેમને રાજુલ શિવ સુખકું પાયા જા. પી૦ ૨
શ્રી માંગરોલ જૈન, સંગીત મંડળી,
આઈ દરશન ફરશન કરનેકું;
નાદ સ્વરસેં, કરે ઝનનન,
કેસવ તુમારો દાસ ગાવત બજા રે. પી૦ ૩

——:o:——

પદ ૨૧૮ મું, નેમનાથ જિન સ્તવન.

ખમાચી—ઠુમરી—તાલ—તીતાલ.

નેમી પીયા બીન જીયાકો ના પરત ચઈન,
હુય પરત ચેન નહીં પરત ચએન. નેમી૦ ટેક.
ઉન કાહે કરી મોરી ગુઈયાં ભએ હૈ બીરત ધારી,
ફીર ગયે સુન પશુવનકે બેન. નેમી૦ ૧
શું દેખો દેખો લોગો સજ, કાહેકો બીહાને આયે;
કૃષ્ન મુરારી લાયે, એસે કયા આયે પીયા દરસ દેન. નેમી૦૨

અષ્ટ ભવ પ્રીત ત્યાગી, એસે ક્યા ભયે બેરાગી;
શિવ સંગ પ્રીત લાગી, અમીચંદ સાહેબ ભજ દીન ઓ રૈન.ને૦

પદ ૨૧૯ મું, શંખેશ્વર પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

હુજાર શુક્ર હે ખુદા–એ–રાહ–તાલ–દાદરો–ચલતી.

શ્રી શંખેશ્વર પાસજી પ્રભુ પુરો મોરી આસ,
લળી લળીને વિનવું પ્રભુ હું છું તોરો દાસ. ટેક.
પૂરવ પુન્ય આયો નવ નિધ સુખ પાયો,
છાયા મુજ પર તોરી ચાહું જિનેશ;
ત્રિલોકનાથ સાચો, મેં તુંહી દેવ જાચો;
આપો મયા કરી શિવ સુખ વાસ. શ્રી૦ ૧
એ વિનતી છે મોરી, કૃપા દયાળુ તોરી;
માંગરોળ મંડળ પર રાખો હમેસ,
બેઉ કર જોડી આવે, કેસવ ગુણ ગાવે;
વામા દેવી સુત દેજો દરસ. શ્રી૦ ૨

પદ ૨૨૦ મું, શંખેશ્વર પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

નાંજી નાંજી નાંજી છેડો નાંજી–એ–દેશી.

તેં મુજ મોહ મહામદ પાયો, તેણે હું થયો મતવાલો;
તૃષ્ણા તરૂણી આણી મિલાવી, વચ્ચમાં કરિઅ દલાલો;
અલગી રહેને, રહેને રહેને રહેને. અલગી૦
હાંરે કાંઈ કુમતિ પડી છે કેડે. અલગી૦
તુજ દૂતીને કોણજ તેડે. અલગી૦ ૧
કર્મ નટાવો તું તેડી આવી, તેણે પણ માંડી બાજી;
મિથ્યા ગીત તણે ભણકારે, મુજને કીધો રાજી. અ૦ ૨
નરક નિગોદ તણા મંદિરમેં, પાતક પલંગ બિછાયો;
મુજને ભોળવી તિહાં બેસાડ્યો, પણ સુમતે સમજાયો. અ૦ ૩
જબ મેં મદિરા છાક નિવારી, સમકિત સુખડી ચાખી;
ઉપશમ રસ સુધારસ પીયો, ચિત્ત ચેતનને દાખી. અ૦ ૪
શ્રીશંખેશ્વર ચરણ સરોરૂહ, લાગી ધ્યાનની તાલી;
રૂપવિબુધનો મોહન પભણે, જિનમત સ્તુતિ લટકાલી. અ૦ ૫

પદ ૨૨૧ મું, પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

ચલો સખી મીલ દેખનકું-એ-રાહ-તાલ-પંજાબી.

વંદેહં જિનદેવં પાર્શ્વં, ષડ્વિધ દેવ દયાલં-વંદેહં જિનદેવં-ટેક.
વાણારસ્યાં પુર્ય્યાં યસ્ય, જાતં જન્મવિશાલં;
અશ્વસેનતનનંદનવંદિત, વિદલિતકલિમલજાલં. વંદેહં૦ ૧
કમઠાસુરમદમર્દનધીરં, કૃતાંતકર્મોતારં;
અગ્નિદહદૂભ્યાં ફણિની ફણિભ્યાં, દત્તનમસ્કૃતસારં. વં૦ ૨
રાગાદિ રિપુમારનિકારં, સંચિતદુરજયટારં;
રત્નત્રયાંબરભૂષણહૃદયં, દશવિધ ધર્મસુપાલં. વં૦ ૩
સમેતચલપર્વતશિખરં, મુક્તિગતંગુણમાલં;
જગત પ્રસિદ્ધાકીર્ત્તિર્યસ્યા, જાતાતં જિનપાલં. વં૦ ૪

પદ ૨૨૨ મું, વીર જિન સ્તવન. ૧

નાયકા સુનલે હાલત સારી-એ-રાહ-તાલ-મરાઠી લાવણી.

શ્રી જિનવર જયકારી, સજ્જનતા ભારી,
પીડા દેવ પણ પીડા ન ધારી, એવા કરૂણાધારી;
ચંડકૌશિક સુરપાણી જક્ષે, કીધી પીડા ભારી;
આખર પણ એ પીડક જનને, લીધા ઉદ્ધારી;
માંગરોળ મંડળીના ઉપકારી, દે મતિ સુધારી;
વીર જિનેશ્વર અક્ષય જ્ઞાની, શિવગતિ દાતારી. ૧

પદ ૨૨૩ મું, વીર જિન સ્તવન. ૨

રાગ-ધન્યાશ્રી.

ગિરૂઆ રે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્દ્ધમાન જિનરાયા રે;
સુણતા શ્રવણે અમી ઝરે, માહારી નિર્મલ થાયે કાયા રે. ૧
તુમ ગુણ ગણ ગંગા જલે, હું ઝીલી નિર્મલ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશિ દિન તોરા ગુણ ગાઉં રે. ૨

ઝીલ્યા જે મંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસે રે;
જે માલતી ફૂલે મોહીયા, તે બાવલ જઈ નવિ બેસે રે. ગિ૦૩
એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રાચ્યા ને વલી માચ્યા રે;
તે કેમ પરસુર આદરૂં, જે પરનારી વશ રાચ્યા રે. ગિ૦૪
તું ગાત તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુઝ પ્યારો રે;
વાચક યશ કહે માહરે, તું જીવન જીવ આધારો રે. ૫

પદ ૨૨૪ મું, પંચ પરમેષ્ટી સ્તવન.

લાવણી—બીરજોરી નામીલી સખીરી—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ.

અરિહંત નમો, નમો સિદ્ધ નમો, નમો આયરિય ઉવઝાયનમો
નમો નમો સબ સાધુ નિરંજન, કેવલી કહ્યા જિન ધર્મ નમો. ૧
બાર દેવલોકે નવ ગ્રૈવેયકે, પંચ અનુત્તર ચૈત્ય નમો;
ભુવનપતિ વ્યંતર નંદીશ્વર, શાશ્વતાશાશ્વત ચૈત્ય નમો. ૨
શત્રુંજય અષ્ટાપદ ગિરનારે, પાવા ચંપા સમેતશિખર નમો;
ચતુર્વિધ શ્રીસંઘ મંગળ ભણુતા, ભકતભણે નિત્ય નિત્ય નમો. ૩

પદ ૨૨૫ મું, નવપદ સ્તવન. ૧

રાગ—બીહાગ—ધ્રુપદ—તાલ—ચોતાલ—તથા—તીતાલ.

બલિહારી નવપદ ધ્યાનકી, ધ્યાનકી ધ્યાનકી ધ્યાનકી;
ગૌતમ પૂછત શ્રી જિન ભાષિત, વચન સુધારસ પાનકી. બ૦૧
નવપદ સેતી નવમે સ્વર્ગે, પાવત ઋદ્ધિ વિમાનકી;
જાકો મહિમા વલ્લભ હમકૂ, જૈસી જસોદા કાહન્કી. બ૦ ૨
પાવે રૂપ સ્વરૂપ મદનસો, દેહી કંચન વાનકી;
યાકો ધ્યાન ઉદય જબ આવત, ઉપજત લહિરી જ્ઞાનકી. બ૦ ૩
સમકિત જ્યોતિ હુઈ દિલમાંહે, જૈસી લોકમેં ભાનકી;
જિનપદ જ્ઞાન વિનોદ પ્રસંગે, ભકિત કરો ભગવાનકી. બ૦ ૪

પદ ૨૨૬ મું, નવપદ સ્તવન. ૨

મેહેતાજીરે શુંમહી—તાલ—તીતાલ.

નવપદનોરે મહિમા જગમાં ભારી, જિન શાસન છે જયકારી;
સિદ્ધચક્રજીરે શરણુ ગૃહીછે તાહરી, મળે ભવભવ સેવા તુમારી;

નવપદનું ધરૂં નિત્ય ધ્યાન, મારે હ્રદય વસ્યા ભગવાન;
હું પામું અક્ષય જ્ઞાન, માંગરોલ ગાયનરે મંડળીના અધિકારી.૧

પદ ૨૨૭ મું, શ્રી ચક્રેસરી માતાનું સ્તવન.

નર ચતુર સુજાણુ પરનારી શું પ્રીત કબુ નવ કીજીએ
એ—રાહ—તાલ—લાવણી.

હાંરે મા ચક્રેસરી સિધ્ધાચળ વસિઆરે જિન રખેવાલની. ટે.
હાંરે મા દેવીમાં મોટી દેવી, મા ઈંદ્રાદિક જક્ષે સેવી;
હાંરે માની અકલ સ્વરૂપ કહીએ કેવી. મા૦ ૧
હાંરે મા બુડતા વાહાણુ ઉગારે છે, સેવકના કાજ સધારે છે;
હાંરે માની જાત્રા કરે તેને તારે છે. મા૦ ૨
હાંરે માની જાત્રા સઉ કોઈ આવે છે, ચુંદડીઓ શ્રીફળ લાવેછે;
હાંરે માની ભક્તિ કરે તેને તારે છે. મા૦ ૩
હાંરે મા મસ્તક મુકુટ બીરાંજે છે, માને કાને કુંડળ છાજે છે;
હાંરે માને ગોફણે ઘુઘરી ગાજે છે. મા૦ ૪
હાંરે માને કુંકમ ચુડલા ખળકે છે, માને જડાવ ઝુમણા ઝળકે છે;
હાંરે માને કોટે પુતળીયા લળકે છે. મા૦ ૫
હાંરે મા લક્ષણ કુર્માવર્ત બાણું, મા ચક્ર પાંચ સોહે નિરવાણું;
હાંરે ઉગ્યો જાણે શશીયણ ભાણું. મા૦ ૬
હાંરે મા વામ ભુજાયેં એક ધન આપે, મા હાથ ચક્ર અંકુશ શોભે;
હાંરે મા સેવકના સુખ બહુ શોભે. મા૦ ૭
હાંરે મા જાળીઓને ગોખે બિરાજે છે, મા ઘંટ ઘડીઆળા વાજે છે;
હાંરે મારી માજીનો ગોફ ગાજે છે. મા૦ ૮
હાંરે મા કહે શંકર તમે કરજો, મા દેવી સેવીને શરણુ રહેજો;
હાંરે માની ભકિત કરે તેને ફળ દેજો. મા૦ ૯

ઇતિ શ્રી વિવિધ રાગાદિ જિન
સ્તવન માળા સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી વિવિધ તીર્થપર્વાદિ સ્તવન પ્રારંભ.

પદ ૨૨૮ મું, સિદ્ધાચલ જિન સ્તવન.

પ્યારસે બદલી કયું નજર તોરી-એ-એ-રાહુ-તા-ત્રીતાલ
(તથા રાગ કલ્યાણ-તાલ-શુરફાગમાં પણ ચાલે છે)

સિધ્ધ ગિરિ શિખરે સુરવધૂ આવે,
જિનજીકે આગે બૈન બજાવે;
સપ્ત સ્વર તિન ગ્રામ એકવીશ મૂર્છના,
રાગ રાગિણી મધુર સ્વર ગાવે. ।સિ૦ ૧
સંગીત ગતિ નાટક એમ કરતી,
નમિ નમિ જિનજીકું શીશ નમાવે;
કર્મ નિકાચિત દુર જાવે,
જે ભવિ ભાવ ધરી ગુન ગાવે. ।સિ૦ ૨
સિધ્ધ ગિરિ શિખરે ઋષભ સોહાવે,
દેખત દર્શ કુમતિ મદ જાવે;
મયા કરી પ્રભુ દર્શ દિખાવે,
ભાઇચંદ ગિરિકે ગુન ગાવે. સિ૦ ૩

પદ ૨૨૯ મું, સિદ્ધાચલ જિન સ્તવન.

સિધ્ધ ગિરિ ધ્યાવો, ભવિકા સિદ્ધ ગિરિ ધ્યાવો.
ઘેર બેઠા પણ બહુ ફલ પાવો, ભવિકા બહુ ફલ પાવો. ટેક.
નંદીસર જાત્રાયેં જે ફલ હોવે,
તેથી બમણેરૂં ફલ પુંડરગિરિ હોવે. ભ-પું૦ ૧
તિગણું રૂચક ગિરિ ચોગણું ગજ દંતા,
તેથી બમણેરૂં ફલ જંબુ મહંતા. ભ-જં૦ ૨

ખટગણું ધાતકી ચૈત્ય જુહારે,
છત્રીશ ગણેરૂં ફલ પુખ્ખલ વિહારે. ભ–પુ૦ ૩
તેથી તેરશ ગણું ફલ મેરૂ ચૈત્ય જુહારે,
સહસ ગણેરૂં ફલ સમત શિખરે. ભ–સ૦ ૪
લાખ ગણેરૂં ફલ અંજન ગિરિ જુહારે,
દશ લાખ ગણેરૂં ફલ અષ્ટાપદ ગિરનારે. ભ–અ૦ ૫
કોડિ ગણેરૂં ફલ શ્રી સિધ્ધાચલ ભેટે,
જેમરે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે. ભ–દુ૦ ૬
ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
જ્ઞાન વિમલ સૂરિ એમ ગુણ ગાવે. ભ–એ૦ ૭

પદ ૨૩૦ મું, સિદ્ધાચળ સ્તવન.

તાલ—દીપચંદી.

જાત્રા નવાણું કરીએ,વિમલગિરિ જાત્રા નવાણું કરીએ-એ-ટેક
પુરવ નવાણું વાર સેત્રુંજ ગિરિ, ઋષભ જિણંદ સમો સરીએ.
કોડ સહસ ભવ પાતિક છૂટે, શત્રુંજા સામું ડગ ભરીએ. વિ૦૨
સાત છઠ્ઠ દોય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીયે ગિરિ વરીએ. ૩
પુંડરિક પદ જપીએ હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ. ૪
પાપી અભવ્ય નજરે ન દેખે, હિંસક પણ ઉધ્ધરીએ. વિ૦૫
ભોંય સંથારો ને નારી તણો સંગ, દૂર થકી પરહરીએ.વિ૦૬
સચિત્ત પરિહારિને એકલ આહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરીએ.૭
પડિક્કમણા દોય વિધિ શું કરીએ, પાપ પડલ વિષ હરીએ. ૮
કલિકાલે એ તીરથ મોટું, પ્રવહણ જેમ ભવ દરીએ. વિ.૯
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરીએ. વિ૦ ૧૦

પદ ૨૩૧ મું, સિદ્ધાચળ સ્તવન.

રાગ–ખમાચ–તાલ–પંજાબી.

ડુંગર પ્યારો રે મેં મોતીડે વધાવું રે–ડુંગર—ટેક.
ડુંગર ફરસિત પાપ મિટત હે, ગિરિ નિરખિત આનંદ થાઉંરે.
કાંકરે કાંકરે સિધ્ધા અનંતા,આદિનાથ તણા ગુણ ગાઉં રે. ૨

સૂરજ કુંડ નાહી નિર્મળ થઇએ, કરી પૂજા આંગી રચાવું રે. ૩
હાથી પોળમેં અરિહંત જીને દેરે, ધરી નૈવેદ ભાવના ભાવું રે.
નથુ કલ્યાણ કવિ દીપનો શ્રાવક કહે, શ્રધ્ધાથી સમકિત પાવું રે.

પદ ૨૩૨ મું, સિદ્ધાચલ જિન સ્તવન.

હમકું છાંડ ચલે બન સાધુ–એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી
તથા લાવણી

અબતો પાર ભયે હમ સાધુ,
શ્રી સિધ્ધાચલ દરસ કરીરે. ટેક.
આદીશ્વર જિન મહેર કરી અબ,
પાપ પડલ સબ દુર ગયો રે;
તન મન પાવન ભવિજન કેરો,
નિરખી જિનંદ ચંદ સુખ થયો રે. અ૦ ૧
પુંડરીક પમુહા મુનિ બહુ સિધ્ધા,
સિધ ક્ષેત્ર હમ જાય લહ્યો રે;
પશુ પંખી જીહાં છીનમેં તરીયાં,
તો હમ દ્રઢ વીશ્વાસ ગ્રહયો રે. અ૦ ૨
જિન ગણધર અવધી મન માંહિ,
કોણ આગે હું પોકાર કરૂં રે,
જેમ તેમ કરી વીમલાચલ ભેટયો,
ભવ સાયરથી નાંહી ડરૂં રે; અ૦ ૩
દુર દેશાંતરમેં હમ ઊપને,
કુગુરૂ કુપંથકું જાલ ર્ફ્યો રે;
શ્રી જિન આગમ હમ મન માન્યો,
તવહી કુપંથકો જાલ જર્યો રે. અ૦ ૪
તો તુમ શરણ વિચારી આયો,
દીન અનાથકું સરણ દીયો રે;
જો વિમલાચલ પુરણ સ્વામી,
જનમ જનમકો પાપ ગયો રે. અ૦ ૫
દુરભવિ અભવ્ય ન દેખે,

સુરિ ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે;
વિમલાંચલ ફરશે જો પ્રાણી,
મોક્ષ મેહેલ તેણુ વેગે લહ્યો રે. અ૦ ૬
જયો જગદીશ્વર તું વિમલેશ્વર,
પુર્વ નવાણું વાર થયો રે;
સમવસરણ રાયણ તલે તેરો,
નિરખી મમ અઘ દુર ગયો રે. અ૦ ૭
શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વશીયો,
માનું સંસારનો અંત થયો રે;
જાત્રા કરી મન તોષ ભયો અબ,
જન્મ મરણ દુખ દુર ગયો રે. અ૦ ૮
નિર્મલ મુનિજન જો તેં તાર્યા,
તેતો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંત થયો રે;
મુજ સરીખા નિંદક જો તારો,
તારક બિરૂદ એ સાચ લહો રે. અ૦ ૯
જ્ઞાન હીન ગુણ રહિત વિરોધી,
લપટ ધીઠ કસાઈ ખરો રે;
તો વિન તારક કોઈ ન દીસે,
જયો જગદીશ્વરસિદ્ધ વરો રે. અ૦ ૧૦
તિર્યંચ નરક ગતિ દૂર નિવારી,
ભવ સાગરની પીડ હરી રે;
આતમરામ અનઘ પદ પામીત,
મોક્ષ વધૂ અબ વેગ વરી રે, અ૦ ૧૧

પદ ૨૩૩ મું, પુંડરગિરિ સ્તવન.

તાલ—તીતાલ તથા સુરફાગ.

વીરજી આયારે, વિમલાચલકે મેદાન,
સુરપતિ ભાયારે, સમવસરણ મંડાણુ. ટેક.
દેશના દેવે વીરજી સ્વામ, શત્રુંજય મહિમા વર્ણવે તામ;
ભાખે આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં ભાંખ્યું રે;

પુંડરગિરિ અભિધાન, સોહમ ઈંદારે, તવ પૂછે બહુ માન;
કિમ થયું સ્વામીરે, ભાંખો તાસ નિદાન. વીર૦ ૧
પ્રભુજી ભાખે સાંભળ ઈંદ, પ્રથમ જે હુવા ઋષભ જિણંદ;
તેહના પુત્ર તે ભરત નરીંદ, ભરતના હુવારે;
ઋષભસેન પુંડરિક, ઋષભજી પાસેરે, દેશના સુણી તે ઉતંગ;
દીક્ષા લીધીરે, ત્રિપદી જ્ઞાન અધીક. વીર૦ ૨
ગણધર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદશ અંગી ગુંથી અભિરામ;
વિચર્યા મહિયલમાં ગુણધામ, અનુક્રમે આવ્યા રે;
શ્રી સિદ્ધાચલ સાર, મુનિવર કોડિરે, પાંચ તણે પરીવાર;
અનશન કીધુંરે, નિજ આતમને ઉપકાર. વીર૦ ૩
તેણે એ પ્રગટ પુંડરગિરિ નામ, સાંભલ સોહમ દેવલોક સ્વામ;
એહનો મહિમા અતિહિ ઉદ્દામ, ઇણે દિન કીજે રે;
તપ જપ પૂજા ને દાન, વ્રત વળી પાસોરે, જહ કરે નિદાન;
ફલ તસ પામે રે, પંચ કોડી ગુણ માન. વીર૦ ૪
ચૈત્રી પૂનમ દિવસેં જેહ, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન અછેહ;
શિવ સુખ વરિયા અમલ અદેહ, પૂર્ણા નંદીરે;
અગુરૂ લઘુ અવગાહ, અજ અવિનાશીરે, નિજગુણભોગીઅબાહ;
નિજ ગુણ કરતા રે, પર પુદ્ગલ નહીં ચાહ. વીર૦ ૫
ભક્તેં ભવ્ય જીવ જે હોય, પંચ ભવે મુક્તિ લહે સોય;
એહમાં બાધક છે નહીં કોય, વ્યવહાર કેરી રે;
મધ્યમ ફલની એ વાત, ઉત્કૃષ્ટે યોગેરે, અંતર મુહૂર્ત વિખ્યાત;
શિવ સુખ સાધે રે, આતમને અવદાત. વીર૦ ૬
ચૈત્રી પૂનમ મહિમા દેખ, પૂજા પંચ પ્રકાર વિશેષ;
તેહમાં ઉણિમ નહીં કાંઈ રેખ, ઈણી પરે ભાંખેરે;
જિનવર ઉત્તમ વાણ, સાંભળી બૂજ્યારે, કેઈક ભવિક સુજાણ;
ઇણિ પરે ગાયારે, પદ્મ વિજય સુપ્રમાણ. વીર૦ ૭

પદ ૨૩૪ મું, તારંગાજી સ્તવન.

તારંગાની ટુંકે મુકું માન ગુમાન રે,
મૂલ નાયકજી હો અજિત જિનેશ્વર, સોહે દેરૂ મેરૂ સમાન રે;

કેસર ચંદન અગર કપૂર ધુપ, કરી પૂજા વધારોની વાન રે;
આંગી રચો પંચ પુષ્પા વરણી, કરણી કરોની શુભ ધ્યાન રે;
નથુ કલ્યાણ કવિ દીપનો શ્રાવક કહે,મૂકી મન ગાવોની જ્ઞાન રે.

પદ ૨૩૫ મું, ગિરિ સ્તવન.

રાગ–કાલીંગડો–મોહે પીયા મીલનકું જાને દો બેરનવા
એ–રાહ–તાલ–દાદરો.

ભવિયાં શ્રી ગિરિકે ગુન ગાઓ રે,
ગિરિ ગુન ગાઓ બહુ સુખ પાઓ,શિવરમણી ઘર લાઓ રે-ટે.
ઘર આંગન જો સુર તરૂ ફૂલિયો, કાયકું બન ભટકાઓ રે. ૧
સરસ સુરભિ ઘૃત જો હોય ઘરમેં, તો કયું લૂખો ખાઓ રે. ૨
ચિંતામણિ તજિ કાચ ગ્રહો કયું,પ્રવચન દિલમેં ધ્યાઓ રે. ૩
મયા કહત એ ગિરિ સુખદાઈ, ભાઈચંદ દિલ ભાઓ રે. ભ.૪

પદ ૨૩૬ મું, તીર્થમાલા સ્તવન.

તાલ–લાવણી.

શેત્રુંજે ઋષભ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યા રે;
સિદ્ધા સાધુ અનંત, તીર્થ તે નમું રે;
તિન કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુકતે ગયા રે;
નેમીસર ગિરનાર. તી૦ ૧
અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિ સેહરો રે;
ભરતે ભરાવ્યાં બિંબ. તી૦
આબુ ચૌમુખ અતિ ભલો, ત્રિભુવન તિલો રે;
વિમલ વસે વસ્તુપાલ. તી૦ ૨
સમેતશિખર સોહામણો, રળીયામણો રે;
સિદ્ધા તીર્થંકર વીશ. તી૦
નયરી ચંપા નિરખીયે, હૈયે હરખીયે રે;
સિદ્ધા શ્રી વાસુપૂજ્ય. તી૦ ૩
પૂર્વ દિશે પાવાપુરી, રિદ્ધે ભરી રે;

મુક્તિ ગયા મહાવીર. તી૦
જેસલમેર જુહારીએ, દુઃખ વારીયે રે;
અરિહંત બિંબ અનેક. તી૦ ૪
વિકાનેરજ વંદીયે, ચિર નંદીયે રે;
અરિહંત દેહરાં આઠ. તી૦
સોરિસરો શંખેશ્વરો, પંચાસરો રે;
ફલોધી થંભણુપાસ. તી૦ ૫
અંતરિક અજાવરો, અમીઝરો રે;
જીરાવલો જગનાથ. તી૦
ત્રૈલોક્ય દીપક દેહરો, જાત્રા કરો રે;
રાણુપુરે રિસહેસ. તી૦ ૬
શ્રી નાડુલાઈ જાદવો, ગોડિ સ્તવો રે;
શ્રી વરકાણો પાસ. તી૦
નંદીશ્વરનાં દેહરાં, બાવન ભલાં રે;
રૂચક કુંડલે ચાર ચાર. તી૦ ૭
શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતી રે;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ. તી૦
તીર્થ જાત્રા ફલ તિહાં, હોજો મુજ ઈહાં રે;
સમયસુંદર કહે એમ. તી૦ ૮

પદ ૨૩૩ મું, પર્યુષણ સ્તવન.

આંખડીયેં અમે આજ શત્રુંજો દીઠોરે–એ–રાહ–
તાલ—તીતાલ—ચાલ—લાવણી.

સુણજો સાજન સંત, પજુસણ આવ્યાં રે,
તમે પુન્ય કરો પુણ્યવંત, ભવિક મન ભાવ્યા રે. ટેક.
વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર,
વાલા મારા, પરમેશ્વર એમ બોલે રે;
પર્વ માંહે પજુસણ મોટા,
અવર ન આવે તોલે રે. પજુ–તમે–ભવિક૦ ૧
ચૌપગ માંહે જિમ કેસરી મોટો,
વાલા મારા, ખગમાં ગરૂડ તે કહીયે રે;

નદી માંહે જિમ ગંગા મોટી,
નગમાં મેરૂ લહીયે રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૨
ભૂપતિમાં ભરતેસર ભાખ્યો,
વાલા મારા, દેવ માંહે સુરેંદ્ર રે;
સકલ તીરથ માંહે શેત્રુંજો દાખ્યો,
ગ્રહ ગણુમાં જેમ ચંદ્ર રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૩
દશરા દીવાલી ને વળી હોળી,
વાલા મારા, અખાત્રીજ દીવાસો રે;
બળેવ પ્રમુખ બહુલા છે બીજા,
પણુ એ મુક્તિનો વાસો રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૪
તે માટે અમાર પલાવો,
વાલા મારા, અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કીજે રે;
અઠ્ઠમ તપ અધિકાઇયે કરીને,
નરભવ લાહો લીજે રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૫
ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી,
વાલા મારા, કલ્પ સુત્રને જગાવો રે;
ઝાંઝરના ઝમકાર કરીને,
ગોરીની ટોળી મળી આવો રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૬
સોના રૂપાને ફુલડે વધાવો,
વાલા મારા, કલ્પસુત્રને પુજો રે;
નવ વખાણુ વિધિએ સાંભલતાં,
પાપમેવાસી ધ્રૂજો રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૭
એ અઠ્ઠાઇનો મહોત્સવ કરતાં,
વાલા મારા, બહુ જન જગ ઉદ્ધરયા રે;
વિબુધ વિનીતવર સેવક એહથી,
નવ નિધિ રિદ્ધિ સિદ્ધિ વરયા રે. પજુ-તમે-ભવિક૦ ૮

પદ ૨૩૮ મું, દીવાળી સ્તવન.

વીર જિન સ્તવન.

સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો—એ-રાહ-તાલ-દીપચંદી
પછીથી ચલતી.

જય જિનવર જગ હિતકારીરે, કરે સેવા સુર અવતારીરે,
ગૌતમ પમુહા ગણધારી, સનેહી વીરજી જયકારીરે. ૧
અંતરંગ રિપુને ત્રાસેરે, તપ કોપાટોપે વાસેરે,
લહ્યું કેવળ નાણ ઉલ્લાસે. સને૦ ૨
કટિ લંકે વાદ વદાયરે, પણ જિન સાથે ન ઘટાયરે,
તેણે હરિ લંછન પ્રભુ પાય. સને૦ ૩
સવિ સુર વડૂ થેઈ થેઈકારારે, જલપંકજની પરે ન્યારારે,
તજી તૃષ્ણા ભોગ વિકારા. સને૦ ૪
પ્રભુ દેશના અમૃત ધારારે, જિન ધર્મ વિષે રથાકારા રે,
જેણે તાર્યા મેઘકુમારા. સને૦ ૫
ગૌતમને કેવળ આલીરે, વર્યા સ્વાંતિયેં શિવ વરમાલી રે;
કરે ઉત્તમ લોક દીવાલી. સને૦ ૬
અંતરંગ અલચ્છ નિવારીરે, શુભ સજ્જનને ઉપકારી રે;
કહે વીર વિભુ હિતકારી. સને૦ ૭

પદ ૨૩૯ મું, દીવાળી સ્તવન.

સારૂં સારૂં રે સુરત સેહેર મુંબઈ અલબેલી—એ-રાહ
તાલ—લાવણી તથા દાદરો.

મારે દીવાળીરે થઈ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને;
સર્યાં સર્યાંરે સેવકનાં કાજ, ભવ દુઃખ ખોવાને. ટેક.
મહાવીર સ્વામી મુક્તે પોહોતાને, ગૌતમ કેવળ જ્ઞાનરે;
ધન્ય અમાવાસ્યા ધન્ય દીવાલી મારે, વીર પ્રભુ નિરવાણ. પ્ર૦ ૧
ચારિત્ર પાળ્યાં નિરમળાંને, ટાળ્યા તે વિષય કષાય રે;
એવા મુનિને વાંદીએતો, ઉતારે ભવપાર. પ્ર૦ ૨
બાકુળ વોહોરયા વીરજીને, તારી ચંદનબાળા રે;
કેવળ લેઈ પ્રભુ મુક્તે પોહોતા, પામ્યા ભવનો પાર. પ્ર૦ ૩

એવા મુનિને વાંદીએ જે, પંચ જ્ઞાનને ધરતા રે;
સમવસરણ દઈ દેશના રે, પ્રભુ તાર્યા નર ને નાર. પ્ર૦ ૪
ચોવીસમાં જિનેસરૂને, મુક્તિ તણા દાતાર રે;
કરજોડી કવિયણ એમ ભણે રે, પ્રભુ ભવનો ફેરો ટાલ. પ્ર૦ ૫

ઇતિ શ્રી તીર્થપર્વાદિ સ્તવન
સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી સમવસરણ સ્તવનાધિકાર.

પદ ૨૪૦ મું, વીર સમવસરણ સ્તવન.

કંગનવા મોરો કરસે સરક ગયો રે–એ–રાહ–તાલ–તીતાલ.

મહાવીર તોરે સમોવસરણકીરે—મહાવીર.
હું જાઉં બલિહારી તોરી—મહાવીર—ટેક.
ત્રણ ગઢ ઉપર રે, તખત બિરાજે રે, વાણી જન જોજન સારી. ૧
દેશના અમૃત રે, ધારા વરસે રે, જિન શાસન હે જયકારી. ૨
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ રે, જિન ગુણ ગાવે રે, તાર્યા છે નરને નારી. ૩

પદ ૨૪૧ મું, અરિહંત જિન સમવસરણ સ્તવન.

સનમ સખીરી રીસા ગયા ઔર કીદરકું જાને કીયા બસા
એ–રાહ–તાલ–તીતાલ–લાવણી.

અરિહંતજીકે સમવસરણમેં, ચોસઠ ઈંદર આન ખડે;
ધર્મ ચક્રીકા દર્શન દેખત, ચોરાસી મત છૂટ પડે–ટેક.
કેવળ જંડે ચડે જ્ઞાનસેં, દરશનસું દરસાવ પડે;

પરમ ધરમ સમકિત ગુણ દેખો, પંચ રંગી નીસાન ચડે;
સુરનર મુનિવર સ્તુતિ કરત હે, એ પ્રભુહે સબ દેવનમેં બડે. અ૦
સોના રૂપાકે ગઢ બનાયા, રત્ન સિંઘાસન કમલ જડે;
પૂરવ મુખસેં બૈઠે પ્રભુજી, કેવળ દર્શન જ્ઞાન ઝરે.
સુણકર દેવ માનવ ધરણીધર, ગણધર સાધુ જ્ઞાન વડે;
સંઘ ચતુર્વિધ દેવ દેવતા, જ્ઞાન ક્રિયા શુદ્ધ ભાવ ચડે.
હાથ જોડી બિનતી કરે તોકું, ભવિક જીવ ગુણઠાણે ચઢે. ૧
અશોક વૃક્ષકી છાયા મનોહર, યોજનમેં વિસ્તાર કરે;
ભૂમ શુધ્ધ કર અબિર અરગજા, પાણીકા છંટકાવ કરે;
પંચ રંગ બાદલ ફૂલ સુગંધિત, ફૂલનકે બરસાત કરે;
જોજન ભૂમિ સુગંધ વેદિકા, તીર્થંકર પદ આપ વરે;
દેવ કોટી કોટી કરે પ્રદક્ષિણા, જય જય મંગળ મુખસેં પડે–
ત્રણ છત્ર મસ્તકપર સોહે, ભામંડલ મુખસેં તપતે;
ધર્મ ચક્ર જોજન ગત ઉંજોત, દુંદુભિ નાદ બાજા જડતે;
સુર નર કિન્નર અસુર વિદ્યાધર, ચઉવીહ સંઘ પૂજા કરતે;
ચોશઠ ઇંદ્રિ કરે આરતિ, ગણધર વાણી મુખ પઢતે.
જૈન ધર્મ પાયે નરભવમેં, મુક્તિ નીસેની તબહીં ચડે. અ૦ ૨
ચાર પરખદા ધર્મ સભામાં, ધર્મ રાજકી સેવ કરે;
ઘાતી અઘાતી કર્મ ખપાકર, શુધ્ધાતમ શુભ ભાવ ધરે;
લોકાલોક પ્રકાશ કરત હે, સાત નય નવ તત્ત્વ ભાસે;
ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવ સત્તામેં. નવપદ નિશ્ચેં ગુણ ભાસે;
મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભામેં, હાથ દોયમેં ચક્ર બડે. ૩

ઇતિ શ્રી સમવસરણ સ્તવનાધિકાર
સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી આત્મોપદેશ સ્તવન સમુદાય.

—(:૦:)—

પદ ૨૪૨ મું, અધ્યાત્મ સ્તવન. ૧

રાગ—કલાણુ—કોઈ રંગીલા રસીલા બ્રીજ બાનરી—એ—રાહ
તાલ—પંજાબી.

કટક ઝપટ પીયા હટક સપટ પર, મટક ચટક કટવાન ખરી રે;
રટક ઝટક ચિત્ત ખટક મિટત જિમ,ભટક સટક ખટ જાત પરીરે.
કરત ભરત પીયા ધરત અરત ચિત,
ખરત ભરત મર હરત સહી રે;
લરત ડરત પીયા ચકત ગીરંત કીત,
હરત દુરત ચિત સરત લહી રે; ૨
મગન લગન સુખ દદન ભગન હીત,
સઘન સુગન ગીન રૂપ સિરે રે;
મગન ધરત પગ થકત ભગત કીત,
ચતુર આનંદહી લાલ સિરે રે, ૩

પદ ૨૪૩ મું, આત્મ સ્તવન. ૨

રાગ—જોગીઆ આસા—કંથ બીના રહી અકેલી મોરી જાન
એ—રાહ—તાલ—ત્રીતાલ—લાવણી.

કરમકી કેસે કટે ફાંસી—કરમકી૦
કેસે કટે ફાંસી, કરમકી કેસે કટે ફાંસી. કરમકી૦ ટેક.
સંજમ શિવ સુખ સેજ તજકર, દુર્ગત દિલ ભાસી;
ધર્મ ઉપર ધાડું તેં પાડયું, જ્ઞાન ગયું નાસી. ક૦ ૧
હિંસા કરિ તુને હાર હિયાકો, દયા કરી દાસી;
કામદાર થારે ક્રોધ બન્યો હે, મમત બણી માસી. ક૦ ૨
કહે જિનદાસ મેં પાપ પ્રભાવે, પાયો હું તન રાશી;
નવિ ખરચી મેં પલે ન બાંધી, ખાય ખોઈ વાસી. ક૦ ૩

પદ ૨૪૪ મું, આત્મ સ્તવનં. ૩

રાગ–જોગીઆ આસા–કંથ બીન રહી અકેલી મોરી જાન
એ–રાહ–તાલ–તીતાલ–લાવણી.

કરમકી એસે કટે ફાંસી—કરમકી૦
એસે કટે ફાંસી કરમકી એસે કટે ફાંસી. ક૦ ટેક.
જ્ઞાન ગંગા દયા દુવારકા, ક્રિયા કરી કાસી;
જૈન જમુના વિચેં તું ન્હાયો, પાપ ગયાનાસી, ક૦ ૧
ત્યાગ દીની સબ ત્રસના તનકી, જાન્યો જગત રાસી;
દુર્ગતકે શિર દાવ લગાઈ, મનમેં સુકૃત ભાસી. ક૦ ૨
જન્મ સુધારણુ સાધ સંતકી, આત્મ હુઈ પ્યાસી;
ઉનકે ચરણુ જિનદાસ નમત હે, મત કરો મેરી હાંસી. ક૦૩

પદ ૨૪૫ મું, હોરી–આત્મ સ્તવન. ૪

રાગ–કાફી–તાલ–ગજલ.

બંદગી ના ભુલ બંદે, બંદગી ના ભુલ;
બંદગી ના ભુલ બંદે બંદગીના ભુલ–ટેક.
જો કોઈ તુજકું સુલ બોવે, તું બો ઉસકું ફૂલ;
તુજકો ફૂલકા ફૂલ મીલેગા, ઉસકું સુળકા સુળ. બં૦ ૧
કીઆ લેકે તું આયા બંદા, કીયા લે જાયગા મૂલ;
કર સમરણુ સાહેબકા નામકા, પાપજ લે તેરા તુર–બં૦ ૨
એક ઘડી પર મસ્ત રહેના, સુન શિખામણુ મુલ;
કહે દરદ દાશ સાહેબકા, તુમે નામ કરો કબુલ. બં૦ ૩

પદ ૨૪૬ મું, આત્મ સ્તવન. ૫

રાગ–કાફી–તાલ–દીપચંદી.

અનુભવ ચિત્ત મિલાયદે મોકું, શામ સુંદર વર મેરા–ટેક.
શિયલ ફાગ પીયા સંગ રમુંગી, ગુણુ માનુંગી મેં તેરા;
જ્ઞાન ગુલાલ પ્રેમ પીચકારી, સુની શ્રધ્ધા રંગ ભેરા. અ૦૧
પંચ મિથ્યાત નિવાર ધરૂંગી મેં, સંવર વેશ ભલેરા;
ચિદાનંદ એસી હોરી ખેલત, બહુ ન હોય ભવ ફેરા. અ૦૨

પદ ૨૪૭ મું, આત્મ સ્તવન. ૬

પરસ્ત્રી નીરખવા ઉપર.

રાગ–કાફીની હોરી–તાલ–દીપચંદી.

મત નિરખો નારી પ્યારી–ભલાહો–મત૦ ટેક.
વેદ પુરાન કિતાબ કહતહે, જાણે લોક લુગાઈ;
અરિ અરિ લાલા, જાણે લોક લુગાઈ;
રાજા ડંડે હુરમત જાવે, લોક માંહે લઘુતાઈ;
હોયગી કંથ તુમારી. મત૦ ૧
કાજલ ઢોલે છબિકી શોભા, બિગડત દેખો બિચારી;
અરિ અરિ લાલા–બિગડત દેખો બિચારી;
તપ જપ દાન પુણ્ય સબ કરણી, સુધરત કેસે ખુમારી;
ખોયગે ઉલટી પ્યારી. મત૦ ૨
પરનારી તજ સત્ય શીયલ ભજ, જીવ દયા દિલધારી;
અરિ અરિ લાલા, જીવ દયા દિલ ધારી;
સત ગુરૂ સંગ ગુનિજન સેવા, વિનય કહે સુખકારી;
સુને એ અરજ હમારી. મત૦ ૩

પદ ૨૪૮ મું, આત્મ સ્તવન. ૭

રાગ–મલાર–સુગર મંદુલા અતીશય છાએ–એ–રાહ

તાલ–તીતાલ.

ધ્યાન ઘટા ઘન છાએ, સુ દેખો માઈ;
ધ્યાન ઘટા ઘન છાએ, સુ દેખો માઈ–ટેક.
દમ દામિની દમકતિ દહુ દિસ અતિ;
અનહદ ગરજ સુનાએ. સુ૦ ૧
મોટી મોટી બુંદ બિરત વસુધા શુચી;
પ્રેમ પરમ જર લાએ. સુ૦ ૨
ચિદાનંદ ચાતક અતિ તલપત;
શુદ્ધ શુદ્ધાં જલ પાએ. સુ૦ ૩

પદ ૨૪૯ મું, અધ્યાત્મ સ્તવન. ૮

રાગ–ધનાશ્રી–તાલ–તીતાલ

ભજન બિનુ જીવિત જેસે પ્રેત,
મંદ મતિ ડોલત ઘર ઘર, ઉદર ભરનકે હેત. ભ૦ ટેક.
દુર્મુખ વચન બકત નિત નિંદા, સજ્જન સકલ દુઃખ હેત;
કબહું પાપકો પાવત પૈસો, ગાઢે ધુરીમેં દેત. ભ૦ ૧
ગુરૂ બ્રહ્મન અચુત જન સજ્જન, જાત ન કવણ નિવેત;
સેવા નહીં પ્રભુ તેરી કબહું, ભુવન નીલકો ખેત. ભ૦ ૨
કથે નહીં ગુન ગીત સુજસ પ્રભુ, સાધન દેવ અનેત;
રસના રસ વિગારો કાહાંલો, બુડત કુટુંબ સમેત ભ૦ ૩

પદ ૨૫૦ મું, આત્મ સ્તવન. ૯

રાગ–આસાવરી–તાલ–દીપચંદી.

યોગી તેરા સૂના મંદિર ક્યું–યોગી–ટેક.
બહુ મહુનત કર મંદિર ચુનિયો, અબ નહીં બસતા ક્યું. યો૦૧
તીર્થ જલ કર એહને ધોયા, ભોગ સુરભિ દરવ ક્યું. યો૦
ભસ્મ ભૂત એ મંદિર ઉપર, ઘાસ લગાયા ક્યું. યો૦ ૨
રામ નામ એક ધ્યાનમેં યોગી, ધૂની જ્યુંકી ત્યું. યો૦
એહ વિચાર કરી ભાઈ સાધો, નવ નિધિ ચારિત લ્યું. યો૦૩

પદ ૨૫૧ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૦

રાગ–બીહાગ–તાલ–ચોતાલ.

ધ્રુપદ

મનન કાહુકે વશ મન કીએ સબ વસ,
મનકી સોગતિ જાને યાકો મન વશ હે;
પઢોહો બહુત પાઠ, તપ કરો જૈપાહાર;
મન વશ કીએ બિનુ, તપ જપ બશ હે;
કાહેકું ફીરે હે મન, કાહુ ન પાવેગો ચેન;
વિષયકે ઉમંગ રંગ, કછુ ન દુરસ હે;
સોઉ જ્ઞાની સોઉ ધ્યાની, સોઉ મેરે જીયા યાની;

જિને મન વશ કિયો, વાહિકો સુજસ હે;
વિનય કહે સૌ ધનુયાકો, મનુ છિનુ છિનુ;
સાંઈ સાંઈ સાંઈ સાંઈ, સાંઈ સેંતિ રસ હે.

પદ ૨૫૨ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૧

રાગ–સારંગ–તાલ–ચોતાલ.

ધ્રુપદ.

અજ હું કહાલો પ્યારે, રહોગે હમસું ન્યારે;
વહિતો ધુતારિ પ્યારિ, તુમ ચિત્ત ભાઈ હે. અ૦ ૧
બહુત બિગોઈ ખોઈ, ઈનહી સકલ ગુન;
લોગનમેં શોભા તુમ, ભલિયું બઢાઈ હે. અ૦ ૨
હમકું કાહેકું માનો, વાહિસો તિહારો તાનો;
જાનોગે આપહી વાતો, . જૈસી દુઃખદાઈ હે. અ૦ ૩
સબનકું પ્યારી નારી, માયા હે જગત દારી;
ઈનસેં તે યારી ભારી, આખર બુરાઈ હે. અ૦ ૪
જુઠેહિ દિખાવે નેહ, પાથરકી જૈસી ગ્રેહ;
છટકી દાખેંગી છેહ, અંતતો પરાઈ હે. અ૦ ૫
કહે જ્ઞાન કલા જિઊ જાનો, સો કર હો પિઉ;
જૈસી હે તૈસી તો તુમ બિન, યે સુનાઈ હે. અ૦ ૬

પદ ૨૫૩ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૨

રાગ–ખમાચ–તાલ–પંજાબી–ત્રીતાલ

સાધો ભાઈ દેખો નાયક માયા. સા—ટેક.
પાંચ જાતકા વેશ પહિરાયા, બહુ વિધ નાટક ખેલ મચાયા. સા-૧
લાખ ચોરાસી યોનિમાંહે, નાના રૂપેં નાચ નચાયા,
ચૌદહ રાજલોક ગત કુલમેં વિવિધ ભાંતિ કર ભાવ દિખાયા. સા-
અજતક નાયક ધાયોં નાંહિ, હાર ગયો કહું કુનસેં ભાયા,
યાતે નિધિ ચારિત્ર સહાયેં, અનુપમ જ્ઞાનાનંદ પદ ભાયા. સા—૩

પદ ૨૫૪ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૩

રાગ—વેલાવલ તથા હમકું છાંડ ચલે બન માધુ—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

યા નગરીમેં ક્યુંકર રહના, રાજા લૂંટ કરે સો સહના—યા—ટેક,
નહિં વ્યાપાર ઈહાં કોઈ ચાલે, નહિં કોઈ ઘરમાં હે ગહના.૧
તસ્કર પણ નિજ દાવ વિચારે, ભેદ નિહાલે ફિર ફિર રહના;
નારી પાંચ સિપાઈસાથે, રમણ કરે નિત કુણસેં કહના. યા૦૨
અંજલી જલ જિમ ખરચી ખૂટે, આખર ઈગ દિન હેગા પરના;
યાતેં નવ નિધિ ચારિત સંયુત, ઈગ જ્ઞાનાનંદ હેગા સરના. ૩

પદ ૨૫૫ મું, આત્મ બોધ સ્તવન. ૧૪

જનમ જનમ ગુન માનુંગી તોરા સૈયા તથા અંતરો
પીયાકી ચીત્ર બીનનો—એ—રાહ—તાલ—તીતાલ—પંજાબી.

હક મરના હક જાના યારો, મતકો કરો ગુમાના. હ૦ ટેક.
ઓઢણ માટી પેરણ માટી, માટીકા સરાના;
વસતીમેંસેં બાર નિકાલા, જંગલ કિયા ઠિકાના. હ૦ ૧
હાથી ચડતે ઘોડે ચડતે, ઓર આગે નિશાના;
નીલી પીલી બેરખ ચલતી, ઉત્તર કિયા પયાના. હ૦ ૨
નરપતિ હોકે તખત પર બેઠે, ભરિયા ભારિ ખજાના;
સાંજ સવારે મુજરા લેતે, ઉપર હાથ બે કાના. હ૦ ૩
પોથી પઢ પઢ હિંદુ ભુલે, મુસલમાન કૂરાના;
રૂપચંદ કહે અરે ભાઈ સંતો, હરદમ પ્રભુ ગુણ ગાના. હ૦ ૪

પદ ૨૫૬ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૫

રાગ—ભૈરવ—તાલ—ચોતાલ—ધ્રુપદ.

જાગ જાગ રેન ગઈ ભોર ભયો પ્યારે,
પંચકું પ્રપંચ કર વશ કર યારે. જાગ૦ ટેક.
તૃષ્ણામેં મીન મરે, ભોગમેં મત્તંગા;
શ્રવણમેં કુરંગ મરે, નયનમેં પતંગા. જાગ૦ ૧

વાસનામેં ભમર મરે, નાશા રસ લેતા,
એક એક ઇંદ્રિય સંગ, મરે જીવ કેતા. જાગ૦ ૨
પંચકે પડ્યો તું ફંદ, કહ્યું કરી વસ આવે;
માર તું મન ઇચ્છા ભૂત, જિઉં નિરંજન પાવે. જાગ૦ ૩

પદ ૨૫૭ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૬

રાગ—કલ્યાણ—તુમ ચીદઘન ચંદ આનંદ લાલ તોરે દર્શનકી
જાઉં બલીહારી—એ—રાહ—તાલ—દીપચંદી.

મેરે પ્રાન આનંદઘન, તાન આનંદઘન;
પ્રાન આનંદઘન, તાન આનંદઘન—મેરે—ટેક.
માત આનંદઘન, તાત આનંદઘન;
ગાત આનંદઘન, જાત આનંદઘન. મે૦ ૧
રાજ આનંદઘન, કાજ આનંદઘન;
સાજ આનંદઘન, લાજં આનંદઘન. મે૦ ૨
આભ આનંદઘન, ગાભ આનંદઘન;
નાભ આનંદઘન, લાભ આનંદઘન. મે૦ ૩

પદ ૨૫૮ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૭

કંથ બીના રહી અકેલી મોરી જાન—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ—લાવણી.

અજબ ગતિ ચિદાનંદ ઘનકી. અ૦ ટેક.
ભવ જંજાલ શક્તિ સું હોવે, ઉલટ પુલટ જિનકી. અ૦૧
ભેદી પરનતી સમકિત પાયો, કર્મ વજ્ર ઘનકી;
ઐસી સબલ કઠિનતા દીસે, કોમલતા મનકી. અ૦ ૨
ભારી ભૂમિ ભયંકર ચૂરી, મોહરાયનકી;
સહજ અખંડ ચંડતાયાકી, ક્ષેમા વિમલ ગુનકી. અ૦ ૩
પાપ વેલી સબ જ્ઞાન દહનસે, જાલી ભવ વનકી;
શીતલતા પ્રગટી ઘટ અંતર, ઉત્તમ લચ્છનકી. અ૦ ૪
ઠકુરાઈ જગ જનતે અધિકી, ચરન કરન ઘનકી;
રિદ્ધિ વૃદ્ધિ પ્રગટે નિજ નામે, ખ્યાતી અકિંચનકી. અ૦ ૫

અનુભવ બિનુ ગતિ કોઉ ન જાને, અલખ નિરંજનકી;
જસ ગુન ગાવત પ્રીતિ નિવાહો, ઉનકે સમરનકી અ૦ ૬

પદ ૨૫૯ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૮

રાગ—બીભાસ—તાલ—તીતાલ.

અબહી પ્યારે ચેત લે, ઘર પૂંજી સંભારો—ટેક.
સહુ પ્રમાદ તું છાંડ દે, નિરખો કાગળ સારો. અ૦ ૧
મગરૂરી તુમ મત કરો, નહિ પરગલ તુઝ માયા;
પૂંજી તો ઓછી ઘણી, વ્યાપાર વધાયા. અ૦ ૨
ગાફિલ હોય કર મત રહે, પગ દેખ ફિલાવો;
ઘટમેં નિધિ ચારિત અહી, જ્ઞાનાનંદ રમાવો. અ૦ ૩

પદ ૨૬૦ મું, આત્મ સ્તવન. ૧૯

રાગ—વેલાવલ—તાલ—દીપચંદી.

પ્યારે ચિત્ત વિચાર લે, તું કહાંસે આયા;
બેટા બેટી કવન હે, કિસકી યહ માયા. પ્યા૦ ૧
આવનો જાવનો એકલો, કુણુ સંગ રહાયા;
પંથક હોયકર જાલમેં, કૈસે લપટ્યો ભાયા. પ્યા૦ ૨
નીસર જાવો ફંદસે, ઈગ છિનમેં ભાયા;
જો નિધિ ચારિત આદરે, જ્ઞાનાનંદ રમાયા. પ્યા ૩

પદ ૨૬૧ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૦

રાગ—આસાવરી—તાલ—દીપચંદી.

અબધૂ વહુ જોગી હમ માને, જો હમકું સબગત જાને.—ટેક.
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેસર હમ હી, હમકું ઈસર માનો. અ૦ ૧
ચક્રી બલ વાસુદેવ જે હમ હી, સબ જગ હમકું જાને. અ૦
હમસેં ન્યારા નહિં કોઈ જગમેં, જગ પરમિત હમ માને. ૨
અજરામર અકલંકતા હમ હી, શિવ વાસી જે માને. અ૦
નિધિ ચારિત જ્ઞાનાનંદ ભોગી, ચિદઘન નામ જે માનો. ૩

પદ ૨૬૨ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૧

રાગ—જેજેવંતી—ધ્રુપદ—તાલ—બીલંપત.

ધર્મકે વિલાસ વાસ, જ્ઞાનકો મહા પ્રકાસ.
દાસ ભગવંતકે ઉદાસ ભાવ લગે હે,
સમતા નદી તરંગ, અંગહી ઉપંગ ચંગ;
મજ્જન પ્રસંગ રંગ, અંગ જગ મગે હે ધ૦ ૧
કર્મકે સંગ્રામ ઘોર, લરે મહા મોહ ચોર;
જોર તાકો તોરવેકું, સાવધાન જગે હે;
શીલકો ધરી સનાહ, ધનુખ મહા ઉત્સાહ;
જ્ઞાન બાનકે પ્રવાહ, સબ વેરી ભગે હે. ધ૦ ૨
આયો હે પ્રથમ સેન, કામકો ગયો હે રેન;
હરિ હર બ્રહ્મ જેણે, એકલેને ઠગે હે;
ક્રોધ માન માયા લોભ, સુભટ મહા અખોભ;
હારે સોય છોડ થોભ, મુખ દેઈ ભગે હે. ધ૦ ૩
નો કષાય ભયે ખીન, પાપકો પ્રતાપ હીન;
ઓર ભટ ભયે દીન, તાકે પગ ઠગે હે;
કોઉ નહીં રહે ઠાઢે, કર્મ જો મિલે તે ગાઢે;
ચરણુકે જિહા કાઢે, કરવાલ નગે હે. ધ૦ ૪
જગત્રય ભયો પ્રતાપ, તપત અધિક તાપ;
તાતેં નાહિં રહી ચાપ, અરીગત તગે હે;
સુજસ નિસા ન સાજ, વિજય વધાઈ લાજ;
એસે મુનિરાજ, તાકું હમ પાય લગે હે. ચ૦ ૬

પદ ૨૬૩ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૨

રાગ-જંગલો-મારકે કટારી ચલો જાય-એ-રાહ

તાલ—તીતાલ.

ચેતન અબ મોહિ દર્શન દીજે—ટેક.
તુમ દર્શન શિવ સુખ પામીજે, તુમ દર્શન ભવ છીજે. ૧
તુમ કારન તપ સંયમ કિરિયા, કહો કહાંલો કીજે;
તુમ દર્શન બિનું સબ યા જૂઠી, અંતર ચેતન ભીજે. ચે૦ ૨

ક્રિયા મૂઢ મતિ કહે જન કેઈ, ઓરકું પ્યારો;
મિલત ભાવ રસ દોઉ ન ભાખે, તું દોનુ તે ન્યારો. ચે૦ ૩
સબમેં હે ઓર સબમેં નાંહી, પૂરન રૂપ એકેલો;
આપ સ્વભાવે વે કિમ રમતો, તું ગુરૂ અરૂ તું ચેલો. ૪
અકલ અલખ પ્રભુ તું સબ રૂપી, તું અપની ગતિ જાને;
અગમ રૂપ આગમ અનુસારે, સેવક સુજસ બખાને. ચ૦ ૫

પદ ૨૬૪ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૩

કુંવરી કુંવર મારા લાડકા—એ—રાહ.

ડાક ડમાક છોડી ચાલવું, ઢોલ વાગશે સહિ;
હાડ જશે રે ટુટી જીવડા, લાગ મળશે રે નહિં. ડા૦ ૧
ભાર વહિ વહિ વૈતરા, સાર ભેગું. રે કીધ;
ઇજ્જત ખોઈ ઘડી એકમાં, જો હાથે નવ દીધ. ડા૦ ૨
જાણ જરૂર રે જીવડા, નથી તારૂં રે કોઈ;
દેહ નથી તારી તાહરી, માટે ચાલજે જોઈ. ડા૦ ૩
માત પિતા બંધવ વળી, મામા મામી ને ફોઈ;
મુખ વિકાસીને બેસશે, રહેશે બે ઘડી રોઈ. ડા૦ ૪
કાકા કાકી ફૂઆ પ્રાલતુ, મિત્ર પુત્ર પરિવાર;
હા! હા! હુહુ કરી નાચશે, માટે રહે ખબરદાર. ડા૦ ૫
ચકલા તે સુધી વળાવીને, વળશે નર નારી સાથ;
પુરૂષ લઈ સ્મશાનમાં, બાળશે હાથોહાથ. ડા૦ ૬
દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલી, કહિ સૂત્રે જેહ;
નદી પાષાણ ન્યાયે કરી, પામ્યો મનુષ્ય દેહ. ડા૦ ૭
આરજ ક્ષેત્ર પામ્યો વળી, પામ્યો સમકિતી કુળ;
હવે રે સુકૃત કર જીવડા, નહિંતો થાશે એ ધુળ. ડા૦ ૮
માટે કહ્યું મારૂં માનીને, ડાહ્યું રાખીને મન;
ભજ શ્રીપંચ પરમેષ્ઠીને, જે છે સાથેનું ધન. ડા૦ ૯

પદ ૨૬૫ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૪

રાગ–કુકુભ છાયા–તાલ–લાવણી.

ઉઠ જાગો (૨) મુસાફૂર પ્યારે–મુસાફર પ્યારે–મુસાફૂર પ્યારે
તોહી જાના બડી દુર—જાગો મુસાફૂર પ્યારે—ટેક.
તોહે છાઈ અનાદિ અનાદિ, પ્રમાદી નીંદીયાં–પ્રમાદી નીં૦
કેસા હુવા બેસહુર, જાગો—મુ૦ ૧
અરે તોહે પાંચો ઠગોને ઠગોને ઠગોને લુટા–ઠગોને લુટા;
છાયા આંખોમેં સરૂર—જાગો–મુ૦ ૨
અરે કોઈ નાંહી સંગાતી સંગાતી સંગાતી તેરા–સંગાતી૦
કીસપે કરે તું ગરૂર–જાગો—મુ૦ ૩
કહે છગ્નુ મંઝીલ હે મંઝીલ હે મંઝીલ હે કેડી–મંઝીલ હે કેડી.
જાના પડેગા ઝરૂર—જાગો—મુ૦ ૩

પદ ૨૬૬ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૫

સુણો દીલ્લી તખત ધરનાર–એ–રાહ–તાલ–લાવણી.

જો જો આરે જગતના ખ્યાલ,
મુરખ શું તું મોહી રહ્યો રે;
ધારી પ્યારી પણ તારી નથી નાર. મુરખ૦
બંધુ બેન પીતા પરીવાર, મુરખ૦
સહુ સ્વારથીઓ સંસાર. મુરખ૦
મારૂં મારૂં કરે છે તું ગમાર, મુરખ૦
તેમાં તારૂં નથી તલભાર. મુરખ૦
મળ્યો મનુષ્ય જન્મ મુશ્કેલ, મુરખ૦
કેમ ખોવે છે ખેલીને ખાલી ખેલ. મુરખ૦
છળ કપટ પ્રપંચ પડ્યા મેલ, મુરખ૦
ફંદી ફીતુરી તજી દે સહુ ફેલ. મુરખ૦
ઠાલી ઠોકરો ખાયે છે શઠ ઠેઠ, મુરખ૦
તોય વ્હાલી લાગે બેલને વેઠ. મુરખ૦
મૂઢ મુકી દે મમત્વ માથાકુટ, મુરખ૦
ત્રિકાળ કાળ જાળમાંથી છુટ. મુરખ૦

એક જૈન ધર્મ જગ સાર, મુરખ૦
સેવ ઝવેર પામીશ ભવપાર. મુરખ૦

પદ ૨૬૭ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૬

સારૂં સારૂં રે સુરત શેહેર–એ–રાહ–તાલ–લાવણી.

કે' કે'ને જગમાં કોણ? ચેતન! તારૂંરે;
મુરખ! માનીને મુક મારૂં તારૂંરે. ટેક.
સ્વારથ સારૂ સૌ તુજ સંગે, રંગે આવી રમતાંરે;
સર્યે અરથ પર કે પોતાનાં, વેગે વેગે વળતાં. ચે૦ ૧
નિજ અરથે જંપે જનનીજી, 'બેટા! આવો બેસોરે';
'જી! જી!' કહીને કે'શે જુવતી, 'સ્વામિ! બીડલું લેશો' ચે૦ ૨
'બેટા!' કહી બોલાવે બાપા; 'ભાઈ! ભાખે ભગિનીરે;
સ્વારથ સરતા અળગાં સૌ જન, જોજો માયા જગની. ચે૦ ૩
હાથી હય કે હેમ હવેલી, વનિતા વિષની વેલીરે;
સાથી થાવા ધનને સારૂ, ધાતી આવે વેલી. ચે૦ ૪
તર જો હોશે જરથી ઘર લો, વળગ્યા રે'શે વા'લાંરે;
ચોમાસે નદીઓની પાસે, આશે વળતાં નાળાં. ચે૦ ૫
નહિ કંઈ સાથે આવે દમડા, જમડા જ્યારે ઝાલેરે;
કરવું ધારે કરજે હમણાં, સમણાં આખર સાલે. ચે૦ ૬
રડારોળ ઘર એક કરાવે, એક ઘર મંગળ માળરે;
હા! હા! કપટી કામણગારો, કેડે લાગ્યો કાળ. ચે૦ ૭
ઈંદ્રજાળ સમ જગને જાણી, સંત ચરણ જન! સેવોરે;
જૈન પ્રવર્તક શેવક જન સૌ, માગે મુક્તિ મેવો. ચે૦ ૮

પદ ૨૬૮ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૭

લેલી લેલી પુકારૂં મે બનમેં–એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી.

જોયા જેવી જીવ તમારી, ગતિ અંતે નિશ્ચે થનારી. ટેક.
ચતુરાઈ ચુલામાં પડી, પ્રભુને સમર્યા નહિ ઘડી;
જન્મી લાભ તમે શો લીધો, ધંધો ખોટ તણો ભાઈ કીધો. જો૦ ૧
વિષયે ઘણો ઘણો તું મહાલ્યો, આપે અવળો મારગ ચાલ્યો;

પરનારી પેખીને મોહ્યો, ભેદ કદીએ તપાસી ન જોયો. જો૦ ૨
ઊંચા ઉંચા મંદિરને મેઢી, ચાલે નામ તારાની પેઢી;
લાખે લેખાવળી તું કરતો, જિન નામ તે મનમાં ન ધરતો. જો૦૩
દેવગુરૂની ભક્તિ ન કીધી, દાન દીનને પાઈ ન દીધી;
આવ્યો એવો તું છુંરે જવાનો, ખરેખાત નથી તું રહેવાનો. જો૦૪
જોને ગયા લખેશરી લાખો, હોય પત્તો તો કોઇનો ભાખો;
મેઢી માળને મોટા ઝરૂખા, મુકી ચાલ્યા માનના ભુખ્યા. જો૦ ૫
સાથે ગયું ન કોઈથી જવાનું, એતો થાય છે તેજ થવાનું;
ચેતી લેજે ચેતન મારા પ્યારા, હાલ નહિતો ખુરા છે થનારા. જો-૬
જગદીશને ચરણે નમજે, રૂડી રીતે ઇંદ્રિઓને દમજે;
ડાહ્યો થઇને ભજ પરમેશ, થાસે અંતે પછી ખાસું બેસ. જો૦ ૭

પદ ૨૬૯ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૮

કહાં પાવું, કહાં પાવું યાર–એ–રાહ

ક્યાં ભમો ક્યાં ભમો યાર–ભલાજી તમે૦ ટેક.
દેહ દોહલી મેળવી આપે, ખાલી વીંઢાળો ભાર. ભલાજી૦ ૧
જુઠી જગતની માયા જાણો, ઓળખો સાર અસાર. ભ૦ ૨
માત પિતા બંધવને ભગિની, નહિ કોઈ સાથી થનાર. ભ૦ ૩
ધુતી ધુતી ધન ભેળું કીધું, માટી સાથે મળનાર. ભ૦ ૪
શેઠ કહેવાયો કરી ધન ભેળું, કર્યા ઘણા સાથે ખાર. ભ૦ ૫
દેવ દ્રવ્યને ઓળવી આપે, ખાસો રહ્યો ખબરદાર. ભ૦ ૬
માતા માવડીની માનતા રાખી, હોમ કીધા બે ચાર. ભ૦ ૭
ધર્મીનું નામ ધરાવ્યું પોતે, હતો કર્મીનો સરદાર. ભ૦ ૮
જિનજી જાપ જપ્યો નહિ એક દીન, ઢોંગે રીઝાવી પરનાર. ભ૦ ૯
આવ્યા તેવા જવાના આપે, માટે રહો ખબરદાર. ભ૦ ૧૦
સેવા શ્રી જિનરાજની કરીને, પામો આ ભવનો પાર. ભ૦ ૧૧

પદ ૨૭૦ મું, આત્મ સ્તવન. ૨૯

છોરી બામનકી, છોરી બામનકી–એ–રાહ

જીવ જંજાળી, જીવ જંજાળી; જાગીને તું જરા કરને વિચાર. ટેક.
સૂતો શું સોડ તાણી જાગને જરા, જાશે જોબનને થાશે જરા. જી. ૧
ફુલ્યો ફુલ્યો તું ફરે સંસારની માંય, મીથ્યા મથી મરે મૃગજળ માંય.
વાંકી શું મુછ રાખી ફાંકડો ફરે, પટીઆં પાડી નહિં કોઈથી ડરે. જી૦
રાંકડાને રોવરાવી ધન તું ધુતે, લાવી ઝપાટે લોકને લુટે. જી-૪
જિનજી પૂજા કોરે કરી, નમાવે શીશ બીજાને જઈ. જી-૫
કાળ ઝપટમાં ઝાલસે તને, ન લાગે વાર હું તો કહું છું ખરે. જી-૬
ડહાપણ ડોળવું મુકી તું દઈ, જોજે જિનજી ભાવે જઈ. જી-૭

પદ ૨૭૧ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૦

ધિઃક યુવા ધિઃક મુજને–એ–રાહ–તાલ–દીપચંદી.

જો જો વિચારીને જીવડા, હૈયું રાખીને હાથજી;
જાણ જરૂર છે ચાલવું, માલવું ન સંસારજી. જો જો૦ ૧
તન છે રંગ પતંગનો, મિથ્યા મથી મારે આપજી;
સુત વીતદાર સગું નહિ, નહિ માયને બાપજી. જો જો૦ ૨
ત્રણ ગતિ તનની કહિ, પાળો પોખો વિધે લાખજી;
નર્ક નાય કીડા પડે, થાય અંતે વા ખાખજી. જો જો૦ ૩
કંકુ કેસર ને કસ્તુરી, અત્તર અનોપમ સારજી;
ચરચે જે તું અંગને, પખોરશે મુકી ભારજી. જો જો૦ ૪
હાથે કર્યું સાથે આવશે, ફાવશે નહિ કંઈજી;
ફુલ્યો ફરે છે સંસારમાં, ફાં ફાં મારીશ ત્યાંયજી. જો જો૦ ૫
મનને ડાહ્યું રાખીને, તન અર્પીને ઈશજી;
ધનની દોડ દૂરે કરી, નામ જિનજીને શિશજી. જો જો૦ ૬

પદ ૨૭૨ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૧

રાજા પી લે દારૂડા–એ–રાગ તથા રાગ–માઢ–તાલ–ગજલ.

ભજ ભાન તજી ભગવાન તું માનવ! માન મુકી જરા;
માન મુકી જરા–માનવ! માન૦ ભજી—ટેક.

ધસ મસતો ધાએ ધન માટે, નીચે નીરખી નાર;
સાર શું એમાં શાણા માણો, જાણો એ જોખમકાર. મા૦ ૧
કાખમાં ઘાલી ધોતી પોતી, પોતે પર આગાર;
મોહ માયા તણી લાલચે લાગી, કેમ ઘુમેરે ગમાર. મા૦ ૨
રામા રંજન મંજન અંજન, મશી કશી શિશ પાઘ;
ફાગ ગાએ જન રાગ રૂડામાં, લાગે લલાટે ડાઘ. મા૦ ૩
'રામા રામા ધન ધન' કરતો, ફરતો ફરે દશ દીશ;
શ્રી જગદીશને શીશ નમાવા, મિથ્યા બતાવે મીશ. મા૦ ૪
લાખોને શાખા વિતાડી, મારી ઝુડી પાડી ધાડ;
રોવાડી રાંક રે! કાંક અનાડી, મન ધર્યું ખણી ખાડ. મા૦ ૫
અણી આવ્યે નહિ કોઈ ધણી રણી, રમણીકે ખણી ખાડ;
આખર ખાખર વાશી થાશો, લાલ બનેલ લબાડ. મા૦ ૬
રાખ થયા કંઈ રાંક કે રાજા, સાજ પુરે સંસાર;
જૈન પ્રવર્તક દાસ દયાનિધિ! કેણ તણો અધિકાર. મા૦ ૭

પદ ૨૭૩ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૨

થાઓ તમે તૈયાર–એ–રાહ–તાલ–લાલણી.

ચાલ ઉઠ તું ચેતન માળી જા કામે તારા. અરે હાં જા૦
બન્યો બગીચો રૂડો ભુંડા આળસમાં બગડે,
નિંદ્રા ત્યાગીરે નિર્ભાગી જો પેલા કચારા. અરે હાં૦ ૧
જીવ હિંસાના ઝેરી જંતુ વેલાને વળગ્યાં;
કોમળ એ સદ્‌ગુણની વેલો કેમ વધે ઘેલા. અરે હાં૦ ૨
કષાય ગોધા ચારે કેવા જો પેલા ઘુમે;
રેરે ભોળા ભદ્રિક માળી લ્હારે તુજ લાગ્યા. અરે હાં૦ ૩
દાન દયાનું ખાતર નાંખી, શમ દમ જળ સીંચી,
નિંદી પાપ સ્થાનક ત્રણને, કરો સ્વચ્છ કચારા. અરે હાં૦ ૪
અનેક આવરણો ઉતારો, કલમ કરી સારી,
છે જિન વચનામૃત ધારાથી ફળ થાવા સારા. અરે હાં૦ ૫
ચેતન માળી છું અધીકારી, નરભવ ઉપવનનો;
નવિન ભક્તિ યુક્તિથી ફળ, મુક્તિ મળનારાં. અરે હાં૦ ૬

પદ ૨૭૪ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૩

જીલ્લાની ગજલ

હા થવા શા હાલ તારા જીવ જો જરી,
રે અનાડી અંધ તારી કયા મતિ ફરી. હા થવા૦ ૧
સૂજે નહીં એ ભાઈ તને પંથ પાંશરો,
અનેક ઉંધા પંથના તું ફંદમાં ફસ્યો. હા થવા૦ ૨
વ્હાલાં સગાં સોબતીઓ રેહેશે વેગળાં,
પત્ની પુત્ર મુકી જાવું જીવ એકલા. હા થવા૦ ૩
રેરે પંખી રાત દહાડો માળામાં મચ્યો,
વારૂ શું આજેજ આવો માળો તેં રચ્યો. હા થવા૦ ૪
અનેક માળા બાંધ્યા ભાગ્યા ભાગી બાંધશો,
આ તે ભાગ ફોડમાંથી ક્યારે છુટશો. હા થવા૦ ૫
ચેતન પંખી એવી હુવે યુક્તિ આદરો,
જેથી ભાગ ફોડ મુકી ઠામે જઈ ઠરો. હા થવા૦ ૬
માગો વિશ્વનાથ પાસે હાથ જોડીને,
નવિન પંથ શાંતિનો સ્વામિ સુજાડી દે. હા થવા૦ ૭

પદ ૨૭૫ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૪

દેશ ઠુમરી.

કુથળીમાં કાળ ગયો, અનાદિથી આમ ભમ્યો. ભાઈરે કુથ૦ ટે.
તન ધન જોબન મદથી છાકી મર્કટ મુળગો મુઓ,
અનાદિથી આમ ભમ્યો. ભાઈરે કુથળીમાં૦ ૧
કાળ મદારી કેડે લાગ્યો ચેતન ચેતી જુઓ,
અનાદિથી આમ ભમ્યો. ભાઈરે કુથળીમાં૦ ૨
ભગવંત ભક્તિ નવિન નિત્યે ભાવે આદરજો,
અનાદિથી આમ ભમ્યો. ભાઈરે કુથળીમાં. ૩

પદ ૨૭૬ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૫

ધન્યાશ્રી–એ–રાહ

જગદાધાર કૃપાળ જય જય.—
ભક્ત મનોરથ વેલી ખીલાવા, વાદળ રૂપ વિશાળ. ૧
જગ જન ચાતક તૃષા છિપાવા, રૂડા ઇંદ્ર રસાળ. ૨
પંજર ભવ જાળે પડીઓ જીવ પંખી. ત્રાતા દુઃખ તસ ટાળ. ૩
મુક્તિ પ્રિયાવિણુ પંખી મરશે, સ્વામી લે સંભાળ. ૪
માયા વંશી નદિ મોહ્યો, જીવ હરણુ પડ્યો જાળ. ૫
શિવ સુખદાયક નવીન નાયક, પામર પશુને પાળ. ૬

પદ ૨૭૭ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૬

પ્રભુ તારી–એ–રાહ

જીવ તારી, ગતિ શી થનારી જરી, જો વિચારી ફરી. જી–ટેક.
લખ ચોરાશી ભવની ભૂલવણી, જાવું જીવ પસાર કરી. જી–૧
પંથ સરળ પામ્યો કંઈ કાળે, જાતો આડો રખે નીસરી. જી–૨
માનવ ભવ એ મધ્યબિંદુ છે, ભાઈ જાતો રખે તું ભુલી. જી–૩
રાખી સરત આ ધર્મ ધજાની, ઉંધે પંથે ન જા ઉતરી. જી–૪
નવીન પ્રબોધક જિનવર જેવો, ચેતન મળવો નથી રે ફરી. જી–૫

પદ ૨૭૮ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૭

ચંદા રે બીના–એ–રાહ

વખત વરતી જા જીવ વેપારી, ખરી ખરીદની કર તૈયારી. ટેક.
રામાટામા સુકી ભાઈ વેગે કર વકરો,
પીઠ પછીથી રે સોદાગર આવી ન મળનારી. વ૦ ૧
નર ભવ નગર સમો નહીં મળશે બીજો કોઈ બજાર,
લાખો લોકો થયા લખપતી ભટકતા હતા જે ભિખારી. વ૦ ૨
ત્રિભુવન હિતકારી જિન શેઠની સલાહ શુભ લેજે;
દલાલ દર્શન જ્ઞાન ચરિત્રની કર મિત્રાચારી. વ૦ ૩
ચારગતિની ચોપાટી પર સેહેલ રખે ચઢતો,
પાપ ચોકમાં પગ નવ ધરતો વેગે વિચારી. વ૦ ૪

વેચી સાટી વિવિધ તરેહનાં ઝટપટ કરીઆણું,
નવીન પુન્યનો સોદો કરતાં બોલાશે બલિહારી. વ૦ ૫

પદ ૨૭૯ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૮

હમતો આશક હૈ–એ–રાહ

મુકી દે મારૂં તારૂં ભાઈ એમાં સાર નથી,
ભરે બાથ આભથી અરે કાંઈ વળનાર નથી—ટેક.
પીને માયાની મદીરા છાકયો છાકયો શું ભમે,
ઝપાટા જીવડા તેં કાળના જોયા નથી. મુકી૦ ૧
ક્રોધ માન માયા લોભ ચારે ધુતારા મળ્યા,
ખુશામતખોરની સોબતમાંહી સાર નથી. મુકી૦ ૨
ગુમાવી પુન્યગર્થ માઠી છે તારી ગતિ;
ચેતી લે ચેતી લે ચેતન શું શું કહું કથી. મુકી૦ ૩
પ્રવૃત્તિ વેશ્યાના પ્રસંગે બુદ્ધિ તારી મારી ગઈ,
નિવૃત્તિ પદ્મણી જેવી નારી મળનારી નથી. મુકી૦ ૪
પતિ પુત્ર સ્નેહી સગાં છે સંબંધી સ્વાર્થનાં,
આપત્તિ આવે કોઈ પાસે જીવ ઉભું રહેનાર નથી. મુ૦ ૫
સાચા સ્નેહી સગાં માંહી એક વીતરાગ છે,
નવીન વિશ્વબંધુ વિના પાર પામવું નથી. મુકી૦ ૬

પદ ૨૮૦ મું, આત્મ સ્તવન. ૩૯

ગીરધારી–એ–રાહ

સમજાવું રે તો એ મનપતંગ ન માને, જાયે બળવા ઉડી પરાણે;
શું વારૂંરે બાઝે એ અનેક બાને, નવ સારૂં નરસું પીછાણે. ટેક.
રે પતંગ પામર પ્રાણીરે, સુણી હીતકારક આ વાણીરે;
લે તત્વ તરત કાંઈ તાણીરે, અજ્ઞાનીરે ભમતો શું બેભાને. જા-૧
ભાઈ કાયારે તારી ભડ ભડ બળશે, રાખ રાખ માંહિરે મળશે;
એ પીડારે શી રીતે સેહેવાશે, પછી પાછળ તું પસ્તાશે;
તે વખતે રે કરતાં ક્રોડ કલ્પાંત, નવ વળવાનું કાંઈ ભ્રાત;
કુવો ખોદવો રે આગ સળગતાં વાંત, શું કદીએ બને એ વાત;

તું પેહેલેથી જો ચેતે રે, તો ઝાળ થકી રહે છેટેરે;
સ્વલ્પ લાલચમાં રખે લેટેરે, સંસારનીરે ઝાળનું બળનવ જાણે. ૨
રંગબેરંગીરેપાંખઆ સુંદર બળશે, તારી ચપળ ગતિ પણ ટળશે;
નવ સમજીશરે સગાં સંબંધી તારાં, હાથે કરી એ હોમી દેનારાં;
બનાવીરે ખુબ તને મસ્તાન, દેશે તારૂં પછી બળિદાન;
એ ઝાળમાંરે જોતું નવ સપડાય, તો તો તારી ચતુરાઈ ગણાય;
જા દોડી તું એક સાસેરે, તે જ્ઞાનદીપકની પાસે રે;
ત્યાંઅદ્દ્ભૂતશાંતિથાશેરે, શીવપુરીએરેનવીન ઝડપ પહોંચાડે. ૩

પદ ૨૮૧ મું, આત્મ સ્તવન. ૪૦

મેરે ગમકા તરાના—એ—રાહ

રેરે કુમતિના રાગી, જોને તું જાગી, શી દશા થશે;
તારૂં સર્વ છીનાવી, લેઈ પદ્દાધી, પાપી બનાવી, ઠેલી મેલશે. ટેક.
ગોદમાં ઘાલી નિત્ય બતાવે, નવ નવા રાગને રંગ;
મોહમદીરાથી મત્ત ન જાણે, એ ધૂતારીના ઢંગ;
જુઠીપ્રીતજણાવી, ફંદે ફસાવી, પાપી બનાવી, ઠેલી મેલશે. રે૦ ૧
જે જન વાવે ઝેરનો વેલો, આણી અતીશે વહાલ;
અમૃત સરખાં ફળ આંબાના, પામે નહીં કદી કાળ;
વાત આવી ચાવી, મન્ન ન ભાવી, કુમતી ફાવી,
પાપી બનાવી, ઠેલી મેલશે. રેરે કુમ૦ ૨
રેરે ચિદાનંદ સુમતિના સ્વામી, પર ઘેર પૂર્યા વાસ;
ગુણવંતી આ સુમતિ ગોરી; નાહક કીધી નિરાશ;
દયા લેશ ન આવી, બુદ્ધિ ગમાવી, સુમતિ રીસાવી;
પાપી બનાવી, ઠેલી મેલશે. રેરે કુમ૦ ૩
સુંદર મંદીર માંહી રમે તું, કરે ન કાંઈ વિચાર;
સહસ્ર બેડીએ કુમતિ બાંધી, કરશે છેક લાચાર;
તારી દૃષ્ટિ ચુકાવી, ટેક મુકાવી, જુઠું ભણાવી,
પાપી બનાવી, ઠેલી મેલશે. રેરે કુમ૦ ૪
સુનો મહોલ પડ્યો સુમતિનો, શાશ્વત સુખનું ઠામ;
ચટપટ ચેતીને ચેતનજી, રંગે કરો આરામ;

ગાને નવિન સુણાવી, રોજ રીઝાવી, ચિંતા ભુલાવી;
મોક્ષે પહોંચાડી, સુમતિ મેલશે. રેરે કુમ૦ ૫

પદ ૨૮૨ મું, આત્મ સ્તવન. ૪૧

હઠમત. એ રાહ.

આળસ તજી જગનાથના મંદીર મહીં જા, સુંદર ગીત ગા.
રાગ અલાપ કરી અતિ અદ્ભૂત,
ની સા રી રી સાસાનીધ પ મ ગ રી ગરીસા. આ૦ ૧
ક્રીડ ક્રીડ ક્રીડ ત્રક ધગન તરકીટધા,
કરે નવીન રવિ ચિત ઉદય પ્રકાશ. આ૦ ૨

પદ ૨૮૩ મું, આત્મ સ્તવન. ૪૨

આવત મોરારી. એ રાહ.

જાયે આ જવાની રે,
ભાઈ રે કહે કોણ તને, કાળ જાય, ભાળ ભાળ,
ભમત રમત ભુંડા.–જાયે.
સમજ સમજ તજ જંજાળ, ભજ પ્રભુજી શ્રીકૃપાળ;
ટાળી કર્મ કુડાં.–ભાઈરે.
તન જન ધન આ દમામ, તજી જવું છે રે તમામ;
નવીન ધામ રૂડા.–ભાઈરે

ઇતિ શ્રી આત્મોપદેશ સ્તવન
સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી વિવિધ વિષયોપયોગી સ્તવનાવળી.

પદ ૨૮૪ મું, પ્રતિમા સ્થાપન સ્તવન.

રાગ ખમાચ–સજન મુખડા બતલાવો રે—એ–રાહ
તાલ પંજાબી.

સતગુરૂ સમજાવે રે, છોડ કુગુરૂકા સંગ રંગ. સત–છોડ–ટેક.
વીર પિતા સિદ્ધારથ રાન, જિન પૂજાકે લક્ષ દાન;
શ્રી આચારંગમેં હે વ્યાખ્યાન, કયું નાહીં સુણાવે રે. છો૦ ૧
સૂયડાંગે આર્દ્રકુમાર, જિન પ્રતિમાસે બોધ ધાર;
મૂલ નિર્યુક્તિ પાઠસાર, કયું નાહીં સુણાવે રે. છો૦ ૨
સ્થાપના સત્ય કહી જિનરાજ, ઠાણાંગમેં દેખ લે આજ;
જિમ સુધરે નરભવકા કાજ, મત દુર્ગતિ જાવે રે. છો૦ ૩
સ્થાપના ચારજ માનો સહી, સમવાયાંગેં પાઠજ કહી;
સમવસરણ જિન પ્રતિમા રહી, તુમ નજર ન આવે રે. છો૦૪
જંઘા ચારણ સાધુ મહંત, જિન પ્રતિમાકો વંદે સંત;
ભગવતી સૂત્ર કહે તહંત, ગણધર બતલાવે રે. છો૦ ૫
જિન પ્રતિમાકી પૂજા સહી, સૂત્ર જ્ઞાતા માંહી કહી;
કુગુરૂ બુદ્ધિ મન કયું તેં લહી, કયું ભરમ ભૂલાવે રે. છો૦ ૬
શ્રાવક જો આનંદ કહ્યો, જિન પ્રતિમાસ્યું સ્નેહ ગ્રહ્યો;
સૂત્ર ઉપાસક અંગજ કહ્યો, નહીં દીલમેં લાવે રે. છો૦ ૭
દસમેં અંગે વાંચ ખરે, હઠ બાંધી તું કાંહી મરે;
જિન પ્રતિમા શું ભક્તિ કરે, શુદ્ધ સાધુ કહાવે રે. છો૦ ૮
ઉવ્વાઈ રાઈપ સેણીકાર, જીવાભિગમ પન્નત્તિ ધાર;
જિન પ્રતિમાકા કથન સાર, મુક્તિ ફૂલ પાવે રે. છો૦ ૯
અવર અનેક સિધ્ધાંત રસાલ, જે વર્તે છે દુઃસમ કાળ;
જિન પૂજા તું માન લાલ, હમ દયા દીલ આવે રે. છો૦૧૦
આત્મ અનુભવ રસમેં રંગ, કારણ કારજ સમજ તું ચંગ;
શ્રરો આનંદ ચિતમેં અભંગ, સમકિત રસ આવે રે. છો૦૧૧

પદ ૨૮૫ મું, શ્રાવક વિષે સ્તવન.

જનમ જનમ ગુણુ માનુંગી તોરો—એ—રાહ—તાલ—પંજાબી

શ્રાવક જન તો એને કહિયે, શ્રધ્ધા સમકિત મુલ રે;
દેવ ગુરૂને ધર્મ વિવેકે, આરાધે અનુકૂલ રે. શ્રા૦ ૧
નિશ્ચય નય વ્યવહારને જાણે, સ્યાદ્વાદ સુખ મૂલ રે;
દ્રવ્ય ગુણુ પર્યાયને ધ્યાને, આશ્રવ ને પ્રતિકૂલ રે. શ્રા૦ ૨
નય નિક્ષેપ પ્રમાણુની રચના, છાંડે મિથ્યા મૂલ રે;
નિજ પર રમણુ રૂપને જાણે, મિત્ર શત્રુ સમ તુલ્ય રે. શ્રા૦ ૩
પરનિંદા મુખથી નવિ ભાંખે, જાણે કર્મની ભૂલ રે;
લેશમાત્ર ગુણુ પરનો દેખી, ગ્રહણુ કરે અતુલ્ય રે. શ્રા૦ ૪
પર ઉપગાર ધર્મ જન પક્ષી, એવા પુરૂષ અમૂલ રે;
મયાવિજય તે સંગ કરંતા, જાય અનાદિ ભૂલ રે. શ્રા૦ ૫

પદ ૨૮૬ મું, શ્રી કુમતિ મુખ મજા ચપેટીકા.

લાવણી.

કુમતિ હઠ તજ કદાગ્રહકું, જિન પ્રતિમા પૂજા સંસ્તવન કરકે;
ગ્રહો શુદ્ધ સમકિતકું—એ આંકણી
શ્રી જિન પ્રતિમા જિનવર સંદૃશ. હર દુઃખ સંશયકું;
ગણુધર રચિત સૂત્ર ચિત્ત ધરકે, તજ ભય વિભ્રમકું. કુ૦ ૧
દ્રવ્ય ભાવ જિન પૂજન સંસ્તવ, સંઘ ચતુર્વિધકું;
મુનિવર શ્રી જિન પ્રતિમા સન્મુખ, કરતભાવ સ્તવકું. કુ૦ ૨
નામ ઠવણુ દ્રવ્ય ભાવ જિનેશ્વર, બંદન જોગ મુનિકું;
શ્રી ઠાણુાંગે મધ્યે હે વિવર્ણુ, સત્ય કહે ઇનકું. કુ૦ ૩
વીતરાગ નિર્વિકાર પ્રતિમા, ભ્રાંતિ કહ્યા તુમકું;
કારજ સિદ્ધ કારણુ કરિ હોવત, ગ્રહો શુદ્ધ નય પંથકું. કુ૦ ૪
ચિત્રાકાર સ્વરૂપ સ્રીયનકું, સ્થાનક મુનિજનકું;
દશવૈકાલિક મૂલ સૂત્રમેં, ભોગે નહીં તિનકું. કુ૦ ૫
જેસે સ્રીયા સ્વરૂપ કર ઉપજત, વિષયભાવ જિનકું;
તૈસે ઠવણુ જિનેશ્વર દેખત, ધર્મ રાગ ભવિકું. કુ૦ ૬
લબ્ધીભાવ ચારણુ મુનિ જાવત, દ્વીપ નંદીશ્વરકું;

ત્યાં અંજનગિરિ પર્વત ઉપર, બંદે જિન ઠવણકું કુ૦ ૭
એ અધિકાર સૂત્ર ભગવતિમેં, ભ્રમ મતિ ભંજનકું;
શ્રી વીર જિનેશ્વર મુખ ભાંખિત, ગૌતમ ગણધરકું. કુ૦ ૮
દ્વાદશ વ્રત ધારકે શ્રાવક, કલ્પીત નહીં તિનકું;
અન્ય તીર્થે ગ્રહી જિન પ્રતિમા, બંદે નહીં તિનકું. કુ૦ ૯
સૂત્ર ઉપાસક દશાભ્યંતર, આણંદ શ્રાવકકું;
કુગુરૂ કુદેવ કુતીર્થ ત્યાગે, બંદત જિન બિંબકું. કુ૦ ૧૦
સમકીત ધારક સતી દ્રૌપદી, પૂજ્ય જિનેશ્વરકું;
જ્ઞાતા સૂત્રમાંહે વિવર્ણ, છાંડો વૃથા હઠકું. કુ૦ ૧૧
એસે સુધારસ અમૃત, રૂચત નહીં ઇનકું;
મિથ્યા વિખકે ઉદય ભાવસોં, વમન હોત તિનકું. કુ૦ ૧૨
જિન પૂજનમેં હિંસા ભાખત, ભવ ભવ નહીં તિનકું;
સંવરધાર પ્રશ્ન વ્યાકરણે, પૂજા અહિંસકકું. કુ૦ ૧૩
કેવળ હિંસા હિંસા પુકારત, શ્રધ્ધા ભ્રષ્ટ જીવકું;
હિંસા સ્વરૂપ ભેદ નહીં જાનત, ખેંચત મત પક્ષકું. કુ૦ ૧૪
ત્રિવિધ ત્રિવિધ મુનિ હિંસા ત્યાગત, મનાતા સબકું;
નદી ઉતરત જીવ હિંસા હોવત, બંધન નહીં તિનકું. કુ૦૧૫
તેસે જિન પૂજન વિધિમેં, હિંસા નહીં ભવીકું;
મોક્ષ માર્ગ સાધન અતિ ઉત્તમ, સમણે પાસસકું. કુ૦૧૬
ચૂર્ણી ભાંખ સૂત્ર નિર્યુકિત મધ્યે, નિખે ધન પૂજનકું;
ઉત્થાપક એ કહાંસે પ્રગટે, એ અચરજ હમકું. કુ૦ ૧૭
હઠ એકાંત પક્ષકે ધારક, માનત નહીં ઇનકું;
સ્યાદ્વાદ ઘટ મુદગર ન્યાય કરી, પ્રધ્વસ્ત તિનકું. કુ૦ ૧૮
દશપુર નગર મધ્ય ચૌમાસે, સ્તવના કરી પ્રભુકું;
ખડતર ગચ્છ શોભિત અતિ સુંદર, શ્રેય સૂરવર શ્રી સંઘકું. ૧૯
ચંદ્રનંદ યોગ્ય વેદ સંવત્સર, કાર્તિક કૃષ્ણ પક્ષકું;
કુમતિ નિકંદન શિક્ષા સંપૂર્ણ, તિથિ ત્રયોદશકું. કુ૦ ૨૦
જિન પ્રતિમાકે ચરણ કમલકો, શરણો શ્રેષ્ઠ મોયકું;
સોરવ્ય રતન વાંછીત પ્રભુતુમસે, અવિચલ પદ ધ્રુવકું. કુ૦૨૧

પદ ૨૮૭ મું, મોહજાળ તોડવા વિષે સ્તવન.

શાર્દૂલવિક્રીડિત છંદ.

મેડી માળ મહેલ અશ્વ ગજને, મુકી જવું એકલા;
સંબંધી જન સ્વાર્થ અર્થી સઘળા, અંતે રહે વેગળા;
વાડી ખેતર બંગલા બગી વળી, છાજે છજા ગોખડા;
જાગી જો નર મોહજાળ સઘળી, તૈયાર થા તોડવા. ૧
કાયા જોબન કાંઈ નિશ્ચળ નહીં, ભાઈ તને શું થયું;
મારૂં માન્યું મમત્વથી મન વિષે, વાયે જશે સૌ વહ્યું;
નિદ્રાને પ્રમાદમાં પરવર્યું, તારૂં ગયું તોરમાં. જા૦ ૨
સારૂં ઉત્તમ આ શરીર જરતે, હાથે મળ્યું હાર મા;
ઓચીંતો અકળાવશે ધસમસી, માથે પૂરે કાળ આ;
આધિ રોગ ઉપાધિ વ્યાધિ વધશે, જાજે પછી દોડવા. ૩
ભાળી ન્યાલ થયો ભલે ભુવનતું, રાચીશ માં રોબમાં;
આયૂ ચંચળ ચેતજે પળ પળે, છીજે તને છોડવા;
પુત્રાદિ પરિવાર સાર સમજી, શાને પડ્યો મોજમાં. જા૦ ૪
શી તારી ગતિ મંદ આ શિથિળતા, મારી ગઈ છે મતિ;
ધાર્યું ધૂળ થશે સહી પલકમાં, શક્તિ કરોને છાતી;
પારાધિ કદી આવીને પકડશે, સંતાય ક્યાં સોડમાં. જા૦ ૫
ગાઢે બંધન પાસમાં પૂસી પડ્યા, ઉપાય શોધી કરો;
છૂટો છૂટી શકાય જો કળબળે, છૂટે થકી છૂટકો;
બાજી છે હજી હાથ ઉઠ મુરખા, ખામી પડી ખોળવા. જા૦ ૬
મર્દાની અભિમાની માનિ અમથી, વાહ્યો જશે વાજમાં;
બહાદુરી બજવાય તો શીદ રહે, આ આળ પંપાળમાં;
હાથે સૌ હથિયાર હામ ધરીને, ઘૂમો અરિ ફોજમાં. જા૦ ૭
જાયાને જનની પ્રિયાજનક સૌ, માયા રચી માનવી;
તત્વે તંત નહીંજ તુત સઘળું, રે ચેતજે માનવી;
દેખાય ભપકો બધો ઉપરનો, છે છારના છોડવા. જા૦ ૮

પદ ૨૮૮ મું, મોહમહિમા.

શિખરણી.

નરો નારી પાસે, નટસમ થઈ નૃત્ય કરતા,
કુરંગાક્ષી કેરા, નયન શરથી ઘાયલ થતા;
વદે પ્યારી પ્યારી, મધુર મુખથી પામિ લઘિમા,
થતાં વૃદ્ધાવસ્થા, નહિ રસ જુઓ મોહ મહિમા. ૧
ઘણી સંમૂ લક્ષ્મી, પછિ હું પરણું સુંદર વધૂ,
રચાવું પ્રાસાદો, વિવિધ વરણે શોભિત વધુ;
કરૂં તેમાં શોભા, જન ચકિતકારી સુકૃતિમાં,
વિચારોમાં આવ્યું, મરણજ જુઓ મોહ મહિમા. ૨
લુલો નેત્રે કાણો, અતિકૃશ અને તે ખસ ભર્યો,
પડ્યા કાને કીડા, વિષમ અતિ પીડા અનુસર્યો;
તથાપિ તે શ્વાન, પ્રબળ મદને જાય રતિમાં,
શુની પુંઠે વેગે, વિષમય જુઓ મોહ મહિમા. ૩
સ્તનો જે નારીના, રૂધિર રસ માંસે અતિ ભર્યા,
મૃદુ ગોરા ગાલો, પણ રૂધિરને અસ્થિથી સર્યા;
ભર્યા યોની કુંડ, સવ રૂધિર મૂત્રે વિકૃતિમાં,
નરો સ્વાદો માને, તહિં પણ જુઓ મોહ મોહિમા. ૪
થતા પુત્રો પ્યારા, અધિક ઉરમાં સ્નેહજ ધરે,
હુળાવે હર્ષથી, સકળ સુખથી લાલન કરે;
થયા જ્યારે મોટા, મદ ધર વયે ધારિ ગરિમા,
પિતા સામા થાયે, અતિ બળ જુઓ મોહ મોહિમા. ૫
ત્યજો એવા મોહો, વિષય સુખ છે ચંચળ અતિ,
જનો તેથી ધારો, નિજ હૃદયમાં ધર્મની મતિ;
ભજો ધારી પ્રીતિ, પ્રભૂ ચરણને મોક્ષ ગતિમાં,
જશો થઈ નિરાગી, પ્રબળ નહિં તો મોહ મેહિમા. ૬

પદ ૨૮૯ મું, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાંતરે-ઉપદેશ ઉપર.

છંદ-દ્રુતવિલંબિત.

પર દુઃખે દુઃખી થાય દયાળુ જે, સરવ જીવ વિષે કરૂણાળુ તે;
પરમ ધર્મ તણી સરધા ધરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
વિવિધ વાત વિનોદજ ધર્મની, વળી કરેકથના શુભ મર્મની;
ગુણ ગૃહે દુરગુણ દુરે કરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
જિનપતિ તણી સેવ સદા કરે, સુગુરૂનો ઉપદેશ ચિતે ધરે;
વચન સત્ય સદા મુખ ઉચરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
વિનય પુર્વક વાણી વદે સદા, ગુણીજનો તણી ભક્તિ કરે તથા;
કપટ કાર્ય ન કોદીન આચરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
વિવિધ વિદ્ધ તણા ગુણને ગૃહે, અવર અવગુણના મુલને દહે;
વળી વિચાર ભલા ચિત્તમાં કરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે
પરત્રીયા નિજ માતુ પરે ગણે, પરીજનો પર દ્વેશી ન તે બને;
પરમ પંડીતતાઇજ આદરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
વડીલ વર્ગ તણી શિખ માનવી, વળી કુચાલ ન કોદીન ચાલવી;
ધરમ કાર્ય પ્રતીદીન જે કરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
દુઃખ વિષે ધરે ધૈર્યજ તે તથા, સુખ વિષે નહીં લેશ ખુશી તથા;
સુખ દુઃખે સમ ભાવજ આદરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.
નિત્ય દીયે શુભ પાત્રજ દાનને, ગ્રહુણ જેહ કરે ગુણ જ્ઞાનને;
વ્રત અને પચખાણ પ્રીતે કરે, સ્વજન તેજ ભવાંતરમાં તરે.

પદ ૨૯૦ મું, જૈન શાળા વિષે.

ભુજંગી છંદ.

સુણો જૈનબંધુ કહું શીખ સારી,
અરે અર્જ આ ઉરમાં લ્યો ઉતારી;
સદા સ્વર્ગનાં સુખનાં બીજ વાવો,
પુરા પ્રેમથી જૈન શાળા કરાવો. ૧
ખરો તત્વ સુજ્ઞાન વિના ન જાણે,

શુભાશુભ કૃત્યો કહો કેમ માને;
તમે જન્મ એળે અરે શું ગમાવો. પુ૦ ૨
બધા બાળકોને બહુ બુદ્ધિ થાવા,
તથા તેહને ધર્મ શ્રધ્ધા કરાવા;
સહુ શાહુકારો ભણોને ભણાવો. પુ૦ ૩
મળ્યો પુન્ય યોગે મનુ જન્મ ભારી,
કહો કેમ તેની કરો છો ખુવારી,
વિચારી નરો વ્હેમમાં ના તણાઓ. પુ૦ ૪
ખરે આપણી સ્થિતિ પૂર્વે હતી જે,
અરે આજ એમાંની લેશે નથી તે;
ભણી જ્ઞાનને હકુ જુઠો સમાવો, પુ૦ ૫
થઇ જે સ્થળે છે જૈનશાળા,
જુઓ ત્યાં તણાં બાળકો જ્ઞાનવાળા;
તથાપિ તમે કેમ ચિત્તે ન લાવો, પુ૦ ૬
શ્રીમંતો વિનંતિ સુણી ચિત્ત ધારો,
તમે દીર્ઘ દ્રષ્ટીથી ઉરમાં ઉતારો;
સ્વધાર્મિ જનોને સુધારો સુધારો, પુ૦ ૭
બહુ લાભકારી અરે વાત આ છે,
કર્યાથી પુરા પુન્યનો થોક થાશે;
અરે દ્રવ્યવાળા લહો શુભ લ્હાવો, પુ૦ ૮

પદ ૨૯૧ મું, આ સંસાર અસાર વિષે.

દોહરા.

નિરોગી કાયાનકાં, કલેશી કુલટા નાર;
જાયા માયા સુત નહિં, આ સંસાર અસાર. ૧
જર જોરૂ ઘર સાંપડે, હોય પુત્ર નાદાર;
સુખ મલે નહીં સ્વપ્નમાં. આ૦ ૨
રિધ્ધિ સિધ્ધિ મેળવી, પુત્ર ન તે દુઃખકાર;
સુખ સઘળું કયાંથી મળે. આ૦ ૩

દરિદ્રીને બહુ સંતતી, તે પણ અતિ દુઃખકાર;
સંપ હોય નહિં સ્વજનમાં. આં૦ ૪
કુળ ખંપણ સંતતી થયે, ચિંતાનો નહિં પાર;
ઝુરી ઝુરીને મરે. આ૦ ૫
તરૂ નવ પલ્લવ પર મળે, પક્ષી વિવિધ પ્રકાર;
દવ બળતો દેખી ખસે. આ૦ ૬
તેમ સ્વજન હેજે મળે, ચડતીમાં ખાનાર;
પડતીમાં પલાયન કરે. આ૦ ૭
પાપ કરીને મેળવ્યું, ખાઈ જશે ખાનાર;
માથે પડશે તાહરે. આ૦ ૮
પરભવ જાતા જીવને, કોઈ ન આવે લાર;
મમત્વ કરો નહિં માનવી. આ૦ ૯
યોગ્ય સામગ્રી સૌ મળી, ધર્મ કરો સુખકાર;
નહિંતો પસ્તાવો થશે. આ૦ ૧૦
દેવ ગુરૂને ધર્મને ઓળખજો આવાર;
ત્રણ તત્વ સાધો સુખે. આ૦ ૧૧
સ્વજન સંબંધી સ્વાર્થી, ધર્મ સખાઈ ધાર;
આ ભવ પરભવ જીવને. આ૦ ૧૨
ચૌદિશ દવ લાગી રહ્યો, નીકળશે જો સાર;
આગળ કામે લાગશે. આ૦ ૧૩
દવ બળતો દેખી કરી, ગભરાવું નહિં યાર;
સાર વસ્તુ સંભાળવી. આ૦ ૧૪
આત્મ વીર્ય ઉલ્લાસથી, કમર કસો હુશ્યાર;
ઝવેર અવસર ચૂકશો. આ૦ ૧૫

પદ ૨૯૨ મું, હિતોપદેશ વિષે.

(હરિગીત)

સંસારમાં શું સાર છે, વિચાર કર નર મન વિશે;
નિજ નેત્ર ખોલી જો અરે, દૃષ્ટિ કરીને દશદિશે;

ાચત્યમાંહે ચેત ચતુર ચેતન, શી ગતિ તારી થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૧
બહુ કુડ કપટને કેળવી, સહુ લોકને તે છેતર્યા;
જ્યાં ત્યાં દગલબાજી થકી, નીજ કાર્ય જે જે તેં કર્યાં;
તે સર્વ પાપતણી તને, પરલોકમાં શિક્ષા થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૨
તું કહે મારૂં મારૂં સર્વે, મોહ માન મમત્વથી;
ધન ધાન્ય જોબન માલ, માયા સર્વ તે તારૂં નથી;
સુત માત તાત સુજાત પત્ની, કોઈ નવ તારૂં થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૩
કાયા તણો રાખી ભરૂંસો, બહુજ માયા મેળવી;
જુઠું વધો નિર્લજપણે, કૃપણુતા બહુ કેલવી;
અંતે અરે નર અથીર છે, વસ્તુ સહુ વીણસી જશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૪
રાવણ સમો જે રાજવી, લંકાપતિ પોતે હતો;
વિશ ભુજા જોદ્ધો યમસમો, જે જગતમાંહે શોભતો;
પણ ગયો અંતે એકલો તો, તારી શી ગણતિ થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૫
મહા પુન્ય ઉદયે મનુષ્ય જન્મ, મળ્યો બહુ મુશ્કેલ જે;
ઉત્તમ કુળે અવતારને, પંચેંદ્રિ યોગ તથા પિછે;
તો કેમ હારી જાય, પશ્ચાતાપ પશ્ચાતે થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૬
અહંકાર અતિ અંતર ધરે, જે મુજ સમો જગ કો નથી;
પણ ગર્વ ઉતરે સર્વના જો, જાણ જ્ઞાન મતિ થકી;
ઉલટી ગતિ નીચી મળે ને, નર્ક વેદન ત્યાં થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૭
છે સ્વાર્થી સહુએ સગું ને, અથીર કાયા કારમી;
શો ગર્વ જાવું સર્વને છે, એક દીન અંતે વલી;
રે, મરણ સમયે ધર્મ કરવા, કેમ તું તત્પર થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૮
સ્વપ્ના સમું છે સુખ સર્વે, સમજ રે નર મન થકી;

છે સાર એકજ ધર્મ અવર, અસાર જાણ અરે નકી;
હિતકાર શિક્ષા દેવશિની, દીલ ધરે તો સુખ થશે;
એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૯

પદ ૨૯૩ મું, હિતોપદેશ.

(દોહરા)

કરવા કૂડ પ્રપંચને, ફોગટ ફૂટ ફટ પાપ;
જન જોબનને ધનધરા, જાશે થશે વિલાપ. ૧
વિષમ કંટક વિશ્વ છે, સગા સ્વારથિ સર્વ;
ચંચળ ચપળા ચપળ છે, શાને કરવો ગર્વ. ૨

(ગીતિ)

કપટ ઝપટ તરછોડી, ટક્ ટક્ તજ ભજ ભલા તું વૈરાગી
ખટપટ ઝટપટ છોડી, તન મન ધનથી સમર સમર ત્યાગી. ૧

(દોહરા)

કૈક ગયાને જાય છે, જશે થશે બેહાલ;
સુકૃત સાથે આવશે, કોણે દીઠી કાલ. ૧
ઠાઠ માઠ ઠાલો સહુ, દીપક ઝાક ઝમાલ;
તે પણ બુઝાઈ જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૨
પંખી ટોળું વૃક્ષપર, હળી મળ્યું છે હાલ;
પ્રાતઃમાં ઉડી જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૩
પુષ્પ સુગંધીથી બની, અનુપમ ફુલની માળ;
પણ તેતો કરમૈ જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૪
જાયું તેતો જાય છે, સૌના એજ હવાલ;
માન કહ્યું રે માનવી, કોણે દીઠી કાલ. ૫

પદ ૨૯૪ મું, સન્માર્ગે ધન વાવરવા વિસે.

(ઈંદ્રવજ્રા)

સુકૃત કામો નિત્ય આદરોને,
દુષ્કૃત્ય પાપો થકીતો ડરોને;

સુસાત ક્ષેત્રે ધન વાવરોને,
લક્ષ્મી મળી સાર્થક તે કરોને.

માલિની

સુજન જન વિચારો. આપણું હિત ધારો,
રજની દિવસ ધ્યારો ધર્મ તે શ્રેય કારો;
મનુષ્ય જન્મ આ તે શુભ કૃત્યોથી લાધ્યો,
અધ અધિક ન થાવા પૂન્યની પાળ બાંધો. ૧
સુજ્ઞ સુજન સુપાત્રે દાને દીજે સદાયે,
પરમ પુનીત થાયે સ્વામી વાત્સલ્યતાયે;
જિન ગૃહ જિન મૂર્ત્તિ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કીજે,
સુકૃત સકળ એથી મુક્તિ રાણી વરીજે. ૨

ગીતિ

સુસાધુઓની ભક્તિ, કરો સદા શક્તિને અનુસારે;
સુપાત્રોને પ્રતિ લાભો, એહ શુભ કૃત્ય ભવસિંધુ તારે. ૧
ગરીબ સ્વધર્મી માટે, અનાશ્રીત ફંડ એક નીપજાવો;
નિરાશ્રીતને આશ્રય, આપી અધિક પૂન્યને ઉપજાવો. ૨
જીરણ જિન ચૈત્યોને, પુનરૂદ્ધાર કરો ભવ તરવાને;
નૂતન ચૈત્ય બનાવી, જિન પ્રતિમા સ્થાપો શિવ વરવાને. ૩
જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરવી, જ્ઞાન ચક્ષુથી હૃદય દ્વાર ખુલે;
સારાસાર જણાયે, તેથી નથી કાંઈ જ્ઞાનની તુલ્યે. ૪

છપ્પા

શી મૂર્છા અસ્થિર, વિત્તની ચિત્ત વિચારો;
થાય ઘડીમાં જાય, લક્ષ્મી ચપળા ધારો;
શુભ કામે વવરાય, ખરચીને લ્હાવો લેછે;
કુળ દીપક દાતાર, દામ તૃણ તૂલ્ય ગણે છે;
થોકે થોકે વાવરે, પૂન્ય થોક બંધાય છે;
કીર્તિ તેની ત્રિજગતમાં, સુરનર કિન્નર ગાય છે. ૧
ધન્ય દાતા અવતાર, ધન્ય દાતાની માતા;
દાતા દિલ દરિઆવ, દીન દુઃખની સુખ દાતા;
જગત પૂજ્ય કર ધરે, દાન દાતાની પાસે,

તીર્થંકર કર અધો, ઉર્ધ્વ દાતાનો થાશે;
દાતા નામ મંગળ સદા, સૌ પ્રાતઃ સંભારશે,
શ્રી શ્રેયાંસ નૃપતિ પરે, મોક્ષમ્હેલમાં મ્હાલશે. ૨

પદ ૨૯૫ મું, આજ્ઞા પ્રમાણ.

સ્રગ્ધરા.

વિશ્વેસા વીર સ્વામી ચરણ કજ, નમું ઉર ઉત્સાહ ધારી;
તારી આજ્ઞા પ્રમાણે મતિ અનુસરતિ, રાખજો મોક્ષ ગામી;
તારી આજ્ઞા રૂપી જે મુગટ શિર, ધરે સર્વ સિદ્ધિ વધારે;
તારી આજ્ઞા અમોને અતુલ સુખ કરે, તેજ સંસાર તારે. ૧
આજે આ પંચમારે વિષમ સમયમાં, એક આધાર તારો;
બાકી કલ્પિત ભાખે ઉદર ભરણ, તે માર્ગ જુઠો નઠારો;
તારી સુશાંત મુદ્રા સકળ ભય હરે, એજ મુર્ખો ઉથાપે;
તારી આજ્ઞા અમોને અતુલ સુખ કરે, તેજ સંસાર તારે. ૨
જે શ્રી તીર્થંકરોના અતુલ અતિશયે, નીકળી કંઠદ્વારા;
સારા કલ્યાણકારી વદન વિવરની, પુષ્કરાવર્ત્ત ધારા;
શોભે સ્યાદ્વાદરૂપે મધુર મૃદુ અતિ, ભવ્યને તારનારી;
એવી શ્રીવાણી દેવી પરમહિત કરે, વિશ્વ આનંદકારી. ૩
દીપે કાંતી રૂપાળી વિધ વિધ વરણે, દેવાંશી ખાસી;
લીલા અદ્ભુત ભાસે જગત જનની, તે ઉર આપે ઉજાસી;
છે તે ભારી પ્રતાપી હૃદયકજ, વસી કુમતિ કાપનારી;
એવી શ્રીવાણી દેવી પરમહિત કરે, વિશ્વ આનંદકારી. ૪
એ આધારે રચેલા સુવિહિત ગુરૂએ, હિતકારી અમારા;
એવા આધારરૂપી અધુનીક સમયે, પુજ્ય શાસ્ત્રો તમારા;
એને ઉત્સુત્ર ભાખે બહુલ ભવ કરે, દુષ્ટ કર્મો વધારે;
તારી આજ્ઞા અમોને અતુલ સુખ કરે, તેજ સંસાર તારે. ૫

પદ ૨૯૬ મું, સપ્ત વ્યસન સઝાય.

તાલ લાવણી.

સુન સપ્ત વ્યસનકા, સ્વરૂપ ન્યારા ન્યારા;
ઇનકે બીન ત્યાગે, નહીં હોગા નીસ્તારા;
એહુ જુઆ સબ વ્યસ્નોમેં, મહા અન્યાઈ;
ઈસિકા હે ખેલ, ઈસિ પરભવમેં દુઃખદાઈ;
રાજા દંડ દે કાહડ, માત પીત ભાઈ;
જુઆરીકી કોઈ, કર શક્તા નહીં સહાઈ;
ઈસ વ્યસ્નો રાજ, પાંડોને લહા દુઃખ ભારી. ઈ० ૧
એ માસ ભક્ષ અતિ નીંદ, ભવ્ય જીવ જાનો;
એક કનમેં અનંતા જીવ, જીનંદ્ર બખાને;
નીર દઈ હત્યાકી, હત જીવ હત્યાનો;
કુકર બાઇસિ ગીધ, ચીલ દુષ્ટકો ખાનો;
ધ્રંક હે જિનકે મતમેં, ઈહુ લીન ઉચારા. ઈ० ૨
મદ્ય પાઈ નીજ આતમકી, ઘાત કરતા હૈ;
દર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણકા, મુળ હરતા હે;
મીસ્ટાદિક ભોજનકો, લડ લડ મરતા હે;
માતા ભગની ધીપે, કુદૃષ્ટ ધરતા હે;
મદ્યપીકે આપ આપેકો, ઠગત ગંવારા. ઈ० ૩
બેસ્યાને ધનકે કારણ, પ્રીત બખાની;
નીચનકે સાથ રમતે, નહીં લહે ઘીલાની;
મદ્ય માંસ ખાય, નીચકે સાથ મીલાની;
ચારૂદત્ત વંક રાજનકું, અધોગતી ઠાની;
નરકોમેં તપ્ત પુતળીસેં, કરાવત પ્યારા. ઈ० ૪
હે પેહેલેહી બનકે બીચ, મીરગ બનચારી;
ધન પાસ નહીં, એક દેહ માત્રકા ધારી;
નહીં કહે પરાએ દોશ, તીરણ આધારી;
સબ બનચર જીવોમાંહે, બેર પરહારી;
હા હા રે દુષ્ટ કયુંકર પર હાર બીચારા. ઈ० ૫
ચોરીકે કરને વાલે દુઃખ પાતે હે;

રાજાકે દુવાર કર, પાંઉ કાટે જાતે હે;
પ્રાણોંસે પ્યારે ધનકો, હર લાતે હે;
ખોટે મારઅસેં, નરકાદીક જાતે હે;
નહીં માત તાત સુત, ભાઇકો જીતબારા. ઇ૦ ૬
પરનારીપર જિસને, કુદ્રષ્ટી દીની હે;
ઉસને તો કષ્ટકી, પોટ શીશ લીની હે;
ઈસકે બસ દુરગતિ, રાવણુકો દીની હે;
ધન હૈ વીનકો જીન, નીચી નજર કીની હે;
મોહનકી ભુલ કરો માફ, જૈન જ્ઞાતા રે. ઇ૦ ૭

ઇતિ શ્રી વિવિધ વિષયોપયોગી
સ્તવન સંપૂર્ણ.

પદ ૨૯૭ મું, અથ પદ્માવતી રાણીએ જીવરાશ ખમાવી તે પ્રતેક બુધના રાસમાં ત્રીજી ઢાલ.

રાગ—વૈરાડી.

હવે રાણી પદ્માવતી, જીવરાસિ ખમાવે;
જાણપણું જગતે ભલું, ઇણિ વેલા આવે. ૧
તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કંડ,
અરિહંતની સાખ, જે મેં જીવ વિરાધિઆ;
ચોરાસી લાખ, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કંડ. ૨
સાત લાખ પૃથવી તણા, સાતે અપકાય;
સાત લાખ તેઉ કાયના, સાત વલિ વાય. તે૦ ૩
દસ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદહ સાધારણ;
બીતિ ચઉરિંદ્રિ જીવના, બે બે લાખ વિચાર. તે૦ ૪
દેવતા તિર્યંચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાસી;
ચઉદહ લાખ મનુષ્યના, એ લાખ ચોરાસી. તે૦ ૫
ઇણુ ભવે પરભવે સેવીઆ, જે પાપ અઢાર;
ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી પરિહરૂં, દુર્ગતિનાં દાતાર. તે૦ ૬

હિંસા કીધી જીવની, બોલ્યા મૃષાવાદ;
દોષ અદત્તા દાનનાં, મૈથુન ઉન્માદ. તે૦ ૭
પરિગ્રહ મેલ્યો કારિમો, કીધો ક્રોધ વિશેષ;
માન માયા લોભ મેં કિયા, વલી રાગને દ્વેશ. તે૦ ૮
કલહ કરી જીવ દુહુવ્યા, દીધાં કુડાં કલંક;
નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નીસંક. તે૦ ૯
ચાડી કીધી ચોતરેં, કીધો થાપણ મોસો;
કુગુરૂ કુદેવ કુધર્મનો, ભલો આણ્યો ભરૂસો. તે૦ ૧૦
ખાટકીને ભવે મેં કીયા, જીવનાં વધ ઘાત;
ચડીમાર ભવેં ચરલાં, મારયાં દીન રાત. તે૦ ૧૧
માછીનેં ભવે માછલાં, ઝાલ્યા જલ વાસ;
ધીવર ભીલ કોલી ભવે, મૃગ પાડ્યા પાસ. તે૦ ૧૨
કાજી મુલ્લાંને ભવે, પઢી મંત્ર કઠોર;
જીવ અનેક ઝબે કીયા, કીધાં પાપ અઘોર. તે૦ ૧૩
કોટવાલને ભવેમેં કીયા, અકરાકર દંડ;
બંદીવાન મરાવિયા, કોરડા છડી દંડ. તે૦ ૧૪
પરમાધામીને ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ;
છેદન ભેદન વેદનાં, તાડનાં અતિ દુઃખ. તે૦ ૧૫
કુંભારને ભવે મેં કીયા, નીમાહ પચાવ્યા;
તેલી ભવે તિલ પીલીઆ, પાપે પીંડ ભરાવ્યા. તે૦ ૧૬
હાલીને ભવે હલખેડીયાં, ફાડ્યાં પૃથવીનાં પેટ;
સૂડ નીદાન કીયા ઘણાં, દીધા બલદ ચપેટા. તે૦ ૧૭
માલીને ભવે રોપીયા, નાનાવિધ વૃક્ષ;
મૂલ પત્ર ફલ ફુલનાં, લાગાં પાપ તે લક્ષ. તે૦ ૧૮
અધોવાઇયાને ભવે, ભરિયા અધિકાં ભાર;
પોઠી ઉંટ કીડા પડિયા, દયા ન રહિ લગાર. તે૦ ૧૯
છીપાને ભવે છેતરયા, કીધા રંગણ પાસ;
અગ્નિ આરંભ કીધા ઘણાં, ધાતુરવાદ અભ્યાસ. તે૦ ૨૦
સૂરપણે રણ જુઝતાં, માર્યાં માણુસ વૃંદ;
મદીરાં માંસ માખણ ભખ્યાં, ખાધા મુલને કંદ તે૦ ૨૧
ખાણ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં;

આરંભ કીધાં અતિ ઘણાં, પોતે પાપજ સંચ્યા. તે૦ ૨૨
અંગાર કર્મે કીયાં વલી, ધર્મે દવ દીધાં;
સમ ખાધા વિતરાગનાં, કુડા કોસજ કીધા. તે૦ ૨૩
બીલ્લી ભવે ઉંદર લીયાં, ગિરોલી હત્યારી;
મૂઢ ગમાર તણે ભવે, મેં જુલીખ મારી. તે૦ ૨૪
ભાંડ ભુંજા તણે ભવે, એકેંદ્રી પીલ્યા;
જવાર ચણા ઘહું સેકીયા, પાડંતા રિવ. તે૦ ૨૫
ખાંડણ પીસણ ગારનાં, આરંભ અનેક;
રાંધણ ઇંધણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્રેગ. તે૦ ૨૬
વિકથા ચાર કીધી વલી, સેવ્યાં પાંચ પ્રમાદ;
ઇષ્ટ વિયોગ પાડ્યા કીધાં, રૂદન વિષવાદ. તે૦ ૨૭
સાધુ અને શ્રાવક તણાં વ્રત લેઇ ભાગ્યાં;
મૂલ અને ઉત્તર તણાં મૂજ દુઃષણ લાગ્યાં તે૦ ૨૮
સાપ વિંછિ સિંહ ચિતરા, સકરાને સમલી;
હિંસક જીવ તણે ભવે, હિંસા કીધી સબલી તે૦ ૨૯
સૂવાવડી દુઃષણ ઘણાં, વલી ગર્ભ ગલાવ્યા;
જીવાણી ઢોલી ઘણી, શિલવૃત ભંજાવ્યાં. તે૦ ૩૦
ભવ અનંત ભમતા થકાં, કીધા પરિગ્રહ સંબંધ;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, તિણશું પ્રતિબંધ. તે૦૩૧
ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધાં દેહ સંબંધ;
ત્રિવિધ ત્રિવીધ કરી વોસિરૂં, તિણંસ્યું પ્રતિબંધ. તે૦૩૨
ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા કુટુંબ સંબંધ;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, તિણશું પ્રતિબંધ. તે૦૩૩
ઇણિ પરે ઇહ ભવે પરભવે, કીધાં પાપ અખત્ર;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, કરૂં જન્મ પવિત્ર. તે૦૩૪
એણિ વિધે એ આરાધનાં, ભાવે કરશે જેહ;
સમયસુંદર કહે પાપથી, વળી છૂટશે તેહ. તે૦ ૩૫
રાગ વઇરાડિ જે સુણે, એ ત્રીજી ઢાલ;
સમયસુંદર કહે પાપથી, છુટે તત્કાલ. તે૦ ૩૬

:o:

પદ ૨૯૮.મું, અથ શ્રી અક્ષર બત્રીશી પ્રારંભ.

દોહા

કક્કા તેં કીરિયા કરો, કર્મ કરો ચકચૂર;
ક્રીરિયા વિણુ રે જીવડા, શીવ નગર છે દૂર. ૧
ખખ્ખા કર્મજ ક્ષય કરો, ક્ષમા કરો મનમાંહિ;
ખાંત કરી સેવો સદા, શ્રી જિનદેવ ઉછાંહિ. ૨
ગગ્ગા ગર્વ ન કીજિયે, ગર્વે કિયે જસ હાણુ;
ગર્વ કિયાથી ગુણુ ગળે, ગર્વ મત કરો અજાણુ. ૩
ઘઘ્ઘા ઘર ઘરણી તજો, ઘટ ઘટ રાખો પ્યાર;
કુટુંબ સહું સ્વારથ લગેં, જિણુસેંતિ વ્યવહાર. ૪
ડડા નમણુ કરો સદા, નમતાં નવનિધિ હોય;
દેવ ગુરૂ માતા પિતા, હિત ધરિને સહુ કોય. ૫
ચચ્ચા ચોરી પરિહરો, ચોરી કર્મ ચંડાળ;
વિજય ચોર ચોરી થકી, નરક ગયો તત્કાળ. ૬
છચ્છા છળ નવિ કીજિયે, છળ માયાનુ મૂળ;
છળે કરી સીતા હરી, દશ શિર છેદ્યાં શૂળ. ૭
જજ્જા જોર ન કીજિયે, જોર કરે જસ હાણુ;
જોર કિયા જુગતો નહી, આખે દુનિયા જાણુ. ૮
ઝજ્ઝા જુઠ ન બોલિયે, જુઠે અપજસ હોય;
વસુરાજા જુઠજ થકી, દુર્ગતિ જાતો જોય. ૯
ઞઞા વરત કરો સદા, વરત ધરો મન સોય;
વ્રત વિના રે પ્રાણિયા, સુખિય ન દીઠા કોય. ૧૦
ટટ્ટા ટેક ન છાંડિયે, ધર્મધ્યાન એહ રીત;
કામદેવ ટેકે કરી, દેવે પરીક્ષા દીઠ. ૧૧
ઠઠ્ઠા ઠીકમાંહે રહો, ઠીક વિણુ ઠામ ન હોય;
ઠીકથી ચૂકયા જીવડા, શિવપુર કદિય ન હોય. ૧૨
ડડ્ડા ડાયણુ રાખસી, તૃષ્ણા તે ઘટ માંય;
તૃષ્ણાયે નવિ રાચીયા, તે સ્વર્ગ પુરીમાં જાય. ૧૩

ઢઢ્ઢા ઢાંકણુ જગતનો, જગ ગુરૂ માયા રાખ;
પરદેશી ગુરૂની પરે, રાયપસેણી સાખ; ૧૪
ણુણ્ણા નિત નવકાર ગુણ, ચૌદ પૂરવનું સાર;
સુદર્શન નવકારથી, શેઠ કુળે અવતાર. ૧૫
તત્તા તીનજ આદરો, ત્રણ્ય તત્વ શિરદાર;
દેવ ગુરૂ ધર્મ નિર્મળો, રાખો હીયા મઝાર. ૧૬
થથ્થા થિર મન રાખિયે, આત્મ વિષે અભિરામ;
વ્યસનજ સાતે પરિહરો, પામો શિવપુર ઠામ. ૧૭
દદ્દા દાનજ દીજિયે, દયા ધરો ચિત્તધાર;
ગજ ભવે શશલો રાખિયો, મેઘ કુમર અવતાર. ૧૮
ધદ્ધા ધર્મજ કીજિયે, ધર્મથકી ધન હોય;
ધર્મવિના રે પ્રાણિયા, સુખી ન દીઠા કોય. ૧૯
નન્ના નરભવ તેં લહ્યો, વળિ એ આરજ ખેત;
માનવ ભવ તે દોહિલો, ચેતિ શકે તો ચેત. ૨૦
પપ્પા પાપ ન કીજિયે, અળગા રહેજો આપ;
જો કરશે સો પાવશે, કુણ બેટા કુણ બાપ. ૨૧
ફફ્ફા ફેર ન કીજિયે, ખાન પાન ધન ધામ;
ફેર કિયો ફિકો પડે, સીજે ન કોઈ કામ. ૨૨
બબ્બા બારૂં મુક્તિનું, કીજે ધર્મશું હેત;
બીજાં બારાં સહુ તજો, પામો શિવપુર ખેત. ૨૩
ભભ્ભા ભરજોબન સમે, મનસા રાખો ઠાણ;
શીળરત્ન ધર્મ ગાંઠડી, વશ કર ઇંદ્રિય જાણ. ૨૪
મમ્મા માયા પરિહરો, મમતા મૂકો દુર;
નંદરાય મમતા થકી, પોહોત્યો નરક હજુર. ૨૫
યય્યા જોર ન કીજિયે, જોરે યોદ્ધ વિનાશ;
દુર્યોધન એ જોરથી, જાવ કીધો કુળ નાશ. ૨૬
રર્રા રીશ ન કીજિયે, રીસ કીયે તન હાણ;
રીશ કટારી લઈ મરે, હિત અહિત નવિ જાણ. ૨૭
લલ્લા લાલચ પરિહરો, ખાન પાન વસ દેવ;
લાલચ લાગ્યા જીવડા, શિવપુર કહિય ન હેવ. ૨૮
વવ્વા વ્રત્ત ધરો સદા, વ્રતશું કીજે હેત;

સુવ્રતને પાળી કરી, પામો શિવપુર ખેત. ૨૯
શશ્શા શિયળજ પાળિએ, શીયળ રથ શિણુગાર;
શિયળ અભૂષણે શોભતિ, ચંદના સતિ નિરધાર. ૩૦
ષષ્ષા ક્ષમાજ કીજિયે, કીણુહી ન કહિયે કુબોલ;
અરજુન માળીની પરે, જગમા તો વધે તોલ. ૩૧
સસ્સા સાંસો મત કરો, જિન ભાંખ્યો પરિમાણ;
સાંસાં માંહે જે પડ્યા, જ્ઞાન વિના નવિ જાણ. ૩૨
હહ્હા હિત વંછો સદા, ષટ્ જીવને હિતકાર;
હિત થકી હિત ઉપજે, આખે સહુ સંસાર. ૩૩
અક્ષર બત્રીશી એ કહી, સંબોધન અધિકાર;
દોહા અર્થ વિચારશે, પામે ભવતણો પાર. ૩૪
સંવત સત્તર પચ્ચાસમાં, સમકિત કિયો વખાણ;
ઉદયા પુરે ઉદ્યમ કિયો, તે મુનિ હિમ્મત જાણ. ૩૫

—:o:—

સ્તુત્યાધિકાર.

પદ ૨૯૯ મું, જિનેંદ્રસ્તુતી.

સ્રગ્ધરા.

માતા ભ્રાતા પિતા તું, જગત જયકરા, નાથ માંગલ્ય કારી;
ત્રાતા ધ્યાતા કૃપાળુ, વિનતિ ઉર ધરી, વિઘ્ન નાખો વિદારી;
સારા ધારા તમારા, પરમ પદવરા, જાય સંતાપ પાપો;
એવા પ્યારા અમારા, સુકૃત શુભકરા, હર્ષ આ વર્ષ આપો. ૧
શાતા દાતા તમારા, ચરણ કમળને, દીએ કષ્ટ કાપો;
ધારી ભારી વધારી, ઉદય અમતણો, ઉર ઉત્સાહ સ્થાપો;
વિશ્વાધારા અમોહી, અજર અઘહરા, ગુણ તારા અમાપો;
એવા પ્યારા અમારા, સુકૃત શુભકરા, હર્ષ આ વર્ષ આપો. ૨

ઋષભજિન સ્તુતિ.

વસંતતિલકા.

શ્રી આદિદેવ અમના તુમ પાપ કાપો,
હે તાત નાથ જિનજી સદ જ્ઞાન આપો;
બુદ્ધિ વધેજ કર હું શિશુ શીશ થાપો;
પાપી ખસે કુમતિ જો તુમ છાપ છાપો.

અજિત જિન સ્તુતિ

માલિનિ–છંદ

અજિત જિન સુનામે શ્રેય થાશે અમારૂં,
જય જગતપતિ તારૂં સાંભરે નામ સારૂં;
કરમ પરમ કીધા ક્રુર જે મેં અધર્મો,
નમન કરી કહું છું કાપજો તે કુકર્મો.

સંભવ જિન સ્તુતિ

ઇંદ્ર વિજય છંદ

સંભવ મોક્ષ ગતી મતિ દાયક નાયક લાયક લક્ષણવંતા;
ભક્ત સહાયક વિષમ સાગર તારક ટાલક દોષ અનંતા;
ભંજન કર્મ પ્રચંડ પ્રતાપથી ધર્મ ધુરંધર ધીર મહંતા;
હું પદ પદ્મ નમું પરમેશ્વર તું સુખદાઈ મહેશ્વર સંતા.

અભીનંદન જિન સ્તુતિ.

તોટક છંદ

વિષ વિષમ ઉતરવા તરવા જય શ્રી વરવા ગુણવાન થવા;
ઘર મંગળ માળ નિત્ય ભરવા અભિનંદન દેવ સદા સ્મરવાં;
તરૂ કલ્પ ફળે મન ધાર્યું મળે ભુત પ્રેત પિશાચ કદી ન છળે;
તન રોગ હરે સુખ શાંતિ કરે પ્રભુ નામ જપો જન પાપ હરે.

પદ ૩૦૪ મું, મહાવીર સ્તુતી.

હરિગિત

પ્રભુ જે સદા આ જગ્ત પદ્મે, સૂર્ય સમ અતિ શોભતા;
સ્યાદ્વાદ મત સાગર વિલાસે, ચંદ્ર સમ જે ઓપતા;
આ દર્શ રૂપી કેવળે જે, સર્વ વિશ્વ વિભાવના;
તે નાથ નિર્મલ વીરને, નમું ધારી સર્વ વિસારતા. ૧
ભવિ જીવ જન આરામમાં, જે નીક તુલ્ય ગણાય છે;
અજ્ઞાનરૂપી ઘાસમાં, જે અગ્નિ અર્ચિપ મનાય છે;
ભક્તિ વધારે જે વિશેષે, જૈનધર્મે ભક્તમાં;
મહાવીરની તે દેશના, જયવંત વર્તે જગ્તમાં. ૨
જે શરદનાં શુભચંદ્ર જેવા, ત્રેણ છત્રોને ધરી;
ત્રિલોકની પ્રભુતા પ્રકાશે, સત્પ્રભાવપણું કરી;
પણ ચિત્તમાં સંયમ સદા, શુભ ભાવ સાથે ધારતા;
તે વીરનાં પદપંકજો થેઉં, ભૃંગ હું ધરી સારતા. ૩
મુખ સુંદર જેનું તેજથી, શશિ સૌમ્ય ધારી શોભતું;
તેથી અને વળી કાંતિ કરા, મંડળે વપુ ઓપતું;
શોભા હરે તે સૂર્ય ચંદ્ર, સમીપ સાથે મેરૂની.
તે વીર પૂજા કૃત્ય માટે વૃત્તિ થાજો ચિત્તની. ૪
બહુ અંધ થઈ જન જે પડ્યા, સંસારરૂપી કૂપમાં;
જેણે ઉધાર્યા તે ગિરારૂપ, રજ્જુથી સુખ રૂપમાં;
જે ધારતા દિલમાં દયા, વિનકારણે બહુ સર્વમાં;
તે વીરના શાસન વિષે, શ્રદ્ધા રહો અતિ નર્મમાં. ૫

ઇતિ શ્રી સ્તુત્યાધિકાર
સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી ચૈત્યવંદન ચોવિશી.

પદ ૩૦૫ મું, ઋષભદેવ સ્વામીનું. ૧

આદિ દેવ અલવેસસરૂ, વિનિતાનો રાય;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, મરૂદેવા માય. ૧
પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુ પરમ દયાલ;
ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિસાલ. ૨
વૃષભ લંછન જિન વૃષધરૂએ, ઉત્તમ ગુણ મણિ ખાણ;
તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહિએં અવિચલ ઠાંણ. ૩

પદ ૩૦૬ મું, અજિતનાથ સ્વામીનું. ૨

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વનિતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન શિવગામી. ૧
બોહોતેર લાખ પૂરવતણું, પાલ્યું જેણે આય;
ગજ લંછન લંછન નહિ, પ્રણમે સુર રાય. ૨
સાડાચ્યારસે ધનુષનીએ, જિનવર ઉત્તમ દેહ;
પાદ પદ્મ તસ પ્રણમીએ, જિમ લહિએ શીવ ગેહ. ૩

પદ ૩૦૭ મું, સંભવનાથ સ્વામીનું. ૩

સાવથ્થી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ;
જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ. ૧
સેના નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે;
ચ્યારસે ધનુષ્યનું દેહિમાન, પ્રણમું મનરંગે. ૨
સાઠલાખ પૂરવતણુંએ, જિનવર ઉત્તમ આય;
તુરંગ લંછન પદ પદ્મમાં, નમતાં શિવ સુખ થાય. ૩

પદ ૩૦૮ મું, અભિનંદન સ્વામી. ૪

નંદન સંવર રાયનો, ચોથા અભિનંદન;
કપી લંછન વંદન કરો, ભવદુઃખ નિકંદન. ૧

સિદ્ધારથ જસ માવડી, સિદ્ધારથ જસ રાય;
સાઢાત્રણુસેં ધનુષ્ય માન, સુંદર જસ કાય. ૨
વનીતા વાસી વંદીએ, આયુ લખ પચાસ;
પૂરવ તસ પદ પદ્મને, નમતાં શિવપુર વાસ. ૩

પદ ૩૦૯ મું, સુમતિ સ્વામિનું. ૫

સુમતિનાથ સુહંકરૂ, કૌશલ્લા જસ નયરી;
મેઘરાય મંગલા તણો, નંદન જિત વયરી. ૧
ક્રૌચ લંછન જિનરાજીયો, ત્રણુસે ધનુષની દેહ;
ચાલીસ લાખ પૂરવતણું, આયુ અતિ ગુણ ગેહ. ૨
સુમતિ ગુણે કરી જે ભર્યાએ, તર્યા સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ્મ સેવા થકી, લહો સુખ અવ્યાબાધ. ૩

પદ ૩૧૦ મું, પદ્મપ્રભ સ્વામીનું. ૬

કોશંબી પુરી રાજીયો, ધર નરપતિ તાય;
પદ્મપ્રભુ પ્રભુતા મઈ, સુશીમા જસ માય. ૧
ત્રીસ લાખ પૂરવતણું, જિન આયુ પાલી;
ધનુષ અઢીસે દેહડી, સવિ કર્મને ટાલી. ૨
પદ્મલંછન પરમેસરૂએ, જિનપદ પદ્મની સેવ;
પદ્મવિજય કહે કીજીયે, ભવિજન સહુ નિત્યમેવ. ૩

પદ ૩૧૧ મું, સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનું. ૭

ગ્રેવિજ છઠેથી ચવ્યા, વાણુારશી પુરીવાસ;
તુલા વૈશાખા જનમિયા, તપ તપિયા નવમાસ. ૧
ગણુ રાક્ષસ વૃકયોનિએ, શોભે સ્વામી સુપાસ;
સરિસ તરૂ તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ. ૨
મહાનંદ પદવી લહીએ, પામ્યા ભવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચસયાં પરિવાર. ૩

પદ ૩૧૨ મું, ચંદ્રપ્રભ સ્વામીનું. ૮

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા, ચંદ્રપ્રભ સમ દેહ;
અવતરિયા વિજયંતથી, વદિ પંચમી ચૈત્રેહ. ૧
પોસ વદિ બારશે જનમિયા, તસ તેરશે સાધ;
ફાગુણ વદિની સાતમે, કેવલ નિરબાધ. ૨
ભાદ્રવ સતમિ શિવ લહ્યા, પુરિ પૂરણ ધ્યાન;
અઠ્ઠમહા સિદ્ધિ સંપજે, નય કહે જિન અધાંન. ૩

પદ ૩૧૩ મું, સુવિધિનાથ સ્વામીનું. ૯

સુવિધિનાથ સુવિધિ નમું, શ્વાન યોનિ સુખકાર;
આવ્યા આણુત સ્વર્ગથી, કાકંદી અવતાર. ૧
રાક્ષસ ગણુ ગુણવંતને, ધનરાશિ રિખમૂલ;
વરસ ચાર છદ્મસ્થમાં, કર્મ શશક સાર્દુલ. ૨
મલ્લિ તરૂતલે કેવલીએ, સહસ મુનિ સંઘાત;
બ્રહ્મ મહોદય પદ વર્યા, વીર નમે પરભાત. ૩

પદ ૩૧૪ મું, શીતલનાથ સ્વામીનું. ૧૦

દશમા સ્વર્ગથકી ચવ્યા, દશમા શીતલનાથ;
ભદ્દિલપુર ધન રાશિયે, માનવ ગણુ શિવ સાથ. ૧
વાનર યોનિ જિણંદની, પૂર્વાષાઢા જાત;
તિગ વરસાંતર કેવલી, પ્રિયંગુ વિખ્યાત. ૨
સંયમધરા સહસે વર્યાએ, નિરૂપમ પદ નિરવાણ;
વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ ભવ કોડિ કલ્યાણ. ૩

પદ ૩૧૫ મું, શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું. ૧૧

અચ્યુત કલ્પથકી ચવ્યા, શ્રેયાંસ જિણંદ;
જેઠ અંધારી દીવસ છઠે, કૃત બહુ આણુંદ.
ફાગણુ વદિ બારશે જનમ, દીક્ષા તસ તેરશે;
કેવલી મહા અમાવશે, દેસન ચંદન રસ. ૨

વદિ શ્રાવણ ત્રીજે લહ્યાએ, શિવ સુખ અક્ષય અનંત;
સકલ સમિહી પૂરણો, નય કહે એ ભગવંત. ૩

પદ ૩૧૬ મું, વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું. ૧૨

વાસવ વંદીત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ;
વાસુપૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ. ૧
મહિષ લંછન જિન બારમા, શિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ;
કાયા આયુ વરસ વલી, બોહોતેર લાખ વખાણ. ૨
સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપીનેએ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તસુ મુખ પદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય. ૩

પદ ૩૧૭ મું, વિમલનાથ સ્વામીનું. ૧૩

કપીલપુરે વિમલ પ્રભુ, શામા માતા મહલાર;
કૃતવર્મા નૃપ કુલ નભે, ઉગમિયો દિનકો. ૧
લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ ધનુષની કાયા;
સાઠલાખ વરસાં તણું, આયુ સુખ દાયા. ૨
વિમલ વિમલ પોતે થયો એ, સેવક વિમલ કરેહ;
તુજ પદ પદ્મવિમલ પ્રત્યે, સેવું ધરી સસનેહ. ૩

પદ ૩૧૮ મું, અનંતનાથ સ્વામીનું. ૧૪

અનંત અનંત ગુણ આગરૂ, અયોધ્યા વાસી;
સિંહસેન નૃપ નંદનો, થયો પાપ નિકાસી. ૧
સુજસા માતા જન્મીયો, ત્રીસ લાખ ઉદાર;
વરસ આઉખું પાલિયું, જિનવર જયકાર. ૨
લંછન સિંચાણા તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ;
જિનપદ પદ્મ નમ્યાથકી, લહિયે સહજ વિલાસ. ૩

પદ ૩૧૯ મું, ધર્મનાથ સ્વામીનું. ૧૫

વૈશાખી સુદિ સાતમે, ચવિયા શ્રી ધમ;
વિજય થકી મહા માસની, શુદિ ત્રીજે જન્મ. ૧

તેરશ માંહી ઉજલી, લીયે સંજમ ભાર;
પોશી પુનમે કેવલી, ગુણના ભંડાર. ૨
જેઠી પાંચમ ઉજલીએ, શિવપદ પામ્યા જેહ;
નય કહે એ જિન પ્રણમતાં, વાધે ધર્મ સનેહ. ૩

પદ ૩૨૦ મું, શાંતિનાથ સ્વામીનું

શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા, અચિરા સુત વંદો;
વિશ્વસેન કુલનભો મણિ, ભવિજન સુખ કંદો. ૧
મૃગ લંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ;
હથ્થિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાંણ. ૨
ચાલીશ ધનુષની દેહડીએ, સમચોરસ સંઠાણ;
વદન પદ્મ જ્યૂ ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ. ૩

પદ ૩૨૧ મું, કુંથુનાથ સ્વામીનું. ૧૭

કુંથુનાથ કામિત દિયે, ગજપુરનો રાય;
સિરિ માતા ઉરે અવતર્યો, સુર નરપતિ તાય. ૧
કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ છાગ;
કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણા, પ્રણમો ધરી રાગ. ૨
સહસ પંચાણું વરસનુંએ, પાલી ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમિએ, ભાવે શ્રી જિનરાજ. ૩

પદ ૩૨૨ મું, અરનાથ સ્વામીનું. ૧૮

સર્વાર્થથી આવીયા, ફાગુણ વદિ બીજે;
માગશર શુદિ દશમે જણ્યા, અરદેવ નમીજે. ૧
માગશર શુદિ એકાદશી, સંયમ આદરિયો;
કાર્તિક ઉજ્વલ બારશે, કેવલ ગુણ વરિયો. ૨
શુદિ તેરશ માગશર તણીએ, શિવપદ લહે જિનનાથ;
સત્તમ ચક્રીને નમું, નય કહે જોડી હાથ. ૩

પદ ૩૨૩ મું, મલ્લીનાથ સ્વામીનું. ૧૯

મલ્લિનાથ ઓગણીસમા, જસ મિથિલા નયરી;
પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાલે કર્મ પયડી. ૧
તાત શ્રી કુંભ નરેસરૂ, ધનુષ પચીસની કાયા;
લંછન કલસ મંગલ કરૂ, નિરમલ નિરમાયા. ૨
વરસ પંચાવન સહસનું, જિનવર ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે તેહને, નમતાં શિવ સુખ થાય. ૩

પદ ૩૨૪ મું મુનિસુવ્રત સ્વામીનું. ૨૦

સુવ્રત અપરાજિતથી, રાજગૃહી રેઠાણ;
વાનર યોની રાજતી, સુંદર ગણ ગીર્વાણ. ૧
શ્રવણ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર;
મકરરાશિ છદ્મસ્થમાં, મૈન માસ અગિયાર. ૨
ચંપક હેઠે ચાંપિયાં એ, જે ઘનઘાતી ચાર;
વીર વડો જગમાં પ્રભુ, શિવ પદ એક હજાર. ૩

પદ ૩૨૫ મું, નમિનાથ સ્વામીનું. ૨૧

મિથિલા નગરીનો રાજિયો, વપ્રા સુત સાચો;
વિજયરાય સુત છોડિને, અવરાં મત માચો. ૧
નીલ કમલ લંછન ભલું, પન્નર ધનુષની દેહ;
નમિ જિનવરનું શોભતું, ગુણ ગણ મણિ ગેહ. ૨
દશહજાર વરષ તણું એ, પાલ્યું પ્રગટ આય;
પદ્મવિજય કહે પુન્યથી, નમીએ તે જિનરાય. ૩

પદ ૩૨૬ મું, નેમિનાથ સ્વામીનું. ૨૨

નેમિનાથ બાવીસમા, શીવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથવીપતિ, જેહ પ્રભુના તાય. ૧
દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
શંખ લંછનધર સ્વામિજી, તજી રાજુલ નાર. ૨

શૌરીપુર નયરી ભલીએ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

પદ ૩૨૭ મું, પાર્શ્વનાથ સ્વામીનું. ૨૩

નયરી વાણારશીયે થયા, પ્રાણતથી પરમેશ;
યોની વ્યાઘ્ર સુહંકરી, રાક્ષસ ગણ સુવિશેષ. ૧
જન્મ વિશાખાયે થયો, પાર્શ્વ પ્રભુ મહારાય;
તુલારાશી છદ્‌મસ્થમાં, ચોરાસી દિન જાય. ૨
ધવતરૂ પાસે પામીયાએ, ક્ષાયક દ્રુગ ઉપયોગ;
મુનિ તેત્રિસેં શિવવરયા, વીર અક્ષય સુખ ભોગ. ૩

પદ ૩૨૮ મું, મહાવીર સ્વામીનું. ૨૪

ઉર્ધ્વ લોક દશમા થકી, કુંડ પુરે મંડાણ;
વૃષભયોની ચોવીશમા, વર્દ્ધમાન જિન ભાણ. ૧
ઉત્તરા ફાલ્ગુની ઉપના, માનવ ગણ સુખદાય;
કન્યારાશિ છદ્‌મસ્થમાં, બાર વરસ વહી જાય. ૨
શાલ ક્ષિશાલ તરૂ તલેએ, કેવલ નિધિ પ્રગટાય;
વીર બિરૂદ ધરવા ભણી, એકાકી શિવ જાય. ૩

પદ ૩૨૯ મું, ચોવીસ જિનનું.

પદ્મપ્રભુ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
ચંદ્રપ્રભુ ને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્વલ લહીએ. ૧
મલ્લીનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખ્યા;
મુનિસુવ્રત ને નેમનાથ, દો અંજન સરિખા. ૨
સોલે જિન કંચન સમાએ, એવા જિન ચોવીસ;
ધીર વિમલ પંડિત તણો, જ્ઞાન વિમલ કહે શિષ્ય. ૩

પદ ૩૩૦ મું, શ્રી શત્રુંજ્ય સ્વામી.

શ્રી શત્રુંજય ઋદ્ધિખેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચડે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧

અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય;
પૂર્વ નવાણું રિખવદેવ, જ્યાં ઠવિઆ પ્રભુ પાય. ૧
સૂરજ કુંડ સોહામણો, કવિડજક્ષ અભિરામ;
નાભિરાય કુલમંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ. ૩

અથ શ્રી થોય ચોવિશી.

પદ ૩૩૧ મું, ઋષભદેવની. ૧

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન કાયા;
મરૂદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા;
જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા;
કેવળ શ્રી [illegible], મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧
સવિજન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી;
દુરગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી;
શ્રેણી ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી;
નમીએ નર નારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨
સમોસરણે બેઠા, લાગે જે જિનજી મીઠા;
કરે ગણપ પઈઠા, ઈંદ્ર ચંદ્રાદિ દીઠા;
દ્વાદશાંગી વરીઠા, ગુંથતાં ટાલે રીઠા;
ભવિજન હોએ હીઠા, દેખી પુન્યે ગરીઠા. ૩
સુર સમકિતવંતા, જેહ રીદ્ધે મહંતા;
જેહ સજ્જન સંતા, ટાલિએ મુજ ચિંતા;
જિનવર સેવંતા, વિઘ્ન વારો દુરંતા;
જિન ઉત્તમ થુણંતા, પદ્મને સુખ દિંતા. ૪

પદ ૩૩૨ મું, અજિતનાથની. ૨

વિજયા સુત વંદો, તેજથી જ્યું દિણંદો;
શીતલતાયે ચંદો, ધીરતાયે ગિરીંદો;

મુખ જેમ અરવિંદો, જાસ સેવે સુરિંદો;
લહો પરમાનંદો, સેવના સુખ કંદો. ૧

પદ ૩૩૩ મું, સંભવનાથ સ્વામીની. ૩

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
ષટ જીવોના ત્રાતા, આપતા સુખશાતા;
માતાને ભ્રાતા, કેવલ જ્ઞાન જ્ઞાતા;
દુઃખ દોહગ વાતા, જાસ નામે પલાતા. ૧

પદ ૩૩૪ મું, અભિનંદન સ્વામીની. ૪

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવતી અમરાલિકા;
કુમતકી પરજાલિકા, શિવ વહુવર માલિકા;
લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા;
ઈશ્વરો સુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા. ૧

પદ ૩૩૫ મું, સુમતિનાથ સ્વામીની. ૫

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને, મણુત મોહ નહીં ભગવંતને;
પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવ બાલિકા, તુંબરૂ વીર નમે મહાકાલિકા.૧

પદ ૩૩૬ મું, પદ્મપ્રભ સ્વામીની. ૬

પદ્મપ્રભુહુત છદમસ્ત અવસ્થા, શિવ સદ્મે સિદ્ધા અરૂસ્થા;
નાણને દંસણ દોય વિલાસી, વીર કુસુમ શ્યામા જિનપાસી.૧

પદ ૩૩૭ મું, સુપાર્શ્વનાથ સ્વામિની. ૭

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી;
હૃદયે પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી;
પાંત્રીશ ગુણ ખાંણી, સૂત્રમાં જે ગુંથાણી;
ષટ દ્રવ્યસ્યું જાણી, કર્મ પીલે જ્યું ઘાણી. ૧

પદ ૩૩૮ મું, ચંદ્રપ્રભ સ્વામીની. ૮

ચંદ્રપ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખિ જોવા જઇએ;
દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દરિસણે, નિર્મલતા થઇએ;
વાણી સુધારસ વેલડી, સુણીયે તતખેવ;
ભજે ભદંત ભૃકુટિકા, વીરવીજય તે દેવ. ૧

પદ ૩૩૯ મું, સુવિધિનાથ સ્વામી. ૯

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજિ વિષય વાસના;
શિવ સુખ દાતા ગ્યાતા ત્રાતા, હરે દુઃખ દાસનાં;
નય ગમ ભંગે રંગે ચંગે, વાણી ભવ હરિકા;
અમર અજિતા મોહાતિતા, વીરંચ સુતારિકા. ૧

પદ ૩૪૦ મું, પદ્મવિજજી સ્વામી ૧૦

શીતલ જિન સ્વામી, પુન્યથી સેવ પામી;
પ્રભુ આતમરામી, સર્વપર ભાવ વામી;
જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી;
ભવી સુખ કામી, પ્રણમિએ શીશ નામી. ૧

પદ ૩૪૧ મું, શ્રેયાંસનાથ સ્વામીની. ૧૧

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
પ્રભુના અવદાત, તીન ભુવને વિખ્યાત;
સુરપતિ સંઘાત, જસ નિકટે આયાત;
કરી કર્મનો ઘાત, પામિયા મોક્ષ શાત. ૧

પધ ૩૪૨ મું વાસુપૂજ્ય સ્વામીની. ૧૨

વિમલ ગુણ અગારં, વાસુપૂજ્યં સપ્રારં;
નિહ્રત વિષય વિકારં, પ્રાપ્ત કૈવલ્ય સારં;
વચન રસ ઉદારં, મુક્તિ તત્ત્વં વિચારં;
વીર વિઘ્ન નિવારં, સ્તૌમિ ચંડી કુમારં. ૧

પદ ૩૪૩ મું, વિમલનાથ સ્વામીની. ૧૩

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વરચા, જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તરચા;
વાણી પાંત્રીસ ગુણ લક્ષણી, છમ્મુહ સુર પ્રવરા જક્ષણી. ૧

પદ ૩૪૪ મું, અનંતનાથ સ્વામિની ૧૪

અનંત અનંત નાણી, જાસ મહિમા ગવાણી;
સુરનર તિરિ પ્રાણી, સાંભલે જાસ વાણી;
એક વચન સમઝાણી, જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી;
તરચા તે ગુણ ખાણી, પામીયા સિદ્ધિ રાણી. ૧

પદ ૩૪૫ મું, ધર્મનાથ સ્વામીની ૧૫

સખિ ધર્મ જિનેસર પુજિયે, જિનપુજે મોહને ધુજિયે;
પ્રભુ વયણ સુધારસ પીજિયે, કિન્નર કંદર્પ રીઝીયે. ૧

પદ ૩૪૬ મું, શાંતિનાથ સ્વામીની. ૧૬

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે;
સુમતિને ઘેર પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
વિચરંતા અવની તલે, તપ ઉગ્ર વિહારે;
જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યંચને તારે. ૧
પાસ વીર વાસુપૂજ્યને, નેમ મલ્લી કુમારી;
રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે વ્રત ધારી;
શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી;
મલ્લી નેમ પરણ્યા નહીં, બીજા ઘરબારી. ૨
કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાંતિ કરિજે;
રયણ સિંહાસન બેસીને, ભલી દેશના દીજે;
યોગાવંચક પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીઝે;
પુષ્કરાવૃતનાં મેઘમાં, મગસેલ નભીજે. ૩
ક્રોડ વદન શુંકરારૂઢો, સ્યામરૂપે ચ્યાર;
હાથ બીજોરૂં કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
જક્ષ ગરૂડ વામ પાણીયે, નિકુલાક્ષ વખાણે;
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે. ૪

પદ ૩૪૭ મું, કુંથુનાથ સ્વામિની ૧૭.

વશી કુંથુવતી તિલકો જગતિ, મહિમા મહતી નત ઇંદ્ર તતિ;
પ્રથિતાગમ જ્ઞાન ગુણા વિમલા, શુભવીર મતાં ગાંધર્વ બલા. ૧

પદ ૩૪૮ મું, અરનાથની ૧૮

અર જિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા;
સુદર્શન નૃપ તાયા, જાસ સુવર્ણ કાયા;
નંદાવર્ત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા;
સમવસરણ વિરચાયા, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ગાયા. ૧

પદ ૩૪૯ મું, મલ્લીનાથ સ્વામીના ૧૯

મલ્લિનાથ મુખચંદ નિહાલું, અરિહા પ્રણમી પાતિક ટાલું;
જ્ઞાનાનંદ વિમલપુર સેર, ધરણ પ્રિયા શુભવીર કુબેર. ૧

પદ ૩૫૦ મું, મુનિસુવ્રત સ્વામિની ૨૦

મુનિસુવ્રત નામે, જેભવી ચિત્ત કામે;
સવિ સંપતિ પામે, સ્વર્ગતા સુખ જામે;
દુર્ગતિ દુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે;
સવિ કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધ ધામે. ૧

પદ ૩૫૧ મું, નમિનાથની ૨૧

નમીએ નમિ તેહ, પુન્ય થાય જ્યું દેહ;
અઘ સમુદય જેહ, તે રહે નાહિ રેહ;
લહે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ;
લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ. ૧

પદ ૩૫૨ મું નેમનાથ સ્વામીની. ૨૨

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી;
તેહના પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી;

પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્ર ધારી;
કેવલ શ્રી સારી, પામિયા ઘાતિવારી. ૧
ત્રણ જ્ઞાન સંજુત્તા, માતની કુખે હુતા;
જનમે પુરહુંતા, આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત કરંતા, પંચ સુમતિ ધરંતા;
મહિયલ વિચરંતા, કેવલ શ્રી વરંતા. ૨
સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે;
ત્રિગડું સોહાવે, દેવછંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે;
તિહાં જિનવર આવે, તત્વ વાણી સુણાવે. ૩
શાસન સુરી સારી, અંબીકા નામ ધારી;
જે સમકિત નરનારી, પાપ સંતાપ વારી;
પ્રભુ સેવાકારી, જાપ જપિયે સવારી;
સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી. ૪

પદ ૩૫૩ મું, પાર્શ્વનાથ સ્વામીની ૨૩

શ્રી પાસજિણંદા, મુખ પૂનમ ચંદા;
પદ યુગ અરવિંદા, સેવે ચોસઠ ઇંદા;
લંછન નાગીંદા, જાસ પાયે સોહંદા;
સેવા ગુણી વૃંદા, જેહથી સુખ કંદા. ૧
જનમથી વર ચાર, કર્મ નાસે ઇગ્યાર;
ઓગણીસ નિરધાર, દેવ કીધા ઉદાર;
સવિ ચોત્રીશધાર, પુન્યના એ પ્રકાર;
નમિયે નરનાર, જેમ સંસાર પાર. ૨
એકાદશ અંગા, તિમ બારે ઉવંગા;
ષટછેદ સુચંગા, મૂલ ચારે સુરંગા;
દશ પયન્ના સુસંગા, સાંભલો થઇ એકંગા;
અનુયોગ વહુ ભંગા, નંદી સૂત્ર પ્રસંગા. ૩
પાસે યક્ષ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો;
અડતાલીસ જાસો, સહસ પરિવાર ખાસો;

સહુએ. પ્રભુ દાસો, માગતા મોક્ષ વાસો;
કહે પદ્મ નિકાસો, વિઘ્નના વૃંદ પાસો. ૪

પદ ૩૫૪ મું, મહાવીર સ્વામીની. ૨૪

રૂષભાનન ચંદ્રાનન જાણો, વારિષેણ શાસ્વત વર્દ્ધમાનો;
પૂરવ પાશ્ચમ ઉત્તર ઠાણો, દક્ષિણ પડિમા ભાગ પ્રમાણો. ૧
ઉર્દ્ધલોકે જિન બિંબ ઘણેરાં, ભવનપતિમાં ઘરઘર દેહેરાં;
વ્યંતર જોતિષી ત્રીછે અનેરાં, ચારે શાસ્વત નામ ભલેરાં. ૨
ભરતાદિક જે ક્ષેત્રે સુહાવે, કાલ ત્રિકે જે અરિહા આવે;
ચ્યાર નામ એ નિશ્ચય થાવે, અંગ ઉપંગે વાત જણાવે. ૩
પંચ કલ્યાણકે હર્ષ અધુરે, નંદીશ્વર દ્વીપે જઈ પૂરે;
હર્ષ મહોત્સવ કરત અઠાઈ, દેવ દેવી શુભ વીરે વધાઈ. ૪

પદ ૩૫૫ મું, સિદ્ધાચલજીની

શ્રી શેત્રુંજય ગિરિ, આદિજન આવ્યા, પૂર્વ નવાણું વારજી;
અનંત લાભ તિહાં જિનવર જાણું, સમોસર્યા નિરધારજી;
વિમળ ગિરિવર મહિમા મોટો, સિદ્ધાચલને ઠામજી;
કાંકરે કાંકરે અનંતા સિદ્ધા, એકશો ને આઠ ગિરિ નામજી. ૧

પદ ૩૫૬ મું, સિમંધર સ્વામીની

સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
અરિહંત સકલની, ભાવ ધરી કરૂં સેવ;
સકલ આગમ પારગ, ગણધર ભાષિત વાણી;
જયવંતિ આણાં, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી. ૧

ઇતિ શ્રી થોયાધિકાર
સંપૂર્ણ.

પદ ૩૫૭ મું, અથ જીન નવઅંગ પુજાના દુહા.

જલ ભરિ સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગુઠડો, દાયક ભવજલ અંત. ૧
જાનુ બલે કાઉશગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;
ખડાં ખડા કેવલ લહ્યું, પૂજો જાનુ નરેશ. ૨
લોકાંતિક વચને કરી, વરશ્યા વરશી દાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજો ભવિ બહુ માન. ૩
માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજા બલે ભવજલ તરયા, પૂજો ખંધ મહંત ૪
સિદ્ધ શિલા ગુણ ઉજલી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિઆ તેણે કારણ ભવિ, શિર શિખા પૂજંત. ૫
તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, તિહુંઅણ જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬
સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠ વિવર વર તુલ
મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તિણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭
હૃદય કમલ ઉપશમ બલે, બાળ્યા રાગને રોષ;
હીમદહે વન ખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ. ૮
રત્નત્રયી ગુણ ઉજલી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિકમલની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯
ઉપદેશક નવ તત્વના, તેણે નવ અંગ જિણંદ;
પૂજો બહુ વિધ રાગથી, કહે શુભ વીર મુણિંદ. ૧૦

પદ ૩૫૮ મું, વધાઈ

નગર અજોધ્યા માંહે મેઘ ઘેર રંગ બધાઈ—એ—રાહ
તાલ—તીતાલ.

નગર અજોધ્યામાંહે મેઘ ઘેર, રંગબધાઈ બાજે છે-હો-મ્હારાજ. બ
માતા સુમંગળા જનમ્યારે, સુમતિનાથ સુખકાર;
સુમત્તા ભઈ સૌ દેશમાંરે, પ્રગટ ભયો જયકાર. બધા૦ ૧
ઈંદ્રાદિક બહુ સુર મલીરે, મેરૂ શિખર લઈ જાય;
સનાત્ર મહોત્સવ તીહાંકરેરે, મનવચ થીર કરી કાય. બ૦ ૨

ઘેર ઘેર હર્ષ વધામણારે, ઘેર ઘેર મંગળા ચાર;
બાલચંદ પ્રભુ જનમ્યારે, સંઘ સદા સુખકાર. બધાઈ૦ ૩

પદ ૩૫૯ મું, આરતી–ઋષભ જિનની.

તીરથની આસાતના નવી કરીએ–એ–દેશી–તાલ–દીપચંદી.

અપચ્છરા કરતી આરતી જિન આગે.
હાંરે જિન આગેરે જિન આગે;
હાંરે એતો અવિચલ સુખડાં માગે,
હાંરે નાભિ નંદન પાસ. અ૦ ટેક.
તાથેઈ નાટક નાચતી પાય ઠમકે,
હાંરે દોય ચરણે ઝાંઝર ઝમકે;
હાંરે સોવન ઘૂઘરડી ઘમકે,
હાંરે લેતી ફૂદડી બાલ. અ૦ ૧
તાલ મૃદંગ ને વાંશલી દફ વીણા;
હાંરે રૂડા ગાવંતી સ્વર ઝીણા;
હાંરે મધુર સુરાસુર નયણાં,
હાંરે જોતી મુખડું નિહાલ. અ૦ ૨
ધન્ય મરૂદેવા માતને પ્રભુ જાયા,
હાંરે તોરી કંચન વરણી કાયા;
હાંરે મેંતો પૂરવ પુણ્યેં પાયા,
હાંરે દેખ્યો તોરો દેદાર. અ૦ ૩
પ્રાણજીવન પરમેશ્વરૂ પ્રભુ પ્યારો,
હાંરે પ્રભુ સેવક હું છું તારો;
હાંરે ભવો ભવનાં દુઃખડાં વારો,
હાંરે તુમેં દીન દયાળ. અ૦ ૪
સેવક જાણી આપણો ચિત્ત ધરજો,
હાંરે મોરી આપદા સઘળી હરજો;
હાંરે મુનિ માણુક સુખીઓ કરજો,
હાંરે જાણી પોતાનો બાલ. અ૦ ૫

પદ ૩૬૦ મું, આરતિ–શાંતિ જિનની.

તકદીર જાગી તુમારી હમારી—એ રાહ–તાલ દીપચંદી.

જય જય આરતી શાંતિ તુમારી,
તેરા ચરણ કમલકીમેં જાઉં બલિહારી—જય ટેક.
વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા, શાંતિનાથ મુખ પૂનમ ચંદા. જ૦ ૧
ચાલીશ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા,
મૃગ લંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જય૦ ૨
ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહે,
શોલમા જિનવર જગ સહુ મોહે. જય૦ ૩
મંગલ આરતી તોરી કીજે,
જન્મ જન્મનો લાહો લીજે. જય૦ ૪
કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે,
સૌ નર નારી અમર પદ પાવે. જય૦ ૫

પદ ૩૬૧ મું, આરતી ચોવીસે જિનની.

રાગ–કલ્યાણ–તાલ–સુરફાગ

પેહેલીરે આરતી પ્રથમ જિણંદા,
શેત્રુંજા મંડણ ઋષભ જિણંદા;
જય જય આરતી આદિ જિણંદકી,
દુસરી આરતી મરૂદેવી નંદા;
જુગલારે ધરમ નિવાર કરંદા. જય૦ ૧
તીસરી આરતી ત્રિભુવન મોહે,
રત્ન સિંહાસન મારા પ્રભુજીને સોહે. જય૦ ૨
ચોથી આરતી નિત્ય નવી પૂજા,
દેવ રીષભ દેવ અવર નહિં દૂજા. જય૦ ૩
પાંચમી આરતી પ્રભુજીને ભાવે,
પ્રભુજીના ગુણ સેવક ગાવે. જય૦ ૪
આરતી કીજે પ્રભુ શાંતિ જિણંદકી,
મૃગ લંછનકી મેં જાઉ બલિહારી. જય૦ ૫
જય જય આરતી શાંતિ તુમારી,
વશ્વસેન અચરાજીકો નંદા;

શાંતિ જિણુંદ મુખ પૂનમ ચંદા. જય૦ ૬
આરતી કીજે પ્રભુ નેમ જિણુંદકી,
શંખ લંછનકી મેં જાઉ બલિહારી. આ૦
સમુદ્ર વિજય શિવા દેવીકો નંદા,
નેમ જિણુંદ મુખ પૂનમ ચંદા. આ૦ ૭
આરતી કીજે પ્રભુ પાસ જિણુંદકી,
ફણિધર લંછનકી મેં જાઉ બલિહારી. આ૦
અશ્વસેન વામા દેવીકો નંદા,
પાસ જિણુંદ મુખ પૂનમ ચંદા. આ૦ ૮
આરતી કીજે મહાવીર જિણુંદકી,
સિંહ લંછનકી મેં જાઉ બલિહારી. જય૦
સિદ્ધારથ રાજા ત્રિશલા દેવીકો નંદા,
વીર જિણંદ મુખ પૂનમ ચંદા. જય૦ ૯
આરતી કીજે પ્રભુ ચોવીશ જિણંદકી,
ચોવીશ જિણંદકી મેં જાઉ બલિહારી જય૦
ચોવીસે જિણંદ મુખ પુનમ ચંદા. જય૦ ૧૦
કરજોડી સેવક ઈમ બોલે,
નહીં કોઈ માહરા પ્રભુજીને તોલે. જય૦ ૧૧

પદ ૩૬૨ મું, મંગલદીવો.

તકદીર જાગી તુમારી હમારી—એ—રાહ—તાલ દીપચંદી.

દીવોરે દીવો મંગલિક દીવો,
આરતી ઉતારોને બહુ ચિરંજીવો. દી૦
સોહામણું ઘર પર્વ દિવાલી,
અંબર ખેલે અબલા બાલી. દી૦ ૧
દેપાલ ભણે ઈણે દેવ અજુઆલી,
ભાવે ભગતે વિઘ્ન નિવારી. દી૦ ૨
દેપાલ ભણે ઈણે કલીકાલે,
આરતી ઉતારી રાજા કુંમારપાલે. દી૦ ૩

તુમ ઘર મંગલિક અમ ઘર મંગલિક,
ચતુર્વિધ સંઘ ઘર મંગલિક દીવો. દી૦ ૪

પદ ૩૬૩ મું, ચાર મંગલ સ્તવન.

રાગ–કાફી–તાલ–દીપચંદી

ચારો મંગલ ચાર, આજ મારે ચારો મંગલ ચાર. ટેક.
દીઠો દરસ સરસ જિનજીકો, શોભા સુંદર સાર. આ૦ ૧
છન છન જન મન મોહન ચરચી, ઘસી કેસર ઘનસાર. આ૦
ધુપ ઉખેવું કરૂં આરતી, મુખે બોલું જય જયકાર. આ૦ ૩
વિવિધ જાતકે પુષ્પ મંગાવું, મોગર લાલ ગુલાલ. આ૦ ૪
સમોવસરણ આદિસર પુજું, ચોમુખ પ્રતિમાં ચાર. આ૦ ૫
હૈયે ધરી ભાવ ભાવના ભાવું, તુમ પ્રભુ તારણહાર. આ૦ ૬
સકળ સંઘ સેવક જિનજીકો, આનંદઘન ઉપકાર. આ૦ ૭

સરગમ ૧

રાગ—ભૈરવી—સરગમ—તાલ—પંજાબી.

નીસાગમધા, નીધપમ ગરેસા— નિસા—ટેક.
સાગ સા. ધાની, સા,મપગમધાનીસા,પમગમનીધપમગરેસા,
નીસાગમધા, નીધપમગરે સા—ટેક.
ગમધાનીસા, ધાનીસા, ગસામ ગસાસાનીધાની ધા
ધપધપમગ મગરે ગરેસા નીસ ગમધાનીસા
ગ મગરેસાસાસા નીની ધધ પપ મમગગરેસા—નીસાગમધા

સરગમ ૨

રાગ—ખમાચ—તાલ—પંજાબી.

ગગસ ગમ પગમ નીધમપ ગમગા,
ધાનીસા સાનીધપ મગરેસા—ગગસ—ટેક.
મપની સારે સાની ધમ ધગ મગા;
મનીધમ મગરેસા ગગરેસા ધાની સાની ધપ મપ મગા—ગ.૧

સરગમ ૩

રાગ—કાફી—તાલ—તીતાલ.

નીની સાસા રેરે ગગ મમ પ, મપધનીસા ધાની ધપધમપ
મપધની, ધપ પગા, રે નીધા ની પધ મપ ગમ પમ;
નીની સાસા રેરે મગરે સારે રે નીની સાસા રેરે મગરે સા
રેરે નીની;

સાસા રે રે ગગ મમપ
રેરે સા રેરે સા રેરે સાની ધપ પગા મગા,
સાની ધપ મગા પગા;
નીનીધ નીનીધ પમ પગા પગા રે,
ગમપ મગરેસા રેગ મપ મગરેસા;
રે ની પમ પગા—નીની સાસા રેરે ગગ મમ પ
ચતરંગ સંપુરન સો ભરલે કરલે,
તીન તો ગંધાર નીમ બના ઓર ધધા;

ક્રીકીટ કીટ ધા કીટ ધા કીટ ધા, તન કીટ ધા મૃદંગ ભેદના;
આદીત ઓદીત બ્રીજ પ્રતકે રીઝાઓ કરમ નીભાઓ નીસાઓ
દીનાઓ, તાનાના તાનાના તુમ તાનુમ કરો રસ બસે આદી મન
મથે મેહેર તું કયું પ્યારે રેરે—નીની.

સરગમ ૪

રાગ—દેશ—તાલ—તીતાલ

પમ ગરે ગસા રેરે મો પે સા–પમ ગરે ગસા રેરે મો પે સા–
સા સાની ધપ મગરે મોપે ધપમરે રેરે સાસા રેરે મમ પપ નીની
સાસા સા નીનીસા રેરે સાસા નીરે સાની ધપમગરેપમગરેગસા
મા ની નીની ધપ પપ મપ ધનીસા, રેગમપ મગરેસા,
રેગમ પમ ગરેસા શ્રી બ્રીજ પ્રતકા કૃપાવીલોકીતયસ્વરગમગીત
રામ કહે પ મ ગ રે ગ સા રે રે મો પે સા–

સરગમ ૫

રાગ–ચમન–કલ્યાણ–તાલ–તીતાલ

પ મ ગ રે સા રે ગ–પ મ ગ રે સા રે ગ–
પમ ગરે ગમ પધ નીધપમ ધપમગ પમગરે સારેગ–પમગરે ટેક.
સાસા રે સાનીધપ નીધપમ ધપમગ પમગ રે સારેગ–પમગરે ૧

સરગમ ૬

રાગ–સારંગ–ની–સરગમ–તાલ–પંજાબી

ની સા ની સા મ મ રે, રે નીની પ મ મ રે સા–નીસા–ટેક
સા રે મ પ ની ની મ પ મ પ ની સા રે સા ની પ
રે રે સા સા ની ની પ મ રે સા—નીસામમરે

સરગમ ૭

રાગ–ચેમન–કલાણની–સરગમ–તાલ–સુરપ્રાગ

ધ મ ગ મ ગ રે ધ મ, ગ મ ગ રે, ગ મ રે ગ રે સા
ધા ની રે સા, રે પ પ ધ સા રે, સા રે ગ મ રે ગ રે સા
ધા ની રે સા રે—ધમ
પ પ ધ સા રે સા રે ગ મ રે ગ રે સા, રે ધા ની ધ મ ગ રે
ગ મ પ ધ ની સા, ધા ની ધ મ ગ રે ગ મ રે ગ રે સા
ધા ની રે સા રે—ધમ

સરગમ ૮

રાધ–ખમાચની–સરંગમ–તાલ–પંજાબી
તથા–ટપામાં પણ ચાલેછે.

સગમપ સાનીધપ સાનીધપ મગરેસા–સગમપ૦
સગમ ગરેસા ગારે ગમ ગરેસા
પમ ગરેસા રે સાસા ની ધપમગ–સ૦
સાસાસા રેરેરે ગગગ મમમ પપપ ધધધ નીનીનીસા
સાનીધપ મગરેસા સગમ ગરેસા
ગારે ગમ ગરેસા પમ ગરેસા
રે સાસાની ધપ મગ—સ૦

સરગમ ૯

રાગ–સીંધુડાની–સરગમ–તાલ–તીતાલ

સાની ધમ મપ નીસા નીસા રે સા ધાની પધ નીસા નીસા
ધપ ગા મ પ રે સા—સાની–ટેક
પપ પધ મપ ની સારે ગ રે સારે નીસા
ધપ ગગ મપ મગરેસા–સાની
પપ પધ મપ ની સારે ગરે સારે નીસા
રેરે સાસા ધધ પપ ગગ મપ મગરેસા
નીધા ની પધ મપ નીસા નીસા ધપ–સાની ૧

તબલાના તાલનાં બોલ.

તબલા શીખતી વખતે તે બોલો યાદ કરી તે ઉપરથી તબલા શીખી શકાય છે. તે તાલના બોલ છે.

બોલો ઉપર જે આંકડા રાખેલા છે તે તાલ સમજવી જેમકે જેની ઉપર (૨) બગડો હોય તે બીજી તાલ ને (૩) તગડો હોય તે તીજી તાલ ને (૪) ચોગડો હોય તે ચોથી એવી રીતે અનુક્રમે સમજવું. ને જેની ઉપર (૦) મીડું હોય તે તાલ ખાલી સમજવી.

તાલનાં બોલની ઉપર આંકડા ઉપર (શુમ) લખેલી હોય તે વચલો તાલ સમજવો. તે ફકત જે ત્રણ ઠોકાના જેટલા તાલ હોય તેમાં વચલા તાલ ઉપર (શુમ) આવે છે (એટલે કુદરતી રીતે જે વખતે ગાયણ થાય છે ને જેની ઉપર હાં કરી અસર થાય છે તેને શુમ સમજવી. અથવા તબલાની જે તરણ થાપ પડે છે ને છેલી થાપ પડે છે તે શુમ સમજવી. શુમની ખરી સમજ તો બરાબર ગાયણનો અભ્યાસ કોઈ સારા ગવૈયા પાસે તાલીમ લઇને અથવા તબલા ઉપર બરાબર ધ્યાન આપીને શીખતા શીખતા શીખનારના હૃદયમાં શુમની સમજ પોતાની મેળે થઈ જાય છે.

તાલ–પંજાબી ઠેકાના બોલ ૧

શુમ   ખાલી
૨   ૩   ૦   ૧
ધા તાક ધીન ધા–તાક તીન તા–તાક ધીન ધા તાક ધીન

——:૦:——

તાલ–પંજાબી–ઠેકાનો–તોડો–ખાલીથી શુરૂ

ખાલી
૦   ૧
ધા તીડકીટ તક ધા–ધા તીડકીટ તક ધા–
          શુમ
          ૨   ૩
ધા તીડકીટ તક ધા–તાક ધીન ધા.

——:૦:——

તાલ–પંજાબી–ઠેકાનો–તોડો–શુમથી–શુરૂ

શુમ   ખાલી
૨   ૩   ૦
ધા તીડકીટ તક ધા તીડકીટ તક ધા–
          શુમ
૧   ૨   ૩
ધા તીડકીટ તક ધા તીડકીટ તક ધા–
ખાલી   શુમ
૦   ૧   ૨   ૩
ધા તીડકીટ તક ધા તીડકીટ તક ધા–તાક ધીન ધા.

——:૦:——

તાલ–પંજાબી–ઠેકાનો–તોડો–શુમથી શુરૂ

શુમ   ખાલી
૨   ૩   ૦
ધગીન નગીન તક કીડતક ગદી ગીન ધા ધા–
          શુમ
૧   ૨   ૩
ધગીન નગીન તક કીડતક ગદી ગીન ધા ધા–
ખાલી   શુમ
૦   ૧   ૨   ૩
ધગીન નગીન તક કીડતક ગદી ગીન ધા–તાક ધીન ધા

——:૦:——

તાલ–પંજાબી–ઠેકાનો–મોહોરો–ખાલીથી–શુરૂ

ખાલી
૦ ૧
ધીત્ ધીના કીડતક તક ધીડકટ્ તક
શુમ
૨ ૩
ધીડકટતક તા કીટ તક ધા–તાક ધીન ધા

—— :૦: ——

તાલ–તીતાલનાં ઠેકાના બોલ

શુમ
૧ ૩
ધા ધીન ધીન ધા–ધા ધીન ધીન ધા–
ખાલી
૦ ૧
ધા તીન તીન તા ના ધીન ધીન ધા

—— :૦: ——

તાલ–તીતાલનો મોહોરો–ખાલીથી શુરૂ

ખાલી
૦ ૧
ધા તીડકીટતક ધા–ધા તીડકીટતક ધા
શુમ
૨ ૩
ધા તીડકીટ તક ધા ધીન ધીન ધા–ધા

—— :૦: ——

તાલ–તીતાલની–દોહોઢી–પડાલનાં બોલ શુમથી શુરૂ

શુમ ખાલી
૨ ૩ ૦ ૧
ધા ધીનક તકત ધીનક ધા તીડકટ ધીકટ ધીનક તીન
શુમ ખાલી
૨ ૩ ૦
નગીન નગીન તકત ધીનક ધા
શુમ
૧ ૨ ૩
તીરકીટ ધીકટ ધીનક તીન ધા ધીનક તક તક તધીનક તક

ખાલી   ઝુમ
૦   ૧   ૨
ધા તીડકટ ધીકટ તક ધીનક તીન તક નગીન નગીન
ખાલી   ઝુમ
૩   ૦   ૧   ૨
વક તક તધીનક તક ધા તીડકટ ધીકટ તક ધીનક તીન તક ધા

——:૦:——

તાલ–તીતાલની–પડાલ–ઝુમથી શુરૂ

ઝુમ
૨   ૩
ધા ધા ધા કીડતક ધા તીત્ ગીડાન ધા ધા તુના ધીડનગ
ખાલી
૦   ૧
તીડકીટ તક તા કીડતક ધા તીત્ ગીડાન ધા ધા તુના ધીડનગ
ઝુમ
૨
ગીડાન ધા ધા તુના ધીડનગ
ખાલી
૩   ૦
ગીડાન ધા ધા તુના ધીડનગ તીડકીટતક તા કીટતક ધા તીત
ઝુમ
૧   ૨
ગીડાન ધા ગીડાન ધા ગીડાન ધા

——:૦:——

તાલ–લાવણીનાં–ઠેકાના બોલ મરાઠી

ઝુમ   ખાલી
૨   ૩   ૦   ૧
ધા ધીન ધા તીના ધીન ધા ત્રક

——:૦:——

તાલ–દીપચંદી–ના–બોલ

ઝુમ   ખાલી
૨   ૩   ૦   ૧
ધા ધીન ધાગે ધીન તા તીન ધાગે ધીન

——:૦:——

તાલ–દીપચંદીનો–તોડો–પેહેલી–તાલથી શુરૂ

શુમ ખાલી શુમ

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨

ધા તીરકીટ તક ધા ધા-ધા તીરકીટ તક ધા ધા-ધા તીરકીટ તક ધા

—— :૦: ——

તાલ–દીપચંદીની–દુગનના–બોલ

શુમ ખાલી

૨ ૩ ૦ ૧

ધા ધીના ધાગે ધીના તા તીના ધાગે ધીના

—— :૦: ——

તાલ–દીપચંદીની–દુગનના બોલ–બીજી જાતના

શુમ ખાલી

૨ ૩ ૦ ૧

ધીન ધીનના ધીના ધીના તીન તીનના ધીના ધીના

—— :૦: ——

તાલ–દીપચંદીમાં–રૂપક–તાલ વાગે છે તે રૂપક તાલના બોલ

શુમ ખાલી

૨ ૩ ૦ ૧

તીન તીન નાં ધીના ધીના તીન તીન ના ધીના ધીના

—— :૦: ——

તાલ—દીપચંદીમા—ઝુમરો—તાલના—બોલ

શુમ

૨ ૩

ધીન ધીન ત્રક ધીન ધીન ધાગે કીડતક

ખાલી

૦ ૧

તીન તીન ત્રક ધીન ધીન ધાગે કીડતક

—— :૦: ——

તાલ–દાદરાના બોલ–ઠા–ના.

૧ ૧ ૧ ૧

ધા ધીના ધા તીના–ધા ધીના ધા તીના

—— :૦: ——

તાલ-દાદરાની દુગનના બોલ.

૧ ૧
ધા તીરકીટ તા તીરકીટ-ધા તીરકટ તા તીરકટ

—:o:—

દાદરાની તાલનો-તોડો-૧ લી જાત.

૧ ૧ ૧ ૧
ધા તીરકીટ તા તીરકીટ ધા-ધા તીરકીટ તા તીરકીટ ધા-
૧ ૧
ધા તીરકીટ તા તીરકીટ ધાં

—:o:—

દાદરાની તાલનો તોડો-બીજી જાત.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ધા તીરકીટતક ધા-ધાં તીરકીટતક ધા-ધા તીરકીટતક -ધા

—:o:—

તાલ—દાદરાની પડાળ.

ખાલી
૧ ૧ ૦
ધા તીરકીટ ધા તીરકીટ તા તીરકીટ

ખાલી
૧ ૧ ૧ ૦
ધા તીરકીટ ધા તીરકીટ ધા તીરકીટ તા તીરકીટ

—:o:—

તાલ-ગજલના ઠેકાનાં બોલ

શુમ ખાલી
૨ ૩ ૦ ૧
ધીન ત્રક ધીન ધા ધાં તીન ત્રક ધીન ધા ધા

—:o:—

તાલ—રેખતા-અથવા ગજલની દોઢનાં બોલ

શુમ. ખાલી
૨ ૩ ૦ ૧
ધા ધા તીનક ધાદી

—

ધ્રુપદ તાલ–ચોતાલના બોલ.

શુમ ખાલી ખાલી શુમ
૪ ૦ ૧ ૦ ૨ ૩ ૪
ધા ધા દીન તા કીટ ધા દીન તા કીડ તક ગદી ગીન ધા

તાલ–ચોતાલનો–મોહોરો શુમથી શરૂ

શુમ ખાલી
૪ ૦ ૧
ધા કીટતકીટ તકા–ધા કીટ તકીટ તકા
ખાલી શુમ
૦ ૨ ૩ ૪
દીનતા કીડ તક ગદી ગીન ધા

—:૦:—

તાલ–ચોતાલની–પડાલના બોલ શુમથી શરૂ

શુમ ખાલી ૧
૪ ૦
ધાદીધા કીટ તકીટતકા કીટ ધુમ કીટ
ખાલી શુમ
૦ ૨ ૩ ૪
તકીટતકા કીટ તક ધુમ કીટતકીટતકા કીડતક ગદી ગીન ધા

—:૦:—

તાલ–ચોતાલની–પડાલ તથા તોડો બેઉ ભેગો બીજી જાતના બોલ—શુમથી શરૂ

શુમ ખાલી ખાલી
૪ ૦ ૧ ૦
ધા તીરકીટ ધા તીરકીટ ધા ધા તીરકીટતક તા તીરકીટતક
શુમ ખાલી ખાલી
૨ ૩ ૪ ૦ ૧ ૦
તા તીરકીટ ધીના તા તીરકીટ કડાન ધીતા તા ધીતા
શુમ ખાલી
૨ ૩ ૪ ૦ ૧ ૦
ધી ધી કીડતક ગદી ગીન ધા–ધીધી કીડતક ગદીગીન ધાં

શુમ
૨ ૩ ૪
ધીધી કીડતક ગદીગીન ધા

---:o:---

તાલ–જંપકના ઠેકાનાં બોલ

શુમ ખાલી
૨ ૩ ૦ ૧
ધા ધીન ધીન તા ધીન તા ધીન ધીન તા

તાલ–એક્કાનાં બોલ ધ્રુપદ–ચોતાલમાં પણ આ બોલ વાગે છે

શુમ
૧ ૧ ૧
ધા ત્રક તુના કતા ધીન ત્રક ધીના ધીન ધીન

તાલ–ઝુમરાના–ઠેકાના–બોલ.

શુમ ખાલી
૨ ૩ ૦
ધીન ધીન ત્રક ધીન ધીન ધાગે કીડતક તીન તીન
શુમ
૧ ૨
ત્રક ધીન ધીન ધાગે કીડતક ધીન

--- :o: ---

તાલ–ઝુમરાનો–તોડો–તાલ ૧ લીથી શુરૂ

શુમ
૧ ૨ ૩
ગદીગીન ધા–ગદીગીનધા–ગદીગીન ધા ધીન ત્રક ધીન

તાલ–ઝુમરાનો–તોડો–તાલ ૧થી–શુરૂ

શુમ
૧ ૨ ૩
ધા તીડકીટ તક ધા તીડકીટતક ધા ધા કીડતક ધા તીડકીટતક

ખાલી
०
ધા તીડકીટ તક ધા ધા કીડતક

શુમ
૧ ૨
ધા તીડકીટ તક ધા તીડકીટ તક ધીન

—:o:—

તાલ તીલવાડા તથા ખ્યાલના ઠેકાનાં બોલ

આ જાતનાં બોલ–મરાઠી લાવણી તથા તીતાલમાં વાગે છે

શુમ ખાલી
૨ ૩ ०
ધા ત્રક ધીન ધીન ધાધા તીન તીન તા ત્રક
૧
ધીન ધીન ધાધા ધીન ધીન

—:o:—

તાલ–અશ્વારીના ઠેકાનાં બોલ.

શુમ
૧ ૨
તા ધીન ધીન ના ધીન ધીન ના તીન ત્રક તીના તીનાતીના
૩ ૪
કતા તાધીના ધીન ધીના ધીન ત્રક ધીન ધીન

—:o:—

તાલ જપનાં ઠેકાનાં બોલ

શુમ ખાલી
૨ ૩ ० ૧
ધીન ધીન્ના ધીના ધીના તીન તીન્ના ધીના ધીના

—:o:—

તાલ જપના ઠેકાની પડાલનાં બોલ

શુમ
૧ ૨
ધા તીડકીટતક તક તક ધા
૩
તીડકીટતક ધા તીડકીટતક તક તક

ખાલી શુમ

૦ ૧ ૨

તા તીડકીટતક ધા તીડકીટતક તક તક ધા

—:o:—

તાલ–જપના ઠેકાનો–તોડો–તાલ ૧ લી શરૂ

શુમ

૧ ૨ ૩

ધા, તીડકીટ, તક,તક,તક,ધા,–ધા, તીડકીટ,તક,તક,તક,

ખાલી શુમ

૦ ૧ ૨

ધા–ધા તીડકીટ તક, તક, તક, ધા

—:o:—

તાલ–સુર ફાગના–ઠેકાના બોલ

શુમ

૧ ૨ ૩

ધા તીડકીટ તક ધા કીટ ધા તીડકીટ તક

દરેક રાગ કઈ વખતે ગાવો તેનાં વખતનું માન

રાગ	વખત
ભૈરવ	પરોઢીએ—પ્રાતઃકાળ
બીભીયાસ	પરોઢીએ—સવારનાં
ભૈરવી	સવારના ૪ થી ૮ વાગા સુધી
સીંધ ભૈરવી	સવારના
દેવ ગંધાર	સવારના
વેલાઉલ	સવારના ૮ વાગાનો
આસાઉરી	સવારના
રામકલી	સવારના
સામેરી	સવારના
ટોડી	સવારના બીજે પોહોરે
જોગીઆ	સવારના
સુરપરદા	સવારના ૧૦ વાગા પછી
સારંગ	બપોરના
પુરવી	બપોરના
ભીમપલાશી	બપોરના
મુલતાની	બપોરના
ધનાશ્રી	બપોર પછી
સીંધુડા	બપોર પછી
બરવો	બપોર પછી રાતના ૧૨ વાગા સુધી
કાફી	બપોર પછી સાંજ સુધી
ગોડી	સાંજનો
શ્રી	સાંજનો
યમન કલ્યાણ	સાંજનો અથવા રાતે
જૈતસીરી	સાંજનો
શુદ્ધ કલ્યાણ	સાંજના
ભુપ કલ્યાણ	રાતના
હમીર કલ્યાણ	સાંજનો
મારવા	સાંજનો
દીપક	સાંજના
સીંધવી	સાંજના

રાગ	વખત
કામોદ	સાંજના
પીલુ	સાંજના
મેઘ	સાંજના
હીંડોલ	સાંજના તથા વસંતરૂતુમાં હરકોઈ વ.
મલ્હાર	રાતના તથા વરસાદ રૂતુમાં
સોરઠ	રાતનાં
દેશ	રાતનાં
જેજેવંતી	રાતનાં
બસંત	રાતનાં તથા વસંત રૂતુમાં હરકો.વ.
કાનડો	રાતનો
નટ	રાતનો
કેદારો	રાતનો
ખમાચ	રાતનાં
બીહાગ	રાતનાં
પાહાડી	રાતનાં
પુરીઆ	રાતનાં
માઢ	રાતનાં
છાયા	રાતનાં
ગોડ	રાતના તથા વરસાદ રૂતુમાં
લલીત	પાછલી રાતનાં
માલકોશ	રાતના ૧૨ વાગા પછે
કાલીંગડો	રાતના ૧૨ વાગે
પરજ	પાછલી રાતનાં
સોહેણી	પાછલી રાતનાં
મારૂ	હરકોઇ વખતે
જંગલો	હરકોઇ વખતે
ઝીંઝોટી	હરકોઇ વખતે
ઝીલ્લો	હરકોઇ વખતે

દરેક રાગોમાં જે જે સુર લાગે છે તેની વીગત

કો તી કો કો તી
રાગ-ભૈરવમાં—સા રી ગ મ પ ધ ની

કો કો કો કો કો
રાગ-શુદ્ધ ભૈરવીમાં-સા રી ગ મ પ ધ ની

કો કો કો કો કો તી કો
રાગ-સીંધ ભૈરવીમાં-સા રી રી ગ મ પ ધ ધ ની
(રીષભ અને ધૈવત બેઉ શુર)
તીવ્ર તથા કોમલ લાગે છે.

તી તી કો તી તી
રાગ-વેલા ઉલમાં—સા રી ગ મ પ ધ ની (એટલે
બધા શુર જેમ છે તેમ લાગે છે.)

કો તી કો કો કો
રાગ-આસાઉરીમાં—સા રી ગ મ પ ધ ની

કો તી કો કો તી
રાગ-રામ કલીમાં—સા રી ગ મ પ ધ ની

કો તી તી કો તી
રાગ-પુરવીમાં—સા રી ગ મ પ ધ ની

કો કો કો કો કો
રાગ-ભીમપલાસીમાં-સા રી ગ મ પ ધ ની

અથ શ્રી ધનાજીની સજ્ઝાય.

માતાઃ–સીયાલામેં શી ઘણો, ધના, ઉનાલે લૂ જાલ;
ચોમાસે જલ વાદલાંરે, ધના, એ દુઃખ સહીયો ન જાયરે;
ધનજી, આજ નહીં સો કાલ. ૧
વનમેં તો રે'વું એકલુંરે, ધના, કોણુ કરે તારી સાર;
ભુખ પરીસહ દોહિલોરે, ધના, મત કર એસી બાતરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૨
ધનાજીઃ–વનમેં તો મૃગ એકલોરે, માતા, કોણુ કરે ઉનકી સાર;
કરણી તો જેસી આપકીરે, માતા, કોણુ બેટો કોણુ બાપરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૩
માતાઃ–પંચ મહાવ્રતકો પાલવોરે, ધના, પાંચઈ મેરૂ સમાન;
બાવીસ પરીસહ જીતવારે, ધના, સંજમ ખાંડાકી ધારરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૪
નીર વિના નદી કિસીરે, ધના, ચંદ વિના કિસી રાત;
પીઉ વિના કિસી કામનીરે, ધના, વદન કમલ વિલખાયરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૫
દિપક વિના મંદિર કિસાંરે, ધના, કાન વિના કિસો રાગ;
નયન વિના કિસું નિરખવુંરે, ધના, પુત્ર વિના પરિવારરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૬
તું મુઝ આધાર લાકડીરે, ધના, સો કોઈ ટેકોરે હોય;
જો કોઇ લાકડી તુટસેરે, ધના, અંધો હોસે ખુવારરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર, ૭
ધનાજીઃ–રત્ન જડિતકો પીંજરોરે, માતા, સુડો જાણે બંધ;
કામ ભોગ સંસારનારે, માતા, જ્ઞાનિને મન ફંદરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૮
માતાઃ–આદ્રુતો કંચન ભર્યોરે, ધના, રાઈ પરબત જિમ સાર;
મગર પચિસી અસ્રીરે, ધના, નહીં સંજમકી વારેરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૯
નિત્ય ઉઠી ઘોડલો ફેરેરે, ધના, નિત્ય ઉઠી બાગામેં જાય;
એસી ખુબી પરમાણુરે, ધના, ચમર દુલાયા જાયરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૧૦

ચૌડી પાલખી પોઢતોરે, ધના, નિત્ય કોઈ ખુબીરે માણ;
એતો બતીસ કામનિરે, ધના, ઉભિ કરે અરદાસરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૧૧
ધનાજી:—નાર સકારા હું ગયોરે, માતા, કાને આયો રાગ;
મુનીસરનિ વાણી સુણીરે, માતા, એ સંસાર અસારરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૧૨
માતા:—હાથમેં લેગો પાતરોરે, ધના, ઘર ઘર માંગેગો ભીખ;
સો કોઈ ગાલજ કાઢસેરે, ધના, કોઇ દેવે લ્યો શીખરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૧૩
ધનાજી:—તજદીયામંદિરમાલીયારે,માતા,તજદીયોસબસંસાર;
તજદિની ઘરકી અસ્રીરે, માતા, છોડ ચલ્યો પરિવારરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૧૪
ઉંચાં તો મંદિર માલિયાંરે, માતા, જુઠો સબ સંસાર;
જિવત ચુંટે કાલજોરે, માતા, મુવા નરક લે જાયરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૧૫
માતા:—રાત્રી ભોજન પરીહારોરે, ધના, પરનારી પચખાણ;
પરધનસું દૂરા રહોરે, ધના, એહજ સંજમ સારરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૧૬
માત પિતા વરજો નહીંરે, ધના, મતકર એસી બાત;
એહ બતિશી અસ્રીરે, ધના, એસા દેગી સરાપરે;
ધનજી, મત લીયો સંજમ ભાર. ૧૭
ધનાજી:—કરમ તણા દુઃખ મેં સહ્યાંરે, માતા,કોઈ ન જાણે ભેદ;
રાગ દ્વેષકે કારણેરે, માતા, વાધ્યાં વેર વિરોધરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૧૮
સાધુપણામેં સુખ ઘણારે, માતા, નહીં દુઃખરો લવલેશ;
મલશે સોઇ ખાવસુંરે, માતા, સો કોઇ સાધુ કહાયરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૧૯
અકલડો ઉઠી જાયસેરે, માતા, કોઈ ન રાખણહાર;
એક જીવકે કારણેરે, માતા, કયું કરે એતો વિલાપરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૨૦
ન કોઇ ધનો મર ગયોરે, માતા, ન કોઈ ગયો પરદેશ;

ઉગ્યા સોઈ આથમેરે, માતા, ફૂલ્યાં સો કમલાયરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૨૧
કાલ ઓચિંતો મારસેરે, માતા, કોણ છોડાવણહાર;
કરમ કાટ મુગતે ગયારે, માતા, દેવલોક સંસારરે.
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૨૨
જે જેસી કરણી કરેરે, માતા, તે તેસાં ફલ હોય;
દયા ધરમ સંજમ વિનારે, માતા, શિવ સુખ પામે ન કોયરે;
જનની, અમે લેસું સંજમ ભાર. ૨૩

અથ સંસાર સ્વરૂપ સઝાય.

મુરખ કેમ ખુતાહો, એ સંસાર અસાર સુપનમાંહે સુતાહો;
જેસા મોતી ઓસકારે, એસી નરકી દેહ;
દેખણકા તો ઝિલમિલારે, તરત દેખાવે છેહ. ૧
વિષયારસકે કારણેરે, વિવાહ કરે સબ લોક;
રંચક સુખને કારણેરે, પ્રાણી દુરગતિમેં ઘર હોય. ૨
માટી કહે કુંભારનેરે, તું મત ગોયે મોય;
એક દીન એસા આયગારે, મેં ગોઉંગી તોય. ૩
માટી પેહેરે કાપડારે, માટી કર રહી ભોગ;
માટીમેં માટી મીલેરે, ઉપર વસસે લોક. ૪
કુડ કપટ કર જોડીયાંરે, લાખાં ભરેરે ભંડાર;
વેચણ વેલા મિલ બેસેરે, નાર પુત્ર પરીવાર. ૫
સેરાં સોના પેહેરતીરે, મોતીયા ભરતી ભાર;
એક દિન એસા આવિયારે, ઘરઘરનિ પણિહાર. ૬
લાભ કારણ કુબાવજોરે, લાવજો ગહેણા વેસ;
વેગા વેગા આવજોરે, નહીં તો રેહેજો પરદેશ. ૭
જિણે ઘર નોબત વાજતીરે, હુતે છત્તિસે રાગ;
ઓ મંદિર સુને પડેરે, ઉડ ઉડ બેઠે કાગ. ૮
રંગ મેહેલમેં સોવતેરે, અંત્તર ફૂલેલ લગાય;
એક દિન એસા આવિયારે, કાગ કુતા નવિખાય. ૯

બત્રીસ ભોજન ખાવતેરે, સજ સોલે સિણગાર;
એ નર સુતે આગમેરે, ઉપર લકડીયાંકિ માર. ૧૦
હંસરાયકે વનમેંરે, જીવ ચાહે સુખ ચેન;
કાલ નગારા સાસનારે, બાજ રહ્યા દિન રેન. ૧૧

અથ સામાયિક લેવાનો વિધિ.

પ્રથમ ઉંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મૂકી શ્રાવક શ્રાવિકા કટાસણું, મુહપત્તી, ચવલો લેઈ, શુદ્ધ વસ્ત્ર, જગ્યા પૂંજી, કટાસણા ઉપર બેસી, મુહપત્તી ડાબા હાથમાં મુખ પાસે રાખી, જમણો હાથ થાપનાજી સન્મુખ રાખી, એક નવકાર ગણી, પંચિંદિઅ કહીએ; અને જો આગળથી તે સ્થાનકે આર્યાપ્રમુખની સ્થાપના કરેલી હોય, તો તિહાં પંચિંદિઅ ન કહેવું, પછી ઇચ્છામિ ખમાસમણ દેઇ, ઇરિયાવહિયા તથા તસ્સ ઉત્તરી અને અન્નથ્થ ઉસસીએણં કહી, એક લોગસ્સનો અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહી, ખમાસમણ દેઈ, "ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક મુહપત્તી પડિલેહું ॥ ઇચ્છં ॥ એમ કહી મુહપત્તિ તથા અંગની પડિલેહણના પચ્ચાશ બોલ કહી, મુહપત્તી પડિલેહિયે; પછી ખમાસમણ દેઈ, "ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક, સંદિસાહું ॥ ઇચ્છં" કહી *ખમા૦ ઇચ્છા૦ ॥ સામાયિક ઠાઉં ઇચ્છં એમ કહી, બે

---

* ખમા૦ હોય, ત્યાં ખમાસમણ દેવું. ઈચ્છા૦ હોય, ત્યાં ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ કહેવું, તથા એ સર્વ વિધિ જે લખ્યો છે, તે સ્થાપનાજી સમુન્ખ ક્રિયા કરવા આશ્રયી સમજવો, પરંતુ સાક્ષાત્ ગુરૂ વિરાજમાન હોય તો ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સઝ્ઝાય સંદિસાહું, એમ શિષ્ય કહે તેવારેં ગુરૂ કહે સંદિસહ તથા ઇરિયાવહિ પડિક્કમવાના આદેશમાં ગુરૂ પડિક્કમેહ કહે, એમ સર્વ સ્થાનકે સમજી લેવું.

હાથ જોડી, એક નવકાર ગણી, ઈચ્છાકારી ભગવન્ પસાય કરી, સામાયિક દંડક ઉચ્ચરાવોજી. તેવારે વડિલ, કરેમિ ભંતે કહે, પછી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છા૦ ॥ બેસણું સંદિસાહું ॥ ઈચ્છં ॥ ખમા૦ ॥ ઈચ્છા૦ ॥ બેસણે ઠાઉં ॥ ઈચ્છં ॥ ખમા૦ ઈચ્છા૦ ॥ સજ્ઝાય સંદિસાહું ॥ ઇચ્છં ॥ ખમા૦ ॥ ઈચ્છા૦ ॥ સજ્ઝાય કરૂં ॥ઈચ્છં ॥ એમ કહી ત્રણ નવકાર ગણવા ॥ પછી બે ઘડી સઝાય ધર્મધ્યાન કરવું.

અથ સામાયિક પારવાનો વિધિ.

ખમાસમણ દેઈ, ઈરિયાવહિપડિક્કમાથી યાવત્ લોગસ્સ સુધી કહી. ખમા૦ ઈચ્છા૦ મુહપત્તી પડીલેહું એમ કહી મુહપત્તી પડિલેહી, ખમાસમણ દેઇ. ખમા૦ ઇચ્છા૦ સામાયિક પારૂં, યથાશંકિત, વલી ખમા૦ ઇચ્છા૦ સામાયિક પાર્યું, તહત્તિ કહી પછી જમણો હાથ ચવલા ઉપર અથવા કટાસણાઉપર થાપી એક નવકાર ગણી "સામાઇયવયજુત્તો" કહિયેં; પછી જમણું હાથ થાપના સામો સવલો રાખીને એક નવકાર ગણી ઉઠવું. ઇતિ સામાયિક પારવાનો વિધિ સમાપ્ત.

સમાપ્ત.

અગાઉથી ગ્રાહક થનાર ગૃહસ્થોનાં મુબારક નામ.

મુંબઈ.

નકલ.	નામ.
૫૧	શેઠ અમરચંદ તલકચંદ
૫૧	,, ચતરભજ ગોવરધન
૨૫	,, દેવકરણ મુલજી
૨૫	,, મોતીચંદ દેવચંદ
૨૫	,, હરખચંદ ભીમજી
૧૫	,, નાનજી જેચંદ
૧૧	,, અમીલાલ જાદવજી વેલજી
૧૧	,, વીઠલદાસ વાડીલાલ
૧૦	,, સવચંદ મોતીચંદની કું.
૧૦	,, નાથાલાલ સાંકળચંદ
૧૦	,, ફુલચંદ રાયચંદ
૧૦	,, મદનજી જેચંદ
૧૦	,, કેશવજી દેવજી જાદવજી
૧૦	,, પરમાણંદ કેશવજી
૫	,, જગજીવન કલ્યાણજી
૫	,, ધારશી ગોવીંદજી
૫	,, હીરજી શેશકરણ
૫	,, કચરા ગોરધન
૫	,, માણેકચંદ દેવચંદ
૫	,, પ્રાગજી જેરાજ
૫	,, મંછુભાઇ ચુનીલાલ જૈન વિદ્યાગૃહ મંડળી તા.
૫	,, મોતીચંદ ઘેલા
૫	,, નેમચંદ ભીમજી
૫	,, મુલચંદ હેમરાજ
૫	,, છોટાલા પ્રેમજી
૪	,, જેઠા અંદેરજી
૩	,, જેઠાભાઇ ઝવેરશાહ
૩	,, ધરમશી ગોવીંદજી
૨	,, મોરારજી જુઠા
૨	શેઠ હીરાચંદ વેલજી
૨	,, પ્રેમજી કેશવજી
૨	,, ઓતમચંદ રણછોડ
૨	,, વસનજી પ્રેમચંદ
૨	,, હેમરાજ ફુલચંદ
૨	,, હીરાલાલ ઝવેરીલાલ
૨	,, વસનજી ચતરભજ
૨	,, ઝવેરચંદ અંદેરજી
૨	ધી જૈન યુનાઇટેડ સીંગીંગ કલબ.
૨	,, ઝવેરચંદ લીલાધર
૨	,, વસનજી ચતરભજ
૨	,, કરમચંદ અમરચંદ
૨	,, કલ્યાણજી મોતી હરખચંદને ત્યાં.
૨	,, છોટાલાલ લલુભાઇ
૨	,, મુળચંદ રવચંદ
૨	,, ઠાકરશી ધારશી
૨	,, લખમીચંદ માણેકચંદ
૨	,, ભગવાનજી મોનજી
૨	,, શામજી ભાણજી અમરચંદ
૨	,, વીઠલ મેઘજી
૨	,, પરશોતમ કપુરચંદ
૨	,, ચેનાજી નરશીંગજી
૨	,, સવચંદ નેમચંદ
૨	,, માધવજી જગજીવન
૨	,, હેમચંદ મોતીચંદ
૨	,, વાડીલાલ જમનાદાલ
૨	ધી જૈન એસોસીએશન્ ઓફ ઇંડીયા.

નકલ.	નામ.
૨	શેઠ જગજીવન કલ્યાણજી.
૨	શેઠ સવચંદ હરજીવન
૨	શેઠ ધારશી મોહનજી
૨	શેઠ રૂપજી ધનજી
૨	શેઠ જેઠા હેમચંદ
૨	શેઠ ગીરધર મુલજી
૨	શેઠ રતનજી જીવરાજ
૨	શેઠ પ્રાણલાલ વલભજી
૨	શેઠ ચુનીલાલ ફકીરચંદ
૨	શેઠ સરૂપચંદ જોઇતાલાલ
૨	શેઠ દામોદર અંદરજી
૨	શેઠ વાસણજી વીરજી દેશાઇ
૨	શેઠ પાનાચંદ માહાવજી
૨	શેઠ ઘેલાભાઇ લીલાધર
૧	શેઠ ફુલચંદ નેમચંદ
૧	શેઠ ફુલચંદ ધરમચંદ
૧	શેઠ મુલચંદ હીરાચંદ
૧	શેઠ ધરમશી હીરાચંદ
૧	શેઠ ગીરધર વીરજી
૧	શેઠ શોભાગચંદ મેઘજી
૧	શેઠ પ્રેમજી કાનજી
૧	શેઠ તલશીદાસ જગજીવન ભાણુશાલી.
૧	શેઠ પ્રેમચંદ પુંજાભાઇ
૧	શેઠ ચતરભજ મોરારજી
૧	શેઠ મદનજી કાનજી
૧	શેઠ રણછોડ લખમીચંદ
૧	શેઠ રામજી નાદવજી
૧	શેઠ શોભાગચંદ લખમીચંદ
૧	શેઠ પ્રાણલાલ વેલજી
૧	શેઠ હીરાચંદ વસનજી
૧	શેઠ ગોવીંદજી વણારશી
૧	શેઠ પોપટભાઇ લલુભાઇ
૧	શેઠ રતનચંદ વનમાલી
૧	શેઠ મણીલાલ પરશોતમ
૧	શેઠ દલસુખરામ મગનલાલ
૧	શેઠ પીતાંબર દયાળ
૧	શેઠ રતનજી વાલજી

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ હેમરાજ હરખચંદ.
૧	શેઠ વસનજી શેશકરણ
૧	શેઠ પ્રેમજી વીરજી
૧	શેઠ મોતીલાલ લલુભાઇ
૧	શેઠ નેમચંદ ગોવીંદજી
૧	શેઠ અમુલખ દેવચંદ
૧	શેઠ જેઠા ગોવીંદજી
૧	શેઠ જગજીવન ડાહ્યાભાઇ
૧	શેઠ નગીનદાસ ખેમચંદ
૧	શેઠ જુઠા ચાંપશી
૧	શેઠ જીવણલાલ કેશરીચંદ
૧	શેઠ જેઠાભાઇ કપુરચંદ
૧	શેઠ તારાચંદ હીરાચંદ
૧	શેઠ જુઠા હરજીવન
૧	શેઠ મોહનજી વાઘજી
૧	શેઠ છગનલાલ વીરચંદ
૧	શેઠ નરભેરામ મોહનજી
૧	શેઠ હરીદાસ જેચંદ
૧	શેઠ રામચંદ જેઠા દેશાઇ
૧	શેઠ અભેચંદ પરશોતમ
૧	શેઠ વાડીલાલ ફતેહચંદ
૧	શેઠ હરીદાસ મુલજી
૧	શેઠ નરોતમ જીવણ
૧	શેઠ પ્રેમચંદ નગીન
૧	શેઠ નેમચંદ જીવન
૧	શેઠ શીરચંદ છગનલાલ
૧	શેઠ અમીચંદ મુલચંદ
૧	શેઠ નેમચંદ મુલચંદ
૧	શેઠ દામોદર પ્રાગજી
૧	શેઠ લાલજી દયાળ
૧	શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ
૧	શેઠ વલભજી મકનજી
૧	શેઠ વલભજી હીરાચંદ
૧	શેઠ નારણજી વસનજી
૧	શેઠ અમરચંદ દેવજી
૧	શેઠ વનમાલી ઝવેર
૧	શેઠ જેઠાભાઈ કલ્યાણજી
૧	શેઠ કસ્તુરચંદ કસલચંદ

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ ધનજી ઝવેર
૧	શેઠ રતનજી વાલજી
૧	શેઠ પ્રેમજી વીરજી
૧	શેઠ મોતીચંદ લલુભાઈ
૧	શેઠ નેમચંદ ગોવીંદજી
૧	શેઠ બાળચંદ શામલદાસ
૧	શેઠ મોતીચંદ હીરાચંદ
૧	શેઠ શેશકરણ હીરાચંદ
૧	શેઠ શવચંદ વાહાલજી
૧	શેઠ પરશોતમ ત્રીકમજી
૧	શેઠ ફુલચંદ કચરા
૧	શેઠ મોતીચંદ ઘેલાભાઈ
૧	શેઠ છોટાલાલ લલુભાઈ
૧	શેઠ હંશરાજ લખમીચંદ
૧	શેટ લખમીચંદ મુલચંદ
૧	શેઠ ગંગાધર ધારશી
૧	શેઠ રાયચંદ રતનજી
૧	શેઠ ફુલચંદ કાનજી
૧	શેઠ માવજી જેકા
૧	શેઠ ત્રીભોવન નાગર
૧	શેઠ શીવચંદ પોપટ
૧	શેઠ મંગલચંદ લલુચંદ
૧	શેઠ વાડીલાલ સાંકળચંદ
૧	શેઠ ગોરધન મોતીચંદ
૧	શેઠ જુઠા નથુ
૧	શેઠ ફુલચંદ કલાણચંદ
૧	શેઠ વલભરામ સાંકળચંદ
૧	શેઠ મોરારજી રૂઘનાથ
૧	શેઠ ત્રીભોવન ભાણજી
૧	શેઠ અમૃતલા પરશોતમલ
૧	શેઠ કાનજી કરશનજી
૧	શેઠ દામોદર જાદવજી
૧	શેઠ મુલજી નાનજી
૧	શેઠ વશનજી જયવંત
૧	શેઠ ડાહ્યાભાઈ હીરજી
૧	શેઠ ઝવેરચંદ જેરામ
૧	શેઠ પૃથુરાજ દેસુરીવાળા
૧	શેઠ ભીકા માધવજી

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ વજપાર જોડીદાશ
૧	શેઠ કરશનજી બેહેચર
૧	શેઠ વધુભાઈ ગબલચંદ
૧	શેઠ કરશનજી પીતાંબર
૧	શેઠ છગનલાલ તલકચંદ
૧	શેઠ અમરચંદ પી. પરમાર
૧	શેઠ જમનાદાસ પ્રેમચંદ ડા.
૧	શેઠ નાનચંદ વીરજી
૧	શેઠ ડોસાભાઈ લીલાધર
૧	શેઠ વીરજી નેમચંદ
૧	શેઠ ગોવનજી રૂગનાથ
૧	શેઠ ખુશાલ વીરજી
૧	શેઠ કરમચંદ નેણશી
૧	શેઠ કુંવરજી હરજી
૧	શેઠ કરશનદાસ હરખચંદ
૧	શેઠ માણેકચંદ હંશરાજ
૧	શેઠ પરશોતમ જાદવજી
૧	શેઠ નાગરદાસ વનમાલી
૧	શેઠ ત્રીભોવન ભુરા
૧	શેઠ અમુલખ ભાઇચંદ
૧	શેઠ લખમીચંદ કલાણજી
૧	શેઠ જીવરાજ ડુંગરશી
૧	શેઠ રણછોડદાશ લલુભાઈ
૧	શેઠ ફુલચંદ અમરશી
૧	શેઠ કેશરીચંદ ભાણાભાઇ
૧	શેઠ દલીચંદ બાલા
૧	શેઠ ગીરધર ત્રીભુવનદાશ
૧	શેઠ કપુરચંદ ઘેલાભાઈ
૧	શેઠ તલકચંદ ડોસા
૧	શેઠ હીરાલાલ વલભજી
૧	શેટ મણીલાલ કેશરીરામ
૧	શેઠ ડાહ્યાભાઇ સરૂપચંદ
૧	શેઠ માણેકચંદ અભેચંદ
૧	શેઠ પ્રેમચંદ કંકુચંદ
૧	શેઠ મગનલાલ તારાચંદ
૧	શેઠ ત્રીકમજી પાનાચંદ
૧	શેઠ હરખચંદ ધારશી
૧	શેઠ હેમચંદ દીપચંદ

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ હીરાચંદ સરૂપચંદ
૧	શેઠ ખીમજી વેલજી
૧	શેઠ કપુરચંદ અંદરજી
૧	શેઠ હીરાચંદ દેવચંદ
૧	શેઠ ફુલચંદ હકમચંદ
૧	શેઠ કાલીદાસ જેઠા
૧	શેઠ મોહનલાલ પુંજા
૧	શેઠ પરશોતમ ધરમશી
૧	શેઠ કલાણજી રવજી
૧	શેઠ વશનજી ઝવેરચંદ
૧	શેઠ વેલચંદ ગોબર
૧	શેઠ ભાઇચંદ નાગરદાશ
૧	શેઠ ગોકલદાસ જમનાદાસ
૧	શેઠ લખમીચંદ પીતાંબર
૧	શેઠ નથુભાઇ નેણશી
૧	શેઠ ડાહ્યાભાઈ મુલચંદ
૧	શેઠ કપુરચંદ પ્રાગજી
૧	શેઠ ફુલચંદ દેવચંદ
૧	સેઠ હીરાલાલ ચંદુલાલ
૧	શેઠ વાડીલાલ પુનમચંદ
૧	શેઠ મોતીચંદ હેમચંદ
૧	શેઠ ઊમેદરામ ઉગડચંદ
૧	શેઠ રૂપચંદ ઝવેરચંદ
૧	શેઠ મંછુભાઇ ખેમચંદ
૧	શેઠ કીલાભાઈ હરખચંદ
૧	શેઠ મગનલાલ કસ્તુરચંદ
૧	શેઠ લેહેરચંદ કસ્તુરચંદ
૧	શેઠ ત્રીભોવન નારણજી
૧	શેઠ દલીચંદ ભાઇચંદ
૧	શેઠ છગનલાલ વાલસા
૧	શેઠ ગાંડાભાઇ ગોવનજી
૧	શેઠ રાઈચંદ કેશરીચંદ
૧	શેઠ જીવણ જેઠા
૧	શેઠ અંબાલાલ પાનાચંદ
૧	શેઠ ગમાભાઇ રૂપચંદ
૧	શેઠ નગીનભાઇ ઘેલાભાઈ
૧	શેઠ કપુરચંદ ઝવેર
૧	શેઠ મદનજી કલાણજી

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ જુઠા લાલજી
૧	શેઠ મગન મેલાપચંદ
૧	શેઠ છગનલાલ પુંજીલાલ
૧	શેઠ હરગોવનદાસ નગીનદાસ
૧	શેઠ દલીચંદ કસ્તુરચંદ
૧	શેઠ માધવજી વછરાજ
૧	શેઠ લાલચંદ ઉજમચંદ
૧	શેઠ ચુનીલાલ શુરચંદ
૧	શેઠ ગંગાજલ તેજશી
૧	શેઠ ધરમચંદ સુરચંદ
૧	શેઠ પાનાચંદ કેવળચંદ
૧	શેઠ મોહનજી વસનજી
૧	શેઠ દેવકરણ લાલજી
૧	શેઠ ઓતમચંદ હરજીવન
૧	શેઠ ઓતમચંદ પરમાણંદ
૧	શેઠ કાનજી નરશી
૧	શેઠ ડાહ્યા હીરજી
૧	શેઠ ધરમસી હેમચંદ
૧	શેઠ મુલચંદ વશનજી
૧	શેઠ ભીખુભાઇ ફતેહચંદ
૧	શેઠ ઘેલાભાઇ ઉમેદચંદ
૧	શેઠ ઝવેરચંદ વછરાજ
૧	શેઠ દીપચંદ લલુભાઈ
૧	શેઠ વીરજી કહાનજી
૧	સેઠ દયાળચંદ પરશોતમ
૧	શેઠ કાળીદાસ ધનજી
૧	સેઠ વીઠલ મોતી
૧	શેઠ કાળીદાસ મદનજી
૧	શેઠ હરીભાઇ વેલજી
૧	શેઠ કબા મેઘજી
૧	શેઠ ગુલાબચંદ કેશરાજી
૧	શેઠ નગીન બેહેચર
૧	શેઠ કાહાનજી ઠાકરસી
૧	શેઠ દેવચંદ મેઘજી
૧	શેઠ જેઠા રામજી
૧	શેઠ ત્રીકમલાલ હંસરાજ
૧	શેઠ છગનલાલ અમથાશા
૧	શેઠ દેવશી નાગશી

નકલ.	નામ
૧	શેઠ અમ્રતલાલ કેવળદાસ
૧	શેઠ ત્રીભોવનદાસ છગનલાલ
૧	શેઠ પ્રાણજીવન પરસોતમ
૧	શેઠ લાલચંદ ખેમચંદ
૧	શેઠ તુલશીદાસ મોનજી
૧	શેઠ દુલભદાસ વસનજી
૧	શેઠ હીરાચંદ દેવચંદ
૧	શેઠ જાદવજી વીરજી દેસાઇ
૧	શેઠ લીલાધર ભીમજી
૧	શેઠ ત્રીભોવન પરસોતમ
૧	શેઠ લીલાધર મુલજી
૧	શેઠ દેવકરણ પ્રેમજી
૧	શેઠ છગન કલ્યાણજી
૧	શેઠ ભવાનજી અમરચંદ
૧	શેઠ લખમીદાસ ચાંપસી
૧	શેઠ હરીદાસ વીરજી
૧	શેઠ મુળચંદ હીરજી
૧	શેઠ ફુલચંદ વેલજી
૧	શેઠ ગંગાદાસ અંદરજી
૧	શેઠ કપુરચંદ દીપચંદ
૧	શેઠ તલકચંદ નવલચંદ
૧	સેઠ મહેરાજ હરખચંદ

માંગરોળ.

નકલ.	નામ
૨	શેઠ લાલજી જેચંદ
૨	શેઠ કલ્યાણજી માવજી હોબાઇ અમરતલાલ
૧	શેઠ વલભજી ચતરભજ
૧	શેઠ અંદેરજી દેવચંદ
૧	શેઠ જેચંદ નેમચંદ
૧	શેઠ અંદેરજી રૂગનાથ
૧	શેઠ અમરચંદ કાહનજી
૧	શેઠ જીવરાજ કચરા
૧	શેઠ હીરાચંદ ઝીણા
૧	શેઠ રણછોડ દેવચંદ
૧	શેઠ કચરા હરખચંદ
૧	શેઠ કચરા અમુલખ
૧	શેઠ દામોદર લીલાધર
૧	શેઠ રૂપજી લીલાધર

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ તારાચંદ જગજીવન
૧	શેઠ નાનજી અમરશી
૧	શેઠ નથુભાઈ ગોપાલદાસ વકીલ
૧	શેઠ પરસોતમ લલુભાઇ માસ્તર
૧	શેઠ તલશીદાસ મુલજી
૧	શેઠ મોતીચંદ વશનજી
૧	શેઠ તારાચંદ મુલજી
૧	શેઠ દેવજી લાધા
૧	શેઠ નથુ વશનજી
૧	શેઠ હીરાચંદ વીરજી
૧	શેઠ પેમજી કાહાનજી
૧	શેઠ તલશીદાસ પરમાણંદ
૧	શેઠ માણેકચંદ કેશવજી
૧	શેઠ ત્રીકમલાલ નેમચંદ
૧	શેઠ મુલજી ગલાલચંદ
૧	શેઠ નાગરદાસ કશનજી
૧	શેઠ હીરજી સેશકરણ
૧	શેઠ પરશોતમ કાહાનજી
૧	શેઠ હેમચંદ શવચંદ
૧	શેઠ રામજી ભગવાનદાસ
૧	શેઠ કપુરચંદ અંદરજી
૧	શેઠ અમરચંદ જાદવજી
૧	શેઠ મદનજી ઓધવજી
૧	શેઠ નથુ કાહાનજી
૧	શેઠ મુલચંદ રાઈચંદ
૧	શેઠ જીવન શેશકરણ
૧	શેઠ રામજી રાઇચંદ
૧	શેઠ ગોરધન રૂપચંદ
૧	શેઠ મોતીચંદ શેશકરણ
૧	શેઠ કાલીદાસ વશનજી
૧	શેઠ જગજીવન ખુશાલ
૧	શેઠ નરોતમ દામોદર
૧	શેઠ દેવીદાશ કાહનજી
૧	શેઠ વલભજી સુંદરજી

આદન.

નકલ.	નામ
૩	શેઠ મનોરદાસ મુલજી

નકલ.	નામ.
૧	શેઠ કાલીદાસ માવજી
૧	,, અંદેરજી હીરજી
૧	,, લાધા શેશકરણ
૧	,, જેચંદ ગોપાલજી
૧	,, કશનજી નાથા
૧	,, દેવચંદ વીઠલજી
૧	,, કેશવજી કાહાનજી
૧	,, હીરાચંદ સુંદરજી
૧	,, પરશોતમ વાહાલજી
૧	,, વસનજી હીરજી
૧	,, નેમચંદ લાલજી
૧	,, ફુલચંદ હેમચંદ
૧	,, પરશોતમ ભગવાનદાસ
૧	,, રતનજી જેઠા
૧	,, રતનજી વાલજી
૧	,, ભીમજી વીરચંદ
૧	,, વીરચંદ કરશનજી
૧	,, રણછોડ નાનજી
૧	,, પીતાંબર વસનજી
૧	,, પ્રેમજી માણેકચંદ
૧	,, મદનજી વસનજી
૧	,, શેશકરણ ચાંપશી
૧	,, ગંગાધર મુળજી
૧	,, શવચંદ ભીમજી
૧	,, માવજી બાવા

પોરબંદર.

૧૦	શ્રી જૈન વિદ્યાશાળા
૧	શેઠ કપુરચંદ ખુશાલ
૧	,, ધનજી ધારશી
૧	,, મદનજી સુંદરજી
૧	,, ઝવેરચંદ પરમાણંદ
૧	,, તુલશીદાસ જગજીવન
૧	,, ત્રીકમજી વાલજી
૧	,, કાલીદાસ દેવકરણ
૧	,, મોનજી માણેકચંદ
૧	,, રામજી તારાચંદ
૧	,, રામજી દયાળ
૧	,, માવજી કલ્યાણજી

નકલ.	નામ.
	કલકતા.
૨	શેઠ જેઠાભાઇ જેચંદ
૧	,, હીરાચંદ શેશકરણ
૧	,, તુલશીદાસ ધરમશી
	વડોદરા.
૧	શેઠ નેમચંદ બેહેચર
૧	,, છોટાલાલ જમનાદાસ
૧	,, બાલાભાઇ મગનલાલ ડા.
	અમદાવાદ.
૧	શેઠ ભૂલાભાઇ અમીચંદ
૧	,, વાડીલાલ રતનચંદ
	પુના.
૧	શેઠ શીવનાથ લુંબાજી
૧	,, કચરાદાસ ઝવેરદાસ
	બગસરા.
૧	શેઠ કલ્યાણજી કુંવરજી
૧	,, કપુરચંદ કેશવજી
	કટોશના.
૧	શેઠ લાડકચંદ વીરચંદ
૧	,, મનસુખરામ કેવળદાસ
	ધુળીયા.
૫	શેઠ સખારામ દુલભરામ
૧	,, પાસુભાઇ કોરશી
	મદ્રાસ.
૧	શેઠ હરજીવન મોતીચંદ દેવચંદ
	કોઠ.
૧	શેઠ સુખલાલ હરજીવન
	ખાનગામ.
૧	શેઠ નથુભાઇ વાસણજી
	ઉદયપુર.
૧	શેઠ મગનલાલ પુંજાવત
	થાનગઢ.
૧	શેઠ ભુદરભાઇ બાવાભાઇ

નકલ. નામ.

મુલી.

૧ શ્રી જૈન ટોળી

ઊંડણ.

૧ શેઠ રતનજી વીરજી

ઠલોયા.

૧ શેઠ માણેકચંદ બેહેચર

અહમદનગર.

૧ શેઠ વાહાલચંદ અમુલખ

પાટણ વાવ.

૧ શેઠ દેવશી મેઘજી

મલેકપુર.

૧ શેઠ હંસરાજ શામજી

બલરૂ તાલુકે પલશાણા.

૧ શેઠ રણછોડ જેનાજી

વાંકાનેર.

૨ શ્રી જૈન હીત વર્ધક સભા

નકલ. નામ.

પલશાણા.

૧ શેઠ દેવા ભીમાજી

સોલાપુર.

૧ શેઠ નથુરામ દલુચંદ

હાથરશ.

૧ શેઠ હંસરાજ રતનજી

ડુબેરા.

૨ શેઠ સરૂપચંદ ગોવનજી

ધોરાજી.

૧ શેઠ જાદવજી રવજી

કલીકોટ.

૧ શેઠ કસ્તુરચંદ સરૂપચંદ

વીરમગામ.

૧ શેઠ તલકશી કરમચંદ

ડેગામ.

૨ શેઠ મોતીચંદ પદમાજી.

શ્રી જૈન રામાયણ યાને રામ ચરિત્ર

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત શ્રી જૈન રામાયણ યાને રામ ચરિત્ર શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષામાં કથા રૂપે નવે રસથી ભરપૂર અલંકારાદિ સહિત, સફાઇદાર ઈંગ્લીશ જાડા કાગળ ઉપર સુશોભીત અક્ષરથી છપાઇ મજબુત સોનેરી પુંઠાથી બંધાવી થોડાં દિવસમાં અમારી તરફથી બહાર પાડવામાં આવશે. અર્ધ ઉપરાંત પુસ્તક તૈયાર થઇ ગયું છે.

સંવત ૧૯૫૨ ના માગશાર શુદ ૧૫ સુધી ખરીદનારની પાસેથી રૂ. ૧—૮—૦ લેવામાં આવશે. પછીથી રૂ. ૨—૦—૦ ટપાલ ખર્ચ જુદુ. જોઇએ તેમણે નીચે સહી કરનાર તરફ તાકીદે લખી મોકલવું.

મુંબઇ રાજ્યભક્ત પ્રીન્ટીગ પ્રેસ ભીંડીબજાર ઉમરખાડી પોષ્ટ

ચમનલાલ સાંકળચંદ મારફતીઆ.